

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2026/1540

z dnia 6 lipca 2026 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz nowych opon pneumatycznych, gumowych, w rodzaju stosowanych w pojazdach samochodowych, autobusach lub samochodach ciężarowych, o indeksie nośności nieprzekraczającym 121 („opony”), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) 21 maja 2025 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu nowych opon pneumatycznych, gumowych, w rodzaju stosowanych w pojazdach samochodowych, autobusach lub samochodach ciężarowych, o indeksie nośności nieprzekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („państwo, którego dotyczy postępowanie”, „Chiny” lub „ChRL”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej 7 kwietnia 2025 r. przez koalicję przeciwko nieuczciwemu przywozowi opon („Coalition Against Unfair Tyre Imports”) („skarżący”). Złożono ją w imieniu przemysłu Unii zajmującego się produkcją opon do samochodów osobowych oraz lekkich samochodów ciężarowych w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/1538⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) Komisja poddała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem.

1.3. Zainteresowane strony

- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżących, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz władze Chin, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (5) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21. ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu nowych opon pneumatycznych, gumowych, w rodzaju stosowanych w samochodach, autobusach lub ciężarówkach, o wskaźniku nośności nieprzekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C, C/2025/2778, 21.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/2778/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1538 z dnia 25 lipca 2025 r. poddające rejestracji przywóz nowych opon pneumatycznych, gumowych, w rodzaju stosowanych w pojazdach samochodowych, autobusach lub samochodach ciężarowych, o indeksie nośności nieprzekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/1538, 28.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1538/oj).

- (6) Posiedzenia wyjaśniające odbyły się z udziałem 4M Pro&Invest Sp. z o.o. („4M Pro&Invest”), niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego prowadzącego obrót produktem objętym dochodzeniem, a także z udziałem koalicji importerów samochodów osobowych i lekkich samochodów ciężarowych („koalicja importerów SO-LSC”), reprezentującej dwóch importerów niepowiązanych produktu objętego dochodzeniem – Deldo Autobanden NV („Deldo”) i Interpneu Handelsgesellschaft mbH („Interpneu”).

1.4. Wniosek o zachowanie anonimowości

- (7) Kilku producentów unijnych (skarżących lub popierających skargę) wystąpiło z wnioskiem o zachowanie anonimowości w odniesieniu do całego dochodzenia, twierdząc, że istnieje ryzyko znaczących negatywnych skutków w formie działań odwetowych. Komisja uznała, że strony wskazały uzasadnione powody w rozumieniu art. 19 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, i przyznała tym przedsiębiorstwom prawo do zachowania poufności w odniesieniu do ich tożsamości.
- (8) Inni producenci unijni, którzy się zgłosili, nie złożyli wniosków o zachowanie anonimowości. Biorąc jednak pod uwagę ryzyko, że producenci unijni, którym zagwarantowano anonimowość, zostaną zidentyfikowani w drodze dedukcji, anonimowość należało rozszerzyć na producentów unijnych, którzy się zgłosili, ale nie wystąpili z wnioskiem o zachowanie anonimowości.

1.5. Uwagi dotyczące wszczęcia

- (9) Wiele stron przedstawiło uwagi dotyczące skargi i wszczęcia postępowania.
- (10) Dwóch importerów niepowiązanych – Deldo i Interpneu – twierdziło, że jawna wersja skargi została nadmiernie utajniona, co uniemożliwiło stronom przeprowadzenie pełnej oceny szkody zarzucanej przez skarżących. W tym względzie wystąpili oni o to, aby jawna wersja skargi oprócz indeksów obejmowała również przedziały, a także procentowy udział w całkowitej sprzedaży i zyskach UE w podziale na poziomy. Chińskie Stowarzyszenie Przemysłu Gumowego (China Rubber Industry Association, „CRIA”) twierdziło, że nadmierna poufność danych dotyczących przemysłu Unii – w szczególności wskaźników makroekonomicznych (produkcja unijna, sprzedaż i udział w rynku) – nie pozwoliła mu na pełne skorzystanie z prawa do obrony.
- (11) CRIA, Deldo, Interpneu i Giti Tyre Fujian Company Ltd. („grupa GITI”), producent eksportujący, nie zgodziły się z tym, że w skardze w wystarczającym stopniu wykazano szkodę poniesioną przez przemysł Unii. Te zainteresowane strony twierdziły, że szkoda nie wystąpiła na poziomach 1 i 2, w których większość wskaźników, takich jak wielkość sprzedaży w Unii, udział w rynku i rentowność, utrzymywała się na stałym poziomie lub nawet poprawiła się pod koniec okresu objętego dochodzeniem. Ponadto, biorąc pod uwagę, że przywóz z Chin produktów z poziomów 1 i 2 praktycznie nie miał miejsca, wspomniane cztery zainteresowane strony twierdziły, że ewentualna szkoda nie mogła być spowodowana przywozem z Chin.
- (12) Ponadto zdaniem CRIA i grupy GITI zamienność/konkurencja między poziomami nie istnieje, a zatem przywóz z Chin na poziomie 3 nie wywierał presji na obniżenie cen na wyższych poziomach.
- (13) Jeżeli chodzi o informacje dostępne w wersji skargi nieopatrzonej klauzulą poufności, Komisja uznała, że zindeksowane dane liczbowe wskazują na tendencje w zakresie danych przekazanych na zasadzie poufności, a zatem spełniają kryterium miarodajnego streszczenia. Ponadto Komisja uznała, że zawarte w skardze dowody dotyczące zarówno wystąpienia szkody, jak i związku przyczynowego są wystarczające, aby wszcząć dochodzenie obejmujące przedmiotowe trzy poziomy. W tym względzie w skardze wykazano, że wielkość produkcji, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych, a także wielkość sprzedaży niepowiązanym klientom skarżących spadły na każdym poziomie, przy czym największy spadek odnotowano na poziomie 3. Mimo że ceny sprzedaży wzrosły, wzrost ten był niższy od tempa wzrostu kosztów produkcji, w związku z czym rentowność spadła na każdym z trzech poziomów. Ponadto w skardze wykazano również, że to znaczne pogorszenie sytuacji ekonomicznej skarżących zbiegło się ze znacznym wzrostem wielkości przywozu z Chin, którego ceny podcinały ceny skarżących zarówno w pełnym zakresie produktu, jak i oddzielnie na poziomie 3, w którym skoncentrowana była większość przywozu z Chin. W skardze wyjaśniono również mechanizm konkurencji zachodzącej między poziomami oraz wpływ przywozu i cen niższych poziomów na wyższe poziomy. Powyższe dowody uznano za wystarczające na etapie wszczęcia postępowania i potwierdzono je w bardzo dużym stopniu w toku dochodzenia. W związku z powyższym argumenty te odrzucono.

- (14) Ponadto CRIA, Deldo, Interpneu, grupa Hankook i grupa GITI przedstawiły dalsze uwagi dotyczące różnych wskaźników szkody, braku związku przyczynowego oraz interesu Unii. Kwestie te zostały szczegółowo opisane i omówione odpowiednio w sekcjach 4.6, 5 i 7.

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (15) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (16) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dobrała próbę na podstawie reprezentatywności pod względem wielkości produkcji w Unii w odniesieniu do każdego segmentu rynku (poziomy 1, 2 i 3) w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2024 r., a także lokalizacji geograficznych. Próba ta składała się z trzech producentów unijnych. Objęci próbą producenci unijni odpowiadali za ponad 14,5 % całkowitej szacunkowej wielkości produkcji produktu podobnego w Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby.
- (17) Nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym wstępna próba została zatwierdzona. Próba była reprezentatywna dla przemysłu Unii.

Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych

- (18) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (19) Czterech importerów niepowiązanych (Deldo, Delticon, AG („Decticon”), Interpneu i 4M Pro&Invest) przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja wybrała próbę złożoną z dwóch importerów niepowiązanych (Deldo i Delticon), kierując się najwyższą wielkością przywozu produktu objętego postępowaniem. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych importerów, których dotyczy postępowanie.
- (20) Jeden producent eksportujący – Triangle Tyre Co., Ltd. („Triangle Tyre”) – i przedsiębiorstwo 4M Pro&Invest przedstawili uwagi dotyczące proponowanej próby. Zdaniem tych dwóch stron żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie jest reprezentatywne dla szerszej populacji importerów, ponieważ przedsiębiorstwa te są importerami prowadzącymi działalność na dużą skalę, którzy mają stosunkowo niższe marże z uwagi na fakt, że mogą korzystać z większej siły przetargowej i korzyści skali. Ponadto w obu przypadkach marki własne stanowiły istotną część ich portfela sprzedaży. Przedsiębiorstwo Triangle Tyre dodało również, że próba nie jest reprezentatywna, ponieważ jeden z importerów prowadzi przede wszystkim dystrybucję w internecie. Ponadto zdaniem 4M Pro&Invest obaj importerzy mają siedzibę w Europie Zachodniej, w strefie euro, a zatem nie odzwierciedlają odpowiednio realiów gospodarczych zróżnicowanego rynku unijnego. Przedsiębiorstwo 4M Pro&Invest twierdziło również, że powinno zostać włączone do próby, ponieważ jest małym i średnim przedsiębiorstwem z Europy Wschodniej i zajmuje się przywozem „opon niszowych”.
- (21) W odpowiedzi na te argumenty Komisja uznała, że może dobrać próbę jedynie z dostępnej puli importerów niepowiązanych, którzy udzielili odpowiedzi w ramach kontroli wyrywkowej, przy czym wszyscy byli stosunkowo porównywalni (z wyjątkiem 4M Pro&Invest), tj. byli dużymi importerami dysponującymi szerokim asortymentem produktów, w tym marek własnych, działającymi w Europie Zachodniej. Próbą objęto dwóch importerów, których wielkość przywozu była największa, ponieważ uznano ich za najbardziej reprezentatywnych pod względem wielkości. Jeżeli chodzi o wniosek 4M Pro&Invest o włączenie do próby, Komisja uznała, że biorąc pod uwagę określony asortyment produktów przywożonych przez to przedsiębiorstwo, składający się niemal wyłącznie z „opon niszowych”, a także ogólną bardzo ograniczoną wielkość przywozu (odpowiadającą mniej niż 0,01 % wielkości przywozu z Chin w 2024 r.), włączenie tego przedsiębiorstwa nie poprawiłoby znacząco reprezentatywności próby, a w każdym razie nie miałyby znaczącego wpływu (wagi) na ustalenia dotyczące importerów niepowiązanych.

- (22) Po otrzymaniu od przedsiębiorstwa Delticon powiadomienia, że nie udzieli ono odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, Komisja poinformowała strony, że postanowiła zastąpić tego importera kolejnym co do wielkości importerem pod względem wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem – Interpneu. Następnie zarówno Deldo, jak i Interpneu poinformowały Komisję, że nie udzielą odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (23) Jak wspomniano w motywie 21, przedsiębiorstwa 4M Pro&Invest nie uznano za reprezentatywnego importera. W związku z tym Komisja nie zwróciła się do tego przedsiębiorstwa o udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Kontrola wrywkowa producentów eksportujących

- (24) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w ChRL o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byliby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (25) Łącznie 51 producentów eksportujących/grup producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie, przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby obejmującej dwie grupy na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą to wielkość można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz organów państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (26) Próba składała się z przedsiębiorstwa Shandong Yongsheng Rubber Group Co., Ltd („Shandong Yongsheng”) i grupy Hankook, które – według informacji otrzymanych na etapie kontroli wrywkowej – reprezentowały 21,7 % szacowanej łącznej wielkości wywozu opon z Chińskiej Republiki Ludowej do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Uwagi dotyczące próby otrzymano od skarżącego, CRIA oraz sześciu producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących – przedsiębiorstw Cheng Shin Tire and Rubber Co., Ltd. i Cheng Shin Rubber Ind., Ltd. („grupa Cheng Shin”), grupy GITI, grupy Hankook, Kumho Tire Co., Inc („Kumho”), Qingdao Nexen Tire Corporation („Nexen”) i Triangle Tyre.
- (27) Zainteresowane strony przedstawiły głównie uwagi na temat reprezentatywności próby w odniesieniu do podziału rynku na różne segmenty⁽⁴⁾ („poziomy”), a pięć nieobjętych próbą grup/producentów eksportujących złożyło wniosek o włączenie ich do próby lub objęcie ich indywidualnym badaniem.
- (28) Skarżący stwierdził, że ponad 90 % przywozu z Chin do Unii stanowiły opony z poziomu 3 (segment opon niskobudżetowych), a tylko niecałe 10 % stanowiły opony z poziomu 1 lub 2 produkowane przez grupę Hankook⁽⁵⁾. Uważał on, że skoro waga grupy Hankook w próbie wynosiła 50–60 %, wówczas przywóz na poziomach 1 lub 2 był nadmiernie reprezentowany, a zatem próba nie była reprezentatywna dla całkowitego przywozu z Chin pod względem segmentów rynku i średniej ceny. Skarżący uważał ponadto, że zgodnie z orzeczeniem Trybunału w sprawie Fliesen-Zentrum średnie ceny przywozu stwierdzone dla każdego rodzaju produktu muszą być możliwie najbardziej zbliżone do średniej ceny przywozu do Unii produktu objętego postępowaniem oraz że przywóz powinien możliwie najściślej odzwierciedlać presję na ceny, jakiej doznaje przemysł Unii⁽⁶⁾. Jego zdaniem marginesy szkody i dumpingu ustalone na podstawie obecnej próby nie usuną szkody dla przemysłu Unii. Zwrócił się on o usunięcie grupy Hankook z próby i zastąpienie jej innym producentem. Skarżący stwierdził również, że zgłoszone dane dotyczące wielkości produkcji, produkcji i sprzedaży krajowej przedsiębiorstwa Shandong Yongsheng mogły zostać zgłoszone w sposób nieprawidłowy, a jeżeli rzeczywiście tak było, wówczas Komisja powinna wykluczyć to przedsiębiorstwo z próby.

⁽⁴⁾ Zob. sekcja 2.4.1 dotycząca segmentacji rynku unijnego.

⁽⁵⁾ W toku dochodzenia ustalono, że opony grupy Hankook należą do poziomów 2 i 3, zob. sekcja 2.4.2 poniżej.

⁽⁶⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym), Fliesen-Zentrum Deutschland/Hauptzollamt Regensburg, sprawa C-687/13, ECLI:EU:C:2015:573, pkt 88.

- (29) CRIA stwierdziło, że ze względu na różnorodność opon produkowanych i wywożonych przez chińskich producentów, odrębne kanały sprzedaży oraz segmentację rynku próba obejmująca tylko dwa przedsiębiorstwa spośród 56 chińskich producentów eksportujących, którzy przedłożyli formularze kontroli wyrywkowej, nie jest reprezentatywna. Zdaniem stowarzyszenia próba reprezentująca jedynie 21,7 % łącznej wielkości wywozu nie jest wystarczająco reprezentatywna dla sytuacji chińskich producentów eksportujących, a Komisja powinna rozszerzyć próbę przez dodanie dwóch przedsiębiorstw. Uważało ono, że Komisja ma wystarczająco dużo czasu na rozszerzenie próby oraz że powinna również rozpatrzyć i przyjąć wnioski o ustalenie indywidualnego marginesu dumpingu.
- (30) Grupa Cheng Shin uznała, że próba reprezentująca 21,7 % szacowanej łącznej wielkości wywozu jest zbyt mała, nieproporcjonalna i niereprezentatywna w odniesieniu do przywozu z Chin do Unii. Argumentowała ona, że jej zdaniem włączenie jej na tym etapie postępowania – gdy jest jeszcze wystarczająco dużo czasu i dostępna jest odpowiednia siła robocza, aby zbadać dodatkowe przedsiębiorstwa – zwiększyłoby reprezentatywność próby. W przeciwieństwie do większości chińskich producentów grupa ta (i) produkowała towary pod własnymi markami (Maxxis i CST), (ii) dostarczała towary na rynek oryginalnego sprzętu („OEM”), w tym na potrzeby przedsiębiorstw takich jak BMW, Volkswagen i PSA, (iii) inwestowała znaczne zasoby w badania i rozwój („B+R”) oraz (iv) kupowała kauczuk naturalny i syntetyczny bezpośrednio ze źródeł spoza Chin, dzięki czemu zakłócenia nie miały wpływu na wykorzystywane przez nią czynniki produkcji. Grupa twierdziła ponadto, że włączenie jej do próby rozszerzyłoby zakres segmentów, ponieważ produkuje ona opony, które powszechnie uznaje się za należące do segmentu wyższego poziomu.
- (31) Grupa GITI uznała, że – będąc jednym z największych, o ile nie największym producentem na poziomie 2 w Chinach – powinna zostać włączona do próby producentów eksportujących. Działała ona zarówno w segmencie OEM, jak i segmencie rynku wtórnego (wymiany), pozyskiwała znaczną część materiałów wsadowych z rynków międzynarodowych, spełniała wymogi rozporządzenia w sprawie wylesiania i współpracowała już w sprawie dotyczącej niektórych opon stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych⁽⁷⁾, co ułatwiłoby prowadzenie obecnego postępowania i ograniczyłoby do minimum obciążenie administracyjne Komisji. Grupa GITI odniosła się również do sprawy Fliesen-Zentrum, twierdząc, że Komisja powinna dobrać próbę w taki sposób, aby średnie ceny importowe dla każdego rodzaju produktu były możliwie najbardziej zbliżone do rzeczywistej średniej, oraz że w przedmiotowej sprawie próba nie obejmuje przedsiębiorstw z poziomu 2. Grupa odniosła się również do dochodzenia w sprawie paneli fotowoltaicznych⁽⁸⁾, w którym Komisja wyraźnie włączyła do próby eksporterów największych producentów każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem, oraz do dochodzenia w sprawie biodiesla⁽⁹⁾, w którym Komisja włączyła dodatkowe przedsiębiorstwo w celu poprawy reprezentatywności przywozu z Chin w stosunku do asortymentu produktów przemysłu Unii oraz ułatwienia porównania cen importowych z cenami unijnymi. Grupa GITI argumentowała ponadto, że wyłączenie przedsiębiorstw z poziomu 2 uniemożliwi Komisji ustalenie poziomów podcięcia cenowego i zaniżania cen w podziale na segmenty rynku, a ponieważ około 25 % przemysłu Unii znajdowało się na poziomie 2, wszelkie ustalenia dotyczące stanu przemysłu Unii i wpływu przywozu z Chin zostałyby poważnie podważone.
- (32) Grupa Hankook uznała, że próba należycie odzwierciedla segmentację rynku. Nie zgodziła się z argumentami skarżącego, że należy ją wyłączyć z próby. Jej zdaniem w rozporządzeniu podstawowym wymaga się, aby próba, rozpatrywana łącznie, odzwierciedlała warunki gospodarcze i handlowe producentów eksportujących, lecz nie wymaga się, aby każde indywidualne przedsiębiorstwo dokładnie odzwierciedlało rzeczywistość rynkową eksporterów opon SO-LSC z Chin. W związku z tym włączenie grupy Hankook do próby dokładnie

(7) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1690 z dnia 9 listopada 2018 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 283 z 12.11.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/1690/oj).

(8) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 66, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2013/1239/oj), motyw 12.

(9) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2163 z dnia 14 sierpnia 2024 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/2163, 16.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2163/oj), motyw 14.

odzwierciedlało rzeczywistość rynkową. Po drugie – jako że zakres produktu obejmował poziomy 1, 2 i 3 – grupa Hankook uznała, że wybranie przez Komisję producentów, którzy sprzedają opony w segmentach innych niż poziom 3, było uzasadnione, ponieważ w przeciwnym razie zakres produktu byłby ograniczony do poziomu 3. Po trzecie, według grupy Hankook przedsiębiorstwo Kumho i grupa GITI dokonywały wywozu opon z poziomu 2 do Unii, a zatem udział poziomu 2 stanowił ponad 20 % łącznego przywozu. Ponadto zdaniem grupy Hankook stwierdzenie Trybunału w sprawie Fliesen-Zentrum, że próba powinna „możliwie najściślej odzwierciedla[ć] presję na ceny, jakiej doznaje przemysł Unii”, nie oznacza, że należy wybrać wyłącznie przedsiębiorstwa oferujące najniższe ceny, jak twierdzi skarżący – wykluczenie wyższych cen skutkowałoby sztucznym zwiększeniem presji cenowej. W związku z tym grupa Hankook stwierdziła, że powinna pozostać w próbie.

- (33) Przedsiębiorstwo Kumho stwierdziło, że próba nie reprezentuje największej reprezentatywnej wielkości wywozu, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie, ani cech rynku opon, który jest rozdrobniony. Jego zdaniem próba musi w szczególności uwzględniać segmenty (poziomy) rynku i różnice w cenach. Przedsiębiorstwo Kumho wskazało, że w sprawie dotyczącej niektórych opon stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych próba reprezentowała 37 % wywozu. Uznało ono również, że udział przywozu objętych próbą producentów eksportujących wynoszący 21,7 % może być zawyżony, ponieważ przedsiębiorstwa objęte próbą mogły zawyżyć swój wywóz. Odnosząc się do wyroku w sprawie Fliesen-Zentrum, przedsiębiorstwo to argumentowało, że ostateczna próba powinna obejmować przywóz po cenach odzwierciedlających średnie ceny importowe. W związku z tym próbę należy powiększyć, aby odzwierciedlić realia rynkowe oraz dokładnie ustalić wysokość cła antydumpingowego dla „wszystkich pozostałych”. Przedsiębiorstwo Kumho uznało ponadto, że należy włączyć je do próby reprezentującej poziom 2, ponieważ jego polityka cenowa różni się od polityki zarówno grupy Hankook, jak i przedsiębiorstwa Shandong Yongsheng. Zdaniem Kumho włączenie go do próby zwiększyłoby jej reprezentatywność i nie wiązałoby się z dodatkowym obciążeniem, biorąc pod uwagę jego nieskomplikowaną strukturę korporacyjną.
- (34) Przedsiębiorstwo Nexen stwierdziło, że proponowana próba nie odzwierciedla w wystarczającym stopniu podziału rynku na poziomy oraz że segmenty znacznie różnią się między sobą pod względem rozwoju produktów, procesów produkcji, kontroli jakości, strategii marketingowych i cen. Według niego powinno ono zostać włączone do próby, ponieważ jest jednym z 20 największych producentów opon na świecie i działa zarówno na rynku OEM, jak i na rynku wymiany. Jako członek Europejskiego Stowarzyszenia Producentów Opon i Gumi (European Tyre & Rubber Manufacturers Association, „ETRMA”) i ze względu na posiadanie zakładów produkcyjnych w Unii przedsiębiorstwo to nie ma powodów, by działać wbrew interesowi Unii, a ponadto jego strategia cenowa jest regularnie weryfikowana, aby zapobiegać zakłóceniom na rynku lub dumpingowi.
- (35) Przedsiębiorstwo Triangle Tyre stwierdziło, że każde z przedsiębiorstw objętych próbą ma inny model biznesowy oraz że w innych dochodzeniach Komisja objęła próbą trzy przedsiębiorstwa. Triangle Tyre wskazało ponadto, że rynek produktu objętego postępowaniem jest wyjątkowym rynkiem podzielonym na różne segmenty (poziomy), a ponieważ jego model biznesowy różni się od modelu biznesowego przedsiębiorstw objętych próbą, należy dodać je do próby, aby stała się ona bardziej reprezentatywna.
- (36) Komisja rozpatrzyła wszystkie uwagi przedstawione przez poszczególne strony.
- (37) Po pierwsze, Komisja przypomniła, że – jak zapowiedziano stronom w nocie z dnia 3 czerwca 2025 r. – kryterium doboru próby była wielkość wywozu do Unii. W wyniku kontroli wrywkowej dwóch przedsiębiorstw, których wywóz do Unii był największy – grupy Hankook i przedsiębiorstwa Shandong Yongsheng – próba objęła jednak dwa segmenty rynku, ponieważ grupa Hankook jest obecna zarówno na poziomie 2, jak i na poziomie 3. Z uwagi na fakt, że – na podstawie informacji zawartych w skardze oraz potwierdzonych w toku dochodzenia – nie odnotowano przywozu opon z poziomu 1 do Unii, próba obejmowała zatem poszczególne poziomy w możliwie najszerszym zakresie.
- (38) Po drugie, oba te przedsiębiorstwa, z których jedno było dużą grupą, reprezentowały maksymalną liczbę przedsiębiorstw, którą Komisja mogła zbadać w dostępnym czasie. W związku z tym Komisja powtórzyła, że kryteria zastosowane przy doborze próby opierały się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie, zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (39) Ponadto Komisja przypomniła, że ostateczna decyzja dotycząca wyboru liczby przedsiębiorstw, które mają zostać objęte dochodzeniem, oraz zakresu objętych nim rodzajów produktów pozostaje w gestii Komisji i zależy od okoliczności danej sprawy. W związku z tym fakt, że w innych dochodzeniach próba była większa, nie miał znaczenia w niniejszej sprawie.

- (40) Z informacji zawartych w skardze wynika, że przemysł Unii jest obecny na wszystkich poziomach, przy czym sprzedaż na poziomie 1 jest większa niż sprzedaż na poziomach 2 i 3 łącznie. Proponowana próba obejmowała dwa poziomy produktów wytwarzanych przez Chiny i wywożonych z Chin do Unii, a tym samym w możliwie największym stopniu uwzględniała przywóz, który stanowił ścisłą konkurencję dla opon produkowanych i sprzedawanych przez przemysł Unii. W związku z tym Komisja stwierdziła, że próba w wystarczającym stopniu odzwierciedlała poszczególne rodzaje produktu wywożone do Unii oraz segmentację rynku na poziomy.
- (41) Jeśli chodzi o odniesienie do sprawy Fliesen-Zentrum oraz argumenty, że próba musi odzwierciedlać średnią cenę przywozu do Unii, Komisja przypominała, że przede wszystkim odniesienie do średnich cen dotyczyło porównania średnich cen produktów tego samego rodzaju, a nie średnich cen różnych produktów (i – w tym przypadku – różnych poziomów). Oznacza to, że wszelkie porównania do celów obliczeń podjęcia cenowego i zaniżania cen będą odzwierciedlać rodzaj produktu i poziom. Z informacji przedstawionych w odpowiedziach udzielonych w ramach kontroli wrywkowej wynika jednak, że średnie ceny przedsiębiorstw objętych próbą były zbliżone do średniej ceny przywozu do Unii.
- (42) Komisja przypominała ponadto, że decyzję co do tego, czy było wystarczająco dużo czasu, aby włączyć do próby jeszcze jednego producenta eksportującego, należało podejmować w świetle konkretnych okoliczności każdego dochodzenia. W tym przypadku jedno z dwóch przedsiębiorstw objętych próbą – grupa Hankook – było grupą składającą się z trzech podmiotów produkujących i dużej liczby powiązanych stron. W związku z tym, biorąc pod uwagę wielkość tych przedsiębiorstw i liczbę powiązanych stron, które musiały zostać objęte dochodzeniem, nie było wystarczająco dużo czasu na włączenie do próby innego producenta eksportującego lub grupy producentów eksportujących. Jako że próbą objęto – według informacji uzyskanych na etapie kontroli wrywkowej – 21,7 % wielkości przywozu do Unii, próba objęła reprezentatywną wielkość przywozu do Unii. Komisja uznała zatem, że nie ma potrzeby dodawania do próby trzeciego przedsiębiorstwa.
- (43) W związku z powyższym Komisja odrzuciła te argumenty i potwierdziła proponowaną próbę.

1.7. Indywidualne badanie

- (44) Sześciu producentów eksportujących (sześć grup takich producentów) z ChRL wystąpiło z wnioskiem o indywidualne badanie zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Komisja rozpatrzyła wnioski i stwierdziła, że nie mogą one zostać przyjęte – badanie tylko dwóch przedsiębiorstw objętych próbą obejmowało już ocenę/weryfikację czterech podmiotów produkujących i ponad piętnastu przedsiębiorstw powiązanych w Unii. Z uwagi na to, że niektórzy z tych dodatkowych producentów lub grup producentów składają się z kilku producentów i dużej liczby powiązanych stron uczestniczących w produkcji i sprzedaży produktu objętego dochodzeniem, liczba przedsiębiorstw podlegających weryfikacji wyniosłaby nawet około 30. W związku z tym włączenie sześciu (grup) przedsiębiorstw wnioskujących o indywidualne badanie nie byłoby wykonalne w dostępnym czasie. Wnioski te nie mogły zatem zostać uwzględnione.
- (45) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Cheng Shin podniosła, że Komisja dysponowała wystarczającą ilością czasu między ujawnieniem informacji o nienakładaniu środków tymczasowych a ujawnieniem ostatecznych ustaleń, aby przeprowadzić indywidualne badanie przedsiębiorstw, które wystąpiły z takim wnioskiem. Komisja potwierdziła, że w świetle elementów wskazanych w motywie 44, których grupa Cheng Shin nie podważyła, oraz biorąc pod uwagę znaczną liczbę czynności dochodzeniowych przeprowadzonych między ujawnieniem informacji o nienakładaniu środków tymczasowych a ujawnieniem ostatecznych ustaleń, przeprowadzenie indywidualnego badania nieobjętych próbą producentów eksportujących byłoby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłoby zakończenie dochodzenia w przewidzianym terminie. W związku z tym argument ten odrzucono.

1.8. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (46) Komisja przesłała rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) kwestionariusz dotyczący istnienia znaczących zakłóceń w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.

- (47) Ponadto skarżący przedstawił w skardze wystarczające dowody świadczące o zakłóceniach handlu surowcami w ChRL w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. W związku z tym, jak ogłoszono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, dochodzenie obejmuje te zakłócenia handlu surowcami w celu ustalenia, czy należy stosować przepisy art. 7 ust. 2a i 2b rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ChRL. Z tego powodu Komisja przesłała rządowi ChRL dodatkowe kwestionariusze dotyczące tej sprawy.
- (48) Komisja przesłała kwestionariusze dwóm objętym próbą grupom (producentów eksportujących) i trzem objętym próbą producentom unijnym. Wszystkie kwestionariusze udostępniono również w internecie⁽¹⁰⁾ w dniu wszczęcia postępowania. W dochodzeniu zgłosiło się kilku użytkowników, ale tylko jeden z nich, Hyundai Motor Manufacturing Czech s.r.o („Hyundai”), złożył oświadczenie pisemne. Żaden użytkownik ani importer nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (49) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia istnienia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

- przedsiębiorstwo G,
- przedsiębiorstwo ,
- przedsiębiorstwo T,

Producenci eksportujący w ChRL

- Shandong Yongsheng Rubber Group Co., Ltd,
- grupa Hankook, w skład której wchodzi:
 - Chongqing Hankook Tire Co., Ltd („CHKT”),
 - Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd („JHKT”),
 - Hankook Tire China Co., Ltd („HKTC”),

Siedziba grupy Hankook w Korei:

- Hankook Tire and Technology Co., Ltd,

Przedsiębiorstwa handlowe w Europie:

- Hankook España S.A. („HES”),
- Hankook France S.A.R.L. („HSF”),
- Hankook Reifen Deutschland GmbH („HKRD”),
- Hankook Tire Italia S.R.L. („HIS”).

1.9. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (50) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2024 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od 1 stycznia 2021 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

⁽¹⁰⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2799>.

1.10. Nienakładanie środków tymczasowych

- (51) Zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego termin nałożenia środków tymczasowych upłynął 20 stycznia 2026 r. 18 grudnia 2025 r., zgodnie z art. 19a ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała zainteresowane strony o swoim zamiarze nienakładania środków tymczasowych.

1.11. Dalsze postępowanie

- (52) Komisja kontynuowała gromadzenie i weryfikację wszystkich informacji, które uznała za niezbędne do sformułowania ostatecznych ustaleń.
- (53) 27 kwietnia 2026 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o najważniejszych ustaleniach i faktach stanowiących podstawę planowanego nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono termin na przedstawienie uwag do ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (54) 30 kwietnia 2026 r. CRIA zwróciło się do rzecznika praw stron o interwencję w celu uzyskania przedłużenia terminu na przedstawienie uwag do dokumentu zawierającego ogólne ustalenia. Rzecznik praw stron niezwłocznie rozpatrzył ten wniosek i poinformował CRIA o decyzji o jego oddaleniu. Przy podejmowaniu decyzji rzecznik uwzględnił ustawowe terminy zakończenia niniejszego dochodzenia oraz wyważył konieczne jeszcze czynności prowadzące do jego zakończenia względem wszystkich pozostałych argumentów podniesionych przez CRIA, które nie stanowiły wyjątkowych okoliczności ani nie kwalifikowały się do uznania za uzasadnione powody.
- (55) Ponieważ część uwag otrzymanych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń doprowadziła do skorygowania błędów pisarskich w obliczeniach cen CIF oraz danych dotyczących kosztów producentów unijnych, a także ponieważ Komisja skorygowała wskaźnik kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych wykorzystywany do ustalenia niezniekształconego i odpowiedniego poziomu tych kosztów oraz zysku, co miało wpływ na margines dumpingu, podjęcia cenowego i szkody, Komisja przekazała wszystkim zainteresowanym stronom 26 maja 2026 r. dodatkowe ujawnienie ostatecznych ustaleń („dodatkové ujawnienie ostatecznych ustaleń”).
- (56) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń uwagi przedstawiły grupa Cheng Shin, CRIA, grupa GITI, grupa Hankook, Kumho, Shandong Yongsheng, skarżący, a także importerzy i dystrybutorzy: Vannetukku Oy („Vannetukku”), Otto Just GmbH & Co („Otto Just”), koalicja importerów SO-LSC, Mileage Tyres, stowarzyszenie importerów i dystrybutorów opon w Hiszpanii – Asociación Nacional de Distribuidores e Importadores de Neumáticos („Adine”) oraz Hyundai. Po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń uwagi przedstawiły grupa Hankook, Kumho, Shandong Yongsheng oraz skarżący. Uwagi te omówiono w odpowiednich sekcjach poniżej.
- (57) Komisja przeprowadziła posiedzenia wyjaśniające z udziałem CRIA, skarżącego, grupy GITI, grupy Hankook, Kumho, Shandong Yongsheng oraz Vannetukku. Po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstwa Shandong Yongsheng.
- (58) W uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń stowarzyszenie CRIA podniosło, że termin wyznaczony na przedstawienie uwag do ostatecznych ustaleń był niewystarczający do przedłożenia merytorycznych uwag. Komisja odesłała w tym zakresie do ustaleń rzecznika praw stron oraz przypomniała, że ze względu na harmonogram postępowania nie było możliwe przyznanie dodatkowego terminu. Dziesięciodniowy termin był ponadto zgodny z art. 20 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym odrzuciła ten argument.
- (59) W uwagach do dodatkowego ujawnienia ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng twierdziło, że Komisja naruszyła art. 20 ust. 5 rozporządzenia podstawowego oraz jego prawo do obrony, ponieważ nie odniosła się do wszystkich uwag przedstawionych przez zainteresowane strony po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Podczas posiedzenia wyjaśniającego przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng dodało, że Komisja powinna była wydać kolejne dodatkowe ujawnienie ustaleń, obejmujące analizę związku przyczynowego, wybór reprezentatywnego kraju oraz kwestię hiperinflacji w Turcji. Komisja przypomniała, że dodatkowe ujawnienie ostatecznych ustaleń dotyczyło wyłącznie zmian mających wpływ na obliczenia dumpingu i szkody, lecz – jak szczegółowo wyjaśniono w odpowiednich sekcjach poniżej – wszystkie uwagi przedstawione po ujawnieniu ostatecznych ustaleń oraz po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń zostały należycie rozpatrzone i uwzględnione przez Komisję przy formułowaniu jej ostatecznych ustaleń. W związku z tym argument odrzucono.

2. PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty dochodzeniem

- (60) Produktem objętym dochodzeniem są nowe opony pneumatyczne, gumowe, w rodzaju stosowanych: w pojazdach samochodowych (w tym samochodach osobowo-towarowych (kombi) i samochodach wyścigowych) oraz w autobusach lub samochodach ciężarowych, o indeksie nośności nieprzekraczającym 121, obecnie objęte kodami CN 4011 10 00 i 4011 20 10 („produkt objęty dochodzeniem”). Produkty te są powszechnie określane odpowiednio jako opony do samochodów osobowych oraz lekkich samochodów ciężarowych.
- (61) Opony do samochodów osobowych i lekkich samochodów ciężarowych („SO-LSC”) są produkowane z tych samych materiałów podstawowych, tj.: kauczuku naturalnego i syntetycznego, sadzy, oleju służącego jako zmiękczac, różnych chemikaliów (przeciwutleniaczy, przyspieszaczy), stali (do opasań i drutówki) oraz tekstyliów (jedwabiu sztucznego, nylonu, poliestru i aramidu).
- (62) Główne etapy procesu produkcji obejmują: (i) mieszanie głównych surowców; (ii) wytłaczanie i kalandrowanie; (iii) przygotowanie opony surowej (zielonej); (iv) wulkanizację; oraz (v) kontrolę końcową (pomiar, badanie).
- (63) Produkt objęty dochodzeniem obejmuje szeroką gamę opon pod względem rodzajów i rozmiarów, z których wszystkie mają indeks nośności poniżej 121. Są one zwykle montowane w małych pojazdach, takich jak samochody osobowe i lekkie samochody ciężarowe lub przyczepy.

2.2. Produkt objęty postępowaniem

- (64) Produkt objęty postępowaniem to produkt objęty dochodzeniem pochodzący z Chin, obecnie objęty kodami CN 4011 10 00 i 4011 20 10.

2.3. Produkt podobny

- (65) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem w przypadku wywozu do Unii;
 - produkt objęty dochodzeniem produkowany i sprzedawany na rynku krajowym ChRL; oraz
 - produkt objęty dochodzeniem produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (66) Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.4. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (67) Wiele stron złożyło wnioski, w których zwróciło się o wyłączenie różnych rodzajów opon.
- (68) Przedsiębiorstwo 4M Pro&Invest argumentowało, że opony do użytku tymczasowego (określane również jako opony dojazdowe lub kompaktowe) i opony do przyczep powinny zostać wyłączone z zakresu produktu, ponieważ zasadniczo różnią się one pod względem cech fizycznych i technicznych, a także przeznaczenia od standardowych opon do samochodów osobowych oraz lekkich samochodów ciężarowych. W szczególności przedsiębiorstwo 4M Pro&Invest było zdania, że opony do użytku tymczasowego podlegają innym wymogom dotyczącym etykietowania, mają mniejsze rozmiary, mniejszą szerokość i płytszy bieżnik, a także często podlegają ograniczeniom dotyczącym maksymalnej odległości i prędkości (zazwyczaj 80 km/h). Jeżeli chodzi o opony do przyczep, przedsiębiorstwo stwierdziło, że w przeciwieństwie do produktu objętego dochodzeniem mają one mniejszą średnicę obręczy (poniżej 15 cali), inną głębokość bieżnika i wzór, a także specjalne oznakowania,

indeksy prędkości (maksymalnie 140 km/h lub w zakresie 80–100 km/h) i ciśnienie napompowywania. Ponadto zdaniem przedsiębiorstwa 4M Pro&Invest różnice te służą konkretnym celom, a zatem zarówno opony do użytku tymczasowego, jak i opony do przyczep nie są zamiennie ze standardowymi oponami SO-LSC. Co więcej, przedsiębiorstwo dodało także, że opony te nie są produkowane przez przemysł Unii lub przynajmniej nie są produkowane w wymaganych ilościach, zwłaszcza na rynku wymiany. Przedsiębiorstwo 4M Pro&Invest dodało również, że w sprawie dotyczącej felg ⁽¹¹⁾ z zakresu produktu wyłączono felgi o średnicy poniżej 16 cali, które nie są produkowane przez przemysł Unii.

- (69) Przedsiębiorstwo Hyundai zwróciło się o usunięcie z zakresu produktu opon do użytku tymczasowego produkowanych z wykorzystaniem technologii diagonalnej. Zdaniem Hyundai nie są one produkowane przez przemysł Unii, a zatem nie mogły wyrządzić mu szkody. W związku z tym cła wyrządziłyby nieuzasadnioną szkodę producentom samochodów i użytkownikom końcowym.
- (70) Grupa Hankook również opowiedziała się za wyłączeniem opon do użytku tymczasowego, biorąc pod uwagę, że opony te wyraźnie różnią się od opon standardowych (są mniejsze, lżejsze, mają ograniczoną trakcję, prostszą konstrukcję bieżnika, niższe dopuszczalne prędkości (maksymalnie 30–50 mph) i są przeznaczone na krótkie odległości (50–100 mil)). Grupa dodała, że opony te mają inne oznaczenia, a ich koszt produkcji jest co do zasady niższy niż koszt produkcji standardowych opon do samochodów osobowych oraz lekkich samochodów ciężarowych. Na podstawie tych cech grupa Hankook uznała, że opony do użytku tymczasowego nie są zamiennie ze standardowymi oponami do samochodów osobowych oraz lekkich samochodów ciężarowych.
- (71) Otto Just GmbH & Co („Otto Just”), importer niepowiązany specjalizujący się w zaopatrywaniu producentów oryginalnego sprzętu w sektorze przyczep, stwierdził, że opony do przyczep powinny zostać wyłączone. Przedsiębiorstwo Otto Just wskazało, że opony do przyczep są zazwyczaj mniejsze (8–15 cali) i charakteryzują się wysokim indeksem nośności, a przemysł Unii nie dysponuje wystarczającymi mocami produkcyjnymi, aby zaspokoić potrzeby tego segmentu rynku. Środki antydumpingowe spowodowałyby zatem niedobory dostaw i zaszkodziłyby producentom przyczep, którzy w większości są małymi i średnimi przedsiębiorstwami.
- (72) Przedsiębiorstwo Vannetukku stwierdziło, że z zakresu produktu należy wyłączyć „opony z białym paskiem” (zamontowane w starych samochodach (przedmioty kolekcjonerskie) zarejestrowanych po raz pierwszy przed 1980 r.) o szerokości co najmniej 40 mm. Według Vannetukku są one droższe niż standardowe opony do samochodów osobowych oraz lekkich samochodów ciężarowych i nie są produkowane przez przemysł Unii, a zatem nie mogły wyrządzić żadnej szkody przemysłowi Unii. Przedsiębiorstwo Vannetukku uważało również, że wbrew twierdzeniom producentów unijnych opony te różnią się od opon do samochodów zabytkowych.
- (73) Ponadto wiele zainteresowanych stron (B.I.S. Srl, grupa Baltityre, Bronson Wheels AB, Edison, Gummistrada B.V, Maxxis Hellas, Pneurama Lda i VA-PA Toute Oy) zwróciło się o wyłączenie różnych szczególnych, niszowych rodzajów produktu, takich jak opony terenowe, opony diagonalne, opony do samochodów zabytkowych, konkretne marki stosowane w pojazdach klasycznych, opony do przyczep przystosowane do wysokich prędkości i opony wyczynowe typu *semi-slick* wykorzystywane do driftu w sportach motorowych). We wszystkich tych uwagach twierdzono, że wprowadzenie ceł zaszkodziłoby klientom, zważywszy że przemysł Unii nie produkuje tych rodzajów opon lub produkuje je jedynie w bardzo ograniczonym zakresie, a zatem nie ponosi szkody spowodowanej ich przywozem.
- (74) CRIA stwierdziło, że zakres produktu objętego dochodzeniem jest zbyt szeroki i niejednoznaczny oraz obejmuje szeroki zakres grup produktów, które nie mają podobnych właściwości, specyfikacji i zastosowań końcowych. Podobnie jak wskazane powyżej strony CRIA twierdziło, że niektóre z tych opon nie pozostają w stosunku konkurencji z oponami do samochodów osobowych oraz lekkich samochodów ciężarowych, a produkcja w Unii jest niewystarczająca. CRIA podniosło również, że dochodzenie antydumpingowe przeprowadzone przez Stany Zjednoczone wykluczyło opony zapasowe typu T do użytku tymczasowego, opony niskoobrotowe i opony do przyczep ⁽¹²⁾. Ponadto CRIA wskazało, że w samej skardze przy definiowaniu produktu objętego dochodzeniem odwołano się do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/740 ⁽¹³⁾, mimo że rozporządzenie to

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/353 z dnia 3 marca 2020 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz felg stalowych do użytkowania na drodze pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 65 z 4.3.2020, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/353/oj).

⁽¹²⁾ Rejestr Federalny, tom 80, nr 153, 10 sierpnia 2015 r.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/740 z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie etykietowania opon pod kątem efektywności paliwowej i innych parametrów, zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1369 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1222/2009 (Dz.U. L 177 z 5.6.2020, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/740/oj>).

wyraźnie nie ma zastosowania do niektórych opon⁽¹⁴⁾. Zwróciło się ono zatem do Komisji o określenie w odniesieniu do każdej z kategorii wyłączonych rozporządzeniem (UE) 2020/740, czy kategorie te są objęte zakresem dochodzenia. W późniejszym oświadczeniu CRIA skoncentrowało się na oponach zapasowych do użytku tymczasowego, oponach do przyczep i oponach terenowych do zastosowań profesjonalnych. Stowarzyszenie powtórzyło, że opony do użytku tymczasowego i opony terenowe do zastosowań profesjonalnych są zwolnione z wymogów dotyczących etykietowania opon określonych w rozporządzeniu (UE) 2020/740, a ponieważ w samej skardze podkreślono znaczenie obowiązkowych wymogów dotyczących etykietowania (europejski rejestr produktów do celów etykietowania energetycznego, „EPREL”), CRIA uznało, że opony, które zostały wyraźnie zwolnione z tych wymogów, logicznie rzecz biorąc, nie powinny wchodzić w zakres dochodzenia. W odniesieniu do opon do przyczep CRIA stwierdziło, że podlegają one również różnym ramom regulacyjnym na mocy regulaminu EKG ONZ nr 54⁽¹⁵⁾, w którym zdefiniowano je jako „opony na koło swobodne” i zakazano ich stosowania na przednich osiach kierowania i osiach pędnych. CRIA powtórzyło argumenty, że te trzy rodzaje opon nie są zamienne ze standardowymi oponami SO-LSC oraz że wszystkie te rodzaje można łatwo zidentyfikować na podstawie oznaczeń na ścianach bocznych opon, nanoszonych w procesie wulkanizacji i stanowiących trwale, nieusuwalne elementy opony.

- (75) Komisja dokładnie przeanalizowała te argumenty i dokonała następujących ustaleń.
- (76) Po pierwsze, w odniesieniu do wniosku o doprecyzowanie zgłoszonego przez CRIA, Komisja podkreśla, że wszystkie opony spełniające definicję produktu określoną w sekcji 2 zawiadomienia o wszczęciu oraz w sekcji 2.1 powyżej wchodzi w zakres produktu objętego dochodzeniem, chyba że zostały wyraźnie wyłączone. Zakres produktu wynikający z różnych przepisów UE lub regulaminów ONZ dotyczących etykietowania produktów lub klasyfikacji pojazdów nie ma znaczenia dla określenia zakresu produktu, chyba że zostało to wskazane w definicji produktu, co zresztą podkreślono w samej skardze, do której odwoływała się dana strona⁽¹⁶⁾. Ponadto nie ma wymogu dotyczącego zamienności między różnymi rodzajami produktu w ramach produktu objętego postępowaniem i nie jest konieczne, aby każda opona mogła być stosowana w każdym pojeździe lub w każdej jego pozycji. Elementy te odnoszą się natomiast do definicji produktu podobnego i mają znaczenie dla analizy szkody oraz są wymagane do porównania produktów. Podobnie istotnego czynnika nie stanowią definicje produktu stosowane w dochodzeniach prowadzonych przez organy państw trzecich.
- (77) W odniesieniu do argumentów dotyczących opon do użytku tymczasowego (4M Pro&Invest, CRIA, Hyundai i Hankook) oraz opon do przyczep (4M Pro&Invest, CRIA i Otto Just) Komisja zauważyła, że większość wskazywanych różnic – takich jak m.in. płytszy bieżnik lub ograniczona trakcja, niższe lub wyższe ciśnienie, mniejsze rozmiary, mniejsza szerokość – nie jest ani wystarczająco szczegółowa, ani możliwa do jednoznacznej identyfikacji, aby mogła stanowić podstawę do zdefiniowania produktu lub jego wyłączenia. Ponadto argument, że opony te rzekomo nie są produkowane przez przemysł Unii, nie został potwierdzony w toku dochodzenia jako zweryfikowany przez Komisję. Komisja ustaliła, że zarówno opony do użytku tymczasowego, jak i opony do przyczep są produkowane przez przemysł Unii, choć w ograniczonych ilościach. Co więcej, ze względu na silną presję wywieraną przez przywóz z Chin po nieracjonalnie niskich cenach, przemysł Unii rzeczywiście traci udział w tych segmentach rynku w obecnych warunkach rynkowych. Ogólnie Komisja uznała, że opony do użytku tymczasowego i opony do przyczep mają te same podstawowe cechy fizyczne, chemiczne i techniczne. Są one wytwarzane z tych samych podstawowych materiałów, jak opisano w motywie 62.
- (78) W odniesieniu do argumentu dotyczącego opon z białym paskiem Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo Vannetukku nie przedstawiło uzasadnionych informacji i dowodów wykazujących konkretne różnice we właściwościach fizycznych, chemicznych lub technicznych, na podstawie których należy wykluczyć opony z białym paskiem. Ponadto wyższa cena sama w sobie nie oznacza braku dumpingu, podcięcia cenowego lub zaniżania cen. Co więcej, publicznie dostępne informacje dostępne w aktach sprawy wskazywały, że takie opony są również produkowane przez przemysł Unii⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁴⁾ CRIA wymieniło następujące rodzaje opon: a) opony terenowe do zastosowań profesjonalnych; b) opony zaprojektowane do zamontowania jedynie w pojazdach zarejestrowanych po raz pierwszy przed 1 października 1990 r.; c) opony zapasowe typu T do użytku tymczasowego; d) opony o indeksie prędkości poniżej 80 km/h; e) opony o znamionowej średnicy obręczy nie większej niż 254 mm lub nie mniejszej niż 635 mm; f) opony zaopatrzone w dodatkowe elementy w celu poprawy właściwości trakcyjnych, np. opony kolcowane; g) opony zaprojektowane do zamontowania jedynie w pojazdach przeznaczonych wyłącznie do wyścigów oraz h) opony używanych, z wyjątkiem opon importowanych z państwa trzeciego.

⁽¹⁵⁾ Regulamin nr 54 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) – Jednolite przepisy dotyczące homologacji opon pneumatycznych pojazdów użytkowych i ich przyczep (Dz.U. L 183 z 11.7.2008, s. 41, ELI: [http://data.europa.eu/eli/reg/2008/54\(2\)/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/2008/54(2)/oj)).

⁽¹⁶⁾ Jawną wersją skargi, przypis 5 na s. 5.

⁽¹⁷⁾ Źródło: Publicznie dostępne strony internetowe różnych przedsiębiorstw handlowych, jak np.: Coker tire/Tiretyre, dostępna pod adresem: <https://cokertire.com/tires/styles/whitewall-tires/michelin.html>, ostatni dostęp 27 kwietnia 2026 r., oraz Topbanden, dostępna pod adresem: <https://www.topbanden.com/NL/Pneus/MICHELIN/X%20WhiteWall>, ostatni dostęp 27 kwietnia 2026 r.

- (79) Podobnie, w odniesieniu do ogólnych argumentów wymienionych w motywie 73 powyżej, przedstawionych przez różne strony (B.I.S. Srl, grupa Baltityre, Bronson Wheels AB, Edison, Gummistrada B.V, Maxxis Hellas, Pneurama Lda i VA-PA Toute Oy), Komisja uznała, że argumenty te nie zawierają żadnych uzasadnionych dowodów dotyczących różnic we właściwościach fizycznych, chemicznych lub technicznych tych opon, na podstawie których można by je jednoznacznie zdefiniować lub wyłączyć z zakresu produktu objętego dochodzeniem.
- (80) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Vannetukku podtrzymało swoje stanowisko, zgodnie z którym opony z białym paskiem powinny zostać wyłączone z zakresu produktu. Przedsiębiorstwo podkreśliło, że opony te znacząco różnią się od opon standardowych głównie ze względu na dodatkową, grubą warstwę białego kauczuku w ścianie bocznej, która wymaga zastosowania innych surowców i procesu produkcji. Przedsiębiorstwo Vannetukku dodało również, że opony z białym paskiem mają inne (niższe) ograniczenia prędkości, są produkowane przez bardzo niewielką liczbę przedsiębiorstw na świecie i nie są produkowane w Unii. Ponadto przedsiębiorstwo Vannetukku zwróciło uwagę, że nie sprzedaje opon z białym paskiem po cenach dumpingowych. Utrzymywało natomiast, że produkty te są zasadniczo niemal dwukrotnie droższe od porównywalnych standardowych opon, a ich poziom cen pozostawał stabilny przez cały okres badany. Z tych względów, a mianowicie z uwagi na brak produkcji unijnej oraz brak dumpingu, przedsiębiorstwo Vannetukku uznało, że opony z białym paskiem nie mogły przyczynić się do utraty miejsc pracy w Unii ani wyrządzić szkody przemysłowi Unii.
- (81) CRIA powtórzyło swój argument, że opony do użytku tymczasowego, opony do przyczep oraz opony terenowe do zastosowań profesjonalnych powinny zostać wyłączone z zakresu obecnego dochodzenia, w szczególności ze względu na ich brak zamienności ze standardowymi oponami SO-LSC. W tym zakresie CRIA powtórzyło argumenty przedstawione już w motywie 74 powyżej oraz wskazało szereg dochodzeń antydumpingowych, w których Komisja wyłączyła określone rodzaje produktu rzekomo z uwagi na brak ich zamienności⁽¹⁸⁾. Zdaniem CRIA stwierdzenie Komisji, że produkty te mają takie samo zastosowanie końcowe, ponieważ „służą do poruszania się pojazdów po drodze”, było nadmiernie uproszczone i nie odzwierciedlało rzeczywistości gospodarczej ani funkcjonalnej. CRIA dodało ponadto, że Komisja niesłusznie uznała za nieistotne dla definicji zakresu produktu przepisy rozporządzenia (UE) 2020/740 w sprawie etykietowania opon oraz normy homologacji typu EKG ONZ, pomijając w ten sposób wiążące przepisy bezpieczeństwa, które klasyfikują poszczególne rodzaje opon jako odrębne kategorie produktów.
- (82) Przedsiębiorstwo Hyundai podtrzymało swoje stanowisko, o którym mowa w motywie 69, zgodnie z którym opony zapasowe do użytku tymczasowego powinny zostać wyłączone z zakresu produktu, oraz podkreśliło, że opony te można wyraźnie odróżnić od innych rodzajów opon ze względu na ich oznakowanie.
- (83) Przedsiębiorstwo Otto Just podtrzymało swoje argumenty dotyczące opon do przyczep, podsumowane w motywie 71, oraz wezwało do przeprowadzenia odrębnej oceny tego segmentu.
- (84) Nie powtórzono argumentów dotyczących zakresu produktu, w szczególności odnoszących się do rzekomego braku zamienności między różnymi rodzajami produktu, które zostały już opisane i omówione w motywach 76–78 powyżej. Komisja podtrzymała stanowisko, że dysponuje szerokim zakresem uznania przy definiowaniu produktu oraz ocenie stopnia zamienności poszczególnych rodzajów produktów. W tym kontekście należy zauważyć, że nawet w obrębie grupy najbardziej standardowych opon SO-LSC niektóre ich rodzaje mogą z ekonomicznego lub funkcjonalnego punktu widzenia nie być odpowiednie dla każdego rodzaju i rozmiaru

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2163 z dnia 14 sierpnia 2024 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/2163, 16.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2163/oj), motyw 40; rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/261 z dnia 10 lutego 2025 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/261, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/261/oj), motywy 17–25; rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 830/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1890/2005, rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 2/2012 i rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 205/2013 w odniesieniu do zakresu produktu objętego obowiązywanymi środkami antydumpingowymi dotyczącymi niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części oraz w odniesieniu do przeglądu dla przedsiębiorstwa wchodzącego na rynek, a także wprowadzające możliwość zwrotu lub umorzenia należności celnych w niektórych przypadkach (Dz.U. L 228 z 31.7.2014, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2014/830/oj), motyw 43; rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1932 z dnia 23 października 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 412/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 273 z 24.10.2017, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/1932/oj), motywy 21–24; rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/2202 z dnia 16 października 2023 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1259 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego i żeliwa sferoidalnego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii (Dz.U. L, 2023/2202, 17.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2202/oj), motywy 29–32.

pojazdu – nie oznacza to jednak w żaden sposób, że nie mogą one zostać objęte tą samą definicją produktu do celów dochodzenia antydumpingowego. Opony niszowe wskazane przez te strony mają takie same podstawowe cechy fizyczne jak standardowe opony SO-LSC, ponieważ wszystkie są pneumatycznymi oponami kauczukowymi, wyposażonymi w ścianę boczną i bieżnik dostosowane do ich podstawowego przeznaczenia, jakim jest montaż na kołach pojazdu oraz zapewnienie punktu styku z nawierzchnią drogi przez podtrzymywanie ciężaru pojazdu przy jednoczesnym zapewnianiu przyczepności, sterowności, skuteczności hamowania oraz amortyzacji w różnych proporcjach. Różnice dotyczące cech fizycznych lub zastosowań tych produktów, na które powoływały się zainteresowane strony, nie podważały tej zasadniczej wspólnej cechy funkcjonalnej i w związku z tym nie pozwalały na stwierdzenie całkowitego braku zamienności między oponami SO-LSC a innymi specjalistycznymi produktami. W poszczególnych sprawach przywołanych przez CRIA wyłączenia określonych produktów były przyznawane na podstawie okoliczności właściwych dla poszczególnych dochodzeń i we wszystkich przypadkach opierały się na różnicach w fizycznych, chemicznych i technicznych właściwościach danych produktów, a zatem nie dowodziły, że Komisja odstąpiła od swojej utrwalonej praktyki. Przykładowo, w sprawie dotyczącej bimetalowych elementów łącznych decyzja o wyłączeniu produktu była oparta przede wszystkim na różnicach w jego właściwościach fizycznych, chemicznych i technicznych⁽¹⁹⁾, ponieważ te elementy łączne stanowiły w istocie szczególną kombinację elementów łącznych ze stali nierdzewnej i stali węglowej. Podobnie wyłączenie poszczególnych produktów z zakresu produktu w dochodzeniu dotyczącym ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych lub gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych opierało się na odmiennych właściwościach fizycznych, chemicznych i technicznych tych produktów. Również sprawa dotycząca biodiesla wyraźnie odróżniała się od innych przypadków, ponieważ zrównoważone paliwo lotnicze (SAF) wyłączono z zakresu produktu z uwagi na fakt, że było przeznaczone dla całkowicie odrębnego sektora gospodarki, tj. lotnictwa, a nie transportu drogowego.

- (85) W odniesieniu do argumentu dotyczącego rzekomego nieuwzględnienia rozporządzenia (UE) 2020/740 w sprawie etykietowania opon oraz norm homologacji typu EKG ONZ Komisja uznała, że akty te nie mają znaczenia dla zdefiniowania zakresu produktu, ponieważ produkt objęty postępowaniem w ramach dochodzenia antydumpingowego został zdefiniowany autonomicznie przez organ prowadzący dochodzenie na podstawie cech produktu oraz zależności konkurencyjnych na rynku i nie musi odpowiadać klasyfikacji regulacyjnej danego produktu przyjętej na gruncie innych obszarów prawa Unii.
- (86) W związku z powyższym odrzucono wnioski o wyłączenie wymienionych powyżej rodzajów produktu z zakresu produktu objętego postępowaniem, natomiast utrzymano definicję produktu określoną w zawiadomieniu o wszczęciu, przytoczoną w sekcji 2.1 powyżej.

2.4.1. Segmentacja rynku unijnego na trzy poziomy

- (87) Zgodnie ze skargą rynek opon do samochodów osobowych oraz lekkich samochodów ciężarowych można podzielić na trzy odrębne poziomy. Opony z poziomu 1 to *opony premium charakteryzujące się najlepszymi osiąganiami i najwyższymi cenami*. Opony z poziomu 2 opisuje się jako *opony pośrednie i średniej klasy charakteryzujące się najlepszą relacją jakości do ceny*. Opony z poziomu 3 stanowią segment *niskobudżetowy* rynku.
- (88) Informacje zebrane lub otrzymane przez Komisję potwierdziły istnienie tej segmentacji rynku opon do samochodów osobowych oraz lekkich samochodów ciężarowych na rynku unijnym. Chociaż nie ma wyraźnych ani trwałych linii podziału między poszczególnymi poziomami (jak wyjaśniono bardziej szczegółowo w motywie 425 poniżej), zainteresowane strony i ustalenia Komisji potwierdzają istnienie przedstawionego podziału:
- poziom 1 obejmuje segment „premium”, do którego zaliczają się wiodące marki głównych producentów. Rozpoznawalność marki jest kluczowym czynnikiem w przypadku opon na tym poziomie i uzasadnia wyższe ceny w związku z oczekiwanymi wysokimi osiąganiami oraz wysokim poziomem zaawansowania technologicznego. Poziom ten obejmuje zarówno sprzedaż OE, jak i rynek wymiany;
 - poziom 2 obejmuje segment „pośredni” zarówno w przypadku OE, jak i opon wymiennych. Rozpoznawalność marki pozostaje istotna również na tym poziomie, a marki są zazwyczaj dobrze znane nabywcom, którzy potrafią także zidentyfikować producenta opon. W decyzji o zakupie większą rolę odgrywają względy cenowe;
 - poziom 3 obejmuje segment „niskobudżetowy”, który obejmuje głównie opony wymienne, choć może w nim występować również sprzedaż OE. W tym segmencie osiągi są bardziej ograniczone pod względem oporu toczenia, hamowania, prowadzenia pojazdu i redukcji hałasu. Cena jest najważniejszym, choć nie jedynym, czynnikiem determinującym decyzję klienta o zakupie.

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 830/2014, motyw 42.

- (89) 4 września 2025 r. Komisja wydała notę zawierającą podział opon według marki, którą udostępniono wszystkim zainteresowanym stronom w celu przedstawienia uwag.
- (90) Podziału tego dokonano na podstawie analizy następujących informacji:
- skargi (w szczególności sekcji 3 i załącznika 4);
 - odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu ⁽²⁰⁾ udzielonych przez przedsiębiorstwa objęte próbą i przedsiębiorstwa wnioskujące o indywidualne badanie, które poproszono o wskazanie odpowiedniego poziomu w podziale na marki; oraz
 - informacji zawartych na specjalistycznych stronach internetowych ⁽²¹⁾, klasyfikujących marki do poszczególnych poziomów na podstawie ich postrzegania na rynku.

2.4.2. Argumenty dotyczące segmentacji unijnego rynku opon

- (91) Jak wskazano w motywie 88, zainteresowane strony zasadniczo zgodziły się, że rynek jest podzielony na trzy poziomy (segmenty), oraz zaakceptowały zaproponowany przez Komisję podział marek opon na segmenty rynkowe.
- (92) Otrzymano uwagi sugerujące zmianę klasyfikacji następujących marek: Barum, Debica, Dunlop, Tigar, General Tire, Gislaved, Hankook, Matador, Sava i Viking.
- (93) W celu ochrony anonimowości zainteresowanych stron Komisja nie była w stanie ujawnić, która zainteresowana strona przedstawiła dany argument.
- (94) W odniesieniu do marki Hankook przytoczono cztery argumenty przemawiające za zaklasyfikowaniem jej do poziomu 2 zamiast poziomu 1:
- w skardze markę Hankook zaklasyfikowano do poziomu 2 na podstawie wiedzy rynkowej skarżącego;
 - przedsiębiorstwo Hankook przyznało, że stopniowo przechodzi z poziomu 2 do poziomu 1, jednak nie istnieje jeszcze powszechnie przyjęte przekonanie, że obecnie należy do poziomu 1;
 - przedsiębiorstwo Hankook powołało się na postrzeganie na rynku, przytaczając ogólne zestawienie poziomów przedstawione przez *Tire Review* w 2018 r. ⁽²²⁾
 - Ceny opon marki Hankook odpowiadają poziomowi cen innych producentów z poziomu 2, a nie producentów z poziomu 1.
- (95) Uwzględniając uwagi dotyczące podziału rynku na poziomy przeprowadzonego przez Komisję, jak również źródła wskazane w motywach 90 i 94, marki Debica, Barum, Matador i Sava uznano za należące do poziomu 3, natomiast marki Hankook i Dunlop przeniesiono z poziomu 1 do poziomu 2. 27 marca 2026 r. Komisja poinformowała strony o zmianie podziału marek opon na segmenty.

3. DUMPING

3.1. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (96) W świetle wystarczających dowodów dostępnych na początku dochodzenia, które wykazują istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ChRL, Komisja uznała za właściwe wszczęcie dochodzenia w odniesieniu do producentów eksportujących z tego kraju, uwzględniając art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

⁽²⁰⁾ Poziom zgłoszony w wykazie poszczególnych transakcji sprzedaży przedsiębiorstw objętych próbą.

⁽²¹⁾ <https://www.tyreviews.com/Tyre>, <https://www.grip500.it/pneumatico/>, <https://www.bandenexpert.be/bandenmerken/>, <https://www.bandenexpert.be/bandenmerken/>, <https://www.tyrecomp.co.uk/brands.htm> oraz <https://wulkanista.pl/klasy-opon/>. Wykaz ten nie jest wyczerpujący.

⁽²²⁾ „Tire Tier Study: Exploring the Criteria and Confusion of Tire Industry Tiers: The Results” [Badanie segmentów opon: kryteria i niejasności w klasyfikacji segmentów w branży oponiarskiej – wyniki], opublikowane 19 lutego 2019 r. (autor: Patti Hoying), <https://www.tirereview.com/tier-study-results-based-on-tire-quality-engineering-performance> (ostatni dostęp 30 marca 2026 r.).

- (97) W związku z tym, w celu zgromadzenia danych niezbędnych do ewentualnego zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w ChRL do dostarczenia informacji dotyczących czynników produkcji wykorzystywanych do produkcji produktu objętego postępowaniem. Trzydziestu czterech producentów eksportujących dostarczyło stosowne informacje.
- (98) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia w odniesieniu do domniemyanych znaczących zakłóceń Komisja przesłała kwestionariusz rządowi ChRL. Ponadto w pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu postępowania Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii, przedłożenia informacji i dostarczenia dowodów potwierdzających w odniesieniu do zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w terminie 37 dni od daty opublikowania zawiadomienia o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (99) W powyższym terminie nie otrzymano odpowiedzi od rządu ChRL i nie wpłynęły stanowiska dotyczące zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Następnie Komisja poinformowała rząd ChRL, że do ustalenia istnienia w ChRL znaczących zakłóceń wykorzysta dostępne fakty w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (100) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wskazała również, że w świetle dostępnych dowodów może zaistnieć potrzeba wyboru odpowiedniego reprezentatywnego kraju na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego w celu określenia wartości normalnej na podstawie niezniekształconych cen lub wartości odniesienia. Jako odpowiedni reprezentatywny kraj skarżący wskazał Serbię.
- (101) 4 września 2025 r. Komisja poinformowała zainteresowane strony notą („pierwsza nota”) o odpowiednich źródłach, które zamierza wykorzystać do określenia wartości normalnej. W notcie tej Komisja przedstawiła wykaz wszystkich czynników produkcji, takich jak surowce, energia i siła robocza, wykorzystywanych w produkcji produktu objętego postępowaniem. Ponadto w oparciu o kryteria wyboru niezniekształconych cen lub wartości odniesienia Komisja zidentyfikowała potencjalne reprezentatywne kraje, a mianowicie uznała Meksyk, Serbię i Turcję za potencjalnie odpowiednie reprezentatywne kraje. Komisja otrzymała uwagi od skarżącego, CRIA, grupy GITI, grupy Hankook, Kumho i Shandong Yongsheng.
- (102) 14 października 2025 r. drugą notą („druga nota”) Komisja poinformowała zainteresowane strony o odpowiednich źródłach, które zamierza wykorzystać do określenia wartości normalnej, z wykorzystaniem Turcji jako reprezentatywnego kraju. Komisja poinformowała również zainteresowane strony, że określi koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne („SG&A”) oraz zyski na podstawie informacji dostępnych dla przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone, jednego z producentów w Turcji.
- (103) Komisja otrzymała uwagi od CRIA, grupy GITI, grupy Hankook, Kumho, Shandong Yongsheng i Sumitomo Rubber (Hunan) oraz Sumitomo Rubber (Changshu) („grupa Sumitomo”). Uwagi te omówiono w sekcji 3.3.

3.2. Wartość normalna

- (104) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego „[p]odstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu”.
- (105) Zgodnie jednak z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „w przypadku stwierdzenia [...], że ze względu na istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu lit. b) nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym kraju, wartość normalną konstruuje się wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia” oraz „[wartość normalna] obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych [dalej »koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne«] oraz zyski”.
- (106) Jak wyjaśniono poniżej, w obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody oraz ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego było właściwe.

3.2.1. Istnienie znaczących zakłóceń

- (107) Zgodnie z definicją w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego „znaczące zakłócenia to te zakłócenia, które występują wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania mechanizmów rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa. Przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń uwzględnia się m.in. potencjalny wpływ jednego z następujących elementów lub kilku z nich:
- rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz,
 - obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty,
 - polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie mechanizmów rynkowych,
 - brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego,
 - zniekształcone koszty wynagrodzeń,
 - dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa.
- (108) W związku z tym, że wykaz w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego nie ma charakteru kumulatywnego, nie wszystkie wymienione w nim elementy muszą wystąpić, aby można było ustalić istnienie znaczących zakłóceń. Ponadto te same okoliczności faktyczne mogą posłużyć do wykazania istnienia jednego elementu z wykazu lub większej ich liczby.
- (109) Wszelkie wnioski dotyczące znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego muszą jednak zostać wyciągnięte na podstawie wszystkich dostępnych dowodów. Ogólna ocena istnienia zakłóceń może również obejmować ogólny kontekst i sytuację w kraju wywozu, w szczególności w sytuacji, w której system gospodarczy i administracyjny kraju wywozu jest fundamentalnie skonstruowany w sposób, który daje rządowi znaczące uprawnienia do ingerencji w gospodarkę, w konsekwencji czego ceny i koszty nie są wynikiem swobodnego rozwoju mechanizmów rynkowych.
- (110) Art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego stanowi, że „jeśli Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń, o których mowa w lit. b), w jakimś kraju lub w jakimś sektorze w tym kraju, oraz jeśli jest to stosowne dla skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja przygotowuje, udostępnia publicznie i regularnie aktualizuje sprawozdanie opisujące okoliczności rynkowe, o których mowa w lit. b), panujące w tym kraju lub sektorze”.
- (111) Zgodnie z tym przepisem Komisja wydała sprawozdanie krajowe dotyczące Chin⁽²³⁾ („sprawozdanie”), w którym wykazano istnienie istotnej interwencji rządowej na wielu poziomach gospodarki, w tym konkretne zakłócenia w wielu kluczowych czynnikach produkcji (takich jak grunty, energia, kapitał, surowce i siła robocza), a także w wybranych sektorach, w tym w sektorze chemicznym. W momencie wszczęcia przeglądu zainteresowane strony zostały wezwane do odrzucenia dowodów zawartych w aktach dochodzenia, przedstawienia uwag w ich sprawie lub ich uzupełnienia. Sprawozdanie to zostało dołączone do akt sprawy na etapie wszczęcia dochodzenia.
- (112) Skarżący twierdził, że w sektorze produktu objętego postępowaniem występują znaczące zakłócenia. Odnosił się do sprawozdania i innych istotnych dowodów uzupełniających sprawozdanie. Mówiąc bardziej szczegółowo, skarżący wskazał, że rynek w Chinach jest oderwany od normalnych mechanizmów rynkowych ze względu na fakt, że Chiny są państwem komunistycznym opartym na doktrynie „socjalistycznej gospodarki rynkowej”, a także z uwagi na silny wpływ Komunistycznej Partii Chin („KPCh” lub „partia”) na gospodarkę, w tym na sektor prywatny. Państwo wyznacza priorytety gospodarcze i alokację zasobów, działając w oparciu o kompetencje konstytucyjne, planowanie przemysłowe oraz struktury partyjne obecne w różnych sektorach gospodarki.

⁽²³⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu, 10.04.2024, SWD(2024) 91 final. [https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD\(2024\)91&lang=pl](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2024)91&lang=pl).

- (113) Skarżący wskazał również, że w poprzednich dochodzeniach Komisji stwierdzono znaczące zakłócenia w przemyśle opon do autobusów i samochodów ciężarowych, a także w sektorach wyższego szczebla, takich jak sektory stalowy, petrochemiczny, energetyczny i włókienniczy. Zdaniem skarżącego ustalenia te mają również zastosowanie do przemysłu opon SO-LSC.
- (114) Ponadto skarżący przywołał dodatkowe szczegóły w odniesieniu do następujących elementów skutkujących znaczącymi zakłóceniami.
- (115) Po pierwsze, skarżący twierdził, że na rynku opon SO-LSC w Chinach w znacznym stopniu obecne są przedsiębiorstwa będące własnością rządu lub znajdujące się pod jego kontrolą lub nadzorem politycznym.
- (116) W szczególności skarżący wskazał, że chińska gospodarka w dużym stopniu opiera się na przedsiębiorstwach państwowych, które odgrywają strategiczną rolę w utrzymywaniu kontroli państwa. Przedsiębiorstwa państwowe odpowiadają za około 25 % PKB Chin i są skoncentrowane w sektorach krytycznych. Komisja ds. Nadzoru nad Aktywami Państwowymi i Zarządzania Nimi („SASAC”) nadzoruje przedsiębiorstwa państwowe, wdrażając plany przemysłowe oraz kontrolując zasoby przedsiębiorstw, zarządzanie i nominacje kadrowe, a tym samym zapewnia osiągnięcie celów partii. Ten wszechobecny nadzór rozciąga się również na przemysł oponiarski oraz jego sektory wyższego i niższego szczebla.
- (117) Skarżący podkreślił, że zarówno w sektorach wyższego szczebla, jak i w samym sektorze produkcji opon przedsiębiorstwa państwowe sprawują znaczącą kontrolę. Poza sektorem petrochemicznym do branż, w których Chiny posiadają znaczących państwowych producentów, należą również sektor kauczuku naturalnego oraz sektor włókienniczy. Kilku głównych chińskich producentów opon jest bezpośrednio lub pośrednio kontrolowanych przez podmioty rządowe. Na przykład przedsiębiorstwo Shuangqian Tire Group Co. Ltd., produkujące opony do samochodów osobowych, jest kontrolowane przez przedsiębiorstwo państwowe, a przedsiębiorstwo China National Tyre & Rubber Co. Ltd („CNRC”), jeden z największych producentów opon w Chinach, jest jednostką zależną SINOCEM. Nawet przedsiębiorstwa, które nie są w większości własnością państwa, takie jak Giti Tire Co. oraz Prinx Chengshan (Shandong) Tire Co., mają w swojej strukturze kapitałowej udział przedsiębiorstw państwowych. Ten szeroki zakres kontroli państwa w sektorach wyższego szczebla oraz w samym przemyśle oponiarskim podkreśla istnienie istotnych zakłóceń mechanizmów rynkowych.
- (118) Po drugie, skarżący argumentował, że wpływ rządu i KPCh rozciąga się szeroko na chińskie przedsiębiorstwa, umożliwiając ingerencję państwa w ceny i koszty.
- (119) Skarżący wskazał, że KPCh sprawuje kontrolę nad przedsiębiorstwami za pośrednictwem funkcjonujących w nich komórek partyjnych, które są obowiązkowe w organizacjach liczących co najmniej trzech członków partii. W przedsiębiorstwach państwowych KPCh posiada znaczące uprawnienia, powołując kadrę kierowniczą i wyznaczając kierunek najważniejszych decyzji. Ponadto również przedsiębiorstwa prywatne znajdują się pod rosnącą presją, aby włączać przywództwo partii do swoich procesów decyzyjnych. Wpływ KPCh umacniany jest w drodze takich aktów politycznych, jak kodeks ładu korporacyjnego z 2018 r. oraz opinia z 2020 r. na temat intensyfikacji prac Zjednoczonego Frontu⁽²⁴⁾, które promują przywództwo Partii w przedsiębiorstwach prywatnych. Ponadto system KPCh określany jako „dwukierunkowe wejście i krzyżowe powołania” ułatwia włączanie członków partii do kierownictwa przedsiębiorstw. W przedsiębiorstwach państwowych kluczowe stanowiska kierownicze muszą być obsadzone przez członków KPCh, co zapewnia przywództwo partii w łańdże korporacyjnym. KPCh kontroluje również zasoby ludzkie zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i prywatnych, nadzorując decyzje kadrowe oraz prowadząc bazy danych talentów w celu dostosowania nominacji do celów partii.
- (120) Ponadto skarżący wskazał, że w krajowym 14. planie pięcioletnim położono nacisk na przestrzeganie wytycznych KPCh, zobowiązując przedsiębiorstwa do uwzględniania ideologii partyjnej w swojej działalności. Stowarzyszenia branżowe, takie jak CRIA oraz Chińska Izba Handlowa Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Substancji Chemicznych („CCCMC”) zapewniają, aby producenci opon i powiązane przedsiębiorstwa stosowały się do wytycznych państwowych. CRIA, za pośrednictwem swoich oddziałów i wytycznych, pełni funkcję łącznika między Partią i rządem a przedsiębiorstwami, wzmacniając wpływ KPCh na wyniki sektora. Również w strukturach tego stowarzyszenia działają członkowie kadry kierowniczej powiązani z KPCh oraz komórki partyjne.

⁽²⁴⁾ Biuro Generalne Komitetu Centralnego KPCh wydało Opinię na temat intensyfikacji prac Zjednoczonego Frontu w sektorze prywatnym w nowej erze, 15 września 2020 r., dostępne pod adresem: <https://interpret.csis.org/translations/the-general-office-of-the-ccp-central-committee-issued-the-opinion-on-strengthening-the-united-front-work-of-the-private-economy-in-the-new-era/>.

- (121) Skarżący stwierdził ponadto, że u głównych producentów opon, takich jak Qingdao Doublestar, Shuangqian Tire Group Co., Ltd., oraz Sailun Group Co., widoczne są znaczące wpływy partii, przejawiające się obecnością kadry kierowniczej powiązanej z KPCh oraz udziałem własności państwowej. Skarżący podkreślił, że wszechobecna kontrola państwa i Partii ogranicza zdolność chińskich przedsiębiorstw do niezależnego ustalania cen i kosztów, ponieważ kształtowane są one pod wpływem względów nierynkowych zgodnych z celami KPCh, a tym samym odbiegają od normalnych mechanizmów rynkowych.
- (122) Po trzecie, skarżący wskazał, że polityka publiczna i środki publiczne stosowane w Chinach faworyzują dostawców krajowych i znacząco zakłócają działanie mechanizmów wolnorynkowych, także w przemyśle oponiarskim i jego łańcuchu dostaw. Rząd ChRL prowadzi kompleksowe planowanie za pomocą planów pięcioletnich, w tym planów sektorowych, które wyznaczają również cele w zakresie produkcji, innowacji i ekologicznego rozwoju. W planach tych priorytet nadaje się kluczowym sektorom wyższego szczebla, takim jak sektor petrochemiczny, sektor kauczuku naturalnego oraz sektory stalowy i energetyczny, jak również gałęziom przemysłu niższego szczebla powiązanych z przemysłem produkcji opon.
- (123) Skarżący podkreślił, że polityka rządu ma na celu zwiększenie kontroli nad przemysłem oponiarskim. Polityka ta w sposób strategiczny wspiera rozwój tego przemysłu, zapewniając jego zgodność z celami państwa oraz wzmacniając wpływ rządu na wszystkich poziomach tego przemysłu. Na przykład sektor opon został wyraźnie uwzględniony w planach pięcioletnich i bezpośrednio korzysta ze wsparcia rządu ChRL. Opony objęto zakresem wytycznych na rzecz wspierania wysokiej jakości rozwoju przemysłu petrochemicznego i chemicznego w okresie 14. planu pięcioletniego. W wytycznych tych położono nacisk nie tylko na rozwój wyrobów oponiarskich w procesie ustandaryzowanej transformacji cyfrowej, lecz także na podnoszenie norm technologicznych i jakościowych w całym sektorze. Wdrażanie wytycznych jest łatwiejsze dzięki stowarzyszeniom branżowym, takim jak CRIA, które pełnią funkcję kanałów pośredniczących między rządem a przedsiębiorstwami produkującymi opony, zapewniając zgodność z celami strategicznymi określonymi w wytycznych. Rząd ChRL wykorzystuje preferencyjne zamówienia publiczne, wsparcie finansowe oraz inne instrumenty w celu zwiększenia konkurencyjności opon produkowanych w kraju na rynkach zagranicznych.
- (124) Ponadto skarżący wskazał, że rządy prowincji przyjmują przepisy wspierające producentów opon. Istotnym przykładem jest 14. plan pięcioletni prowincji Szantung, którego celem jest konsolidacja wsparcia sektora publicznego oraz zwiększenie potencjału przedsiębiorstw prywatnych, ze szczególnym uwzględnieniem łańcucha dostaw i alokacji zasobów w przemyśle motoryzacyjnym. Prowincja ukierunkowała działania dotyczące swojego przemysłu motoryzacyjnego na „synergię łańcucha dostaw i zdolność alokacji zasobów”. Inne formy ingerencji państwa zakładają bezpośrednie wsparcie producentów opon w realizowanych przez nich inwestycjach w badania i rozwój, inicjatywach na rzecz zazieleniania oraz usprawnianiu łańcucha produkcji.
- (125) Ponadto skarżący podkreślił, że polityka ta prowadzi do sztucznego obniżenia kosztów produkcji. Na przykład inicjatywa Pasa i Szlaku wspiera działania informacyjne chińskich producentów opon, zapewniając im korzystne możliwości wywozu oraz umacniając ich pozycję rynkową zarówno na rynku światowym, jak i w Chinach.
- (126) Po czwarte, skarżący wskazał na brak, dyskryminujące stosowanie lub nieodpowiednie egzekwowanie chińskiego prawa upadłościowego, prawa spółek i prawa rzeczowego. Skarżący szczególnie podkreślił sztuczne podtrzymywanie działalności nierentownych finansowo producentów opon, którzy konkurują z przedsiębiorstwami zagranicznymi na rynku krajowym i międzynarodowym dzięki wsparciu pozwalającemu im uniknąć upadłości.
- (127) Skarżący wskazał również na brak prywatnej własności gruntów w Chinach, gdzie alokacja gruntów jest kontrolowana przez rząd i uzależniona od względów politycznych, a nie od decyzji podejmowanych na zasadach rynkowych. Prowadzi to do powstania nieuczciwej przewagi przedsiębiorstw produkujących opony wspieranych przez państwo, co dodatkowo powoduje zakłócenia rynku i osłabia wolnorynkową konkurencję w przemyśle oponiarskim.
- (128) Po piąte, skarżący twierdził, że koszty pracy w Chinach są znacząco zakłócone, wskazując, że w kraju działa tylko jeden prawnie uznany związek zawodowy, który jest kontrolowany przez KPCh. Kontrola ta, wraz z brakiem ratyfikacji przez Chiny kluczowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz restrykcyjnymi praktykami w zakresie prawa pracy, prowadzi do ingerencji politycznej wpływającej na proces ustalania wynagrodzeń, w wyniku czego poziom płac kształtowany jest przez państwo, a nie przez mechanizmy rynkowe. Ponadto system rejestracji gospodarstw domowych dyskryminuje pracowników migrujących, ograniczając im dostęp do świadczeń socjalnych i korzyści gospodarczych, co dodatkowo zakłóca koszty pracy w chińskiej gospodarce.

- (129) Po szóste, chińscy producenci opon korzystają z dostępu do finansowania dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa. Nie tylko największe banki w Chinach są własnością państwa; również banki prywatne muszą prowadzić działalność zgodnie z polityką krajową. Prowadzi to do kierowania preferencyjnych inwestycji do sektorów „promowanych”. Skarżący zilustrował te korzyści dla chińskich producentów opon, wskazując na preferencyjne pożyczki i finansowanie otrzymywane przez przedsiębiorstwa takie jak grupa Shanghai Huayi, Double Coin i Prinx Chengshan od banków publicznych takich jak Eksportowo-Importowy Bank Chiński i Bank Chin. Ponadto przedsiębiorstwa takie jak Doublestar utrzymują silne powiązania z bankami, takimi jak Bank Komunikacji, które zobowiązały się do zapewnienia znaczącego wsparcia w zakresie inwestycji i finansowania linii kredytowych, co pokazuje, że działalność tych instytucji finansowych jest podporządkowana celom polityki państwa.
- (130) Skarżący wskazał ponadto, że ratingi obligacji i ratingi kredytowe w Chinach są często zawyżone i systematycznie przewyższają ich międzynarodowe odpowiedniki. Zakłócenie to wynika z dorozumianych gwarancji rządowych udzielanych sektorom „promowanym” lub wyznaczonym w inny sposób, które w praktyce ograniczają ryzyko niewykonania zobowiązań z tytułu obligacji. Przykładem są chińskie biura informacji kredytowej, które przyznają przedsiębiorstwom ratingi znacznie wyższe niż uznane biura międzynarodowe, zapewniając tym przedsiębiorstwom korzystniejsze warunki finansowania dłużnego.
- (131) Ogólnie skarżący stwierdził, że cała chińska gospodarka jest dotknięta znaczącymi zakłóceniami, które w konsekwencji rozciągają się również na przemysł oponiarski. Rząd ChRL ingeruje na wszystkich poziomach łańcucha dostaw opon, co prowadzi do sytuacji, w której zarówno czynniki produkcji, jak i czynniki produkcji wykorzystywane do wytworzenia tych czynników oraz kolejne wcześniejsze ogniwa łańcucha są w różny sposób dotknięte zakłóceniami powodowanymi przez państwo.
- (132) Podsumowując, skarżący twierdził, że w sektorze opon występują znaczące zakłócenia określone w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (133) Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było stosowanie cen i kosztów krajowych w Chinach. Analiza ta obejmowała badanie istotnych interwencji rządowych w gospodarce Chin ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w sektorze, do którego należy produkt objęty postępowaniem.
- (134) Komisja uczyniła to na podstawie dowodów dostępnych w aktach sprawy. Dowody dostępne w aktach sprawy obejmowały dowody ujęte w sprawozdaniu, które to dowody opierają się na publicznie dostępnych źródłach. Komisja uzupełniła te elementy dowodowe własnymi badaniami dotyczącymi poszczególnych kryteriów istotnych dla potwierdzenia występowania znaczących zakłóceń w Chinach.

3.2.1.1. Znaczące zakłócenia wpływające na ceny i koszty krajowe w Chinach

- (135) Chiński system gospodarczy bazuje na koncepcji „socjalistycznej gospodarki rynkowej”. Koncepcja ta jest zapisana w chińskiej konstytucji i determinuje sposób zarządzania gospodarką Chin. Podstawową zasadą jest „socjalistyczna własność publiczna środków produkcji, a mianowicie własność środków produkcji w rękach całego ludu i zbiorowa własność środków produkcji w rękach osób pracujących” ⁽²⁵⁾.

⁽²⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 7.

- (136) Gospodarka państwowa jest „wiodącą siłą gospodarki narodowej”, a państwo posiada mandat „do zapewnienia konsolidacji i wzrostu”⁽²⁶⁾. W związku z tym z dokumentów programowych z 2024 r. wynika, że rząd ChRL nadal dąży do „zwiększenia koncentracji kapitału państwowego w ważnych gałęziach przemysłu [...] oraz w przyszłościowych strategicznych wschodzących gałęziach przemysłu”⁽²⁷⁾ oraz „wzmocnienia zastrzyków kapitałowych w celu wspierania wysokiej jakości rozwoju przedsiębiorstw państwowych”⁽²⁸⁾. W związku z tym ogólna struktura chińskiej gospodarki nie tylko umożliwia znaczące interwencje rządowe w gospodarce, ale wyraźnie sankcjonuje takie interwencje. Idea nadrzędności własności publicznej nad własnością prywatną przenika cały system prawny i stanowi ogólną zasadę podkreślaną we wszystkich głównych aktach prawnych.
- (137) Doskonałym przykładem jest chińskie prawo rzeczowe: odnosi się ono do podstawowego etapu socjalizmu i powierza państwu utrzymanie podstawowego systemu gospodarczego, w ramach którego własność publiczna odgrywa dominującą rolę.
- (138) Inne formy własności są tolerowane, a prawo zezwala na ich rozwój obok własności państwowej⁽²⁹⁾. W związku z tym, chociaż ustawa o promowaniu rozwoju gospodarki prywatnej z 2025 r. („ustawa o gospodarce prywatnej”)⁽³⁰⁾ formalnie uznaje przedsiębiorstwa prywatne za „ważny element socjalistycznej gospodarki rynkowej”, jednocześnie stanowi ona, że „prywatne organizacje gospodarcze i podmioty nimi zarządzające wspierają przywództwo KPCh, przestrzegają socjalistycznego systemu o chińskiej specyfice oraz aktywnie uczestniczą w budowie nowoczesnego państwa socjalistycznego”⁽³¹⁾.
- (139) W związku z tym podmioty gospodarcze podlegają – bezpośrednio lub pośrednio – wytycznym politycznym, kierownictwu administracyjnemu i wymogom dostosowania ideologicznego ze strony instytucji partii–państwa, co utrwała zakłócenia strukturalne w konkurencyjnym środowisku.
- (140) Ponadto, podobnie jak w prawie chińskim, socjalistyczna gospodarka rynkowa rozwijana jest pod przywództwem KPCh, a struktury państwa chińskiego i KPCh są ze sobą powiązane na każdym poziomie (prawnym, instytucjonalnym, osobowym), tworząc podstawową strukturę, w której nie można odróżnić ról KPCh i państwa.
- (141) W wyniku zmiany chińskiej konstytucji w marcu 2018 r. jeszcze bardziej podkreślono wiodącą rolę KPCh, potwierdzając ją w tekście art. 1 konstytucji.
- (142) Po już istniejącym pierwszym zdaniu przepisu: „[s]ystem socjalistyczny jest podstawowym systemem Chińskiej Republiki Ludowej” dodano nowe drugie zdanie w brzmieniu: „[p]odstawową cechą socjalizmu o chińskiej specyfice jest przywództwo [KPCh]”⁽³²⁾. Świadczy to o niekwestionowanej i coraz większej kontroli KPCh nad chińskim systemem gospodarczym.
- (143) To przywództwo rządowe i kontrola rządowa nierozdzielnie wiążą się z ustrojem chińskim, a ich zakres jest znacznie większy niż w innych państwach, w których ogólna kontrola makroekonomiczna sprawowana przez rządy jest ograniczona działaniem mechanizmów rynkowych.
- (144) Państwo chińskie stosuje interwencjonizm gospodarczy, dążąc do osiągnięcia celów, które nie odzwierciedlają przeważających warunków ekonomicznych na wolnym rynku, tylko pokrywają się z programem politycznym określonym przez KPCh⁽³³⁾. Stosowane przez władze chińskie narzędzia interwencjonizmu gospodarczego obejmują różne obszary, w tym system planowania przemysłowego, system finansowy oraz poziom otoczenia regulacyjnego.

⁽²⁶⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 7–8.

⁽²⁷⁾ Zob. decyzja Komitetu Centralnego KPCh w sprawie kompleksowej reformy i promowania modernizacji w stylu chińskim, sekcja II.5, dostępna pod adresem: https://www.gov.cn/zhengce/202407/content_6963770.htm (dostęp 11 listopada 2025 r.).

⁽²⁸⁾ Zob. opinia Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie dalszej poprawy systemu budżetowego dla państwowych operacji kapitałowych, dostępne pod adresem: https://www.gov.cn/zhengce/content/202401/content_6924612.htm (dostęp 11 listopada 2025 r.).

⁽²⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 10–18.

⁽³⁰⁾ Zob. https://www.gov.cn/yaowen/liebiao/202504/content_7022018.htm (dostęp 11 listopada 2025 r.).

⁽³¹⁾ Tamże, art. 5.

⁽³²⁾ Dokument dostępny pod adresem: http://www.npc.gov.cn/zgrdw/englishnpc/Constitution/node_2825.htm (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽³³⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 29–30.

- (145) Po pierwsze, na poziomie ogólnej kontroli administracyjnej kierunek chińskiej gospodarki wyznacza się w ramach złożonego systemu planowania przemysłowego, który ma wpływ na wszystkie rodzaje działalności gospodarczej w państwie. Wszystkie te plany stanowią kompleksowy i złożony model sektorowych i przekrojowych strategii obejmujący wszystkie szczeble administracji.
- (146) Plany na szczeblu prowincji są szczegółowe, natomiast w planach krajowych wyznacza się szersze cele. W planach określa się również środki służące wspieraniu odpowiednich branż/sektorów, a także ramy czasowe, w jakich cele muszą zostać osiągnięte. W niektórych planach wyznaczono wyraźne cele w zakresie produkcji.
- (147) Zgodnie z planami poszczególne sektory, konkretne rodzaje podmiotów gospodarczych⁽³⁴⁾ lub projekty przemysłowe są traktowane jako (pozytywne lub negatywne) priorytety zgodnie z priorytetami rządu i przypisuje się im konkretne cele w zakresie rozwoju (modernizacja przemysłu, ekspansja międzynarodowa itp.).
- (148) W 2025 r. Komitet Centralny KPCh opublikował analizę potwierdzającą wiążący charakter planów: „Naukowe formułowanie i skuteczne wdrażanie krajowych planów rozwoju są dla naszej partii ważnymi środkami, aby skutecznie przewodzić rozwojowi gospodarstwu i społeczeństwu. W praktyce modernizacji Chin zbadały i ustanowiły porozumienie instytucjonalne, w ramach którego – pod scentralizowanym i zjednoczonym kierownictwem Komitetu Centralnego Partii – na sesji plenarnej Komitetu Centralnego Partii przedkłada się propozycję planu, Rada Państwa przygotowuje projekt zarysu planu, a Ogólnochińskie Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych dokonuje jego przeglądu i zatwierdza go przed jego publicznym ogłoszeniem i wdrożeniem. W ten sposób propozycje partii przekształca się w wolę państwa i ludu. W ramach tego procesu główne strategiczne projekty Komitetu Centralnego Partii przekształca się w prawnie wiążące plany wdrożenia na szczeblu krajowym”⁽³⁵⁾.
- (149) W związku z tym podmioty gospodarcze, zarówno prywatne, jak i państwowe, muszą skutecznie dostosowywać swoją działalność do realiów narzuconych w ramach systemu planowania. Jest to spowodowane nie tylko wiążącym charakterem planów, ale również faktem, że odpowiednie chińskie organy na wszystkich szczeblach władzy stosują się do systemu planów i wykorzystują odpowiednio przyznane im uprawnienia, skłaniając tym samym podmioty gospodarcze do przestrzegania priorytetów określonych w planach⁽³⁶⁾.
- (150) Po drugie, na poziomie alokacji zasobów finansowych system finansowy Chin jest zdominowany przez będące własnością państwa banki komercyjne i banki realizujące politykę rządu, które rząd ChRL określił jako „główną siłę, która służy gospodarce realnej oraz zapewnia silne wsparcie na rzecz stabilności i długoterminowego rozwoju gospodarki krajowej”⁽³⁷⁾. Ustanawiając i wdrażając swoją politykę kredytową, banki te muszą dostosować się do celów polityki przemysłowej rządu, a nie oceniać przede wszystkim korzyści gospodarcze danego projektu⁽³⁸⁾.
- (151) To samo dotyczy pozostałych elementów chińskiego systemu finansowego, takich jak rynki akcji, rynki obligacji, rynki niepublicznych instrumentów kapitałowych itp. Ponadto instytucjonalna i operacyjna struktura tych obszarów sektora finansowego nie jest nastawiona na maksymalizację skutecznego funkcjonowania rynków finansowych, lecz na zapewnienie kontroli i umożliwienie interwencji państwa i KPCh⁽³⁹⁾.
- (152) Po trzecie, na poziomie otoczenia regulacyjnego interwencje państwa w zakresie gospodarki przyjmują różne formy.

⁽³⁴⁾ Takich jak na przykład kategoria tak zwanych „małych gigantów” (zob. sprawozdanie – rozdział 2, s. 22), w odniesieniu do których rząd ChRL ogłosił dalsze wsparcie „w ramach działań na rzecz wspierania rozwoju nowego przemysłu” w 2024 r. Zob. https://english.www.gov.cn/news/202406/19/content_WS6672c84ac6d0868f4e8e8531.html#:~:text=China%20will%20scale%20up%20support,of%20Industry%20and%20Information%20Technology (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽³⁵⁾ Zob. <https://www.qstheory.cn/20250428/e7943a2c8fef49efb520aa336197849c/c.html> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽³⁶⁾ Sprawozdanie – rozdział 4, s. 57–92.

⁽³⁷⁾ Zob. https://www.mof.gov.cn/zhengwuxinxi/caizhengxinwen/202503/t20250329_3961036.htm (dostęp 11 listopada 2025 r.).

⁽³⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 149–150.

⁽³⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 153–171.

- (153) Na przykład przepisy dotyczące zamówień publicznych są regularnie wykorzystywane do osiągania celów politycznych innych niż efektywność gospodarcza, co podważa zasady rynkowe w tym obszarze. Obowiązujące prawodawstwo wyraźnie stanowi, że zamówienia publiczne należy przeprowadzać w taki sposób, aby „osiągnąć cele krajowej polityki rozwoju gospodarczego i społecznego”⁽⁴⁰⁾. Charakter tych celów pozostaje jednak niezdefiniowany, co pozostawia organom decyzyjnym szeroki margines swobody⁽⁴¹⁾. Ponadto mające zastosowanie prawodawstwo wyraźnie dyskryminuje produkty inne niż krajowe i stanowi, że „cena ofertowa produktu krajowego zostanie pomniejszona o 20 %, a obniżona cena zostanie uwzględniona w procesie oceny”⁽⁴²⁾. W rezultacie decyzje dotyczące zamówień publicznych faworyzują produkty krajowe i nie są podejmowane na podstawie mechanizmów rynkowych.
- (154) Podobnie w obszarze inwestycji rząd ChRL utrzymuje znaczącą kontrolę i wpływ, jeżeli chodzi o miejsce przeznaczenia oraz wielkość inwestycji zarówno państwowych, jak i prywatnych. Kontrola inwestycji oraz różne zachęty, ograniczenia i zakazy dotyczące inwestycji są wykorzystywane przez władze jako ważne narzędzie wspierania celów polityki przemysłowej, takich jak utrzymanie kontroli państwa nad kluczowymi sektorami lub wzmocnienie przemysłu krajowego⁽⁴³⁾. Na przykład rząd ChRL dąży do „optymalizacji mechanizmu funkcjonowania i nadzoru głównych funduszy przemysłowych w celu zapewnienia, aby kierunek inwestycji funduszy spełniał wymogi strategii krajowych”⁽⁴⁴⁾. Innym przykładem kontroli sprawowanej przez rząd ChRL nad gospodarką przez ukierunkowywanie zasobów finansowych są polityki określone w dokumencie z 2025 r. pt. „Szereg środków mających na celu dalsze wspieranie rozwoju inwestycji prywatnych”⁽⁴⁵⁾. Zgodnie z treścią tego dokumentu rząd ChRL dąży do „zwiększenia centralnych zasobów budżetowych w celu wspierania kwalifikowanych prywatnych projektów inwestycyjnych oraz aktywnego odgrywania przewodniej i wiodącej roli”. Rząd ChRL zamierza również „dobrze wykorzystywać nowe instrumenty finansowe w ramach polityki [oraz] wspierać szereg kwalifikowanych prywatnych projektów inwestycyjnych w ważnych sektorach i kluczowych obszarach”⁽⁴⁶⁾.
- (155) Interwencje rządu ChRL w gospodarkę ukształtowane są jako „skoordynowane wysiłki w zakresie polityki fiskalnej, monetarnej, przemysłowej i cenowej, polityki zatrudnienia oraz innych polityk związanych z wdrażaniem krajowych planów rozwoju i głównych strategii”⁽⁴⁷⁾.
- (156) Podsumowując, model ekonomiczny Chin opiera się na szeregu podstawowych aksjomatów, które przewidują wiele różnych form interwencji rządowej i zachęcają do ich stosowania. Tak duża skala interwencji rządowych jest sprzeczna z zasadą swobodnego działania mechanizmów rynkowych, co zakłóca proces skutecznej alokacji zasobów zgodnie z zasadami rynkowymi⁽⁴⁸⁾.
- 3.2.1.2. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego: rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz
- (157) Przedsiębiorstwa będące własnością państwa, przedsiębiorstwa kontrolowane przez państwo lub przedsiębiorstwa działające pod nadzorem politycznym państwa lub zgodnie z jego wytycznymi stanowią istotną część gospodarki Chin.

⁽⁴⁰⁾ Zob. wytyczna NDRC dotyczące wypełniania głównych obowiązków podmiotów zamawiających, art. 4, dostępne pod adresem: https://www.ndrc.gov.cn/xxgk/zcfb/tz/202511/t20251111_1401536.html (dostęp 12 listopada 2025 r.).

⁽⁴¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 7, s. 204–205.

⁽⁴²⁾ Zob. zawiadomienie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie wdrożenia krajowych norm produktowych w odniesieniu do zamówień publicznych i innych powiązanych polityk, sekcja III, dostępne pod adresem: https://www.gov.cn/zhengce/content/202509/content_7042999.htm (dostęp 12 listopada 2025 r.).

⁽⁴³⁾ Sprawozdanie – rozdział 8, s. 207–208, 242–243.

⁽⁴⁴⁾ Zob. decyzja Komitetu Centralnego KPCh w sprawie kompleksowej reformy i promowania modernizacji w stylu chińskim, sekcja III.9, dostępna pod adresem: https://www.gov.cn/zhengce/202407/content_6963770.htm (dostęp 11 listopada 2025 r.).

⁽⁴⁵⁾ Zob. https://www.gov.cn/zhengce/content/202511/content_7047643.htm (dostęp 11 listopada 2025 r.).

⁽⁴⁶⁾ Tamże, sekcja 11.

⁽⁴⁷⁾ Tamże, sekcja V.16 (dostęp 11 listopada 2025 r.).

⁽⁴⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 19–24, rozdział 4, s. 69, s. 99–100, rozdział 5, s. 130–131.

- (158) W sektorze produktu objętego postępowaniem działają głównie przedsiębiorstwa prywatne, takie jak Shandong Linglong Tire Co. ⁽⁴⁹⁾, lub przedsiębiorstwa, w których państwo posiada udziały mniejszościowe, takie jak grupa Sailun ⁽⁵⁰⁾, która jest w 1,18 % własnością państwa ⁽⁵¹⁾, lub grupa Zhongce Rubber ⁽⁵²⁾, która jest w 36 % własnością państwa ⁽⁵³⁾.
- (159) Ponadto w przypadku szeregu przedsiębiorstw państwo nie tylko posiada udziały, lecz także sprawuje nad tymi przedsiębiorstwami kontrolę, jak w przypadku Qingdao Double Star Co. Ltd. ⁽⁵⁴⁾, w którym udział państwa wynosi 41,35 % i które jest kontrolowane przez SASAC gminy Qingdao, lub w przypadku Double Star Dongfeng Tire, spółki zależnej należącej w 100 % do Qingdao Double Star Co. Ltd. ⁽⁵⁵⁾ Innym przykładem jest Guizhou Tyre Co. Ltd. ⁽⁵⁶⁾, które jest w 20,48 % własnością państwa i znajduje się pod kontrolą rządu ludowego gminy Guiyang ⁽⁵⁷⁾.
- (160) Ponadto w sektorze produktu objętego postępowaniem działają również przedsiębiorstwa państwowe, takie jak: CNRC ⁽⁵⁸⁾, należące do SINOCHEN (przedsiębiorstwo państwowe kontrolowane przez centralną SASAC ⁽⁵⁹⁾) oraz SINOPEC ⁽⁶⁰⁾ (inne przedsiębiorstwo państwowe kontrolowane przez centralną SASAC ⁽⁶¹⁾) – oba te przedsiębiorstwa są czołowymi producentami kauczuku syntetycznego, który stanowi kluczowy czynnik produkcji w procesie wytwarzania produktu objętego postępowaniem ⁽⁶²⁾.
- (161) Interwencje KPCh w proces podejmowania decyzji operacyjnych stały się normą nie tylko w przedsiębiorstwach państwowych, lecz także w przedsiębiorstwach prywatnych ⁽⁶³⁾, a KPCh rości sobie prawo do zarządzania praktycznie każdym aspektem gospodarki kraju. Biorąc pod uwagę, jak bardzo struktury państwa i partii są ze sobą powiązane w Chinach, wpływ państwa poprzez struktury KPCh w przedsiębiorstwach faktycznie prowadzi do tego, że w praktyce podmioty gospodarcze znajdują się pod kontrolą i nadzorem politycznym rządu.
- (162) Ponadto sektor produktu objętego postępowaniem podlega kilku rządowym strategiom politycznym, takim jak wytyczne Ministerstwa Przemysłu i Technologii Informacyjnych (MIIT) w sprawie promowania wysokiej jakości rozwoju przemysłu petrochemicznego i chemicznego w okresie 14. planu pięcioletniego, w których w sekcji II.3 przewidziano realizację „działań mających na celu poprawę jakości dostaw produktów chemicznych. Skupienie uwagi na strategicznych nowo powstających gałęziach przemysłu [...] i przyspieszenie rozwoju [...] wysokowydajnych materiałów gumowych i tworzyw sztucznych, [...]. Zwiększenie udziału produktów ekologicznych w sektorach takich jak [...] przemysł oponiarski, [...]. Zachęcanie przedsiębiorstw do poprawy jakości produktów oraz do tworzenia i wspierania marek”. Ponadto w sekcji V przedmiotowych wytycznych przewidziano stworzenie „internetowego monitorowania łańcucha przemysłowego mającego zastosowanie do produktów masowych, takich jak nawozy i opony” ⁽⁶⁴⁾.
- (163) Przemysł oponiarski jest również przedmiotem strategii politycznych realizowanych na szczeblu prowincji, takich jak 14. plan pięcioletni prowincji Szantung dotyczący rozwoju przemysłu chemicznego, który przewiduje następujące działania konkretnie w odniesieniu do przemysłu oponiarskiego: „[ś]cisłe wdrożenie polityki przemysłowej i norm branżowych, integracja i wycofanie przedsiębiorstw, których roczne moce produkcyjne wynoszą poniżej 1,2 mln opon radialnych w całości wykonanych ze stali (z wyjątkiem opon inżynierskich, opon

⁽⁴⁹⁾ Zob. <https://www.linglong.cn/> oraz https://www.linglong.cn/Upload/202505/20250524113047_5549.pdf, s. 81 (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁵⁰⁾ Zob. <https://www.sailungroup.com/> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁵¹⁾ Zob. sprawozdanie roczne grupy Sailun za 2024 r., s. 93, dostępne pod adresem: <https://sailun3.s3.cn-northwest-1.amazonaws.com.cn/upload/portal/20250429/039e9b432aeed14b5a5b934b0b0cf103.pdf> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁵²⁾ Zob. <https://www.zcrubber.com/> (dostęp 6 października 2025 r.).

⁽⁵³⁾ Zob. sprawozdanie roczne grupy Zhongce Rubber za 2024 r., s. 50, dostępne pod adresem: <https://file.finance.qq.com/finance/hs/pdf/2025/08/20/1224519453.pdf> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁵⁴⁾ Zob. sprawozdanie roczne Qingdao Double Star Co. Ltd. za 2024 r., s. 63, dostępne pod adresem: https://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESZ_STOCK/2025/2025-3/2025-03-28/10815489.PDF (dostęp w dniu 6 października 2025 r.).

⁽⁵⁵⁾ Tamże, s. 159.

⁽⁵⁶⁾ Zob. <https://www.gztyre.com/> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁵⁷⁾ Zob. sprawozdanie roczne Guizhou Tyre Co. Ltd. za 2024 r., s. 76 i 78, dostępne pod adresem: https://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESZ_STOCK/2025/2025-4/2025-04-26/11007719.PDF (dostęp w dniu 25 listopada 2025 r.).

⁽⁵⁸⁾ Zob. <https://rubber.chemchina.com/> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁵⁹⁾ Zob. <http://www.sasac.gov.cn/n2588045/n27271785/n27271792/index.html> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁶⁰⁾ Zob. <http://www.sinopecgroup.com/group/> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁶¹⁾ Zob. <http://www.sasac.gov.cn/n2588045/n27271785/n27271792/index.html> (dostęp 6 października 2025 r.).

⁽⁶²⁾ Zob. https://pdf.dfcfw.com/pdf/H3_AP202312271615027520_1.pdf (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁶³⁾ Art. 33 statutu KPCh, art. 19 chińskiego prawa spółek, art. 5 ustawy o gospodarce prywatnej. Zob. także sprawozdanie – rozdział 3, s. 47–50.

⁽⁶⁴⁾ Zob. https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/2022-04/08/content_5683972.htm (dostęp 25 listopada 2025 r.).

dla lotnictwa i opon bezdętkowych o szerokim przekroju) oraz poniżej 5 mln opon radialnych wykonanych częściowo ze stali (z wyjątkiem opon typu »run-flat«, wysokiej klasy opon wyścigowych i opon ultraniskoprofilowych). [...] Zgodnie z kursem rynków produktów wysokiej klasy i rynków podzielonych na segmenty opracowywanie produktów wysokiej klasy, takich jak produkty ultraniskoprofilowe, produkty spłaszczone, produkty o niskim oporze toczenia, produkty o niskim poziomie emisji hałasu i produkty typu »run-flat«, rozszerzenie prac badawczo-rozwojowych oraz zwiększenie produkcji opon radialnych charakteryzujących się wysokimi osiągnięciami, takich jak inteligentne opony, opony zapewniające bezpieczeństwo, opony o niskim oporze toczenia i wysoce odporne na zużycie, aby zwiększyć wartość dodaną produktów i ich udział w rynku. Wzmocnienie klastrów przemysłu oponiarskiego na półwyspie Szantung i w północnym Szantungu, wzmocnienie powiązań z zapleczem przemysłowym, rozwój klastra przemysłu dodatków do gumy w zachodniej części Szantungu oraz rozszerzenie klastra przemysłu urządzeń do obróbki gumy we wschodniej części Szantungu. Kompleksowa poprawa cyfryzacji, rozwoju sieci i inteligentnego rozwoju przemysłu oponiarskiego, promowanie budowy inteligentnych zakładów produkcyjnych w przemyśle oponiarskim w całej prowincji oraz stworzenie internetowej platformy w chmurze na rzecz przemysłu produkcji opon. Aktywne promowanie ekologicznych procesów produkcji opon, takich jak chemiczna rafinacja kauczuku i technologia wstępnej wulkanizacji radiacyjnej, zachęcanie do wtórnego wykorzystywania opon, promowanie zielonej pirolizy i technologii regeneracji sadzy z zużytych opon oraz promowanie zielonego rozwoju przemysłu o obiegu zamkniętym. [...] Do 2025 r. wartość produkcji przemysłu oponiarskiego osiągnie 200 mld CNY; działalność będzie prowadzić 8 przedsiębiorstw produkujących opony osiągających przychody ze sprzedaży w wysokości powyżej 10 mld CNY, w tym przychody ponad 2 producentów przekroczą wysokość 20 mld CNY, a 1–2 przedsiębiorstwa uplasują się wśród 10 największych przedsiębiorstw w światowym przemyśle oponiarskim”⁽⁶⁵⁾.

- (164) Nadzór rządowy i kontrola polityczna istnieją również na szczeblu gminnym. Przykładem jest gmina Changchun, znana jako „miasto motoryzacji”⁽⁶⁶⁾, w którym przedsiębiorstwo Shandong Linglong Tire Co. Ltd podpisało umowę inwestycyjną o wartości 4,89 mld CNY dotyczącą zakładu o rocznej zdolności produkcyjnej wynoszącej 14,2 mln opon. Strefa Rozwoju Przemysłu Motoryzacyjnego Changchun podkreśla, że jej „osiągnięcia są wynikiem politycznego ukierunkowania i silnego przywództwa prowincjonalnego komitetu partyjnego, rządu prowincji, miejskiego komitetu partyjnego i rządu miejskiego [oraz] spójności działania i innowacyjności komitetu roboczego Partii w Strefie Rozwoju Przemysłu Motoryzacyjnego”⁽⁶⁷⁾.
- (165) Kontrolę i nadzór polityczny rządu można również zaobserwować na poziomie odpowiednich stowarzyszeń branżowych⁽⁶⁸⁾.
- (166) Na przykład CRIA⁽⁶⁹⁾ – którego członkami⁽⁷⁰⁾ są Shandong Linglong Tire Co., Ltd, grupa Sailun, grupa Zhongce Rubber, CNRC, Qingdao Double Star Co. Ltd. i Guizhou Tyre Co., Ltd. – posiada 15 oddziałów i komitetów zawodowych, z których największym jest oddział ds. opon. Produkcja przedsiębiorstw należących do oddziału ds. opon stanowi około 80 % krajowej produkcji opon w Chinach. CRIA ma 62 jednostki zarządzające, wśród których Zhongce Rubber Group Co., Ltd. pełni funkcję przewodniczącego, a Sailun Group Co., Ltd. i Linglong Tire Co., Ltd. pełnią funkcje wiceprzewodniczących⁽⁷¹⁾. Oddział CRIA ds. opon działa zgodnie z postanowieniami statutu CRIA, określającymi jego cel jako służeń członkom, pełnienie roli łącznika między rządem a przedsiębiorstwami oraz wykonywanie różnych zadań pod kierownictwem Stowarzyszenia Ogólnego⁽⁷²⁾.
- (167) Zgodnie z art. 3 statutu CRIA organizacja ta „uznaje ogólne przywództwo [KPCh]”. Zgodnie z postanowieniami statutu [KPCh] stowarzyszenie ustanawia organizację [KPCh], prowadzi działalność Partii oraz zapewnia warunki niezbędne do działania organizacji partyjnej. Organem właściwym do spraw rejestracji stowarzyszenia i zarządzania nim jest Ministerstwo Spraw Obywatelskich, natomiast organem właściwym do spraw budowania struktur partyjnych jest komitet partyjny [centralnej SASAC]. Stowarzyszenie przyjmuje wytyczne biznesowe, nadzór i zarządzanie ze strony organu właściwego do spraw rejestracji i zarządzania, organu właściwego do spraw

⁽⁶⁵⁾ Zob. <https://huanbao.bjx.com.cn/news/20211201/1191133.shtml> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁶⁶⁾ „Dane statystyczne pokazują, że w 2021 r. wartość produkcji przemysłu motoryzacyjnego w Changchun wyniosła 614,3 mld CNY, co stanowiło 70,3 % całkowitej wartości produkcji przemysłowej tego miasta. [...] Ponadto Strefa Rozwoju Gospodarczego i Technologicznego Przemysłu Motoryzacyjnego Changchun zapewnia silne wsparcie dla miejskiego przemysłu motoryzacyjnego, m.in. w zakresie polityki wsparcia, pozyskiwania talentów i logistyki”. Zob. <https://en.people.cn/n3/2023/0828/c90000-20064539.html> (dostęp 15 października 2025 r.).

⁽⁶⁷⁾ Zob. https://changchun.ifeng.com/a/20200701/14287256_0.shtml (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁶⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 24–27.

⁽⁶⁹⁾ Zob. <https://ccb.cria.org.cn/> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁷⁰⁾ Zob. <https://www.cria.org.cn/c/member> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁷¹⁾ Zob. <https://tyre.cria.org.cn/c/id/1772857864279343106> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁷²⁾ Tamże.

budowania struktur partyjnych oraz właściwego departamentu administracyjnego odpowiedzialnego za zarządzanie sektorem”⁽⁷³⁾. Art. 36 stanowi ponadto, że osoby kierujące stowarzyszeniem muszą spełniać określone warunki, m.in. „podporządkować się przywództwu [KPCh], wspierać socjalizm o chińskiej specyfice, zdecydowanie wdrażać linię, zasady i politykę partii oraz prezentować sobą dobre cechy polityczne”⁽⁷⁴⁾.

- (168) W konsekwencji prywatni producenci w sektorze produktu objętego postępowaniem nie mogą prowadzić działalności na warunkach rynkowych. Zarówno przedsiębiorstwa publiczne, jak i przedsiębiorstwa prywatne są objęte nadzorem politycznym i otrzymują wytyczne polityczne.

3.2.1.3. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego: obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty

- (169) Rząd ChRL posiada możliwość ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach. W istocie komórki KPCh tworzone zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i w przedsiębiorstwach prywatnych umożliwiają państwu ingerowanie w proces podejmowania decyzji biznesowych.

- (170) Zgodnie z art. 17 prawa spółek ChRL w każdej spółce należy ustanowić organizację partyjną KPCh składającą się z co najmniej trzech członków KPCh, jak określono w art. 30 statutu KPCh⁽⁷⁵⁾, a spółka zapewnia warunki konieczne do prowadzenia działalności przez organizację partyjną.

- (171) W przeszłości wymóg ten nie zawsze był spełniany lub nie był egzekwowany w rygorystyczny sposób. Począwszy od co najmniej 2016 r. KPCh zaczęła jednak w coraz większym stopniu rościć sobie prawo do kontrolowania procesu podejmowania decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, traktując to prawo jako jedną z wiodących zasad jej polityki⁽⁷⁶⁾, w tym wywierając presję na przedsiębiorstwa prywatne, nakłaniając je do kierowania się „patriotyzmem” i postępowania zgodnie z polityką partii⁽⁷⁷⁾.

- (172) Już informacje z 2017 r. wskazują, że komórki partyjne istniały w 70 % spośród około 1,86 mln przedsiębiorstw prywatnych, a organizacje KPCh wywierały coraz większą presję, aby zapewniono im możliwość podejmowania ostatecznych decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, w których je utworzono⁽⁷⁸⁾. Podobne szacunki odnotowano w 2022 r.⁽⁷⁹⁾ Wspomniane przepisy mają ogólne zastosowanie w całej chińskiej gospodarce, we wszystkich sektorach, w tym do producentów produktu objętego postępowaniem i ich dostawców materiałów.

- (173) Ponadto w dniu 15 września 2020 r. opublikowano dokument zatytułowany „Wytyczne Biura Generalnego Komitetu Centralnego KPCh w sprawie intensyfikacji prac Zjednoczonego Frontu w sektorze prywatnym w nowej erze”⁽⁸⁰⁾ („wytyczne”), który jeszcze bardziej zwiększył rolę komitetów partyjnych w przedsiębiorstwach prywatnych.

- (174) Sekcja II.4 wytycznych stanowi: „[m]usimy zwiększyć ogólną zdolność partii do przewodzenia pracom Zjednoczonego Frontu w sektorze prywatnym i skutecznie zintensyfikować prace w tym obszarze”, a sekcja III.6 stanowi: „[m]usimy jeszcze bardziej zintensyfikować budowanie partii w przedsiębiorstwach prywatnych i umożliwić komórkom partii skuteczne odgrywanie roli twierdzy, a członkom partii odegranie roli awangardowych liderów i pionierów”. W wytycznych podkreśla się zatem rolę KPCh w przedsiębiorstwach i innych podmiotach sektora prywatnego oraz dąży się do zwiększenia tej roli⁽⁸¹⁾.

⁽⁷³⁾ Zob. <https://www.cria.org.cn/c/id/1760859134713970690> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁷⁴⁾ Tamże.

⁽⁷⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 3, s. 40.

⁽⁷⁶⁾ Zob. na przykład: Blanchette, J., „Xi's Gamble: The Race to Consolidate Power and Stave off Disaster” [„Xi podejmuje ryzyko: dążenie do skonsolidowania władzy i zapobieżenia katastrofie”]; *Foreign Affairs*, t. 100, nr 4, lipiec/sierpień 2021 r., s. 10–19.

⁽⁷⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 3, s. 41.

⁽⁷⁸⁾ Dokument dostępny pod adresem: <https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁷⁹⁾ Dokument dostępny pod adresem: <https://asia.nikkei.com/Business/Companies/China-s-companies-rewrite-rules-to-declare-Communist-Party-ties#:~:text=HONG%20KONG%20--%20China's%20Communist%20Party%20congress%20underlined%20fears%20that> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁸⁰⁾ Wytyczne Biura Generalnego Komitetu Centralnego KPCh w sprawie intensyfikacji prac Zjednoczonego Frontu w sektorze prywatnym w nowej erze: www.gov.cn/zhengce/2020-09/15/content_5543685.htm (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁸¹⁾ *Financial Times* (2020), „Chinese Communist Party asserts greater control over private enterprise” [„Komunistyczna Partia Chin zwiększa kontrolę nad przedsiębiorstwami prywatnymi”], zob. <https://on.ft.com/3mYxP4j> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

- (175) W toku dochodzenia potwierdzono, że pokrywanie się stanowisk kierowniczych z członkostwem w KPCh lub z funkcjami partyjnymi zachodzi również w sektorze oponiarskim. Przykładowo przewodniczący zarządu i dyrektor generalny SINOCHEM pełnią jednocześnie odpowiednio funkcje sekretarza i zastępcy sekretarza komitetu partyjnego SINOCHEM⁽⁸²⁾. Podobnie przewodniczący i wiceprzewodniczący Qingdao Double Star Co. Ltd. pełnią jednocześnie funkcje odpowiednio sekretarza i zastępcy sekretarza komitetu partyjnego tego przedsiębiorstwa⁽⁸³⁾. Również przewodniczący zarządu Guizhou Tyre Co., Ltd. zajmuje stanowisko sekretarza komitetu partyjnego⁽⁸⁴⁾.
- (176) Ponadto przedsiębiorstwa produkujące opony również wprost wskazują na wpływ KPCh na swoją działalność. Na przykład przedsiębiorstwo Qingdao Double Star Co. Ltd. stwierdza w sprawozdaniu rocznym za 2024 r., że: „[w] okresie sprawozdawczym przedsiębiorstwo konsekwentnie wykorzystywało wysokiej jakości budowę struktur partyjnych jako podstawę wysokiej jakości rozwoju” oraz zapewniało „przywódczą rolę budowy struktur partyjnych w promowaniu wysokiej jakości rozwoju: [przedsiębiorstwo] [w]zmocniło przywódczą rolę budowy struktur partyjnych, skoncentrowało się na głównych obowiązkach i podstawowej działalności, pogłębiło edukację tematyczną dotyczącą myśli Xi Jinpinga na temat socjalizmu o chińskiej specyfice w Nowej Erze, wspierało wykorzystywanie innowacyjnych osiągnięć teoretycznych Partii do ukierunkowywania rozwoju działalności przedsiębiorstwa, [...] budowało pionierski zespół w obszarach produkcji, badań naukowych, marketingu i zarządzania oraz włączało budowę struktur partyjnych do bieżącej działalności”⁽⁸⁵⁾. Podobnie Guizhou Tyre Co., Ltd. uznaje, że „jako państwowa spółka holdingowa przedsiębiorstwo zawsze konsekwentnie przestrzega niezachwianego przywództwa Partii nad przedsiębiorstwami państwowymi. Statut spółki jasno określa status prawny organizacji partyjnej w ładzie korporacyjnym oraz włącza przywództwo Partii we wszystkie aspekty ładu korporacyjnego”⁽⁸⁶⁾.
- (177) W związku z tym obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach prowadzących działalność w sektorze opon i innych sektorach (takich jak sektor finansowy i sektor materiałów do produkcji) zapewnia rządowi ChRL możliwość ingerowania w ceny i koszty.
- 3.2.1.4. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego: polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie mechanizmów rynkowych
- (178) Złożony system planowania, w ramach którego wytycza się priorytety i określa się cele dla organów rządowych na szczeblu centralnym, prowincjonalnym i lokalnym, w dużej mierze wyznacza kierunek chińskiej gospodarki. Odpowiednie plany istnieją na wszystkich szczeblach administracji rządowej i obejmują praktycznie wszystkie sektory gospodarki. Cele wyznaczone w instrumentach planowania mają wiążący charakter, a organy na wszystkich szczeblach administracji monitorują wdrażanie planów przez odpowiednie organy administracji rządowej niższego szczebla.
- (179) Ogólnie rzecz biorąc, system planowania w Chinach powoduje, że zasoby trafiają do sektorów uznanych przez rząd za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie są przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi⁽⁸⁷⁾.
- (180) Władze chińskie wprowadziły szereg strategii politycznych dotyczących funkcjonowania sektora produktu objętego postępowaniem.

⁽⁸²⁾ Zob. <https://www.sinochem.com/sinochem/guwm/zlzz/gldt/A031002002003Gone1.html> (dostęp 11 listopada 2025 r.).

⁽⁸³⁾ Zob. sprawozdanie roczne Qingdao Double Star Co. Ltd. za 2024 r., s. 36, dostępne pod adresem: https://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESZ_STOCK/2025/2025-3/2025-03-28/10815489.PDF (dostęp w dniu 25 listopada 2025 r.).

⁽⁸⁴⁾ Zob. sprawozdanie roczne Guizhou Tyre Co. Ltd. za 2024 r., s. 44, dostępne pod adresem: https://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESZ_STOCK/2025/2025-4/2025-04-26/11007719.PDF (dostęp w dniu 25 listopada 2025 r.).

⁽⁸⁵⁾ Zob. sprawozdanie roczne Qingdao Double Star Co. Ltd. za 2024 r., s. 14, dostępne pod adresem: https://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESZ_STOCK/2025/2025-3/2025-03-28/10815489.PDF (dostęp w dniu 25 listopada 2025 r.).

⁽⁸⁶⁾ Zob. sprawozdanie roczne Guizhou Tyre Co. Ltd. za 2023 r., s. 41, dostępne pod adresem: https://pdf.dfcfw.com/pdf/H2_AN202404151630237833_1.pdf?1713215477000.pdf (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁸⁷⁾ Zaktualizowane sprawozdanie – rozdział 4, s. 56–57, 99–100.

- (181) Celem 14. planu pięcioletniego na rzecz rozwoju przemysłu surowców⁽⁸⁸⁾ jest osiągnięcie przełomu w kluczowych kategoriach surowców „[z]e szczególnym uwzględnieniem kluczowych obszarów zastosowań, takich jak [...] bioniczny kauczuk syntetyczny”⁽⁸⁹⁾. Szczegółowe przepisy dotyczące przemysłu oponiarskiego zawarto również w wytycznych MIIT w sprawie promowania wysokiej jakości rozwoju przemysłu petrochemicznego i chemicznego w okresie 14. planu pięcioletniego lub w 14. planie pięcioletnim prowincji Szantung dotyczącym rozwoju przemysłu chemicznego.
- (182) Podobnie na poziomie prowincji, zgodnie z 14. planem pięcioletnim prowincji Anhui na rzecz rozwoju przemysłu nowych materiałów⁽⁹⁰⁾, organy rządowe mają kształtować strukturę przemysłową sektora w następujący sposób: „[s]koncentrowanie się na sektorach motoryzacyjnym, elektroniki, kolei dużych prędkości, lotniczym i kosmicznym oraz energii jądrowej oraz bazach przemysłowych Anqing, Huainan oraz w innych lokalizacjach, zwiększenie intensywności badań i rozwoju oraz innowacji, a także energiczny rozwój produktów z gumy o specjalnych właściwościach, wytwarzanych w specjalnych procesach, takich jak odporność na wysoką i niską temperaturę, odporność na starzenie, odporność na ścieranie warstw powierzchniowych, odporność na działanie czynników chemicznych, odporność na warunki atmosferyczne, odporność na ozon, odporność na łuk elektryczny itp.”. W planie jest również mowa o wykazie kluczowych produktów, w którym wymieniono „uwodorniony kauczuk nitylowy, bromowany kauczuk nitylowy, kauczuk butadienowo-styrenowy poddany polimeryzacji w roztworze, kauczuk izoprenowy i jego monomery, kauczuk akrylanowy, specjalny kauczuk zawierający fluor, kauczuk fluorosilikonowy, elektroizolacyjny kauczuk silikonowy”, oraz o wykazie przełomowych technologii, w których znalazły się „[t]echnologia uwodorniania kauczuku nitylowego, technologia przygotowywania karboksylowanego kauczuku nitylowego, funkcjonalna technologia produkcji SSBR, energooszczędna technologia procesu suszenia kauczuku syntetycznego, technologia polimeryzacji emulsji z wykorzystaniem stężenia substancji, przyjazna dla środowiska technologia wymiany dodatków itp.”⁽⁹¹⁾.
- (183) Podobnie 14. plan pięcioletni prowincji Gansu na rzecz rozwoju przemysłu surowców⁽⁹²⁾ zawiera sekcję dotyczącą „przemysłu chemicznego”, która stanowi, że „[b]ranża będzie dążyć do osiągnięcia całkowitej wartości produkcji przemysłowej na poziomie 50 mld juanów do 2025 r.” oraz że w dziedzinie kauczuku syntetycznego celem działań jest „[w]ykorzystanie potencjału głównych przedsiębiorstw [w celu] energicznego rozwoju przyjaznych dla środowiska dodatków do kauczuku, przyspieszaczy wulkanizacji gumy CBS/MBS, dwusiarczku węgla, nierozpuszczalnej siarki, wysokiej jakości sadzy i innych produktów”, a w odniesieniu do nowych zaawansowanych materiałów petrochemicznych „[w]ykorzystanie potencjału głównych przedsiębiorstw [w celu] poprawy wielkości produkcji i mocy produkcyjnych prowincji Gansu w zakresie specjalnych technicznych tworzyw sztucznych, specjalnego kauczuku syntetycznego [itp.]” oraz „[e]nergicznego rozwoju kluczowych nowych materiałów strategicznych”. W dziedzinie petrochemii plan przewiduje „rozwój technicznych tworzyw sztucznych, specjalnego kauczuku syntetycznego, włókien specjalnych, biodegradowalnych wysokowydajnych materiałów i wysokowydajnych materiałów kompozytowych”.
- (184) W 14. planie pięcioletnim Gansu wśród kluczowych projektów wymieniono również przedsiębiorstwo PetroChina Lanzhou Petrochemical Company oraz budowę nowego zakładu produkującego specjalny kauczuk nitylowy w ilości 35 000 ton rocznie, obejmującego przede wszystkim zakład obróbki chemicznej, zakład polimeryzacji, zakład odzysku monomeru, magazyn zawiesiny, mieszalnię oraz obiekt do przeprowadzania procesów koagulacji, suszenia i pakowania itp., przy czym łączna wartość inwestycji w tym zakresie ma wynieść ponad 84 mln CNY⁽⁹³⁾. W 14. planie pięcioletnim prowincji Jiangxi na rzecz wysokiej jakości rozwoju przemysłu petrochemicznego⁽⁹⁴⁾ wskazano, że „[z]amierzamy... rozszerzyć zakres zastosowania [...] produktów krzemooorganicznych, takich jak olej silikonowy, kauczuk silikonowy [...] i biała sadza. Zintensyfikujemy badania, rozwój i produkcję nowych materiałów chemicznych oraz będziemy energicznie rozwijać nowatorskie nowe materiały, takie jak specjalny kauczuk [...]”. W odniesieniu do specjalnego kauczuku wskazano również, że rząd „skoncentruje się na rozwoju kauczuku butadienowo-styrenowego polimeryzowanego w roztworze [...], uwodornionego kauczuku nitylowego, fluorowanego kauczuku butylowego, uwodornionych termoplastycznych elastomerów styrenowych (HSBC), kauczuku izoprenowego [...], wulkanizatu termoplastycznego, kauczuku etylenowo-propylenowego [...] itp.”.

⁽⁸⁸⁾ Zob. <https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/202112/29/5665166/files/90c1c79a00b44c67b59c29392476c862.pdf> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁸⁹⁾ Tamże.

⁽⁹⁰⁾ 14. plan pięcioletni prowincji Anhui na rzecz rozwoju przemysłu nowych materiałów, opublikowany 28 lutego 2022 r., sekcja III, tabela 6.

⁽⁹¹⁾ Tamże.

⁽⁹²⁾ Zob. <https://gxt.gansu.gov.cn/gxt/c106992/202201/1959993/files/bc8a41db8b904e55b5bd7017eb42d119.pdf> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁹³⁾ Tamże.

⁽⁹⁴⁾ Zob. <https://huanbao.bjx.com.cn/news/20211115/1187880.shtml> (dostęp 25 listopada 2025 r.).

- (185) Ponadto 14. plan pięcioletni prowincji Jilin na rzecz rozwoju przemysłu petrochemicznego ⁽⁹⁵⁾ przewiduje, że rząd będzie „w pełni wspierać rozwój przemysłu nowych materiałów chemicznych, takich jak techniczne tworzywa sztuczne, specjalny kauczuk syntetyczny i wysokowydajne włókna, rozszerzy zakres zastosowania nowych materiałów chemicznych w dziedzinie samochodów, transportu kolejowego, lotnictwa i przemysłu kosmicznego itp. oraz będzie realizować wysokiej jakości rozwój systemu przemysłu petrochemicznego w naszej prowincji” oraz „[w]zmocni działania w zakresie [...] kauczuku etylenowo-propylenowego i etanolu paliwowego, udoskonalenia specjalnego włókna węglowego, wysoce aktywnego poliizobutyleny, specjalnego kauczuku oraz tworzyw sztucznych i innych specjalistycznych produktów [...] i utworzy trzy główne konkurencyjne sektory żywicy syntetycznej, kauczuku syntetycznego i podstawowych organicznych surowców chemicznych, zwiększy konkurencyjność i endogenny rozwój przemysłu petrochemicznego oraz przyczyni się do rozwoju konkurencyjnych klastrów produktów i konkretnych łańcuchów produktowych”.
- (186) Podsumowując, rząd ChRL dysponuje środkami umożliwiającymi skłanianie podmiotów gospodarczych do przestrzegania celów polityki publicznej dotyczących tego sektora. Za pomocą tych środków rząd ChRL steruje zatem praktycznie wszystkimi aspektami rozwoju i funkcjonowania tego sektora i rynków wyższego szczebla oraz je kontroluje. Środki te zaburzają swobodne funkcjonowanie mechanizmów rynkowych.
- 3.2.1.5. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego: brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego
- (187) Z informacji zawartych w aktach wynika, że chiński system prawa upadłościowego nie zapewnia możliwości odpowiedniego osiągnięcia najistotniejszych postawionych przed nim celów, tj. sprawiedliwego rozliczania wierzytelności i długów oraz ochrony uzasadnionych praw i interesów wierzycieli i dłużników. Wydaje się, że jest to spowodowane faktem, iż – mimo że chińskie prawo upadłościowe opiera się formalnie na zasadach podobnych do tych, które stosuje się w analogicznym prawie obowiązującym w państwach innych niż Chiny – system funkcjonujący w Chinach charakteryzuje się systematycznym niedostatecznie rygorystycznym egzekwowaniem przepisów.
- (188) Liczba upadłości nadal jest uderzająco niska w stosunku do wielkości gospodarki tego kraju, zwłaszcza dlatego, że postępowania upadłościowe borykają się z szeregiem niedociągnięć, które skutecznie zniechęcają do składania wniosków o ogłoszenie upadłości. Ponadto organy państwowe nadal odgrywają istotną i aktywną rolę w postępowaniach upadłościowych ⁽⁹⁶⁾, niejednokrotnie wywierając bezpośredni wpływ na ich rezultat, przy czym według doniesień postępowania te są często nieprzejrzyste i prowadzą do praktyk dyskryminacyjnych ⁽⁹⁷⁾.
- (189) Dodatkowo w systemie praw własności Chin można zaobserwować rażące braki, zwłaszcza jeżeli chodzi o prawo własności gruntów oraz prawo do użytkowania gruntów ⁽⁹⁸⁾. Wszystkie grunty są własnością państwa (grunty rolne stanowiące własność wspólną i grunty miejskie będące własnością państwa), a ich przydział stanowi wyłączną prerogatywę państwa. W Chinach przyjęto przepisy prawne służące zagwarantowaniu, aby proces przydziału gruntów przebiegał w przejrzysty sposób i był przeprowadzany po cenach rynkowych – w tym celu wprowadzono np. postępowania przetargowe. Przepisy te są jednak nagminnie naruszane i w rezultacie niektórzy nabywcy otrzymują grunty nieodpłatnie lub po cenach znacznie niższych od stawek rynkowych ⁽⁹⁹⁾. Ponadto w decyzji Komitetu Centralnego KPCh z 2024 r. w sprawie dalszego kompleksowego pogłębiania reform i wspierania modernizacji w stylu chińskim przewidziano „usprawnienie systemu gospodarowania gruntami, aby zapewnić jego skuteczne powiązanie z makropolityką i rozwojem regionalnym oraz nadać priorytet odpowiedniemu wykorzystaniu gruntów na potrzeby wiodących gałęzi przemysłu i dużych projektów” ⁽¹⁰⁰⁾. W rezultacie przy przydziale gruntów organy państwowe często kierują się określonymi celami politycznymi, w tym potrzebą realizacji założonych planów gospodarczych ⁽¹⁰¹⁾.

⁽⁹⁵⁾ Zob. http://gxt.jl.gov.cn/xxgk/zcwj/sgxtwj/202109/t20210914_8217060.html (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽⁹⁶⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 171–179.

⁽⁹⁷⁾ Zob. <https://www.reuters.com/world/china/chinas-murky-bankruptcies-expose-hazards-foreign-investors-2025-04-15/> (dostęp 17 listopada 2025 r.).

⁽⁹⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 260–261.

⁽⁹⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 257–260.

⁽¹⁰⁰⁾ Zob. sekcja IV.23 dokumentu dostępnego pod adresem: https://www.gov.cn/zhengce/202407/content_6963770.htm (dostęp 18 listopada 2025 r.).

⁽¹⁰¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 252–254.

(190) Producenci produktu objętego postępowaniem – podobnie jak inne sektory chińskiej gospodarki – podlegają powszechnym przepisom chińskiego prawa upadłościowego, prawa spółek i prawa rzeczowego. Z tego powodu przedsiębiorstwa te podlegają także odgórnym zakłóceniom wynikającym z dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów dotyczących upadłości i prawa rzeczowego. Na podstawie dostępnych dowodów można stwierdzić, że powyższe ustalenia w pełni odnoszą się również do przemysłu oponiarskiego. W obecnym dochodzeniu nie ujawniono żadnych informacji, które mogłyby podważyć te ustalenia.

(191) W świetle powyższego Komisja stwierdziła, że w sektorze produktu objętego postępowaniem dochodziło do przypadków dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów dotyczących upadłości i prawa rzeczowego.

3.2.1.6. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego: zniekształcone koszty wynagrodzeń

(192) W Chinach nie ma warunków dla pełnego rozwoju systemu wynagrodzeń bazującego na zasadach rynkowych, ponieważ pracownicy i pracodawcy nie mogą swobodnie korzystać z praw do tworzenia związków zawodowych. Chiny nie ratyfikowały szeregu podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy, w szczególności konwencji dotyczących wolności zrzeszania się i rokowań zbiorowych ⁽¹⁰²⁾.

(193) Zgodnie z chińskim prawem krajowym w Chinach funkcjonuje tylko jeden związek zawodowy. Organizacja ta nie jest jednak niezależna od organów państwowych, a jej zaangażowanie w prowadzenie rokowań zbiorowych i ochronę praw pracowników jest minimalne ⁽¹⁰³⁾. Ponadto system rejestracji gospodarstw domowych, który ogranicza możliwość korzystania z pełnego spektrum usług w zakresie zabezpieczenia społecznego oraz innych świadczeń do mieszkańców danego obszaru administracyjnego, zmniejsza mobilność chińskiej siły roboczej.

(194) W rezultacie pracownicy niezarejestrowani jako mieszkańcy danego obszaru znajdują się zazwyczaj w mniej korzystnej sytuacji pod względem pewności zatrudnienia i otrzymują niższe wynagrodzenie niż osoby zameldowane jako mieszkańcy tego obszaru ⁽¹⁰⁴⁾. Z ustaleń tych wynika, że koszty wynagrodzeń w Chinach są zniekształcone.

(195) Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że sektor opon nie podlegałby opisanemu powyżej chińskiemu systemowi prawa pracy. W sektorze występują zatem zniekształcenia kosztów wynagrodzeń zarówno bezpośrednio (przy wytwarzaniu produktu objętego postępowaniem lub głównych surowców do jego produkcji), jak i pośrednio (przy dostępie do kapitału lub materiałów do produkcji od przedsiębiorstw podlegających temu samemu systemowi pracy w Chinach).

3.2.1.7. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego: dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa

(196) Dostęp do kapitału dla przedsiębiorców w Chinach podlega różnym zakłóceniom. Chiński system finansowy charakteryzuje się silną pozycją banków będących własnością państwa ⁽¹⁰⁵⁾, które przy przyznawaniu dostępu do finansowania biorą pod uwagę inne kryteria niż rentowność projektu. Podobnie jak w przypadku niefinansowych przedsiębiorstw państwowych banki pozostają powiązane z państwem nie tylko poprzez własność, ale również poprzez osobiste relacje (kadrę zarządzającą najwyższego szczebla dużych instytucji finansowych będących własnością państwa ostatecznie wyznacza KPCh) ⁽¹⁰⁶⁾, a także regularnie wdrażają politykę publiczną opracowaną przez rząd ChRL.

(197) W ten sposób banki wypełniają wyraźny obowiązek prawny prowadzenia swojej działalności stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z programem polityki przemysłowej państwa ⁽¹⁰⁷⁾. Chociaż uznaje się, że różne przepisy prawne odnoszą się do potrzeby przestrzegania normalnych zachowań bankowych i zasad ostrożnościowych, takich jak konieczność zbadania zdolności kredytowej kredytobiorcy, przytłaczające dowody, w tym ustalenia poczynione w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu, sugerują, że przepisy te odgrywają jedynie drugorzędną rolę w stosowaniu poszczególnych instrumentów prawnych.

⁽¹⁰²⁾ Zaktualizowane sprawozdanie – rozdział 13, s. 360–361, 364–370.

⁽¹⁰³⁾ Sprawozdanie – rozdział 13, s. 366.

⁽¹⁰⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 13, s. 370–373.

⁽¹⁰⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 137–140.

⁽¹⁰⁶⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 146–149.

⁽¹⁰⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 149.

- (198) Na przykład rząd ChRL wyjaśnił, że nawet decyzje dotyczące prywatnej bankowości komercyjnej muszą być nadzorowane przez KPCh i pozostawać w zgodzie z polityką krajową. Jednym z trzech nadrzędnych celów państwa w odniesieniu do zarządzania bankowością jest obecnie wzmocnienie przywództwa partii w sektorze bankowym i sektorze ubezpieczeń, w tym w odniesieniu do kwestii operacyjnych i dotyczących zarządzania⁽¹⁰⁸⁾. Ponadto w kryteriach oceny wyników banków komercyjnych należy uwzględnić, w jaki sposób podmioty „służą krajowym celom rozwoju i gospodarki realnej”, a w szczególności, w jaki sposób „obsługują strategiczne i nowo powstające gałęzie przemysłu”⁽¹⁰⁹⁾.
- (199) W szczególności, zgodnie z wytycznymi z 2025 r. w sprawie wsparcia finansowego dla rozwoju nowego przemysłu, wydanymi przez Ludowy Bank Chin wspólnie z Ministerstwem Przemysłu i Technologii Informacyjnych, Ministerstwem Finansów, Krajową Komisją Rozwoju i Reform oraz innymi organami administracji rządowej, rząd ChRL stara się również „kierować instytucjami finansowymi, aby korzystały ze zróżnicowanych narzędzi, takich jak pożyczki, obligacje, udziały kapitałowe i ubezpieczenia, w celu świadczenia kompleksowych usług finansowych na rzecz głównych przedsiębiorstw i ważnych przedsiębiorstw wspierających, które działają w ramach kluczowych łańcuchów przemysłowych, zapewnienia rozwiązań finansowych wspierających stabilną działalność przedsiębiorstw dotkniętych wpływami zewnętrznymi oraz wspierania przedsiębiorstw prywatnych w aktywnym uczestnictwie w niezależnej i kontrolowanej budowie łańcuchów przemysłowych”⁽¹¹⁰⁾.
- (200) Ponadto ratingi obligacji i ratingi kredytowe są często zniekształcone z różnych powodów, w tym w związku z faktem, że ocena ryzyka zależy od strategicznego znaczenia danego przedsiębiorstwa dla rządu ChRL oraz od siły ewentualnych domniemyanych gwarancji rządowych⁽¹¹¹⁾. Sytuację tę pogarszają dodatkowe obowiązujące przepisy, które kierują środki finansowe do sektorów uznanych przez rząd za promowane lub z innych względów ważne⁽¹¹²⁾. Prowadzi to do preferencyjnego udzielania kredytów przedsiębiorstwom państwowym, dużym dobrze powiązanym przedsiębiorstwom prywatnym oraz przedsiębiorstwom w kluczowych sektorach przemysłu, co oznacza, że dostępność i koszt kapitału nie są równe dla wszystkich podmiotów na rynku.
- (201) Ponadto koszty finansowania zewnętrznego były sztucznie utrzymywane na niskim poziomie w celu stymulowania wzrostu inwestycji. Doprowadziło to do nadmiernego wykorzystania inwestycji kapitałowych o coraz niższych zwrotach z inwestycji. Świadczy o tym wzrost stosunku zadłużenia do aktywów przedsiębiorstw w sektorze państwowym pomimo gwałtownego spadku rentowności, co sugeruje, że mechanizmy funkcjonujące w systemie bankowym nie odpowiadają normalnym działaniom handlowym.
- (202) Ponadto, chociaż w październiku 2015 r. osiągnięto liberalizację nominalnych stóp procentowych, sygnały cenowe nadal nie są wynikiem działania mechanizmów rynkowych, ale wpływają na nie zakłócenia powodowane przez działania rządu. Na przykład przedsiębiorstwa państwowe, ale także całe sektory przemysłu uznane przez rząd ChRL za strategiczne, korzystają zgodnie ze zgłoszeniami ze stóp procentowych poniżej poziomu rynkowego⁽¹¹³⁾. Sztucznie niskie stopy procentowe prowadzą do zaniżania cen, a co za tym idzie do nadmiernego wykorzystywania kapitału.

⁽¹⁰⁸⁾ Zob. oficjalny dokument programowy Chińskiej Komisji Regulacyjnej ds. Banków i Ubezpieczeń z 28 sierpnia 2020 r.: „Trzyletni plan działania na rzecz doskonalenia ładu korporacyjnego sektora bankowego i ubezpieczeń (2020–2022)”: <http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=925393&itemId=928> (dostęp 25 listopada 2025 r.). W planie zaleca się, aby „dalej postępować zgodnie z przesłaniem ujętym w przemówieniu programowym Sekretarza Generalnego Xi Jinpinga na temat przyspieszenia reformy ładu korporacyjnego sektora finansowego”. Ponadto sekcja II planu jest ukierunkowana na promowanie organicznej integracji przywództwa partii w ramach ładu korporacyjnego: „sprawimy, że włączenie przywództwa partii do ładu korporacyjnego stanie się bardziej systematyczne, znormalizowane i oparte na procedurach [...] Komitet Partii musi omówić główne kwestie operacyjne i kwestie dotyczące zarządzania zanim zarząd lub kadra kierownicza najwyższego szczebla podejmie decyzję”.

⁽¹⁰⁹⁾ Zob. zawiadomienie CBIRC w sprawie metody oceny efektywności działania banków komercyjnych, wydane 15 grudnia 2020 r.: http://jrs.mof.gov.cn/gongzuotongzhi/202101/t20210104_3638904.htm (dostęp 25 listopada 2025 r.).

⁽¹¹⁰⁾ Zob. https://www.gov.cn/lianbo/bumen/202508/content_7035298.htm (dostęp 17 listopada 2025 r.).

⁽¹¹¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 157–158.

⁽¹¹²⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 150–152, 156–160, 165–171.

⁽¹¹³⁾ Zob. sprawozdanie grupy Rhodium, Rozszerzona ocena wsparcia ze strony państwa w Chinach, s. 22, dostępne pod adresem: <https://rhg.com/research/far-from-normal-an-augmented-assessment-of-chinas-state-support/> (dostęp 17 listopada 2025 r.).

- (203) Ogólny wzrost akcji kredytowej w Chinach wskazuje na pogarszającą się skuteczność alokacji kapitału bez żadnych oznak ograniczenia akcji kredytowej, jakiego można by oczekiwać w nieznieształconym otoczeniu rynkowym. W rezultacie gwałtownie wzrosła liczba kredytów zagrożonych, przy czym rząd ChRL kilkakrotnie decydował się podjąć działania albo w celu uniknięcia niewykonania zobowiązań, tworząc tym samym tzw. przedsiębiorstwa zombie, których liczba wzrasta ⁽¹⁴⁾, albo w celu przeniesienia prawa własności do długu (np. w drodze połączeń lub zamiany długu na udziały w kapitale własnym), co niekoniecznie prowadziło do rozwiązania ogólnego problemu zadłużenia lub usunięcia jego pierwotnych przyczyn.
- (204) Zasadniczo, pomimo kroków podjętych w celu liberalizacji rynku, w systemie kredytów dla przedsiębiorstw w Chinach występują znaczące zakłócenia wynikające z utrzymującej się dominującej roli państwa na rynkach kapitałowych. Istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi zatem do znaczącego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.
- (205) W toku obecnego dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących, że sektor produktu objętego postępowaniem nie pozostaje pod wpływem interwencji rządowej w system finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego. Istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi zatem do znaczącego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.

3.2.1.8. Systemowy charakter opisanych zakłóceń

- (206) Komisja zauważyła, że zakłócenia opisane w sprawozdaniu są charakterystyczne dla chińskiej gospodarki. Z dostępnych dowodów wynika, że fakty i cechy chińskiego systemu opisane powyżej oraz w części I sprawozdania dotyczą całego państwa i wszystkich sektorów gospodarki. To samo odnosi się do opisu czynników produkcji określonych powyżej oraz w części II sprawozdania.
- (207) Komisja przypomina, że wytwarzanie produktu objętego postępowaniem wymaga określonych materiałów do produkcji. W przypadku gdy producenci produktu objętego postępowaniem kupują/zamawiają te materiały do produkcji, ceny, jakie płacą (i które są rejestrowane jako ich koszty), wyraźnie podlegają wspomnianym wcześniej zakłóceniom systemowym. Na przykład dostawcy materiałów do produkcji korzystają z nakładu pracy, który podlega zakłóceniom. Mogą oni zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Oprócz tego podlegają systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i we wszystkich sektorach. Zakłócenia te zostały szczegółowo opisane powyżej w sekcji 3.2.1.2. Komisja wskazała, że struktura regulacyjna leżąca u podstaw tych zakłóceń ma zastosowanie ogólne, ponieważ producenci opon podlegają tym zasadom jak każdy inny podmiot gospodarczy w Chinach. Zakłócenia mają zatem bezpośredni wpływ na strukturę kosztów produktu objętego postępowaniem.
- (208) Wskutek okoliczności opisanych szczegółowo w sekcji 3.2.1.2 nie tylko ceny sprzedaży krajowej produktu objętego postępowaniem nie są odpowiednie do wykorzystania w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, lecz także wszystkie koszty czynników produkcji (w tym surowców, energii, gruntów, finansowania, pracy itp.) są znieształcone, ponieważ ich ceny są przedmiotem istotnej interwencji rządowej. Interwencje rządowe opisane w odniesieniu do alokacji kapitału, gruntów, pracy, energii i surowców faktycznie występują w całym ChRL. Oznacza to na przykład, że materiały do produkcji wytworzone w ChRL poprzez połączenie szeregu czynników produkcji są narażone na znaczące zakłócenia. To samo dotyczy materiałów do wytwarzania materiałów do produkcji i tak dalej.

3.2.2. Argumenty przedstawione przez zainteresowane strony

- (209) 30 czerwca 2025 r. CRIA przedstawiło szereg uwag dotyczących stosowania art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. W swoich uwagach CRIA podniosło następujące argumenty: (i) skarżący nie przedstawił bezpośrednich dowodów na występowanie zakłóceń na rynku, (ii) chiński przemysł oponiarski jest w dużym stopniu zorientowany na rynek oraz (iii) w skardze zacierane są granice między dochodzeniami antydumpingowymi a dochodzeniami antysubsydyjnymi.

⁽¹⁴⁾Zob. https://www.bloomberg.com/graphics/2025-china-deflation-cost/?utm_campaign=202511_BATC_subs_eng_china_inflation_subs_eng_chinainflation_nov2025&utm_term=20383998&utm_source=subs-email&utm_medium=email&utm_content=15664976 (dostęp 17 listopada 2025 r.).

- (210) W szczególności, na poparcie pierwszego argumentu, CRIA wskazało, że zarzuty skarżącego dotyczące znaczących zakłóceń są z jednej strony uogólnione i nieskonkretyzowane, a z drugiej strony zawierają logiczne sprzeczności w odniesieniu do zakłóceń na rynku kauczuku naturalnego. W odniesieniu do ogólnego charakteru tych zarzutów CRIA wskazało, że skarżący w dużej mierze oparł się na sprawozdaniu, na wnioskach sformułowanych w niemających znaczenia dochodzeniach dotyczących opon do samochodów ciężarowych i autobusów lub sektora stali oraz na zniekształconej interpretacji dokumentów makroekonomicznych, takich jak 14. plan pięcioletni. CRIA podkreśliło, że przedstawianie całej chińskiej gospodarki jako mechanizmu podlegającego drobiazgowej kontroli nie odpowiada realiom rozwoju gospodarczego Chin oraz że zarzuty skarżącego nie mają żadnej wartości dowodowej pozwalającej wykazać, w jaki konkretny i bezpośredni sposób ta polityka makroekonomiczna zakłóciła koszty i ceny producentów opon SO-LSC. Zdaniem CRIA Komisja jest zobowiązana do przeprowadzenia w niniejszej sprawie niezależnego, obiektywnego dochodzenia opartego na faktach, zamiast jedynie przyjmować makronarrację skarżącego. W odniesieniu do zarzucanych sprzeczności logicznych CRIA wskazało, że mimo twierdzeń skarżącego o istnieniu zakłóceń na rynku kauczuku naturalnego w Chinach skarżący przyznaje, iż przywóz kauczuku naturalnego do Chin kilkukrotnie przewyższa produkcję krajową. W związku z tym jest bardzo prawdopodobne, że cena na rynku krajowym w Chinach jest kształtowana przede wszystkim przez przywóz i rynek międzynarodowy. Ponadto argument skarżącego – zgodnie z którym niektórych państw Azji Południowo-Wschodniej wywożących kauczuk naturalny nie można uznać za potencjalne reprezentatywne kraje, ponieważ Chiny, jako importer netto kauczuku naturalnego, znajdują się w odmiennym położeniu w odniesieniu do tego czynnika produkcji – jest wadliwy pod względem prawnym, gdyż odmienna sytuacja podaźowa nie należy do kryteriów wyboru określonych w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. W konsekwencji Komisja powinna zaakceptować koszt kauczuku naturalnego ujęty w dokumentacji chińskich producentów eksportujących.
- (211) W odniesieniu do drugiego argumentu CRIA rozwinęło zasadniczy argument, że chiński przemysł oponiarski jest sektorem samodzielnie funkcjonującym i konkurencyjnym, kształtowanym przez mechanizmy rynkowe oraz ściśle przestrzegającym zasad gospodarki rynkowej, wskazując, że:
- a) twierdzenie skarżącego, jakoby chiński przemysł oponiarski oraz chińskie sektory wyższego szczebla były zdominowane przez przedsiębiorstwa państwowe, zdecydowanie odbiega od stanu faktycznego. Przedsiębiorstwa prywatne zajmują pozycję zdecydowanie dominującą, niezależnie od tego, czy ocenia się ją według liczby przedsiębiorstw, skali produkcji, udziału w wywozie czy całkowitych mocy produkcyjnych. Sam rozmiar chińskiego rynku nieuchronnie sprzyja intensywnej konkurencji, co potwierdzają również sprawozdania branżowe. Koncentrując się wybiórczo na przedsiębiorstwach, w których strukturze udziałowej występuje własność państwowa, w skardze pomija się tysiące przedsiębiorstw prywatnych stanowiących trzon tego przemysłu.
- Podobnie sektory wyższego szczebla, takie jak sektor petrochemiczny, sektor kauczuku oraz sektory stalowy i włókienniczy, nie są kontrolowane przez państwo, lecz tworzą raczej zróżnicowany i konkurencyjny krajobraz rynkowy z udziałem przedsiębiorstw państwowych, prywatnych oraz przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego. W szczególności rynek kauczuku syntetycznego charakteryzuje się „czterostronnym podziałem” między SINOPEC i CNPC, przedsiębiorstwa prywatne oraz przedsiębiorstwa tajwańskie i przedsiębiorstwa z udziałem kapitału zagranicznego. Rynek białej sadzy (osadu krzemionkowego) również jest zdominowany przez przedsiębiorstwa prywatne, które odpowiadają za 68,57 % mocy produkcyjnych oraz 66,36 % produkcji tego sektora w Chinach. Również rynek kordu stalowego jest wysoce zglobalizowany i konkurencyjny, a wśród najważniejszych uczestników rynku chińskiego są nie tylko chińskie przedsiębiorstwa prywatne, lecz także liczne koncerny międzynarodowe. Duża liczba przedsiębiorstw działających w sektorze tekstyliów przemysłowych wskazuje raczej na konkurencyjną niż monopolistyczną strukturę rynku.
- Jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa powiązane z państwem, skarżący błędnie utożsamia je z przedsiębiorstwami kontrolowanymi przez państwo, pomijając współczesne zasady ładu korporacyjnego oraz ramy prawne obowiązujące w Chinach. Przedsiębiorstwa takie jak SINOCHEM czy grupa Huayi są notowane na rynkach publicznych i muszą przestrzegać rygorystycznych przepisów prawnych oraz zasad rynkowych, ponosząc odpowiedzialność wobec wszystkich akcjonariuszy, a nie wyłącznie wobec państwa jako jednego z akcjonariuszy. W odniesieniu konkretnie do grupy Huayi należy wskazać, że spółka ta jest notowana na Giełdzie Papierów Wartościowych w Szanghaju, a struktura jej ładu korporacyjnego jest zgodna z chińskim prawem spółek, prawem papierów wartościowych oraz przepisami Chińskiej Komisji Regulacyjnej ds. Papierów Wartościowych. W związku z tym w sprawozdaniu rocznym tego przedsiębiorstwa za 2024 r. wyraźnie stwierdzono, że zachowuje ono całkowitą niezależność od akcjonariusza posiadającego pakiet kontrolny w obszarach personelu, aktywów, finansów, organizacji i działalności gospodarczej. Akcjonariusz posiadający pakiet kontrolny wykonuje swoje prawa za pośrednictwem zgromadzenia akcjonariuszy zgodnie z prawem i nie może bezpośrednio ani pośrednio ingerować w proces decyzyjny ani działalność gospodarczą spółki. W odniesieniu do Sinochem skarżący nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących, że Sinochem, jako akcjonariusz swoich spółek zależnych produkujących opony – Pirelli i Aeolus Tyre – ingerował w bieżące decyzje biznesowe tych spółek. W tym względzie utożsamianie znaczącego udziału właścicielskiego z faktyczną kontrolą działalności gospodarczej stanowi zasadniczy błąd w argumentacji skarżącego, który nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących, w jaki sposób posiadanie przez państwo znacznego pakietu akcji w spółce miałooby prowadzić do bezpośredniej interwencji rządowej w bieżącą działalność gospodarczą tej spółki;

- b) argument skarżącego, że rząd ChRL może ingerować w ceny i koszty przedsiębiorstw za pośrednictwem organizacji KPCh działających w przedsiębiorstwach, stanowi zniekształcony obraz rzeczywistego ładu korporacyjnego w Chinach. Zgodnie z prawem spółek oraz odpowiednimi statutami chińskich przedsiębiorstw produkujących opony funkcja organizacji partyjnych w przedsiębiorstwach koncentruje się przede wszystkim na sprawach partyjnych oraz zapewnieniu zgodności działalności przedsiębiorstwa z prawem krajowym, a nie na ingerowaniu w konkretne aspekty działalności. Statutowymi organami decyzyjnymi spółki pozostają zarząd i kadra kierownicza. Zarzut, że samo istnienie organizacji partyjnych w przedsiębiorstwach produkujących opony stanowi bezpośredni dowód kontroli rządu nad decyzjami biznesowymi spółki, nie ma podstaw ani faktycznych, ani prawnych;
- c) planowanie przemysłowe w Chinach, wbrew twierdzeniom skarżącego, nie ma charakteru dyskryminacyjnego i nie zakłóca rynku, lecz służy jako strategiczne ukierunkowanie i nie stanowi wiążącego nakazu, co jest zgodne z powszechną praktyką największych gospodarek świata. Chińskie plany pięcioletnie są dokumentami strategicznymi i kierunkowymi na poziomie makro, dotyczącymi krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego, i zasadniczo nie różnią się od polityk przemysłowych innych największych gospodarek świata, takich jak unijny „plan przemysłowy Zielonego Ładu” czy amerykańska „ustawa o obniżeniu inflacji”. Plany przemysłowe w Chinach przedstawiają przedsiębiorstwom perspektywy rynkowe i wizję rozwoju, lecz nie są prawnie wiążące dla podmiotów gospodarczych na poziomie mikro, takich jak przedsiębiorstwa produkujące opony;

- d) zarzuty skarżącego dotyczące nierynkowego przenoszenia praw do gruntów są całkowicie niezgodne z istnieniem dobrze funkcjonującego rynku gruntów oraz mechanizmu przyznawania i przenoszenia praw użytkowania gruntów, regulowanego przepisami ustawowymi i wykonawczymi, w szczególności przepisami dotyczącymi przyznawania praw użytkowania państwowych gruntów budowlanych w drodze przetargu, aukcji i notowania, zgodnie z którymi przedmiotowe grunty muszą być przyznawane w drodze publicznego przetargu, aukcji lub notowania. Ponadto nieoparte dowodami zarzuty zawarte w skardze, jakoby fabryki opon Sailun i Zhongce otrzymały grunty po cenie znacznie niższej od ceny rynkowej, nie mogą podważyć funkcjonowania ogólnokrajowego, otwartego, jednolitego i obowiązkowo egzekwowanego systemu opartego na mechanizmach rynkowych.

Jeżeli chodzi o chińskie prawo upadłościowe i prawo spółek, obowiązujące prawo upadłościowe przedsiębiorstw przewiduje zróżnicowane ścieżki wyjścia z rynku lub restrukturyzacji dla przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej lub niewypłacalnych, a jego wyraźnym celem jest zapewnienie ram „zorientowanych na rynek i opartych na zasadach”. Ponadto prawo spółek ustanawia jasne normy ładu korporacyjnego dla wszystkich rodzajów przedsiębiorstw, w tym spółek państwowych notowanych na rynku regulowanym, oraz solidną podstawę prawną dla niezależnego, rynkowego funkcjonowania przedsiębiorstw;

- e) argument skarżącego, że chiński system rejestracji gospodarstw domowych i system związków zawodowych prowadzą do zakłócenia kosztów pracy, pomija głębokie zmiany oraz proces urynkowienia chińskiego rynku pracy, na którym ograniczenia wynikające z systemu *hukou* były stopniowo znoszone lub łagodzone, a system zabezpieczenia społecznego jest również coraz bardziej odrywany od rejestracji gospodarstwa domowego. Opieranie tezy o zakłóceniu wynagrodzeń na przestarzałym systemie, który stopniowo staje się znacznie mniej restrykcyjny, jest zatem oderwane od obecnych realiów społeczno-gospodarczych Chin;
- f) chiński system finansowy nie zapewnia preferencyjnych pożyczek konkretnym sektorom wspieranym przez państwo (takim jak przemysł oponiarski) ani nie manipuluje ratingami kredytowymi. Wynika to z faktu, że chińskie banki komercyjne, w tym duże państwowe banki komercyjne, są niezależnymi instytucjami finansowymi, które działają zgodnie z ustawą o bankach komercyjnych. Art. 4 tej ustawy stanowi, że „[d]ziałalność banków komercyjnych opiera się na zasadach bezpieczeństwa, płynności i efektywności. Banki komercyjne podejmują samodzielne decyzje odnoszące się do ich działalności, przyjmują odpowiedzialność za własne ryzyko, ponoszą wyłączną odpowiedzialność za swoje zyski i straty oraz stosują samoograniczenie”. W ustawie podkreślono również, że „w działalność banków komercyjnych [...] nie ingerują żadne jednostki ani osoby fizyczne”. O przejrzystości, przewidywalności i rynkowym charakterze funkcjonowania chińskiego rynku finansowego świadczy ponadto fakt, że w ostatnich latach liczni operatorzy zagraniczni zdecydowali się na emisję obligacji denominowanych w yuanach renminbi w Chinach.

Ponadto rozbieżności między ratingami kredytowymi tej samej spółki przyznawanymi przez krajowe i zagraniczne agencje ratingowe są zjawiskiem powszechnym na całym świecie i wynikają z odmiennych metodok ratingowych, kanałów dostępu do informacji, modeli ryzyka oraz rozumienia rynku lokalnego, na których opierają się poszczególne agencje ratingowe. Przypisywanie takich rozbieżności bezpośrednio manipulacjom państwa jest całkowicie bezpodstawne.

- (212) Na poparcie trzeciego argumentu CRIA skrytykowało skargę za powoływanie się na istnienie praktyk subsydiowania w Chinach. CRIA wskazało, że w Unii istnieje odrębny instrument prawny dotyczący subsydiowania, a zatem zarzuty skarżącego powinny zostać zbadane i rozstrzygnięte w ramach odrębnego dochodzenia antysubsydyjnego. Próba wykorzystania przez skarżącego zarzutów dotyczących subsydiowania na poparcie argumentów o istnieniu znaczących zakłóceń w dochodzeniu antydumpingowym nie uznaje granic między tymi dwoma odrębnymi instrumentami prawnymi, uregulowanymi w dwóch różnych ramach prawnych.
- (213) 1 sierpnia 2025 r. skarżący odniósł się do stanowiska CRIA, wskazując, że (i) sektor opon w Chinach jest dotknięty znaczącymi zakłóceniami w wyniku systematycznych ingerencji państwa chińskiego i KPCh w praktycznie każdy aspekt tego przemysłu – zarówno w działalności na wyższym, jak i na niższym szczeblu, a także w funkcjonowanie przedsiębiorstw, niezależnie od tego, czy są one prywatne, czy państwowe, (ii) liczba podmiotów prywatnych obecnych również na rynku chińskim nie podważa wykazania istnienia znaczących zakłóceń, ponieważ prywatne podmioty w Chinach są ukierunkowywane przez państwo i działają zgodnie z polityką przemysłową, oraz (iii) istnienie znaczących zakłóceń wpływających na wszystkie części łańcucha wartości produkcji opon w Chinach zostało już wyraźnie wykazane w przeszłości, zarówno w poprzednich dochodzeniach Komisji, jak i w dochodzeniach prowadzonych w innych jurysdykcjach, do których szczegółowo odwołano się w skardze.
- (214) 15 września 2025 r. CRIA uzupełniło swoje uwagi przedstawione po wszczęciu postępowania, przekazując zestaw uwag w odpowiedzi na pierwszą notę. W swoich uwagach CRIA przedstawiło dwa argumenty.
- (215) Po pierwsze, CRIA zajęło stanowisko, że art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie ma zastosowania ze względu na jego niezgodność z porozumieniami WTO i orzeczeniem Organu Rozstrzygnięcia Sporów WTO.
- (216) W szczególności CRIA argumentowało, że:
- a) z uwagi na fakt, iż niektóre postanowienia protokołu w sprawie przystąpienia Chin do WTO mające znaczenie dla obliczania dumpingu wygasły w dniu 11 grudnia 2016 r., UE musi przestrzegać odpowiednich zobowiązań wynikających z prawa WTO;
 - b) zgodnie z ustaleniami Organu Apelacyjnego w sprawie DS 473 na potrzeby obliczenia kosztów na potrzeby określenia wartości normalnej produktu objętego postępowaniem, gdy nie można zastosować ceny krajowej w kraju wywozu, organy prowadzące dochodzenie nie mogą oceniać kosztów zgłoszonych w rejestrach prowadzonych przez eksportera/producenta na podstawie wartości odniesienia niezwiązanej z kosztami produkcji w kraju pochodzenia.
- (217) Po drugie, CRIA twierdziło, że na chińskim rynku opon i surowców nie występują zarzucane znaczące zakłócenia. W tym kontekście CRIA argumentowało, że zakłócenia podnoszone przez skarżącego nie zostały należycie udowodnione, i odwołało się do swojego pisma z dnia 30 czerwca 2025 r., powtarzając, że zarzuty skarżącego są pełne uogólnień, spekulacji i wewnętrznych sprzeczności oraz nie zostały poparte bezpośrednimi i konkretnymi dowodami dotyczącymi chińskiego przemysłu opon SO-LSC ani odnoszącymi się do okresu objętego obecnym dochodzeniem.
- (218) Argumentów CRIA nie można było przyjąć z powodów przedstawionych poniżej.
- (219) W odniesieniu do pierwszego argumentu CRIA przedstawionego po wszczęciu postępowania, a mianowicie że skarżący nie przedstawił bezpośrednich dowodów na występowanie zakłóceń na rynku, Komisja zauważyła na wstępie, że – jak potwierdził Sąd w sprawie Viraj Profiles – ilość i jakość dowodów niezbędnych do spełnienia kryteriów wystarczalności dowodów do celów wszczęcia dochodzenia jest inna niż w przypadku dowodów niezbędnych do wstępnego lub ostatecznego ustalenia istnienia dumpingu, szkody lub związku przyczynowego⁽¹¹⁵⁾. Skarga spełniała normy określone w art. 5 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w związku z art. 2 ust. 6a lit. d). W istocie, jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu, na etapie wszczęcia dochodzenia Komisja uznała, że istnieją wystarczające dowody zgodnie z art. 5 ust. 9 rozporządzenia podstawowego wskazujące na to, że z powodu znaczących zakłóceń wpływających na ceny i koszty stosowanie krajowych cen i kosztów w ChRL jest niewłaściwe, a tym samym uzasadniające wszczęcie dochodzenia na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

⁽¹¹⁵⁾ Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2017 r., Viraj Profiles/Rada, T-67/14, ECLI:EU:T:2017:481, pkt 98.

- (220) Komisja przystąpiła zatem do wykazania takich zakłóceń. W tym celu Komisja, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e) rozporządzenia podstawowego, zgromadziła dane niezbędne do ustalenia istnienia i wpływu znaczących zakłóceń, a w konsekwencji do zastosowania metodyki przewidzianej w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Analizę tę przedstawiono szczegółowo w sekcjach 3.2.1.1–3.2.1.8 powyżej. W tym względzie uwaga CRIA dotycząca spoczywającego na Komisji obowiązku przeprowadzenia niezależnego, obiektywnego dochodzenia opartego na faktach jest bezprzedmiotowa. Ponadto analiza Komisji zawarta w sekcjach 3.2.1.1–3.2.1.8 obaliła również argument CRIA, jakoby rozwój gospodarczy Chin był w rzeczywistości wolny od zakłócających interwencji rządowych oraz jakoby właściwa chińska polityka makroekonomiczna nie zakłócała w sposób konkretny i bezpośredni kosztów i cen w sektorze produktu objętego postępowaniem.
- (221) Ponadto, zamykając kwestię pierwszego argumentu CRIA przedstawionego po wszczęciu postępowania, dotyczącego rzekomych sprzeczności logicznych w skardze w odniesieniu do kauczuku naturalnego jako towaru będącego przedmiotem światowego handlu oraz wyboru reprezentatywnego kraju, Komisja zauważyła przede wszystkim, że CRIA nie przedstawiło żadnych dowodów na to, że ceny kauczuku naturalnego w Chinach są kształtowane przez światowy rynek towarowy, a po drugie, że reprezentatywny kraj został wybrany zgodnie z mającymi zastosowanie kryteriami określonymi w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, jak szczegółowo przedstawiono w sekcji 3.2.4.
- (222) W odniesieniu do drugiego argumentu CRIA przedstawionego po wszczęciu postępowania, a mianowicie że chiński przemysł oponiarski jest w dużym stopniu zorientowany na rynek, Komisja wskazała, co następuje:

- a) Obecność przedsiębiorstw prywatnych w sektorze produktu objętego postępowaniem jest bezsporna. W sektorze tym działają jednak nie tylko przedsiębiorstwa państwowe lub w inny sposób kontrolowane przez państwo, lecz sam sektor podlega kontroli rządu i nadzorowi politycznemu za pomocą różnych instrumentów – od polityk rządowych kształtujących rozwój sektora po deklarowane podporządkowanie się przywództwu KPCh przez poszczególne przedsiębiorstwa i stowarzyszenia branżowe, jak opisano w sekcji 3.2.1.2.

Podobnie, w odniesieniu do sektorów wyższego szczebla, powołanie się przez CRIA na „czterostronny podział” między SINOPEC i CNPC, przedsiębiorstwami prywatnymi oraz przedsiębiorstwami tajwańskimi i przedsiębiorstwami z udziałem kapitału zagranicznego podważa samo sprawozdanie, na które CRIA się powołuje i w którym w odniesieniu do rynku kauczuku syntetycznego stwierdzono: „[p]ierwszy poziom reprezentują CNPC i SINOPEC, przy czym te dwa przedsiębiorstwa odpowiadają za 49 % udziału w rynku. [...] Przedsiębiorstwa pierwszego poziomu korzystają z zalet zintegrowanego łańcucha przemysłu petrochemicznego, osiągając korzyści skali w zakresie wyrobów z kauczuku syntetycznego. Łączne moce produkcyjne CNPC i SINOPEC w zakresie kauczuku syntetycznego wynoszą obecnie 5 mln ton rocznie, co stanowi ponad 45 % łącznej mocy produkcyjnej Chin w tym zakresie. Dzięki dużej skali kanałów zaopatrzenia w ropę naftową ich wskaźnik samowystarczalności surowcowej przekroczył 85 %. Zintegrowany model produkcji obniżył koszt produkcji kauczuku syntetycznego o 20 %, pozwalając osiągnąć korzyści skali”. W odniesieniu do pozostałych czynników produkcji produktu objętego postępowaniem argument CRIA dotyczący działalności przedsiębiorstw prywatnych w tych sektorach jest chybiony. W niniejszym kontekście Komisja uznała za istotną nie monopolistyczną strukturę tych sektorów, lecz stopień kontroli rządu i nadzoru politycznego. Taki nadzór – sprawowany przez planowanie polityki przemysłowej, kontrolę nad stowarzyszeniami branżowymi, przywództwo KPCh, w tym nakładanie się funkcji kierowniczych i partyjnych w przedsiębiorstwach itp. – został szczegółowo udokumentowany również w sektorach dostarczających czynniki produkcji⁽¹¹⁶⁾ produktu objętego postępowaniem. CRIA nie przedstawiło żadnych dowodów, które mogłyby podważyć te ustalenia.

Jeżeli chodzi o producentów opon, takich jak grupa Huayi, którzy rzekomo przestrzegają rygorystycznych przepisów prawnych i zasad rynkowych oraz ponoszą odpowiedzialność wobec wszystkich akcjonariuszy, a nie tylko wobec państwa, Komisja wskazała, że sprawozdanie roczne grupy Huayi za 2024 r., na które powołuje się CRIA, zawiera następujące stwierdzenie w odniesieniu do analizy wyników działalności za 2024 r.: „w 2024 r. przypada 75. rocznica powstania Chińskiej Republiki Ludowej i rok ten jest zarazem kluczowym rokiem dla osiągnięcia celów i zadań określonych w 14. [planie pięcioletnim]. Wszyscy pracownicy sumiennie realizowali ducha 20. Krajowego Zjazdu [KPCh] oraz drugiego i trzeciego posiedzenia plenarnego 20. Komitetu Centralnego. Pod właściwym kierownictwem komitetu partyjnego i zarządu spółki, w duchu zaangażowania i ciężkiej pracy, aktywnie odpowiadaliśmy na podwójne wyzwanie, jakim były powolne ożywienie makroekonomiczne oraz utrzymujące się wahania niskiego poziomu w przemyśle chemicznym [...]”. W sprawozdaniu rocznym podkreślono ponadto, że przedsiębiorstwo będzie

⁽¹¹⁶⁾ Zob. np. sprawozdanie, rozdziały 12, 14, 16.

„wzmocnić całościowe przywództwo Partii, rozwijać kulturę rodzinną »Sunshine Huayi«, łączyć ideały i przekonania oraz zwiększać autonomię, entuzjazm i kreatywność pracowników, aby wspólnie pobudzać wysokiej jakości rozwój grupy”. Komisja przypominała w tym kontekście, że 15 z 17 członków zarządu grupy Huayi należy do KPCh oraz że chińskie prawo spółek, na które powołuje się CRIA, wyraźnie nakazuje tworzenie organizacji KPCh w przedsiębiorstwach. Prawo spółek, w połączeniu z innymi mającymi zastosowanie przepisami, przyznaje tym strukturom KPCh znaczące uprawnienia w zakresie działalności gospodarczej danych przedsiębiorstw (zob. w szczególności motywy 138–139 i 170–174 powyżej). Chociaż w Chinach mogą funkcjonować liczne standardowe elementy ładu korporacyjnego, to właśnie istnienie wspomnianych dodatkowych struktur, umożliwiających partii i państwu sprawowanie nadzoru politycznego oraz kontroli nad podmiotami gospodarczymi, ma szczególne znaczenie dla oceny dokonywanej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego i podważa argument CRIA;

- b) Wpływ wywierany przez KPCh na chińską gospodarkę, poczynając od ogólnokrajowego układu instytucjonalnego po rolę, jaką organizacje KPCh odgrywają w prowadzeniu działalności przez poszczególne przedsiębiorstwa, opisano szczegółowo powyżej (zob. w szczególności motywy 169–177), a także w sprawozdaniu⁽¹¹⁷⁾. Argumentowi CRIA, że funkcja organizacji partyjnych w przedsiębiorstwach koncentruje się przede wszystkim na sprawach partyjnych, a nie na ingerencji w konkretne aspekty działalności, bezpośrednio przeczą dokumenty przytoczone powyżej i pochodzące bezpośrednio od właściwych przedsiębiorstw (zob. sprawozdanie roczne Qingdao Double Star Co. Ltd. za 2024 r. lub sprawozdanie roczne Guizhou Tyre Co., Ltd za 2023 r.), które odnoszą się do włączania przywództwa partii we wszystkie aspekty ładu korporacyjnego; zob. sprawozdanie roczne grupy Huayi za 2024 r.), w którym kierownictwo komitetu partyjnego i zarządu zostało postawione na tym samym poziomie (zob. lit. a) powyżej).
- c) W odniesieniu do planowania przemysłowego w Chinach Komisja nie zgodziła się ze stanowiskiem CRIA, zgodnie z którym dokumenty planistyczne nie stanowią wiążących nakazów. Wręcz przeciwnie, Komisja przypominała, że w ramach chińskiego systemu planowania określa się priorytety i ustala cele, na których muszą skupić się władze na szczeblu centralnym i lokalnym. Stosowne plany istnieją na wszystkich szczeblach administracji rządowej i obejmują praktycznie wszystkie sektory gospodarki, a organy na wszystkich szczeblach administracji monitorują wdrażanie planów przez odpowiednie organy administracji rządowej niższego szczebla. Jak opisano szczegółowo w sprawozdaniu⁽¹¹⁸⁾, cele określone w instrumentach dotyczących planowania mają w rzeczywistości charakter wiążący, a system planowania powoduje, że zasoby są przydzielane do sektorów uznanych przez rząd za strategiczne lub za innego powodu ważne politycznie, a nie przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi. Ponadto jeszcze we wrześniu 2025 r. sam Komitet Centralny KPCh potwierdził, że w procesie przyjmowania i wdrażania planów rozwoju strategiczne priorytety partii są przekształcane w „prawnie wiążące plany do wdrożenia w całym kraju”. Komisja przypominała wreszcie, że polityka prowadzona w jurysdykcjach innych niż Chiny, takich jak UE czy Stany Zjednoczone, nie ma znaczenia w niniejszym kontekście oceny dokonywanej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego;
- d) podobnie Komisja zauważyła, że w odniesieniu do przenoszenia praw do gruntów, a także prawa spółek lub prawa upadłościowego, CRIA jedynie twierdzi, że obszary te opierają się na solidnych podstawach rynkowych, nie odnosząc się do żadnego z dowodów wskazujących na istnienie zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, opisanych w sekcji 3.2.1.5 powyżej;
- e) Powołanie się przez CRIA na stopniowe znoszenie ograniczeń wynikających z systemu *hukou* nie może zmienić stanowiska Komisji dotyczącego znaczących zakłóceń wynagrodzeń w Chinach; chociaż w Chinach mogą być prowadzone reformy systemu *hukou*, system rejestracji gospodarstw domowych nadal istnieje i wpływa na fundamentalne parametry gospodarcze dotyczące kształtowania wynagrodzeń. Ponadto do zakłóceń wynagrodzeń w Chinach przyczyniają się dodatkowe czynniki, takie jak rola związków zawodowych lub fakt, że Chiny nie są stroną niektórych konwencji MOP;
- f) argumenty CRIA dotyczące chińskiego systemu finansowego nie są przekonujące. Nieoparte dowodami odwołanie do operatorów zagranicznych emitujących obligacje denominowane w yuanach renminbi w żaden sposób nie wykazuje, że chiński system finansowy funkcjonuje na zasadach rynkowych. Komisja wskazała również na sprawozdanie⁽¹¹⁹⁾, w którym podkreślono ograniczenia chińskiego rynku obligacji krajowych. Co ważniejsze, CRIA interpretuje przepisy ustawy o bankach komercyjnych w sposób wybiórczy.

⁽¹¹⁷⁾ Zob. sprawozdanie – rozdział 3.

⁽¹¹⁸⁾ Zob. sprawozdanie – rozdział 4.

⁽¹¹⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 6.

W tym względzie, oprócz analizy przedstawionej w motywach 196–198 powyżej, Komisja odwołała się do dodatkowych przepisów ustawy o bankach komercyjnych, na które powołało się CRIA, w szczególności do art. 34, zgodnie z którym: „[b]anki komercyjne prowadzą działalność kredytową według potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z polityką przemysłową państwa”.

- (223) W odniesieniu do trzeciego argumentu CRIA przedstawionego po wszczęciu postępowania, a mianowicie że skarga zaciera granice między antydumpingowymi i antysubsydyjnymi instrumentami prawnymi, Komisja stwierdziła już w motywie 219, że skarga spełniała normy określone w art. 5 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, co uzasadniało wszczęcie dochodzenia na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Elementy zawarte w skardze, które miały charakter wykraczający poza zakres oceny dokonywanej na podstawie art. 5 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, nie zostały przez Komisję uwzględnione przy przeprowadzaniu tej oceny.
- (224) W odniesieniu do pierwszego argumentu CRIA przedstawionego w odpowiedzi na pierwszą notę, dotyczącego zgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z zasadami WTO, Komisja wskazała, co następuje:
- w postępowaniach antydumpingowych dotyczących produktów z Chin przy określaniu wartości normalnej nadal mają zastosowanie części sekcji 15 Protokołu przystąpienia Chin do WTO, które nie wygasły, zarówno w odniesieniu do statusu gospodarki rynkowej, jak i w odniesieniu do stosowania metodyki, która nie jest oparta na ścisłym porównaniu z chińskimi cenami lub kosztami;
 - sprawozdanie Organu Apelacyjnego w sprawie DS 473 nie dotyczyło wdrożenia art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, lecz konkretnego postanowienia art. 2 ust. 5 tego rozporządzenia. Niemniej jednak prawo WTO, zgodnie z wykładnią Organu Apelacyjnego w sprawie DS 473, zezwala na wykorzystanie danych z państwa trzeciego, odpowiednio dostosowanych, jeżeli takie dostosowanie jest konieczne i uzasadnione.
- (225) W odniesieniu do drugiego argumentu CRIA przedstawionego w odpowiedzi na pierwszą notę dotyczącą czynników produkcji, odnoszącego się do wystarczalności dowodów, Komisja ustosunkowała się do niego powyżej w niniejszej sekcji.

3.2.3. *Wnioski*

- (226) Podsumowując, z dostępnych dowodów wynika, że ceny i koszty produktu objętego postępowaniem, w tym koszty surowców, gruntów, energii i pracy, nie wynikają z działania mechanizmów rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, na co wskazuje rzeczywisty lub potencjalny wpływ co najmniej jednego istotnego elementu spośród elementów w nim wymienionych.
- (227) W związku z powyższym Komisja uznała, że w tym przypadku wykorzystanie cen i kosztów krajowych w celu ustalenia wartości normalnej nie jest właściwe. Komisja przystąpiła zatem do konstruowania wartości normalnej wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia, czyli w tym przypadku na podstawie stosownych kosztów produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, jak omówiono w następnej sekcji.

3.2.4. *Kraj reprezentatywny*

3.2.4.1. *Uwagi ogólne*

- (228) Wyboru reprezentatywnego kraju dokonano na podstawie następujących kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego:
- poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomowi ChRL. W tym celu Komisja wykorzystwała kraje o dochodzie narodowym brutto na mieszkańca podobnym do ChRL na podstawie bazy danych Banku Światowego⁽¹²⁰⁾;
 - produkcja produktu objętego dochodzeniem w tym kraju;
 - istnienie odpowiednich łatwo dostępnych danych w reprezentatywnym kraju.

⁽¹²⁰⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income, <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income>.

- w przypadku gdy istnieje kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo przyznano, w stosownych przypadkach, krajowi z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.
- (229) Jak wyjaśniono w sekcji 3.1, Komisja wydała dwie noty w odniesieniu do akt dotyczące źródeł do celów określenia wartości normalnej: pierwszą notę i drugą notę.
- (230) W notach tych opisano fakty i dowody leżące u podstaw odpowiednich kryteriów, a ponadto odniesiono się do uwag otrzymanych przez strony na temat tych elementów i odpowiednich źródeł. W drugiej notce Komisja poinformowała zainteresowane strony o zamiarze rozważenia wykorzystania Turcji jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju w niniejszej sprawie, jeżeli zostanie potwierdzone istnienie znaczących zakłóceń zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

3.2.4.2. Pierwsza nota

- (231) W pierwszej notce Komisja wskazała Argentynę, Brazylię, Kolumbię, Indonezję, Malezję, Meksyk, Serbię, RPA, Tajlandię i Turcję jako państwa o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego do ChRL, ponieważ wszystkie te kraje są sklasyfikowane przez Bank Światowy jako kraje „o wyższym średnim dochodzie” na podstawie dochodu narodowego brutto, a zgodnie z dostępnymi danymi odbywa się w nich produkcja produktu objętego dochodzeniem.
- (232) Następnie Komisja zbadała bardziej szczegółowo dostępność danych dotyczących czynników produkcji, w tym łatwo dostępnych danych finansowych producentów produktu objętego dochodzeniem. Na podstawie informacji przedstawionych po wszczęciu postępowania Komisja wskazała sześć najważniejszych czynników produkcji, które odpowiadały za około 70 % całkowitych kosztów materiałów: kaczuk naturalny (HS 4001 22), sadzę (2803 00), kaczuk butadienowo-styrenowy (4002 19), kaczuk polibutadienowy (HS 4002 20), tkaninę kordową (HS 5902 20) oraz kord stalowy (HS 7312 10). W dalszej kolejności Komisja oceniła, czy te czynniki produkcji były przywożone do potencjalnych reprezentatywnych krajów w wystarczających ilościach oraz jaki był udział przywozu, na który mógł mieć istotny wpływ przywóz z ChRL lub z któregośkolwiek z państw wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 ⁽¹²¹⁾.
- (233) Komisja ustaliła, że zarówno Argentyna, jak i Kolumbia przywoziły kluczowe czynniki produkcji w stosunkowo niewielkich ilościach oraz że oba te państwa w ogóle nie przywoziły niektórych czynników produkcji. Z uwagi na fakt, że wpływ na ceny tego przywozu mogły mieć stosunkowo niewielkie ilości przywozu kluczowych czynników produkcji, Komisja uznała, że przywóz ten może nie stanowić odpowiedniej wartości odniesienia, i stwierdziła, że ani Kolumbia, ani Argentyna nie są odpowiednim reprezentatywnym krajem.
- (234) Ponadto analiza przywozu głównych surowców do innych państw branych pod uwagę jako reprezentatywny kraj wykazała, że na część tego przywozu mogły mieć istotny wpływ znaczne ilości pochodzące z Chin. Dotyczyło to w szczególności Tajlandii i Republiki Południowej Afryki, gdzie przywóz z Chin trzech z sześciu głównych czynników produkcji wymienionych powyżej stanowił ponad 50 % całkowitego przywozu tych czynników, oraz – w mniejszym stopniu – Malezji, gdzie udział przywozu z Chin trzech głównych czynników produkcji wynosił od 27 % do 69 %. Ponadto w Brazylii i Indonezji nie stwierdzono produkcji produktu objętego dochodzeniem ani dostępnych informacji finansowych. Komisja uznała zatem, że żadne z tych państw nie stanowiło odpowiedniego reprezentatywnego kraju.
- (235) Następnie Komisja wskazała dostępne sprawozdania finansowe obejmujące okres objęty dochodzeniem, dotyczące rentownych przedsiębiorstw produkujących produkt podobny w Meksyku (Compana Hulera Tornel), Serbii (Tigar Tyres Doo) i Turcji (Brisa Bridgestone Sabanci), i stwierdziła, że państwa te mogą stanowić odpowiedni reprezentatywny kraj. Komisja zwróciła się do stron o przedstawienie uwag.

⁽¹²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/755/oj>), zmienione rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/749 z dnia 24 lutego 2017 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 w odniesieniu do usunięcia Kazachstanu z wykazu państw znajdującym się w załączniku I do tego rozporządzenia (Dz.U. L 113 z 29.4.2017, s. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2017/749/oj).

3.2.4.3. Argumenty przedstawione w odniesieniu do każdego potencjalnego reprezentatywnego kraju po wydaniu pierwszej noty

- (236) Po opublikowaniu pierwszej noty Komisja otrzymała uwagi od skarżącego, CRIA oraz czterech producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących – grupy GITI, grupy Hankook, Kumho i Shandong Yongsheng. Strony przedstawiły argumenty dotyczące następujących państw:

Indonezja

- (237) Grupa GITI twierdziła, że Indonezja (wraz z Malesją) była potencjalnym reprezentatywnym krajem, ponieważ: (i) przywoziła mieszankę kauczukową (która zdaniem GITI jest istotnym czynnikiem produkcji); (ii) w odniesieniu do kilku kluczowych czynników produkcji (takich jak tkanina kordowa, kord stalowy i sadza) udział przywozu z Chin w łącznym przywozie był w przypadku Indonezji niższy niż w przypadku Serbii, Meksyku i Turcji; oraz (iii) dostępne były dane finansowe dotyczące przedsiębiorstw działających w Indonezji (PT Goodyear Indonesia Tbk i PT Gajah Tunggal Tbk, wspólnego przedsiębiorstwa grupy GITI i Michelin).
- (238) Kumho Tire i grupa Hankook również twierdziły, że Indonezja stanowi odpowiedni reprezentatywny kraj ze względu na wielkość jej rynku krajowego oraz wysoką wielkość przywozu wszystkich czynników produkcji.

Malesja

- (239) Grupa GITI i CRIA argumentowały, że chiński wywóz kluczowych czynników produkcji (sadzy, kordu stalowego, tkaniny kordowej i kauczuku polibutadienowego) do Malesji stanowił podobny udział w przywozie z Chin jak w przypadku Serbii i Turcji, które uznano za potencjalne reprezentatywne kraje, w związku z czym Malesja nie powinna zostać wyłączona z grona potencjalnych reprezentatywnych krajów. Grupa GITI argumentowała ponadto, że poza Indonezją Malesja była jedynym państwem, w którym odnotowano reprezentatywny przywóz mieszanki kauczukowej.
- (240) Grupa GITI, Shandong Yongsheng i CRIA wskazały, że Malesję wybrano jako reprezentatywny kraj w amerykańskim dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu opon z Chin⁽¹²²⁾ oraz że publicznie dostępne były sprawozdania finansowe szeregu przedsiębiorstw w Malesji⁽¹²³⁾.

Meksyk

- (241) Grupa GITI twierdziła, że Meksyk nie może być potencjalnym reprezentatywnym krajem. Odwoływała się głównie do niskiej wielkości przywozu mieszanki kauczukowej oraz wysokiej wielkości przywozu tkaniny kordowej z Chin do Meksyku.
- (242) CRIA i przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng przedstawiły podobne argumenty dotyczące poziomu przywozu z Chin do Meksyku, Serbii i Turcji, twierdząc, że poziomu przywozu z Chin nie można uznać za główne kryterium odrzucenia potencjalnych reprezentatywnych krajów oraz że wysoki poziom przywozu kordu stalowego z Chin był wspólny dla wszystkich potencjalnych reprezentatywnych krajów. CRIA argumentowało ponadto, że w niektórych innych przypadkach Komisja dodatkowo przeanalizowała, czy przywóz z Chin miał zakłócający wpływ na ceny importowe, i że mogłaby przeprowadzić taką analizę również w niniejszym dochodzeniu w odniesieniu do państw o wysokim udziale przywozu z Chin.
- (243) Grupa GITI uznała, że ze względu na obowiązywanie w Meksyku różnych cel antydumpingowych i wyrównawczych na stal meksykańskie ceny importowe kluczowych czynników produkcji zawierających stal, takich jak drut stalowy, mogły być zakłócone. Odwołała się również do środków wprowadzonych przez Meksyk wobec przywozu kauczuku syntetycznego z Japonii, Republiki Korei i Stanów Zjednoczonych oraz do cel antydumpingowych na opony do samochodów osobowych i lekkich samochodów ciężarowych pochodzące z Chin. Grupa GITI argumentowała ponadto, że dane finansowe przedsiębiorstw z Meksyku produkujących opony nie stanowią odpowiedniej wartości odniesienia, ponieważ nie pokrywają się z okresem objętym dochodzeniem i są dostępne tylko dla jednego przedsiębiorstwa. W związku z tym uznała, że Meksyk nie może stanowić reprezentatywnego kraju.

⁽¹²²⁾ <https://access.trade.gov/Resources/frn/summary/prc/2021-19259-1.pdf>.

⁽¹²³⁾ Np. Hock Hin (MUAR) Rubber Co., Michelin Malaysia, Toyo tyre Malaysia SDN BHD, Friendship Rubber Industry (Malaysia) SDN. BHD. i Yamauchi (Malesja).

- (244) Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng twierdziło, że spośród Meksyku, Serbii i Turcji to Meksyk jest najbardziej odpowiednim reprezentatywnym krajem, ponieważ: (i) poziom przywozu z Chin do Serbii był wyższy niż w przypadku Malezji, która została wyłączona w pierwszej nocie ze względu na poziom zależności od przywozu z Chin; oraz (ii) Meksyk zapewniał najwyższy poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a).
- (245) Kumho Tire i grupa Hankook twierdziły, że Meksyk stanowiłby odpowiedni reprezentatywny kraj ze względu na wielkość jego rynku krajowego oraz wysoką wielkość przywozu kauczuku naturalnego.

Tajlandia

- (246) CRIA i przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng twierdziły, że Tajlandia nie powinna być odrzucona jako potencjalny reprezentatywny kraj na podstawie wysokiego poziomu przywozu z Chin.
- (247) Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng twierdziło ponadto, że Komisja mogłaby wykorzystać dane dotyczące kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku dostępne dla tajlandzkich producentów opon do samochodów osobowych i lekkich samochodów ciężarowych. Dodało, że Tajlandia, Indonezja i Malezja oferowały warunki najbardziej zbliżone do warunków panujących w Chinach pod względem kosztów energii i pracy.

Turcja i Serbia

- (248) Grupa GITI argumentowała, że Turcja i Serbia odnotowywały niską wielkość przywozu mieszanki kauczukowej, a w przypadku wyboru któregośkolwiek z tych państw należałoby skorygować wartości odniesienia dla tego surowca. Po drugie, grupa GITI, Kumho Tire, grupa Hankook i CRIA twierdziły, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne w obu potencjalnych reprezentatywnych krajach były nieracjonalnie wysokie. Grupa GITI i CRIA wskazywały na dane finansowe z Meksyku⁽¹²⁴⁾, Indonezji⁽¹²⁵⁾, Malezji⁽¹²⁶⁾ i Tajlandii⁽¹²⁷⁾, w których odnotowano niższy udział kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych.
- (249) Grupa GITI i CRIA argumentowały ponadto, że przywóz tkaniny kordowej z Chin był szczególnie wysoki zarówno w przypadku Serbii, jak i Turcji.
- (250) Grupa Hankook twierdziła, że skonsolidowane sprawozdania finansowe tureckiej spółki Brisa Bridgestone obejmowały spółki zależne zajmujące się rozwojem i produkcją technologii mobilnych, a zatem sprawozdania te były w oczywisty sposób niereprezentatywne na potrzeby konstruowania wartości normalnej.
- (251) CRIA, Kumho Tire i grupa Hankook twierdziły, że wielkość przywozu z Rosji do Turcji i Serbii wyklucza możliwość uznania tych państw za odpowiednie reprezentatywne kraje. Kumho Tire i grupa Hankook dodały, że zarówno Turcja, jak i Serbia nadal przywożą stal rosyjską, która z kolei może być wykorzystywana do produkcji kordu stalowego.
- (252) Zarówno Kumho Tire, jak i grupa Hankook twierdziły, że Turcja i Serbia podają dane dotyczące tkaniny kordowej w metrach kwadratowych, podczas gdy masa tkaniny kordowej może się różnić w zależności od grubości i gęstości nici, natomiast inne państwa podawały dane w kilogramach. Oba przedsiębiorstwa dodały, że cechy rynku serbskiego nie są porównywalne z rynkiem chińskim, a Turcja nadal zmagą się z wysoką inflacją, która wpływa na odpowiednie wskaźniki gospodarcze.
- (253) Komisja oceniła wszystkie argumenty przedstawione przez poszczególne zainteresowane strony w drugiej nodcie, jak podsumowano poniżej w sekcji 3.2.4.4.

⁽¹²⁴⁾ Grupa GITI odniosła się do *Companie Hulera Tornel*.

⁽¹²⁵⁾ *PT Goodyear Indonesia Tbk, Gajah Tunggal* (wskazane przez przedsiębiorstwo Hankook grupę GITI).

⁽¹²⁶⁾ *Friendship Rubber industry (Malaysia) SDN. BHD.* oraz *Toyo Tyre Malaysia SDN. BHD.*

⁽¹²⁷⁾ *Bridgestone Tire Manufacturing (Thailand) Co. Ltd., Bridgestone Specialty Tire Manufacturing (Thailand) Co., Ltd., Thai Bridgestone company Limited, Goodyear (Thailand) Public Company limited.*

Toyo Tire (Thailand) company limited, Deestone international Company Limited, Otani Radial Co., Ltd., Sumitomo Rubber (Thailand) company Limited, Svizz-one Corporation Ltd., Yokohama Tire Manufacturing (Thailand) Co., Ltd.

3.2.4.4. Druga nota

- (254) W odniesieniu do argumentu grupy GITI Komisja uznała, że oparcie wyboru reprezentatywnego kraju na wielkości przywozu mieszanki kauczukowej (kod HS 4002 80) nie jest uzasadnione. W przypadku objętych próbą producentów eksportujących mieszankę kauczukową stanowiła niewielki odsetek kosztów w całkowitych kosztach produkcji albo w ogóle nie była wykorzystywana⁽¹²⁸⁾. Komisja uznała zatem, że poziom przywozu mieszanki kauczukowej nie stanowi istotnego kryterium wyboru reprezentatywnego kraju.
- (255) Ponadto – ponieważ Chiny były największym światowym eksporterem towarów w ramach pozycji 5902⁽¹²⁹⁾ (tkaniny kordowe) oraz kodu HS 7312 10⁽¹³⁰⁾ (kord stalowy) – przywóz tych dwóch czynników produkcji do wszystkich potencjalnych reprezentatywnych krajów obejmował wysoki udział przywozu z Chin. Komisja stwierdziła zatem, że wielkość przywozu z Chin w odniesieniu do tych dwóch czynników produkcji nie stanowi kryterium, które należałoby uwzględnić.
- (256) Na koniec Komisja rozważyła argumenty dotyczące propozycji wyboru Indonezji, Malezji lub Tajlandii jako potencjalnego reprezentatywnego kraju. Komisja stwierdziła jednak, że Indonezja, Malezja ani Tajlandia nie stanowią odpowiedniego reprezentatywnego kraju.
- (257) Przywóz do Indonezji głównego czynnika produkcji, tj. kauczuku naturalnego, który odpowiada za znaczną część kosztów, był stosunkowo niski, a przywóz trzech z sześciu głównych czynników produkcji – kordu stalowego, tkaniny kordowej i sadzy – obejmował wysoki udział przywozu z Chin. Chociaż wysoki udział przywozu z Chin w odniesieniu do kordu stalowego i tkaniny kordowej występował we wszystkich potencjalnych reprezentatywnych krajach, udział przywozu z Chin w odniesieniu do sadzy również był wysoki i wynosił 46 %. Dla porównania w Turcji przywóz sadzy z Chin stanowił jedynie 5 %.
- (258) Przywóz głównych czynników produkcji do Malezji również obejmował wysoki udział przywozu z Chin – oprócz wysokiego udziału przywozu z Chin w odniesieniu do tkaniny kordowej i kordu stalowego przywóz z Chin kauczuku butadienowo-styrenowego, jednego z głównych czynników produkcji, również miał wyższy udział w całkowitym przywozie (27 %) niż w przypadku przywozu do Turcji (12 %). Ponadto fakt, że Malezja została wybrana w dochodzeniu antydumpingowym prowadzonym przez Stany Zjednoczone, nie ma znaczenia dla niniejszego dochodzenia.
- (259) Przywóz z Chin wszystkich głównych czynników produkcji był szczególnie wysoki również w przypadku Tajlandii: sadza (57 %), kauczuk butadienowo-styrenowy (25 %), kauczuk polibutadienowy (32 %), tkanina kordowa (7 %) i kord stalowy (82 %). Ponadto w maju 2025 r. południowoafrykańska Komisja ds. Administracji Handlu Międzynarodowego ustaliła, że szereg tajlandzkich przedsiębiorstw obchodzi cła antydumpingowe na opony, przekierowując przywóz z Chin przez Kambodżę, Tajlandię i Wietnam, co potwierdza wysoki stopień ekspozycji Tajlandii na Chiny⁽¹³¹⁾.
- (260) W związku z powyższym Komisja uznała, że ceny importowe głównych czynników produkcji przywożonych do Indonezji, Malezji i Tajlandii nie mogą zostać uznane za reprezentatywne, ponieważ istnieje prawdopodobieństwo ich zakłócenia, jeżeli potwierdzone zostaną znaczące zakłócenia w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (261) Komisja oceniła następnie posiadane informacje dotyczące trzech proponowanych państw (Meksyku, Serbii i Turcji) i stwierdziła, że Turcja stanowi odpowiedni wybór jako reprezentatywny kraj.
- (262) Po pierwsze, dane statystyczne dotyczące przywozu do Turcji zawierały łatwo dostępne dane dotyczące większości czynników produkcji, z wyjątkiem kordu stalowego. W danych statystycznych dotyczących przywozu sześciu głównych czynników produkcji przywóz z Chin nie występował wcale albo występował w ograniczonym zakresie (maksymalnie 5 % w przypadku sadzy⁽¹³²⁾). Dla porównania Serbia odnotowała wysoki poziom przywozu z Chin w przypadku sadzy (45 %) i kordu stalowego (68 %).

⁽¹²⁸⁾ Ze względu na konieczność zachowania poufności nie można podać bardziej szczegółowych informacji.

⁽¹²⁹⁾ <https://oec.world/en/profile/hs/polyamide-fabric>.

⁽¹³⁰⁾ <https://oec.world/en/profile/hs/stranded-steel-wirecableetc-no-electric-insulation>.

⁽¹³¹⁾ https://www.itac.org.za/upload/document_files/20250602071614_ITAC-Preliminary-Report-No.-748---May-2025.pdf.

⁽¹³²⁾ Wyjątek stanowi kord stalowy, ponieważ w przypadku tego produktu wysoki udział przywozu z Chin dotyczy prawie wszystkich potencjalnych reprezentatywnych krajów.

- (263) Wielkość przywozu głównych czynników produkcji do Turcji była kilkakrotnie wyższa niż w przypadku Serbii i Meksyku, co zwiększało prawdopodobieństwo, że ceny importowe tych czynników mogą stanowić odpowiednie wartości odniesienia. Ponadto, wbrew twierdzeniom stron, Komisja uznała również, że dane dotyczące przywozu tkaniny kordowej do Turcji wyrażone w metrach kwadratowych można przeliczyć na kilogramy na podstawie przelicznika właściwego dla tego rodzaju materiału.
- (264) Po drugie, Komisja uznała, że sprawozdania finansowe tureckiego przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone stanowią odpowiednią podstawę do ustalenia wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, ponieważ zostały poddane audytowi i pokrywały się z okresem objętym dochodzeniem. Komisja zauważyła, że argument dotyczący potencjalnego wpływu obrotów spółki zależnej Arvento na skonsolidowane sprawozdania finansowe nie został poparty dowodami. Komisja uznała również, że argument, iż koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne Arvento były nieracjonalnie wysokie, ponieważ przedsiębiorstwa w innych państwach wykazywały niższe koszty tego rodzaju, nie został poparty dowodami. Komisja zauważyła, że zgodnie z jej analizą kilka tajlandzkich przedsiębiorstw wykazało koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne na poziomie od 30 % do 60 %⁽¹³³⁾. Komisja stwierdziła zatem, że dane finansowe przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone pozostają odpowiednim źródłem do ustalenia wartości procentowych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, ponieważ Brisa Bridgestone jest większym przedsiębiorstwem i posiada zbadane sprawozdania finansowe, podczas gdy w przypadku Meksyku dostępne były informacje finansowe tylko dla jednego, stosunkowo mniejszego przedsiębiorstwa, przy czym nie było wiadomo, czy dane te zostały zbadane.
- (265) Ponadto, obok Chin, Turcja jest jednym z największych światowych eksporterów produktu objętego dochodzeniem⁽¹³⁴⁾ oraz państwem o poziomie rozwoju gospodarczego podobnym do Chin.
- (266) W odniesieniu do argumentu dotyczącego inflacji w Turcji Komisja uznała, że dewaluacja liry tureckiej nie miała wpływu na ceny importowe. Każdy wzrost cen znalazłby odzwierciedlenie we wzroście całkowitego kosztu sprzedanych towarów lub kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, a tym samym w obniżeniu marży zysku reprezentatywnego producenta. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz marże zysku zostały wyrażone w wartościach procentowych, zatem sytuacja ta nie miała wpływu na obliczenie wartości normalnej. Jeżeli chodzi o inflację w przypadku niektórych konkretnych kosztów, Komisja zauważyła, że ustalone przez nią niezniekształcone ceny odnoszące się do kosztów produkcji były wyrażone w walucie państwa, którego dotyczy postępowanie, a różnice w inflacji między reprezentatywnym krajem a państwem, którego dotyczy postępowanie, były już w znacznym stopniu odzwierciedlone w odpowiednim kursie walutowym. Dlatego też inflacja w reprezentatywnym kraju w dużej mierze nie miała wpływu na obliczone wartości odniesienia. W związku z tym argument odrzucono.
- (267) Ponadto, w odniesieniu do rzekomego wpływu przywozu rosyjskiej stali do Turcji, która mogła zostać wykorzystana do produkcji kordu stalowego, Komisja stwierdziła, że argument ten miał charakter ogólny i nie przedstawiono na jego poparcie żadnych dowodów potwierdzających domniemane przeniesienie tego wpływu na dalszy etap produkcji. W odniesieniu do przywozu sadzy, kauczuku butadienowo-styrenowego i kauczuku polibutadienowego do Serbii i Turcji ustalono również, że obejmował on przywóz z Rosji. Komisja stwierdziła jednak, że nie uzasadnia to wyłączenia tych dwóch państw. Te czynniki produkcji nie stanowiły znaczącej części kosztów produkcji⁽¹³⁵⁾, a w przypadku Serbii udział tego przywozu w rynku był stosunkowo niski⁽¹³⁶⁾. Komisja zauważyła również, że żadna zainteresowana strona nie przedstawiła dowodów, które świadczyłyby o wpływie przywozu z Rosji na wiarygodność danych dotyczących Turcji – Komisja nie odnotowała bowiem żadnych dowodów na występowanie nietypowej różnicy między średnią ceną importową tych czynników produkcji do Turcji a ceną przywozu tych samych czynników produkcji do państw, które nie prowadziły przywozu z Rosji. Komisja doszła do tego samego wniosku w sprawie dotyczącej opon do autobusów i samochodów ciężarowych⁽¹³⁷⁾, analizując okres objęty dochodzeniem w tej sprawie, którego koniec przypada na 30 czerwca 2023 r.⁽¹³⁸⁾ Komisja uznała zatem, że argument, iż z tego powodu należy pominąć Turcję, jest nieuzasadniony.

⁽¹³³⁾ Np. Michelin Siam, Maxxis International (Thailand) Co Ltd, Bridgestone Specialty Tire Manufacturing (Thailand) Co., Ltd.

⁽¹³⁴⁾ <https://oec.world/en/profile/hs/pneumatic-tyres-new-of-rubber-for-buses-or-lorries> oraz <https://oec.world/en/profile/hs/new-rubber-pneumatic-tyres-for-motor-cars>.

⁽¹³⁵⁾ Trzy czynniki produkcji (sadza, kauczuk butadienowo-styrenowy i kauczuk polibutadienowy stanowią około 4–12 % kosztów produkcji).

⁽¹³⁶⁾ Od 5 % do maksymalnie 21 % w zależności od czynnika produkcji.

⁽¹³⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/58 z dnia 15 stycznia 2025 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 2025/58, 16.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/58/oj), motyw 214.

⁽¹³⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2025/58.

- (268) Komisja stwierdziła zatem, że Turcję można uznać za reprezentatywny kraj, ponieważ (i) spośród wszystkich pozostałych państw dysponowała danymi najlepszej jakości, które można było wykorzystać jako wartości odniesienia dla czynników produkcji, oraz (ii) dostępne były odpowiednie dane finansowe.

3.2.4.5. Argumenty przedstawione w odniesieniu do każdego potencjalnego reprezentatywnego kraju po wydaniu drugiej noty

- (269) Po opublikowaniu drugiej noty CRIA, grupa GITI, grupa Hankook oraz przedsiębiorstwa Kumho Tire, Shandong Yongsheng i Sumitomo Rubber przedstawiły uwagi dotyczące decyzji Komisji o wykorzystaniu Turcji jako reprezentatywnego kraju. Do uwag tych odniesiono się poniżej.

Turcja

Ogólne argumenty dotyczące wyboru Turcji jako reprezentatywnego kraju

- (270) Grupa Hankook i przedsiębiorstwo Kumho twierdziły, że Komisja błędnie wybrała Turcję jako reprezentatywny kraj na podstawie jednego kryterium, tj. udziału przywozu z Chin do tego państwa, które nie zostało wymienione w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Oba przedsiębiorstwa argumentowały, że Komisja pominęła takie elementy jak wielkość produkcji produktu objętego dochodzeniem w każdym potencjalnym reprezentatywnym kraju, a także dostępność większej liczby sprawozdań finansowych pozwalających prawidłowo ustalić koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk, które należy wykorzystać do celów konstruowania wartości normalnej. Grupa Hankook argumentowała ponadto, że inne państwa miały rynki o cechach bardziej zbliżonych do rynku chińskiego lub oferowały większą dostępność danych publicznych.
- (271) Grupa Hankook i przedsiębiorstwo Kumho twierdziły, że Komisja błędnie oceniła wpływ przywozu z Chin na ceny importowe oraz że przy ocenie, czy przywóz jest zakłócony, Komisja powinna przeanalizować cenę jednostkową. Strony argumentowały, że jednostkowa cena importowa niektórych czynników produkcji przywożonych do Turcji była podobna do ceny jednostkowej w innych państwach bardziej narażonych na przywóz z Chin, a wysoki poziom przywozu z Chin nie stanowi sam w sobie ważnej podstawy do wykluczenia danego państwa z grona potencjalnych reprezentatywnych krajów na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Komisja przypomniła, że przy wyborze odpowiedniego reprezentatywnego kraju wielkość przywozu z Chin jest istotnym kryterium pozwalającym ocenić ogólne prawdopodobieństwo, że przywóz czynników produkcji mógł zostać zakłócony przez przywóz z Chin. Komisja przypomniła najpierw, że celem art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest skonstruowanie wartości normalnej wolnej od zakłóceń. W związku z tym uwzględnienie wielkości przywozu z Chin mogłoby prowadzić do ponownego wprowadzenia zakłóceń do konstruowanej wartości normalnej. Przy wyborze kraju ocena ta powinna być dokonywana całościowo i porównanie cen nie jest wymagane. Inaczej jest w sytuacji, gdy dany kraj zostaje wybrany, ponieważ spełnia wszystkie kryteria. Wówczas Komisja może jedynie zbadać konkretną cenę importową i zdecydować, czy cena ta jest zakłócona. Ocena ta jest zatem przeprowadzana dopiero na drugim etapie. Komisja odrzuciła więc argument, że jest zobowiązana do dokonania porównania cen w odniesieniu do każdego potencjalnego reprezentatywnego kraju w celu ustalenia, czy określony czynnik produkcji mógł zostać zakłócony przez przywóz z Chin.
- (272) Po drugie, Komisja wskazała, że wybór Turcji jako reprezentatywnego kraju opierał się na tym, że Turcja spełniała wszystkie kryteria określone w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (273) Główne czynniki produkcji były przywożone do Turcji w reprezentatywnych ilościach na podstawie łatwo dostępnych danych, przy czym dostępne były informacje finansowe oparte na poddanych audytowi sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone, które uznano za podstawę do ustalenia niezniekształconych i odpowiednich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Komisja uznała, że informacje dostępne dla Turcji były lepszej jakości niż informacje dotyczące innych potencjalnych reprezentatywnych krajów.

- (274) Grupa Hankook twierdziła również, że ustalenie, iż tkaniny kordowe i kord stalowy były przywożone z Chin w dużych ilościach do niemal wszystkich potencjalnych reprezentatywnych krajów, opierało się na nieprawidłowych danych liczbowych, ponieważ Komisja arbitralnie ujęła tkaniny kordowe objęte kodami HS (HS 5902 10, HS 5902 20 i HS 5902 90) w szerszej podkategorii pozycji 5902. Grupa ta argumentowała, że w przypadku określonych kodów HS Chin nie były największym eksporterem na świecie ⁽¹³⁹⁾.
- (275) Wbrew argumentowi grupy Hankook dane z Obserwatorium Złożoności Gospodarczej („OEC”) na poziomie kodów HS potwierdziły, że w przypadku kodu HS 5902 10 Chin były największym eksporterem na świecie ⁽¹⁴⁰⁾. W przypadku kodu HS 5902 20 Chin były drugim największym eksporterem na świecie, po Wietnamie ⁽¹⁴¹⁾. Całkowity obrót handlowy objęty kodem HS 5902 90 ⁽¹⁴²⁾ był natomiast stosunkowo ograniczony w porównaniu z pozostałymi kodami. W każdym razie niezależnie od tego, czy Chin były największym czy jednym z największych eksporterów tych czynników produkcji, istotne jest to, że poziom przywozu tych czynników produkcji z Chin był stosunkowo wysoki we wszystkich potencjalnych reprezentatywnych krajach. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (276) Grupa Hankook i przedsiębiorstwo Kumho ponownie podniosły również argument, że Komisja niesłusznie uznała przywóz z Rosji za nieznieształcony, podczas gdy sankcje w postaci zakazów przywozu produktów stalowych pochodzących z Rosji obowiązują od 16 marca 2022 r. ⁽¹⁴³⁾ Ponadto 26 lutego 2023 r. wszedł w życie zakaz przywozu mający zastosowanie do sadzy (pozycja 2803), kauczuku butadienowo-styrenowego (kod HS 4002 19), kauczuku butadienowego (kod HS 4002 20), mieszanki kauczukowej (kod HS 4002 80) oraz kauczuku haloizobutenowo-izoprenowego (kod HS 4002 39) ⁽¹⁴⁴⁾, przy czym do 30 czerwca 2024 r. stosowano przejściowy system kontyngentów przywozowych. Grupa Hankook argumentowała, że średnia cena przywozu z Rosji do Turcji była znacznie niższa niż średnia cena przywozu z innych państw, w tym z Chin, oraz że wobec istnienia sprawozdania krajowego dotyczącego występowania znaczących zakłóceń zarówno w Chinach, jak i w Rosji, nie istniał ważny powód, aby preferować Turcję względem tych państw. Ponadto grupa Hankook argumentowała, że zarówno Turcja, jak i Serbia korzystały z przywozu energii z Rosji, co miało wskazywać, że cała gospodarka turecka była dotknięta zakłóceniami.
- (277) Komisja podkreśliła, że argumenty te zostały już omówione w drugiej nodzie. Zakaz przywozu został wdrożony dopiero w drugiej połowie okresu objętego dochodzeniem, tj. 1 lipca 2024 r., przy czym wcześniej przedmiotowe trzy materiały podlegały jedynie kwocie przejściowej, a więc częściowemu ograniczeniu. Wobec braku jakichkolwiek konkretnych dowodów przedstawionych przez zainteresowane strony nie można było zatem ustalić, czy i w jakim zakresie przywóz z Rosji był zakłócony w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ strony powołały się jedynie na fakt, że ceny niektórych czynników produkcji przywożonych z Rosji były niższe od średniej ceny importowej do Turcji w okresie objętym dochodzeniem, nie wykazując, że te niskie ceny były wynikiem sankcji. Ponadto, mimo że rosyjskie ceny importowe były nieznacznie niższe od średniej, średnie ceny importowe tych materiałów do Turcji były podobne do cen importowych do niektórych potencjalnych reprezentatywnych krajów, na które przywóz z Rosji nie miał wpływu. Komisja uznała, że argument dotyczący przywozu energii z Rosji miał charakter ogólny i nie został poparty dowodami. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

Ogólne argumenty dotyczące jakości danych, które mają być wykorzystywane jako wartości odniesienia

- (278) CRIA twierdziło, że: (i) Turcja nie stanowi odpowiedniego reprezentatywnego kraju; (ii) dane finansowe przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone były nieodpowiednie; oraz (iii) w przypadku potwierdzenia przez Komisję wyboru Turcji jako reprezentatywnego kraju powinna ona wykorzystać alternatywne źródła albo dokonać odpowiednich dostosowań wartości odniesienia w odniesieniu do niektórych czynników produkcji.

⁽¹³⁹⁾ Kod towaru 5902 20 (Wietnam) i kod towaru 5902 90 (Niemcy), zob. odpowiednio <https://oec.world/en/profile/hs/tyre-cord-fabric-of-polyester> oraz <https://oec.world/en/profile/hs/tyre-cord-fabric-of-viscose-rayon>.

⁽¹⁴⁰⁾ <https://oec.world/en/profile/hs/tyre-cord-fabric-of-nylon-polyamides>.

⁽¹⁴¹⁾ <https://oec.world/en/profile/hs/tyre-cord-fabric-of-polyester>.

⁽¹⁴²⁾ <https://oec.world/en/profile/hs/tyre-cord-fabric-of-viscose-rayon>.

⁽¹⁴³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/428 z dnia 15 marca 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 87 I z 15.3.2022, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/428/oj>).

⁽¹⁴⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/1904 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 259 I z 6.10.2022, s. 3, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/1904/oj>).

- (279) Po pierwsze, CRIA argumentowało, że Komisja powinna wskazać konkretne kody HS dokładnie odpowiadające materiałowi wykorzystywanemu przez chińskich producentów eksportujących do produkcji produktu objętego dochodzeniem. Stowarzyszenie twierdziło, że Komisja powinna wskazać kod podpozycji (na poziomie ośmiocyfrowym) danego produktu, np. tkaniny kordowej, w ramach kodów 5902 10 10 i 5902 20 10 (tkaniny kordowe impregnowane kauczukiem). Jego zdaniem Turcja przywoziła znacznie większą część tych materiałów z Chin i z państw niebędących członkami WTO niż Indonezja lub Malezja. CRIA twierdziło, że podobne ustalenia dotyczą przywozu kordu stalowego do Turcji.
- (280) Na wstępie Komisja przypomniała, że Chiny są największym eksporterem tkaniny kordowej i kordu stalowego na świecie oraz że przywóz tych dwóch czynników produkcji do wszystkich potencjalnych reprezentatywnych krajów obejmował wysoki udział przywozu z Chin. W związku z tym, chociaż rzeczywiście przywóz tych dwóch materiałów do Turcji obejmował wyższy udział przywozu z Chin niż przywóz tych materiałów do Indonezji i Malezji, kryterium to nie zostało uznane za decydujące przy wyborze odpowiedniego reprezentatywnego kraju. Komisja przypomniała, że inaczej niż w przypadku innych potencjalnych reprezentatywnych krajów udział przywozu innych głównych czynników produkcji z Chin do Turcji był bardzo niski i wynosił maksymalnie 5 % w przypadku sadzy.
- (281) Ponadto Komisja ustaliła, że materiały objęte kodami CN wskazanymi przez CRIA nie były materiałami wykorzystywanymi głównie przez przedsiębiorstwa⁽¹⁴⁵⁾. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (282) Po drugie, CRIA twierdziło, że inflacja w Turcji i deprecjacja waluty prowadzą do zakłócenia krajowych kosztów i cen, w tym kosztów energii i pracy, oraz że w przypadku energii elektrycznej ceny wzrosły ponad sześciokrotnie od 2021 r., a w przypadku kosztów pracy ponad czterokrotnie w latach 2022–2024. CRIA argumentowało, że wzrosty te nie zostały złagodzone przez dewaluację waluty, w związku z czym dane były zakłócone i niewiarygodne, a zatem nie mogły zostać wykorzystane jako wartość odniesienia. Ponadto CRIA argumentowało, że interwencje rządowe Turcji na rynku walutowym, środki zakłócające handel oraz wsparcie rządu dla przemysłu stalowego powodowały znaczące zakłócenie dynamiki rynku, a wysokie stopy procentowe w Turcji zakłócały koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk reprezentatywnego przedsiębiorstwa⁽¹⁴⁶⁾. Podobne argumenty przedstawiły grupa GITI, grupa Hankook, przedsiębiorstwa Kumho i Shandong Yongsheng oraz grupa Sumitomo.
- (283) Komisja przypomniała, że ceny importowe do Turcji poszczególnych czynników produkcji, które mają zostać wykorzystane jako wartości odniesienia, były wyrażone w innych walutach, a zatem dewaluacja liry tureckiej nie miała na nie wpływu. W przypadku zarówno pracy, jak i energii elektrycznej w latach 2022–2024 rzeczywiście odnotowano wzrost kosztów tych czynników. Wzrost kosztów energii elektrycznej wpisywał się w podobne tendencje obserwowane w wielu innych państwach i był prawdopodobnie związany z rosyjską agresją wojskową na Ukrainę. W każdym razie nie można było ustalić, czy wzrosty te w ujęciu realnym były spowodowane wyłącznie inflacją, czy również innymi czynnikami. W związku z tym Komisja uznała, że samo występowanie inflacji w danym państwie nie powoduje automatycznie, iż dane z tego państwa są zakłócone i nieodpowiednie, podobnie jak nie powoduje tego sam fakt, że rząd ingeruje w rynek pracy, na przykład zmieniając płacę minimalną. W związku z tym argumenty zostały odrzucone.
- (284) Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng twierdziło również, że zgodnie z jego własną analizą ceny importowe kordu stalowego, mieszanki kauczukowej i krzemionki przywożonych do Turcji były wyższe od średnich cen dla reszty świata – o ponad 20 % w przypadku kordu stalowego, o 49 % w przypadku krzemionki i o 576 % w przypadku mieszanki kauczukowej. Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng zasugerowało, że Komisja powinna wykorzystywać ceny importowe tych materiałów do Malezji i Meksyku.

⁽¹⁴⁵⁾Jeden z producentów eksportujących wykorzystał materiał w ramach jednego z kodów jedynie w niewielkim stopniu (stanowił on mniej niż 0,5 % całkowitych kosztów produkcji) lub zgłosił różne kody HS. Dane drugiego producenta eksportującego nie pozwoliły na rozróżnienie materiału na poziomie ośmiocyfrowym.

⁽¹⁴⁶⁾Np. dodatkowe cła na produkty z państw trzecich spoza UE i jej partnerów objętych umowami o wolnym handlu, minimalne wartości celne i VAT niepodlegający zwrotowi.

- (285) Komisja podkreśliła, że kord stalowy i krzemionka (objęte odpowiednio kodami HS 7312 10 i HS 2811 22) były przywożone do Turcji w znaczących ilościach, a ich ceny zostały uznane za odpowiednie. Fakt, że były one wyższe od średniej ceny importowej dla reszty świata, nie miał wpływu na ocenę przydatności wartości odniesienia dla tych czynników produkcji. W związku z powyższym argumenty te odrzucono. W odniesieniu do mieszanki kauczukowej, jak wskazano poniżej w niniejszej sekcji, ze względu na niską wielkość przywozu tego czynnika produkcji do Turcji Komisja zastąpiła wartość odniesienia dla tego czynnika produkcji ceną importową do Meksyku.
- (286) CRIA twierdziło również, że ze względu na wysoką inflację sprawozdania finansowe przedsiębiorstw sporządzone na podstawie kosztów historycznych były niewiarygodne i wymagały dostosowań uwzględniających inflację. Stowarzyszenie argumentowało, że dane finansowe przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone nie były zatem odpowiednie do ustalenia niezniekształconej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. CRIA wskazało ponadto, że poddane audytowi sprawozdania finansowe zawierały dostosowania z tytułu inflacji („zysk z tytułu sytuacji pieniężnej netto”) oraz że gdyby pominąć to dostosowanie – wraz z przychodami z działalności inwestycyjnej – przedsiębiorstwo w rzeczywistości byłoby nierentowne.
- (287) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że dostosowania o inflację należy pominąć. Dostosowanie to dotyczyło sprawozdawczości finansowej w gospodarkach hiperinflacyjnych i było wymagane na podstawie tureckiego standardu rachunkowości nr 29 w celu zapewnienia rzetelnego obrazu wyników finansowych przedsiębiorstwa⁽¹⁴⁷⁾. Jego wyłączenie prowadziłoby do zniekształconej oceny kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Ponownie obliczone koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk wykazały, że w okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo było rentowne. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

Argumenty dotyczące dostosowania wartości odniesienia

- (288) CRIA i inne strony, takie jak grupa GITI, grupa Hankook oraz przedsiębiorstwa Kumho i Shandong Yongsheng, wskazały ponadto, że w przypadku potwierdzenia przez Komisję wyboru Turcji jako reprezentatywnego kraju należy dokonać następujących dostosowań:
- kord stalowy: CRIA argumentowało, że ponieważ Turcja jest znaczącym producentem stali, przywóz niektórych materiałów stalowych ograniczał się wyłącznie do produktów specjalistycznych. Stowarzyszenie twierdziło również, że ceny kordu stalowego były zakłócone ze względu na obowiązujące środki ochronne dotyczące prętów, które są kluczowym czynnikiem produkcji w procesie wytwarzania kordu stalowego. Podobny argument przedstawiła grupa GITI;
 - przeliczanie metrów kwadratowych na kilogramy w przypadku tkanin kordowych: CRIA wskazało, że przywóz tkaniny kordowej zgłaszano w metrach kwadratowych, a nie w kilogramach, jak czyniły to przedsiębiorstwa. Stowarzyszenie argumentowało, że ponieważ masa tkaniny kordowej znacznie różni się w zależności od denieru przędzy wykorzystanej do jej produkcji, nie było możliwe ustalenie odpowiedniego współczynnika przeliczeniowego. CRIA twierdziło również, że przywóz tkaniny kordowej obejmował wysoki udział przywozu z Chin i z państw niebędących członkami WTO. Zasugerowało ono, aby jako rozwiązanie alternatywne Komisja wykorzystwała dane statystyczne dotyczące przywozu Indonezji lub Malezji. Ten sam argument przedstawiły przedsiębiorstwa Hankook, Kumho i Shandong Yongsheng;
 - mieszanka kauczukowa: CRIA uznało, że ze względu na marginalną wielkość przywozu do Turcji (20 kg) oraz wysokie ceny w porównaniu z innymi potencjalnymi reprezentatywnymi krajami Komisja powinna wykorzystać dane dotyczące Malezji. Ten sam argument przedstawiła grupa GITI;
 - sadza, tkanina kordowa i kord stalowy: CRIA argumentowało, że Komisja powinna wskazać właściwe kody podpozycji, które dokładnie odzwierciedlają materiały wykorzystywane do produkcji produktu objętego dochodzeniem;

⁽¹⁴⁷⁾Jak stwierdzono w sprawozdaniu rocznym przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone za 2024 r., „stosowanie TSR 29 skutkuje dostosowaniem z tytułu spadku siły nabywczej liry tureckiej, ujmowanym w pozycji »zyski (straty) z sytuacji pieniężnej netto« w części rachunku zysków lub strat oraz innych całkowitych dochodów dotyczącej wyniku finansowego” (TSR oznacza tureckie standardy rachunkowości).

- Siła robocza CRIA twierdziło, że Komisja powinna oprzeć się na danych statystycznych Międzynarodowej Organizacji Pracy („MOP”) dotyczących średniego nominalnego godzinowego kosztu pracy przypadającego na pracownika w przemyśle wytwórczym za 2024 r., obejmujących wszystkie koszty ponoszone przez pracodawców w przemyśle wytwórczym w Turcji.
 - Grupa GITI uznała, że Komisja nie powinna dostosowywać kosztu pracy w celu odzwierciedlenia godzinowych kosztów pracy w przedsiębiorstwach zatrudniających ponad 1 000 pracowników, ponieważ wartość odniesienia już odzwierciedlała godzinowy koszt pracy w dużych przedsiębiorstwach przemysłu oponiarskiego.
- (289) Komisja była zdania, że argumenty dotyczące możliwych zakłóceń cen importowych kordu stalowego do Turcji były zbyt ogólne i nie zostały poparte dowodami. W związku z powyższym argumenty te odrzucono.
- (290) W odniesieniu do tkaniny kordowej Komisja początkowo ustaliła cenę importową za metr sześcienny. Jednak w wyciągu dotyczącym ceny po uiszczeniu należności celnych, sporządzonym na podstawie danych GTA ⁽¹⁴⁸⁾, jako jednostkę dodatkową wskazano kilogramy. W związku z tym Komisja nie musiała samodzielnie ustalać współczynnika przeliczeniowego w celu określenia wartości odniesienia. Wszystkie uwagi dotyczące przelicznika dla tkaniny kordowej oraz przydatności Turcji jako reprezentatywnego kraju ze względu na brak takiego przelicznika dla przedmiotowego czynnika produkcji uznano zatem za bezprzedmiotowe.
- (291) W odniesieniu do mieszanki kauczukowej Komisja przyjęła argument, że wielkość przywozu wynosząca 20 kg jest zbyt niska i prowadzi do uzyskania niereprezentatywnej wartości odniesienia. Komisja zastąpiła zatem wartość odniesienia dla tego czynnika produkcji ceną importową mieszanki kauczukowej do Meksyku – jedynego państwa, w którym odnotowano reprezentatywne wielkości przywozu, na które nie miał wpływu przywóz z Chin. Komisja przypominała, że mieszanka kauczukowa stanowiła niewielki odsetek kosztów w całkowitych kosztach produkcji albo nie była w ogóle wykorzystywana ⁽¹⁴⁹⁾, a zatem miała marginalne znaczenie w procesie produkcji objętych próbą współpracujących chińskich producentów eksportujących.
- (292) W odniesieniu do argumentu CRIA dotyczącego pracy Komisja odrzuciła wniosek o wykorzystanie danych MOP, ponieważ w przeciwieństwie do Turkstatu ⁽¹⁵⁰⁾ przedmiotowa baza danych nie zawierała informacji o kosztach pracy w poszczególnych sektorach, a więc była mniej precyzyjna. Z kolei Turkstat przedstawił informacje dotyczące konkretnej branży objętej kodem NACE 22.11 (Produkcja opon i dętek z gumy; bieżnikowanie i regenerowanie opon z gumy), do której należą producenci opon. Ponadto Komisja uznała argument grupy GITI, zgodnie z którym nie należy dostosowywać godzinowego kosztu pracy ze względu na fakt, że przedsiębiorstwa produkujące opony są przeważnie dużymi przedsiębiorstwami zatrudniającymi ponad 1 000 pracowników, za ogólny i niepoparty dowodami. Wbrew argumentowi grupy GITI zastosowane godzinowe koszty pracy dla sektora NACE 22 opierały się na informacjach dotyczących 1 274 przedsiębiorstw, z których 95 % stanowiły MŚP, podczas gdy producenci opon byli zazwyczaj dużymi przedsiębiorstwami zatrudniającymi ponad 1 000 pracowników. W związku z tym dostosowanie uznano za uzasadnione i argument ten odrzucono.

Ogólne argumenty dotyczące sprawozdania finansowego Brisa Bridgestone

- (293) CRIA, grupa Hankook, przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng i grupa Sumitomo twierdziły, że Komisja nie powinna brać pod uwagę skonsolidowanych sprawozdań finansowych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone ze względu na ujęcie w nich należącego do niego przedsiębiorstwa Arvento, które prowadzi działalność w obszarze telekomunikacji. Grupa Hankook była zdania, że dane finansowe przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone opierały się na produkcji wyrobów z kauczuku w ujęciu ogólnym (w tym obuwia, pasów kauczukowych i materiałów zawierających wyroby z kauczuku), a nie wyłącznie na produkcji opon. CRIA zaproponowało wyłączenie z obliczeń kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku wszystkich danych niezwiązanych z oponami, stosując proporcję między przychodami z działalności związanej i niezwiązanej z oponami (wynoszącymi odpowiednio 96 % i 4 %).

⁽¹⁴⁸⁾ Baza danych Global Trade Atlas.

⁽¹⁴⁹⁾ Ze względu na konieczność zachowania poufności nie można podać bardziej szczegółowych informacji.

⁽¹⁵⁰⁾ Turecki Instytut Statystyczny.

- (294) W odniesieniu do przedsiębiorstw Brisa Bridgestone i Arvento Komisja uznała, że informacje zawarte w sprawozdaniu finansowym nie wykazują odrębnie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Komisja zauważyła jednak, że argumentów tych nie poparto dowodami, w szczególności jeśli chodzi o wpływ obrotów Arvento na skonsolidowane sprawozdania finansowe. Ponadto art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego stanowi, że konstruowana wartość normalna musi obejmować niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski. W przepisie tym nie określono sposobu ustalenia tych kwot, lecz zawarto wymóg, aby były one niezniekształcone i odpowiednie. Komisja nie ma obowiązku opierania się na danych przedsiębiorstw produkujących produkt objęty dochodzeniem. W każdym razie dochodzenie wykazało, że działalność przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone związana z oponami odpowiadała za 96 % sprzedaży, a sprzedaż niezwiązana z oponami obejmowała bieżnikowanie, części zamienne, urządzenia lokacyjne, akumulatory i inne produkty alternatywne⁽¹⁵¹⁾, co potwierdza, że wpływ Arvento (oraz innych wyrobów z gumy) na działalność przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone był raczej ograniczony. Komisja stwierdziła zatem, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski ustalone w niniejszej sprawie były niezniekształcone i odpowiednie, a tym samym spełniały wymogi art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Argument ten został odrzucony.
- (295) Grupa GITI i grupa Hankook uważały, że marża operacyjna brutto przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone, przekraczająca 30 %, nie była reprezentatywna dla panujących warunków rynkowych, w jakich działali producenci opon w Turcji. Grupa Hankook wskazała, że zgodnie z tureckimi danymi statystycznymi dotyczącymi kodu NACE 22.11 tureccy producenci opon odnotowali średnio marżę operacyjną brutto na poziomie 24,58 % (przy wskaźniku kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych wynoszącym 21,18 % oraz wskaźniku zysku wynoszącym 3,40 %). Zdaniem grupy Hankook niski poziom rentowności wiązał się z niedawnym wszczęciem w Turcji postępowania antydumpingowego dotyczącego opon do samochodów osobowych i lekkich samochodów ciężarowych pochodzących z kilku państw.
- (296) Oprócz danych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone CRIA i grupa GITI wskazały również innych rentownych producentów opon w Turcji, tj. Sumitomo Rubber AKO Lastik Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi („turecki oddział Sumitomo Rubber”) oraz Goodyear Lastikleri T.A.S („turecki oddział Goodyear”). Grupa GITI uznała ponadto, że jeżeli wykorzystane zostaną tureckie dane dotyczące kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, przy ich ustalaniu należy wyeliminować zakłócający wpływ nieracjonalnie wysokich stóp procentowych oraz zawyżonych zysków lub strat kursowych.
- (297) Komisja przeanalizowała dane finansowe tureckiego oddziału Sumitomo Rubber. Po pierwsze, Komisja zauważyła, że zakres informacji dostępnych w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa był mniej szczegółowy niż zakres informacji przedstawionych w poddanych audytowi sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone. Zgodnie ze swoją standardową praktyką przy stosowaniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego Komisja wykorzystuje najbardziej szczegółowe dostępne dane dotyczące przedsiębiorstwa w celu ustalenia odpowiednich i niezniekształconych kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Umożliwia to: (i) uzyskanie dodatkowej pewności co do dokładności wykorzystanych danych oraz (ii) wprowadzenie dostosowań, gdy jest to konieczne. Komisja podjęła jednak próbę ustalenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych na podstawie niepełnych informacji dostępnych w odniesieniu do tureckiego oddziału Sumitomo Rubber, co dało wynik na poziomie około 6 %. Komisja uznała ten poziom obliczonych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych za nieodpowiedni. Jak wskazała grupa Hankook, zgodnie z danymi statystycznymi banku centralnego Republiki Turcji⁽¹⁵²⁾ dotyczącymi kodu branży NACE 22.11 średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne przedsiębiorstw działających w tym sektorze przekraczały 20 %, a zatem odpowiadały kosztom sprzedaży, kosztom ogólnym i administracyjnym przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone obliczonym przez Komisję.
- (298) Jak zauważono w motywie 297, jeżeli takie dane są dostępne, Komisja wykorzystuje dane pozwalające zidentyfikować informacje finansowe na bardziej szczegółowym poziomie, jak ma to miejsce w niniejszym przypadku, w którym dostępne były szczegółowe poddane audytowi sprawozdania finansowe przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone. W związku z tym Komisja postanowiła oprzeć obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku wyłącznie na danych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone. Turecki oddział Goodyear nie był rentowny w OD, a zatem jego dane nie mogły zostać uwzględnione. W związku z tym argument ten został odrzucony.

⁽¹⁵¹⁾ Zob. s. 83 sprawozdania rocznego Brisa Bridgestone za 2024 r., które jest dostępne pod adresem: https://www.brisa.com.tr/uploads/docs/Brisa_FR_2024_EN_Digital_Final.pdf.

⁽¹⁵²⁾ <https://www.tcmb.gov.tr/wps/wcm/connect/EN/TCMB+EN/Main+Menu/Statistics/Real+Sector+Statistics/Company+Accounts/Company+Accounts+Data/>.

Wniosek o uwzględnienie sprawozdań finansowych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone zamiast danych z ORBIS

- (299) CRIA, grupa Hankook i grupa GITI twierdziły, że Komisja powinna uwzględnić poddane audytowi sprawozdania finansowe przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone zamiast danych z ORBIS. Strony argumentowały, że uwzględnienie tych sprawozdań finansowych prowadziłoby do ustalenia niższych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku niż w przypadku ich określenia na podstawie danych z ORBIS.
- (300) Komisja przyjęła ten argument i skorygowała kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku na podstawie sprawozdań finansowych.

Wnioski o dostosowanie sprawozdań finansowych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone

- (301) CRIA argumentowało, że zapewnienie obiektywnego porównania ceny eksportowej chińskich producentów eksportujących ze skonstruowaną wartością normalną wymaga dokonania szeregu dostosowań w obliczeniu zysku oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone. CRIA zaproponowało, po pierwsze, wyłączenie z obliczeń kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku wszystkich danych niezwiązanych z oponami, stosując proporcję między przychodami z działalności związanej i niezwiązanej z oponami (wynoszącymi odpowiednio 96 % i 4 %). Po drugie, CRIA zaproponowało wyłączenie przychodów i kosztów z działalności inwestycyjnej, które w jego ocenie nie były związane z działalnością oponiarską, a także kosztów badań i rozwoju, kosztów transportu i magazynowania oraz kosztów opłat licencyjnych i prowizji od sprzedaży. Ten sam argument przedstawiła grupa GITI. Po trzecie, CRIA zaproponowało wyłączenie strat wynikających z pochodnych instrumentów finansowych z pozostałych przychodów i kosztów operacyjnych.
- (302) Komisja nie uznała, aby należało dokonać jakichkolwiek dostosowań danych finansowych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone w odniesieniu do części działalności niezwiązanej z oponami (Arvento), jak wyjaśniono powyżej w niniejszej sekcji.
- (303) Komisja uznała ponadto, że koszty badań i rozwoju stanowią nieodłączny element kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i nie należy ich wyłączać z obliczenia wartości normalnej. Podobnie przychody i koszty z pozostałej działalności zasadniczo wchodzą w zakres zwykłej działalności przedsiębiorstwa w przemyśle wytwórczym.
- (304) Komisja przyjęła jednak argument, że przychody z działalności inwestycyjnej związanej z działalnością inną niż produkcja produktu objętego dochodzeniem należy odliczyć od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, podobnie jak koszty transportu i magazynowania związane ze sprzedażą produktu objętego dochodzeniem. Komisja wyłączyła również opłaty licencyjne i prowizje od sprzedaży z obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, aby zapewnić porównanie skonstruowanej wartości normalnej i ceny eksportowej na tym samym poziomie handlu po dokonaniu odpowiednich dostosowań zapewniających właściwe porównanie zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

Malezja i Indonezja

- (305) Grupa GITI i przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng stwierdziły, że Malezja i Indonezja są bardziej reprezentatywne niż Turcja. Grupa Sumitomo również wskazała, że pierwszeństwo należy przyznać państwom takim jak Malezja i Indonezja, choć nie przedstawiła żadnego wyjaśnienia w tym zakresie.
- (306) Grupa GITI argumentowała, że Malezję wybrano w kilku stosunkowo niedawnych dochodzeniach. Powtórzyła, że Malezja odnotowywała reprezentatywny przywóz mieszanki kauczukowej. Argumentowała ona również, że gdyby łącznie uwzględnić przywóz z Chin i Rosji do Turcji, jego udział byłby w przypadku niektórych czynników produkcji wyższy niż udział przywozu z Chin do Malezji i Indonezji. Grupa uznała ponadto, że skoro Indonezji nie uznano za odpowiedni reprezentatywny kraj ze względu na niski poziom przywozu kauczuku naturalnego, jednego z głównych czynników produkcji, najbardziej odpowiednim reprezentatywnym krajem byłaby Malezja, ponieważ była największym importerem kauczuku naturalnego.
- (307) Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng argumentowało, że Malezję wykluczono wyłącznie dlatego, że przywóz kauczuku butadienowo-styrenowego obejmował wysoki udział przywozu z Chin, podczas gdy przywóz niektórych czynników produkcji (takich jak krzemionka i kord stalowy) do Turcji obejmował jeszcze wyższy udział przywozu z Chin. Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng twierdziło, że ceny importowe kauczuku butadienowo-styrenowego przywożonego do Malezji z państw WTO innych niż Chiny były zbliżone do średniej ceny i wyższe niż ceny w przywozie do Turcji. Podobnie przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng było zdania, że ceny przywozu sadzy do Indonezji z państw WTO innych niż Chiny były niemal identyczne jak ceny przywozu do Turcji,

a w każdym razie zbliżone do średniej ceny. Jak wyjaśniono powyżej w niniejszej sekcji, Komisja wybrała Turcję jako reprezentatywny kraj po uprzednim wskazaniu państw, w których ceny importowe głównych czynników produkcji – ale także ceny importowe ogólnie – byłyby w największym stopniu narażone na zakłócenia przez przywóz z Chin. Komisja ustaliła, że Turcja odnotowywała najniższy ogólny poziom wymiany handlowej z Chinami w porównaniu ze wszystkimi pozostałymi potencjalnymi reprezentatywnymi krajami. Było oczywiste, że w odniesieniu do najważniejszych czynników produkcji Turcja była w najmniejszym stopniu zależna od przywozu z Chin, który stanowił średnio około 17 %, w porównaniu z 26 % w przypadku Malezji i 32 % w przypadku Indonezji. Komisja doprecyzowała również, że nie ustalono, aby przywóz z Rosji miał zakłócający wpływ na ceny importowe. W związku z tym cen tych nie można było uznać za zakłócone łącznie z przywozem z Chin.

- (308) Komisja uwzględniła również takie elementy jak wystarczająca wielkość przywozu większości czynników produkcji oraz dostępność odpowiednich danych finansowych. Nie uznała zatem, aby konieczne było przeprowadzanie porównania cen w celu zestawienia cen importowych niektórych produktów przywożonych z Chin ze średnią w odniesieniu do państw, które uznała za mniej odpowiednie do wyboru jako reprezentatywny kraj. Również fakt, że cena importowa konkretnego czynnika produkcji była wyższa niż cena importowa tego samego czynnika w Turcji lub do niej zbliżona, nie stanowił argumentu przemawiającego za tym, aby państwo o wyższej cenie importowej było preferowane lub uznane za objęte mniejszymi zakłóceniami.
- (309) Grupa GITI zarzuciła Komisji, że nie wyjaśniła ona, dlaczego w niniejszej sprawie jako reprezentatywnego kraju nie wybrano Malezji, mimo że została ona wybrana jako reprezentatywny kraj w sprawach dotyczących PET z Chin ⁽¹⁵³⁾ oraz acesulfamu potasu z Chin. Ten sam argument przedstawiono w odniesieniu do amerykańskiego postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu opon z Chin ⁽¹⁵⁴⁾, w którym Malezję wybrano jako reprezentatywny kraj. Ponadto zdaniem grupy GITI i przedsiębiorstwa Shandong Yongsheng argument, że amerykańskie dochodzenie antydumpingowe nie stanowiło kryterium uwzględnienia uwag, świadczy o sprzeczności rozumowania Komisji z faktem, że Komisja powołała się na decyzję południowoafrykańskiej Komisji ds. Administracji Handlu Międzynarodowego dotyczącą obchodzenia ceł antydumpingowych na opony przez przekierowywanie przywozu z Chin przez Kambodżę, Tajlandię i Wietnam ⁽¹⁵⁵⁾.
- (310) Komisja przypomniiała, że każda sprawa jest oceniana odrębnie oraz że fakt wykorzystania Malezji w poprzednich dochodzeniach nie ma wpływu na wybór reprezentatywnego kraju w niniejszym dochodzeniu. To samo dotyczy amerykańskiego dochodzenia antydumpingowego. Ponadto Komisja podkreśliła, że sprawy wskazane przez grupę GITI dotyczyły innego okresu objętego dochodzeniem. Wreszcie decyzję południowoafrykańskiej Komisji ds. Administracji Handlu Międzynarodowego przywołano w celu faktycznego wykazania, że obchodzenie środków odbywa się za pośrednictwem Tajlandii, co potwierdza wysoki stopień ekspozycji tego państwa na Chiny oraz fakt,

⁽¹⁵³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/2659 z dnia 27 listopada 2023 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2023/2659, 28.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2659/oj) oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/116 z dnia 27 stycznia 2022 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz acesulfamu potasu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 19 z 28.1.2022, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/116/oj).

⁽¹⁵⁴⁾ Departament Handlu Stanów Zjednoczonych, Memorandum w sprawie wstępnych wyników administracyjnego przeglądu ceł antydumpingowych nałożonych na przywóz niektórych opon do samochodów osobowych i lekkich samochodów ciężarowych z Chińskiej Republiki Ludowej, 2021–2022, s. 15; Memorandum w sprawie wstępnych wyników administracyjnego przeglądu ceł antydumpingowych nałożonych na przywóz niektórych opon do samochodów osobowych i lekkich samochodów ciężarowych z Chińskiej Republiki Ludowej, 2017–2018, s. 18; Memorandum w sprawie wstępnych wyników administracyjnego przeglądu ceł antydumpingowych nałożonych na przywóz niektórych opon do samochodów osobowych i lekkich samochodów ciężarowych z Chińskiej Republiki Ludowej oraz wstępnego ustalenia braku wysyłek, 2019–2020, s. 19; Memorandum w sprawie wstępnych wyników administracyjnego przeglądu ceł antydumpingowych nałożonych na przywóz niektórych opon do samochodów osobowych i lekkich samochodów ciężarowych z Chińskiej Republiki Ludowej; częściowego umorzenia przeglądu oraz wstępnego ustalenia braku wysyłek; 2020–2021, s. 22. Sprawy dostępne pod adresem: <https://access.trade.gov/login.aspx>.

⁽¹⁵⁵⁾ https://www.itac.org.za/upload/document_files/20250602071614_ITAC-Preliminary-Report-No.-748---May-2025.pdf.

że chińskie przedsiębiorstwa zakładają fabryki w innych państwach Azji Południowo-Wschodniej w celu uniknięcia ceł. Potwierdziło to również CRIA ⁽¹⁵⁶⁾, powołując się na sześć różnych chińskich przedsiębiorstw, które w latach 2012–2020 rozpoczęły produkcję opon w Tajlandii, oraz wskazując unikanie ceł antydumpingowych i wyrównawczych nakładanych przez Stany Zjednoczone jako jeden z powodów takiego uzasadnienia biznesowego ⁽¹⁵⁷⁾.

- (311) Grupa GITI powtórzyła, że jedynie Malezja (oraz Indonezja) przywoziły znaczące ilości mieszanki kauczukowej, która stanowi istotny czynnik produkcji w procesie produkcji grupy GITI. Ponadto istniały łatwo dostępne sprawozdania finansowe rentownych przedsiębiorstw malezyjskich.
- (312) Na wstępie Komisja przypominała, że wartość odniesienia dla mieszanki kauczukowej zastąpiono danymi z Meksyku. W odniesieniu do dostępnych danych finansowych przedsiębiorstw malezyjskich Komisja podkreśliła, że spośród czterech przedsiębiorstw, dla których grupa GITI przedstawiła dane finansowe, dwa nie wykazały żadnych kosztów sprzedanych towarów ⁽¹⁵⁸⁾. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne dwóch pozostałych przedsiębiorstw wynosiły 4,4–7 %, który t o poziom uznano za nieodpowiedni w przypadku sektora opon.
- (313) Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng argumentowało, że poziom dochodu narodowego brutto („DNB”) na mieszkańca w Malezji był znacznie bardziej zbliżony do poziomu Chin niż poziom Turcji, co czyniło Malezję bardziej odpowiednim reprezentatywnym krajem. Ponadto dostępnych było więcej informacji o malezyjskich producentach opon niż o producentach tureckich, ponieważ Komisja wskazała tylko jednego producenta.
- (314) Przy konstruowaniu wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego Komisja może wykorzystać reprezentatywny kraj o poziomie rozwoju gospodarczego podobnym do poziomu kraju wywozu. Rozporządzenie podstawowe nie zawiera żadnych dalszych wymogów dotyczących wyboru kraju o poziomie rozwoju gospodarczego najbardziej zbliżonym do poziomu kraju wywozu. W tych okolicznościach Komisja dokonuje takiego wyboru, wykonując swoje uprawnienia dyskrecyjne, i wykorzystuje kraje zaklasyfikowane przez Bank Światowy do tej samej kategorii dochodowej. Właściwą kategorią Banku Światowego jest kategoria krajów o wyższym średnim dochodzie, do której zaliczają się Chiny. W pierwszej nocie Komisja wyraźnie wskazała, że będzie w tym celu korzystać z bazy danych Banku Światowego, co jest również zgodne z jej praktyką. Fakt, że DNB lub PKB na mieszkańca danego państwa może być bliższe takim wskaźnikom ChRL niż innego państwa, nie jest decydującym czynnikiem przy wyborze właściwego reprezentatywnego kraju. W związku z powyższym argument ten odrzucono. Ponadto, jak wspomniano powyżej w niniejszej sekcji, art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego stanowi, że konstruowana wartość normalna musi obejmować niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski. W przepisie tym nie określono sposobu ustalenia tych kwot, lecz zawarto wymóg, aby były one niezniekształcone i odpowiednie. Komisja nie ma obowiązku opierania się na określonej liczbie przedsiębiorstw, dla których dostępne są dane finansowe, o ile kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku są niezniekształcone i odpowiednie. Art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argument ten został odrzucony.

Meksyk

- (315) Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng argumentowało, że wysokiego udziału przywozu kordu stalowego i tkaniny kordowej z Chin do Meksyku nie należy uwzględniać przy wyborze reprezentatywnego kraju, ponieważ udziały przywozu kordu stalowego i tkaniny kordowej z Chin nie mają znaczenia z punktu widzenia analizy zakłócenia tych czynników produkcji. Po drugie, przedsiębiorstwo to twierdziło, że Komisja przedstawiła jedynie streszczenie poufnych informacji dotyczących sprawozdań finansowych meksykańskiego przedsiębiorstwa, co nie pozwalało zainteresowanym stronom na właściwą weryfikację danych. Po trzecie, fakt, że Meksyk był mniejszym producentem opon do samochodów osobowych i lekkich samochodów ciężarowych niż Turcja, nie stanowi kryterium określonego w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym przedsiębiorstwo uważało, że spośród państw zaproponowanych w pierwszej nocie (tj. Meksyku, Turcji i Serbii) Meksyk pozostawał najbardziej odpowiednim reprezentatywnym krajem.

⁽¹⁵⁶⁾ Zob. „China Tire Set off a New Craze of Building Factories Overseas” [Chińscy producenci opon zapoczątkowali nową falę budowy fabryk za granicą], 13 kwietnia 2020 r., dokument dostępny pod adresem: <https://e.cria.org.cn/a/1778595313171324930>.

⁽¹⁵⁷⁾ Cytat „[p]rzedsiębiorstwa decydują się na budowę fabryk w państwach Azji Południowo-Wschodniej, takich jak Tajlandia i Wietnam, głównie w celu ograniczenia niedogodności wynikających z oddalenia od rynku zaopatrzenia w surowce i od rynku eksportowego dla swoich produktów, a także aby od samego początku zabezpieczyć się przed skutkami »podwójnych środków ochrony handlu« wprowadzanych przez Stany Zjednoczone. Gwałtowny wzrost wywozu opon z państw Azji Południowo-Wschodniej do Stanów Zjednoczonych zwrócił jednak uwagę USA”, link w przypisie 156. Termin „podwójne środki ochrony handlu” jest powszechnie stosowany w chińskich doniesieniach prasowych w odniesieniu do równoczesnego wszczęcia postępowania antydumpingowego i antysubsydyjnego; zob. na przykład: <https://www.yys-alu.com/en/news-center/1993.html>.

⁽¹⁵⁸⁾ Hock Hin (MUAR) Rubber Co., Michelin Malaysia, Toyo tyre Malaysia SDN BHD i Yamauchi (Malaysia).

- (316) Komisja przypomniła, że duży przywóz kordu stalowego i tkaniny kordowej do Meksyku nie był jedynym kryterium, na podstawie którego zdecydowano o niewybraniu Meksyku jako reprezentatywnego kraju, ponieważ Turcję uznano za lepszy wybór z kilku względów: odnotowała ona najniższy ogólny poziom wymiany handlowej z Chinami w porównaniu ze wszystkimi pozostałymi potencjalnymi reprezentatywnymi krajami, dysponowała wystarczającą wielkością przywozu większości czynników produkcji oraz dostępne były w jej przypadku odpowiednie dane finansowe. Komisja przypomniła również, że informacje finansowe dotyczące przedsiębiorstwa Compana Hulera Tornel, opublikowane w pierwszej nocy w formie zestawienia z bazy danych ORBIS, stanowiły jedyny rodzaj dostępnych informacji dotyczących tego przedsiębiorstwa. Kontrastowało to z dostępnymi danymi finansowymi przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone, które miały postać sprawozdań finansowych poddanych audytowi.

3.2.4.6. Wnioski

- (317) Ponadto, chociaż wielkość rynku nie stanowi jednego z kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, Komisja podkreśliła, że Turcja nie tylko spełniała wszystkie kryteria przewidziane w tym przepisie, lecz dodatkowo spośród wszystkich potencjalnych reprezentatywnych krajów posiadała rynek opon znacznie bardziej porównywalny z rynkiem chińskim.

3.2.4.7. Uwagi przedstawione po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (318) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng podtrzymało część swoich wcześniejszych argumentów. Przedsiębiorstwo to uznało, że Komisja nie odniosła się do licznych kwestii podniesionych przez zainteresowane strony oraz że nie przeprowadziła porównania cen czynników produkcji między potencjalnymi reprezentatywnymi krajami w celu ustalenia, czy dany kraj zapewnia odpowiednią i niezniekształconą wartość odniesienia, a także że Komisja powinna była wykazać skalę domniemych zakłóceń, a nie jedynie wybrać kraj o najniższym poziomie przywozu z Chin.
- (319) Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng uznało ponadto, że Malesja byłaby bardziej odpowiednim wyborem niż Turcja, ponieważ jej poziom rozwoju, mierzony dochodem narodowym brutto („DNB”), jest bardzo zbliżony do poziomu Chin, a koszty energii i pracy są bardziej zbliżone do kosztów występujących w Chinach niż w Turcji, co czyni Malesję lepszym reprezentatywnym krajem.
- (320) Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng nie przedstawiło żadnych nowych elementów, poza tymi, które zostały już wcześniej przedstawione i omówione przez Komisję, mogących uzasadnić zmianę reprezentatywnego kraju. Komisja odesłała do swojej analizy wykazującej, że Turcja została wybrana jako reprezentatywny kraj na podstawie obiektywnych kryteriów – nie tylko dlatego, że przywóz głównych czynników produkcji do Turcji zawierał najmniejszy udział przywozu z Chin, lecz również z uwagi na inne elementy, takie jak wystarczająca wielkość przywozu większości czynników produkcji oraz dostępność odpowiednich danych finansowych, które w przypadku Malesji nie były dostępne. Komisja odrzuciła zatem ten argument.
- (321) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng podtrzymało stanowisko, że również Meksyk byłby wyraźnie lepszym reprezentatywnym krajem niż Turcja. Zdaniem przedsiębiorstwa wykorzystanie danych meksykańskiego producenta Compania Hulera Tornel było znacznie bardziej odpowiednie, ponieważ przedsiębiorstwo to produkowało opony z poziomu 3, co odpowiadało zdecydowanej większości przywozu z Chin do Unii. Przedsiębiorstwo to twierdziło również, że Compania Hulera Tornel jest spółką zależną międzynarodowego przedsiębiorstwa produkującego opony, a zatem jej sprawozdania finansowe podlegały rzetelnemu audytowi. Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng argumentowało ponadto, że wielkość rynku nie stanowi istotnego kryterium, co zostało potwierdzone przez samą Komisję. Przedsiębiorstwo stwierdziło zatem, że uznanie przez Komisję Turcji za bardziej odpowiedni kraj niż Meksyk nie było uzasadnione oraz że wybór Turcji jest błędny i niezgodny z prawem, a sama Turcja nie stanowi odpowiedniego reprezentatywnego kraju w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng uznało ponadto, że utrzymanie Turcji jako reprezentatywnego kraju ma charakter represyjny i prowadzi do maksymalizacji poziomu marginesu dumpingu Shandong Yongsheng, a tym samym narusza interesy tego przedsiębiorstwa oraz chińskich producentów eksportujących w ujęciu ogólnym, pomimo ciągłej i rzetelnej współpracy przedsiębiorstwa Shandong Yongsheng z Komisją.

- (322) Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng nie przedstawiło żadnych dowodów potwierdzających, że sprawozdania finansowe przedsiębiorstwa Compania Hulera Tornel zostały poddane audytowi, ani sama Komisja nie była w stanie odnaleźć takich informacji. Jedynym dostępnym źródłem informacji była baza danych ORBIS, z której wynikało, że w okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo Compania Hulera Tornel odnotowało nieracjonalnie niski poziom zysku. W związku z tym Komisja uznała, że dostępne dane dotyczące Turcji stanowią najlepszą dostępną wartość odniesienia do ustalenia zarówno kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, jak i zysku.
- (323) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Kumho również podniosło, że wybór Turcji przez Komisję budzi wątpliwości oraz że przyjęte wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku nie są odpowiednie, głównie dlatego, że nie są reprezentatywne dla segmentu rynku, w którym przedsiębiorstwo Kumho prowadzi działalność. Przedsiębiorstwo Kumho wskazało, że Komisja ma obowiązek przeprowadzenia oceny porównawczej dostępnych rozwiązań alternatywnych oraz że w niniejszej sprawie wyraźnie nie przeprowadziła wymaganej oceny, co sprawia, że jej wniosek dotyczący wyboru Turcji jako reprezentatywnego kraju jest niezgodny z wymogami art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ uwzględniła wielkości przywozu z Chin jeszcze przed oceną wszystkich kryteriów przewidzianych w rozporządzeniu podstawowym, takich jak poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska, mimo że sama stwierdziła istnienie kilku potencjalnych reprezentatywnych krajów. Przedsiębiorstwo uznało ponadto, że wysoki udział przywozu z Chin mógł wywierać zakłócający wpływ na ceny czynników produkcji, jednak Komisja powinna była również przeanalizować ceny jednostkowe w odniesieniu do odpowiednich międzynarodowych wartości odniesienia.
- (324) Przedsiębiorstwo Kumho podniosło także, że Komisja powinna była również uwzględnić zależność Turcji od przywozu niektórych materiałów z Rosji, w szczególności stali. Przedsiębiorstwo to argumentowało, że skoro Komisja opublikowała sprawozdanie dotyczące „zakłóceń” występujących w Rosji, przywóz z Rosji powinien być uznany za wywierający zakłócający wpływ, podobnie jak ma to miejsce w przypadku przywozu z Chin, ponieważ ceny importowe niektórych czynników produkcji były niższe od średnich cen importowych tych materiałów do Turcji. Przedsiębiorstwo Kumho twierdziło również, że gdyby uwzględniono zarówno zakłócający wpływ przywozu z Chin, jak i z Rosji, udział przywozu głównych czynników produkcji z pozostałych państw świata do Turcji byłby porównywalny z udziałem przywozu do Malezji, Indonezji i Meksyku, co nie pozostawiałoby żadnego obiektywnego uzasadnienia dla wyboru Turcji.
- (325) Komisja dokładnie przeanalizowała te argumenty. Odesłała do swojej analizy wszystkich potencjalnych reprezentatywnych krajów przedstawionej zarówno w pierwszej, jak i drugiej nocie, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. W swojej analizie Komisja uwzględniła wszystkie istotne informacje znajdujące się w aktach sprawy, jak również informacje przedstawione przez zainteresowane strony, i na tej podstawie stwierdziła, że Turcja jest jedynym odpowiednim reprezentatywnym krajem. Z tego względu Komisja uznała, że nie ma konieczności oceny poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska w poszczególnych rozważanych krajach. Ponadto nie istnieje wymóg prawny nakazujący Komisji porównywanie cen importowych do Turcji z „odpowiednimi międzynarodowymi wartościami odniesienia”, jak twierdziło przedsiębiorstwo Kumho. Komisja ponownie podkreśliła, że Turcja została wybrana z uwzględnieniem takich elementów jak wystarczająca wielkość przywozu większości czynników produkcji oraz dostępność odpowiednich danych finansowych, które nie były dostępne w przypadku innych potencjalnych reprezentatywnych krajów. Sam fakt istnienia sprawozdania dotyczącego Rosji, biorąc pod uwagę jego ustalenia, nie uzasadniał automatycznego uznania całego przywozu z Rosji za zakłócony. Przeprowadzona przez Komisję analiza cen importowych z Rosji do Turcji nie doprowadziła do stwierdzenia występowania zakłóceń. W szczególności ceny rosyjskiego przywozu tych czynników produkcji (sady, kauczuku syntetycznego oraz kordu stalowego) w okresie objętym dochodzeniem były zbliżone do cen importowych tych samych czynników produkcji z Rosji przed wprowadzeniem sankcji albo od nich wyższe. Komisja odrzuciła zatem ten argument.
- (326) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Komisja zdecydowała, na podstawie otrzymanych uwag, że oprócz danych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone wykorzysta również jedyne inne dostępne dane finansowe tureckiego przedsiębiorstwa (tureckiego oddziału Sumitomo Rubber). Komisja uznała, że ustalone w ten sposób wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku są odpowiednie i wystarczająco reprezentatywne dla chińskiego sektora opon. Komisja wskazała, że jej celem nie było ustalenie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku odzwierciedlających indywidualną sytuację każdego producenta eksportującego, lecz ustalenie niezniekształconych i odpowiednich kwot. Komisja podtrzymała zatem stanowisko, że Turcja stanowi odpowiedni reprezentatywny kraj, oraz uznała, że wybór ten nie miał charakteru represyjnego wobec przedsiębiorstwa Shandong Yongsheng ani pozostałych chińskich producentów eksportujących. Komisja odrzuciła zatem ten argument.

- (327) W świetle powyższej analizy Komisja uznała Turcję za jedyny odpowiedni reprezentatywny kraj. Jak wyjaśniono w motywie 233, Komisja odrzuciła Argentynę i Kolumbię jako odpowiednie reprezentatywne kraje z uwagi na brak lub niewielkie ilości przywozu kluczowych czynników produkcji. Komisja stwierdziła ponadto, że Indonezja, Malezja ani Tajlandia nie stanowią odpowiedniego reprezentatywnego kraju z uwagi na znaczący udział przywozu z Chin w odniesieniu do kluczowych czynników produkcji, jak wyjaśniono w motywach 256–260. Podobnie jak wskazano w motywach 262 i 263, Komisja odrzuciła Serbię jako reprezentatywny kraj z uwagi na dużą wielkość przywozu z Chin w przypadku dwóch istotnych czynników produkcji, a także z uwagi na fakt, że wielkość przywozu wszystkich głównych czynników produkcji była wielokrotnie niższa niż w przypadku Turcji. Wreszcie, choć Komisja wykorzystała dane z Meksyku jako wartość odniesienia dla jednego drugorzędowego czynnika produkcji, jak wskazano w motywie 291, wykluczyła ona Meksyk jako odpowiedni reprezentatywny kraj na podstawie następujących przesłanek przedstawionych w motywach 263, 264, 316 i 322: (i) obecności dużej wielkości przywozu z Chin do tego kraju w przypadku niektórych czynników produkcji; (ii) mniejszej wielkości i reprezentatywności przywozu czynników produkcji w porównaniu przykładowo z Turcją; oraz (iii) faktu, że przedsiębiorstwo Compania Hulera Tornel odnotowało nieracjonalnie niski poziom zysku.

Poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska

- (328) Po ustaleniu na podstawie wszystkich powyższych elementów, że Turcja jest odpowiednim reprezentatywnym krajem, nie było potrzeby przeprowadzenia oceny poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze zdanie ostatnie rozporządzenia podstawowego.

3.2.4.8. Wnioski

- (329) Biorąc pod uwagę wyniki powyższej analizy, należy uznać, że Turcja spełniała kryteria przewidziane w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego pozwalające uznać ją za odpowiedni reprezentatywny kraj.

3.2.5. Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów

- (330) W pierwszej nocie Komisja podała wykaz czynników produkcji, takich jak materiały, energia i nakłady pracy, wykorzystywanych przez producentów eksportujących do produkcji produktu objętego dochodzeniem i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag i przedstawienia publicznie dostępnych informacji na temat niezniekształconych wartości każdego z czynników produkcji wymienionych w tej nocie.
- (331) Następnie w drugiej nocie Komisja stwierdziła, że na potrzeby skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego skorzysta z bazy danych GTA w celu ustalenia poziomu niezniekształconych kosztów większości czynników produkcji, w szczególności surowców. Ponadto Komisja stwierdziła, że w celu ustalenia niezniekształconych kosztów pracy i pary wodnej wykorzysta dane z Tureckiego Instytutu Statystycznego⁽¹⁵⁹⁾, a w celu ustalenia niezniekształconych kosztów energii elektrycznej wykorzysta dane statystyczne dostarczone przez Urząd Regulacji Rynku Energii⁽¹⁶⁰⁾.
- (332) W drugiej nocie Komisja poinformowała również zainteresowane strony, że ze względu na dużą liczbę czynników produkcji u objętych próbą producentów eksportujących, którzy dostarczyli pełne informacje, oraz nieznaczny udział niektórych surowców w całkowitych kosztach produkcji, te znikome pozycje zaliczono do „materiałów zużywalnych”. Ponadto Komisja poinformowała strony, że obliczy procentowy udział materiałów zużywalnych w całkowitym koszcie surowców i zastosuje ten procentowy udział do ponownie obliczonego kosztu surowców, stosując ustalone niezniekształcone wartości odniesienia w odpowiednim reprezentatywnym kraju.

⁽¹⁵⁹⁾ Turecki Instytut Statystyczny: <https://www.tuik.gov.tr/Home/Index>.

⁽¹⁶⁰⁾ Urząd Regulacji Rynku Energii – EMRA: <https://epdk.gov.tr/Home/En>.

3.2.5.1. Czynniki produkcji

- (333) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje przedstawione przez zainteresowane strony i zebrane podczas wizyt weryfikacyjnych, w celu określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i ich źródła:

Tabela 1

Czynniki produkcji produktu objętego dochodzeniem

Czynnik produkcji	Kod towaru	Wartość nieznieształcona	Jednostka miary	Źródło danych
SUROWCE				
Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych	2710 19	4,73	kg	GTA
Siarka	2802 00	33,02		
Sadza	2803 00	10,98	kg	GTA
Dwutlenek krzemu	2811 22	20,05	kg	GTA
Tlenek cynku, nadtlenek cynku	2817 00	26,63	kg	GTA
Pochodne aniliny	2921 42	16,41	kg	GTA
Fenylendiamina, diaminotolueny i ich pochodne	2921 51	25,87	kg	GTA
Organiczne związki siarki	2930 90	23,96	kg	GTA
Kit szklarski, kit ogrodniczy, kity żywiczne, masy uszczelniające i pozostałe	3214 10	31,21	kg	GTA
Woski sztuczne i preparowane	3404 90	16,54	kg	GTA
Kalafonia i kwasy żywiczne oraz ich pochodne; spirytus kalafoniowy i olejki kalafoniowe; żywice ciekłe	3806 90	14,13	kg	GTA
Gotowe przyspieszacze wulkanizacji	3812 10	37,05	kg	GTA
Złożone plastyfikatory do kauczuku lub tworzyw sztucznych	3812 20	14,30	kg	GTA
Mieszanki oligomerów 2,2,4-trimetylo-1,2-dihydrochinoliny	3812 31	17,01	kg	GTA
Kwas stearynowy	3823 11	9,34	kg	GTA
Inne chemikalia	3824 99	24,65	kg	GTA
Poliizobutylen	3902 20	19,78	kg	GTA
Pozostałe polimery propylenu lub innych alkenów	3902 90	19,01	kg	GTA
Pozostałe polimery styrenu	3903 90	13,54	kg	GTA
Żywice melaminowe	3909 20	17,47	kg	GTA
Żywice fenolowe	3909 40	21,23	kg	GTA
Żywice naftowe, żywice kumaronowe, indenowe lub kumaronowo-indenowe i politerpeny	3911 10	17,18	kg	GTA

Czynnik produkcji	Kod towaru	Wartość niezniekształcona	Jednostka miary	Źródło danych
Polisiarczki	3911 90	28,97	kg	GTA
Płyty, arkusze, folie, taśmy lub pasy, z poliuretanów	3921 13	72,18	kg	GTA
Arkusze wędzone	4001 21	17,4	kg	GTA
Kauczuk naturalny technicznie określony	4001 22	13,54	kg	GTA
Pozostałe rodzaje kauczuku naturalnego	4001 29	12,41	kg	GTA
Pozostałe rodzaje kauczuku syntetycznego	4002 19	14,37	kg	GTA
Kauczuk butadienowy	4002 20	13,3	kg	GTA
Kauczuk izobutenowo-izoprenowy (butylowy)	4002 31	20,3	kg	GTA
Pozostały kauczuk butadienowy	4002 39	19,91	kg	GTA
Mieszanki dowolnego produktu objętego pozycją 4001 z dowolnym produktem objętym niniejszą pozycją (mieszanka kauczukowa)	4002 80	23,96	kg	GTA
Regenerat gumowy	4003 00	4,35	kg	GTA
Tkaniny kordowe (oponowe) z nylonu lub pozostałych poliamidów	5902 10	63,34	kg	GTA
Tkaniny kordowe (oponowe) z poliestrów	5902 20	25,13	kg	GTA
Tkaniny kordowe (oponowe) – inne	5902 90	64,15	kg	GTA
Drut z żeliwa lub stali niestopowej, powleczony lub pokryty innym metalem niezłachetnym	7217 30	11,28	kg	GTA
Splotki, liny, kable (kord stalowy)	7312 10	22,88	kg	GTA
MATERIAŁY ZUŻYWALNE				
SIŁA ROBOCZA				
Siła robocza	Nie dotyczy	93,69	Roboczogodzina	Turecki Instytut Statystyczny
ENERGIA				
Energia elektryczna	Nie dotyczy	0,72	kWh	Turecki Instytut Statystyczny
Gaz ziemny	Nie dotyczy	4,27	CNY/m ³	Turecki Instytut Statystyczny
Para wodna	Nie dotyczy	309,05	CNY/tona	Turecki Instytut Statystyczny

Czynnik produkcji	Kod towaru	Wartość niezniekształcona	Jednostka miary	Źródło danych
Woda	Nie dotyczy	5,76	CNY/m ³	Urząd ds. Inwestycji Prezydencji Republiki Turcji

3.2.5.2. Surowce

- (334) Aby ustalić niezniekształconą cenę surowców dostarczanych do zakładu producenta reprezentatywnego kraju, Komisja jako podstawę wykorzystwała średnią ważoną cenę importową stosowaną przy przywozie do reprezentatywnego kraju podaną w GTA, do której dodano należności celne przywozowe i koszty transportu. Cenę importową w reprezentatywnym kraju obliczono jako średnią ważoną cenę jednostkowych produktów przywożonych ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem ChRL i państw, które nie są członkami WTO, wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia (UE) 2015/755⁽¹⁶¹⁾. Komisja postanowiła wykluczyć przywóz z ChRL do reprezentatywnego kraju, ponieważ w sekcji 3.2.1 uznała, że oparcie się na cenach i kosztach krajowych w ChRL nie jest odpowiednim rozwiązaniem z uwagi na występowanie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę, że nie ma dowodów wskazujących na to, że te same zakłócenia nie mają w równym stopniu wpływu na produkty przeznaczone na wywóz, Komisja uznała, że te same zakłócenia miały wpływ na ceny eksportowe.
- (335) Komisja ujęła koszt transportu poniesiony przez współpracującego producenta eksportującego z tytułu dostaw surowców jako odsetek rzeczywistego kosztu tych surowców, a następnie zastosowała taki sam odsetek wobec niezniekształconego kosztu tych samych surowców, aby uzyskać niezniekształcony koszt transportu. Komisja uznała, że w kontekście przedmiotowego dochodzenia istnieją podstawy, aby wykorzystać iloraz kosztów surowców zakupionych przez producenta eksportującego i zgłoszonych kosztów transportu jako przesłankę do oszacowania niezniekształconych kosztów transportu surowców w momencie dostarczenia do fabryki przedsiębiorstwa.
- (336) Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng przedstawiło po ujawnieniu ostatecznych ustaleń argument, że ceny importowe trzech materiałów do Turcji, tj. kordu stalowego (HS 7312 10), tkaniny kordowej (pozycja HS 5902) oraz dwutlenku krzemu (pozycja HS 2811 22), były nadmiernie wysokie, a tym samym nieuzasadnione, oraz że ceny importowe kordu stalowego i dwutlenku krzemu do Turcji były odpowiednio o 20 % i 49 % wyższe od średniej światowej. Przedsiębiorstwo to twierdziło również, że ceny kordu stalowego były w sposób oczywisty zakłócone, ponieważ Turcja wprowadziła środki ochronne dotyczące walcówki ze stali, która stanowi produkt wyższego szczebla w procesie produkcji kordu stalowego, co wywiera zakłócający wpływ na ceny kordu stalowego na rynku tureckim.
- (337) Komisja wskazała, że ceny odniesienia zostały ustalone na podstawie cen importowych w wybranym reprezentatywnym kraju (w tym przypadku w Turcji), a nie w oparciu o porównanie ze średnimi cenami światowymi. Z uwagi na fakt, że wspomniane czynniki produkcji były przywożone do Turcji w wystarczających ilościach i zostały uznane za reprezentatywne, sam fakt, że ich ceny były wyższe od średniej światowej, nie pozwalał na stwierdzenie, że przyjęte wartości odniesienia były nadmiernie wysokie lub nieodpowiednie. Komisja uznała również, że sam fakt obowiązywania w Turcji środków ochronnych dotyczących walcówki ze stali nie stanowi dowodu na to, że ceny importowe kordu stalowego do Turcji były zakłócone, przy czym przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng również nie przedstawiło żadnych dowodów na poparcie takiego twierdzenia – wartością odniesienia nie była cena kordu stalowego produkowanego w Turcji, lecz cena kordu stalowego przywożonego do Turcji. Nie wykazano zatem istnienia związku między ceną przywożonego kordu stalowego a środkami ochronnymi. Z uwagi na fakt, że przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng nie przedstawiło żadnych innych argumentów ani dowodów wskazujących, że ceny odniesienia były nieodpowiednie, argument ten został odrzucony.

⁽¹⁶¹⁾ Art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi, że ceny krajowe w tych krajach nie mogą być wykorzystywane do określania wartości normalnej.

- (338) Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng podniosło również, że Komisja nie powinna zastępować cen przywożonych przez nie czynników produkcji wartościami odniesienia, ponieważ ceny te nie były zakłócone.
- (339) Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng dokonuje przywozu przede wszystkim kauczuku naturalnego oraz kilku innych materiałów, których całkowite wielkości były jednak w przeważającej mierze pozyskiwane w Chinach. Komisja zauważyła również, że ponad dwie trzecie przywożonego kauczuku naturalnego, jak również innych przywożonych materiałów, nabywano za pośrednictwem chińskiego pośrednika, a zatem podlegały one zakłóceniom występującym na rynku chińskim. Ponadto ani przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng, ani żadna inna strona nie przedstawiły jednoznacznych dowodów wykazujących brak zakłóceń w odniesieniu do tego przywozu ani w odniesieniu do przywozu bezpośrednio spoza Chin. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (340) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CRIA twierdziło, że wartość odniesienia dla sadzy powinna zostać ustalona na podstawie kodu podpozycji 2803 00 00 90 11, odpowiadającego rodzajowi sadzy nadającej się do wykorzystania w produkcji opon. Stowarzyszenie argumentowało również, że w przypadku kodu stalowego Komisja powinna była ustalić wartość odniesienia na podstawie kodu podpozycji 7312 10 41.
- (341) Komisja odrzuciła ten argument. Na podstawie danych zgłoszonych przez objętych próbą producentów eksportujących nie można było ustalić, że były to kody odpowiadające materiałom wykorzystywanym do produkcji opon przez współpracujących producentów eksportujących z Chin. W szczególności dokumentacja księgowa grupy Hankook nie pozwalała na ustalenie materiałów wykorzystywanych na poziomie bardziej szczegółowym niż kod sześciocyfrowy, natomiast kody wskazane przez CRIA nie odpowiadały materiałom zgłoszonym przez przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng.

3.2.5.3. Siła robocza

- (342) Turecki Instytut Statystyczny publikuje szczegółowe informacje na temat wynagrodzeń w poszczególnych sektorach tureckiej gospodarki. Komisja wykorzystwała te dane statystyczne do ustalenia wynagrodzeń w Turcji, opierając się na szczegółowych danych dotyczących wynagrodzeń w sektorze produkcyjnym za 2024 r. w odniesieniu do działalności gospodarczej objętej grupą NACE 22 (produkcja opon i dętek z gumy), do której należy przedmiotowa produkcja zgodnie z klasyfikacją NACE Rev. 2 ⁽¹⁶²⁾, tj. 93,69 CNY/godz. ⁽¹⁶³⁾
- (343) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng zakwestionowało fakt, że Komisja dostosowała koszty pracy do poziomu dużych przedsiębiorstw (zatrudniających ponad 1 000 pracowników). Przedsiębiorstwo to uznało, że w ten sposób Komisja sztucznie zawyżyła koszty pracy, ponieważ przeciętna wielkość chińskich producentów opon nie była w pełni porównywalna z wielkością tureckich przedsiębiorstw zatrudniających ponad 1 000 pracowników.
- (344) Komisja uznała ten argument za bezzasadny. Oba przedsiębiorstwa objęte próbą zatrudniały znacznie ponad 1 000 pracowników. W związku z tym Komisja uznała, że wartość odniesienia została ustalona prawidłowo, i odrzuciła ten argument.
- (345) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący podniósł, że sprawozdania finansowe przedsiębiorstwa Brisa zawierały zarówno dane dotyczące liczby zatrudnionych pracowników tego przedsiębiorstwa, jak i kosztów personelu oraz bezpośrednich kosztów pracy w okresie objętym dochodzeniem, a ponieważ Komisja stara się, w miarę możliwości, wykorzystywać dane o większym stopniu szczegółowości, informacje te mogły posłużyć do ustalenia wartości odniesienia dla kosztów pracy. Skarżący argumentował, że wartość odniesienia dla kosztów pracy ustalona na tej podstawie wynosiłaby 201,61 TRY za godzinę.
- (346) W swoich uwagach przedstawionych w odpowiedzi grupa Hankook zakwestionowała ten argument. Twierdziła ona, że dane Tureckiego Instytutu Statystycznego przedstawiają bardziej neutralny i reprezentatywny obraz przeciętnych kosztów pracy w tureckim sektorze opon niż wewnętrzna struktura kosztów pojedynczego producenta. Grupa zakwestionowała również prawidłowość obliczeń przedstawionych przez skarżącego, twierdząc, że w jej ocenie skarżący błędnie obliczył liczbę pracowników.
- (347) Komisja uznała, że dane Tureckiego Instytutu Statystycznego stanowią bardziej reprezentatywną i odpowiednią wartość odniesienia do celów ustalenia kosztów pracy w Turcji niż dane pojedynczego przedsiębiorstwa. W związku z powyższym odrzuciła ten argument.

⁽¹⁶²⁾ <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Labour-Cost-Statistics-2024-54011>.

⁽¹⁶³⁾ Turecki Instytut Statystyczny, wskaźniki nakładów pracy, IV kwartał: październik–grudzień 2024 r.

3.2.5.4. Energia elektryczna

- (348) Aby ustalić wartość odniesienia dla energii elektrycznej, Komisja wykorzystwała dane statystyczne dotyczące cen energii elektrycznej publikowane przez EMRA – turecki Urząd Regulacji Rynku Energii, w regularnych komunikatach prasowych⁽¹⁶⁴⁾. Komisja wykorzystwała średnią cenę energii elektrycznej dla przemysłu w odpowiednim zakresie zużycia w kWh w okresie objętym dochodzeniem, tj. 0,7183 CNY/kWh.

3.2.5.5. Gaz i para wodna

- (349) Cenę gazu ziemnego dla użytkowników przemysłowych w Turcji publikuje Turecki Instytut Statystyczny. Komisja wykorzystwała cenę dostępną za drugie półrocze 2021 r. i pierwsze półrocze 2022 r., odpowiadającą zakresowi zużycia 2 610 000–26 100 000 m³⁽¹⁶⁵⁾. Cenę tę następnie dostosowano o inflację przy użyciu wskaźnika cen produkcji publikowanego przez Turecki Instytut Statystyczny⁽¹⁶⁶⁾, aby odzwierciedlić cenę w okresie objętym dochodzeniem. Odliczono VAT, który jest zawarty w opublikowanej cenie, ponieważ tureccy producenci wytwarzający produkt objęty dochodzeniem są uprawnieni do jego zwrotu.
- (350) W przypadku pary wodnej wartość odniesienia wyprowadzono z wartości odniesienia dla gazu ziemnego przy użyciu przelicznika. W szczególności szacuje się, że w normalnych warunkach do wyprodukowania 1 tony pary wodnej zużywa się około 72,37 m³ gazu ziemnego.

3.2.5.5.1. Argumenty dotyczące inflacji w Turcji po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (351) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CRIA podniosło, że Turcja jest gospodarką hiperinflacyjną, co nieuchronnie wpływa na wartości odniesienia ustalane na podstawie danych z tego kraju, tj. koszty pracy i energii, jak również na wyniki przedsiębiorstw tureckich wykorzystywane do ustalenia niezniekształconych i odpowiednich kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Stowarzyszenie nie zgodziło się ze stwierdzeniem, że inflacja była w znacznym stopniu kompensowana przez kurs wymiany liry tureckiej względem chińskiego CNY.
- (352) W odniesieniu do pracy CRIA twierdziło, że w latach 2022–2024 koszty pracy wzrosły o 424 %, podczas gdy w tym samym okresie kurs wymiany liry tureckiej względem chińskiego CNY spadł z 0,4066 do 0,2189, co oznacza dewaluację o 186 %. Koszty pracy uległy zatem podwojeniu nawet po zastosowaniu kursu wymiany. W odniesieniu do kosztów energii CRIA argumentowało, że wartość odniesienia dla gazu wzrosła o 162 % w latach 2021–2024 przy zastosowaniu kursu wymiany CNY/TRY obowiązującego w latach 2021 i 2024.
- (353) Stowarzyszenie twierdziło ponadto, że nie można również podtrzymać twierdzenia Komisji, zgodnie z którym wzrost kosztów krajowych mógł być spowodowany innymi czynnikami niż inflacja. Wzrost cen energii elektrycznej, wpisujący się w podobne tendencje obserwowane w innych państwach, najprawdopodobniej w związku z rosyjską agresją wojskową przeciwko Ukrainie, oraz – w odniesieniu do wzrostu kosztów pracy – interwencja rządu tureckiego na rynku pracy polegająca na nagłym podwyższeniu płacy minimalnej, motywowana ówczesną agendą polityczną rządu tureckiego, stanowiły czynniki o charakterze zakłócającym, których skutki miały wyłącznie lokalny lub regionalny zasięg i które nie oddziaływały na chińskich producentów eksportujących. W związku z tym cen tych nie można było uznać za reprezentujące niezniekształconą wartość odniesienia. W ocenie CRIA wpływ hiperinflacji znalazł odzwierciedlenie w wynikach finansowych przedsiębiorstw tureckich, co podważało wiarygodność danych. W tym kontekście CRIA odniosło się ponadto do dostosowania w sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone („zysk z tytułu sytuacji pieniężnej netto”), wynikającego – jego zdaniem – z całkowicie sztucznych zabiegów księgowych. Argumentowało ono, że w przypadku braku tego dostosowania przedsiębiorstwo Brisa Bridgestone odnotowałoby stratę.

⁽¹⁶⁴⁾ epdk.gov.tr => Press releases [komunikaty prasowe] => Electricity Market board decisions [decyzje Rady ds. Rynku Energii Elektrycznej].

⁽¹⁶⁵⁾ Turecki Instytut Statystyczny – Przemysłowe ceny gazu ziemnego według zakresów zużycia za okres styczeń–czerwiec, 2022 r.: <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Electricity-and-Natural-Gas-Prices-Period-I-January-June,-2022-45567>.

⁽¹⁶⁶⁾ Turecki Instytut Statystyczny – Krajowy wskaźnik cen produkcji i dynamika zmian: <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Domestic-Producer-Price-Index-June-2024-53691>.

- (354) CRIA uznało zatem, że ustalenie kosztu odniesienia na niezniekształconym i odpowiednim poziomie byłoby możliwe jedynie przez wyeliminowanie tego rodzaju zakłócenia, i zaproponowało wykorzystanie wartości odniesienia z innych krajów, takich jak Malezja lub Indonezja. Stowarzyszenie było ponadto zdania, że jeżeli Komisja uznałaby takie rozwiązanie za niewłaściwe, alternatywą mogłoby być indeksowanie kosztów pracy lub energii z okresu poprzedzającego okres hiperinflacji, tj. sprzed 2022 r., przy zastosowaniu średniej stopy inflacji obejmującej okres co najmniej 10 lat. W ten sposób przy ustalaniu kosztów pracy i energii uwzględniono by odpowiedni poziom inflacji.
- (355) Podobnie przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng podniosło, że Komisja nie dostosowała cen z uwzględnieniem hiperinflacji na poziomie 58,5 %, której doświadczyła lira turecka w okresie objętym dochodzeniem, oraz że dostosowanie to powinno obejmować nie tylko gaz i parę wodną, lecz również koszty pracy, energii elektrycznej, wody, koszty ogólne produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk. Przedsiębiorstwo to wskazało, że poziom inflacji był wyraźnie widoczny w danych finansowych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem koszty pracy i odsetki wzrosły o 67 %. W związku z tym przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng uznało, że skoro Turcja doświadczała hiperinflacji, wybór Turcji przez Komisję był nieodpowiedni i niezgodny z prawem. Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng stwierdziło zatem, że Komisja powinna odpowiednio dostosować koszty w celu wyeliminowania skutków inflacji, aby zapewnić sprawiedliwy wybór wartości odniesienia oraz obiektywne porównanie skonstruowanej wartości normalnej z rzeczywistą ceną eksportową zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (356) Przedsiębiorstwo argumentowało ponadto, że Turcja jest w znacznym stopniu uzależniona od ropy naftowej z Rosji i Azji Środkowej w zakresie zaopatrzenia w energię oraz że po rosyjskiej inwazji na Ukrainę w 2022 r. koszty energii wzrosły. Zdaniem Shandong Yongsheng zakłócenia te powinny być stanowić dla Komisji wystarczające uzasadnienie do wykluczenia Turcji jako reprezentatywnego kraju. Przedsiębiorstwo to zaproponowało, aby Komisja przyjęła meksykańską lub malezyjską wartość odniesienia dla energii elektrycznej lub, ewentualnie, odjęła od wartości odniesienia dla Turcji „premię wynikającą z rosyjskiego szoku energetycznego” (którą można określić ilościowo przez odniesienie do różnicy cen między 2021 r. a 2024 r.).
- (357) Komisja ponownie podkreśliła, że żadna ze stron nie przedstawiła dowodów wykazujących, iż inflacja sprawiła, że ustalenie wartości odniesienia było zakłócone lub niewiarygodne. Przedmiotową wartość odniesienia wyprowadzono ze średniej ceny pracy, energii elektrycznej i gazu w całym okresie objętym dochodzeniem, co odzwierciedlało średnią roczną. Nominalny wzrost wynagrodzeń w Turcji (w latach 2022–2024) oraz cen gazu odpowiadał wzrostowi kosztów utrzymania, w tym kosztów energii. W konsekwencji Komisja stwierdziła, że ceny te stanowią odpowiednie wartości odniesienia dla okresu objętego dochodzeniem.
- (358) Jak ponadto zauważyła Komisja, ogólny wzrost kosztów energii w Turcji odpowiadał szerszym tendencjom obserwowanym również w całej Unii – zjawisku częściowo przypisywanemu rosyjskiej agresji wojskowej przeciwko Ukrainie. Korelacja ta nie oznaczała jednak, że wartości odniesienia były zakłócone. Pomimo argumentów dotyczących rosnących kosztów pracy i energii żadna ze stron nie przedstawiła dowodów wskazujących, że koszty te były nieodpowiednie lub zakłócone.
- (359) Komisja podkreśliła bowiem, że w dochodzeniu dotyczącym przywozu produktu podobnego (opon do samochodów ciężarowych)⁽¹⁶⁷⁾ w okresie objętym dochodzeniem od 1 lipca 2022 r. do 30 czerwca 2023 r. wartość odniesienia dla energii elektrycznej wynosiła 1,180 CNY/kWh, czyli była znacząco wyższa niż wartość 0,72 CNY/kWh zastosowana w niniejszej sprawie. Podobnie wartość odniesienia dla gazu ziemnego w dochodzeniu dotyczącym opon do samochodów ciężarowych wynosiła 5,02 CNY/m³, w porównaniu z wartością 4,27 CNY/m³ zastosowaną w niniejszej sprawie. Porównania te wykazały, że wartości odniesienia dla energii nie wzrosły znacząco i nie były zawyżone, jak twierdziły niektóre strony. Komisja nie znalazła zatem podstaw, aby uznać wartości odniesienia za zakłócone, nieodpowiednie lub niewiarygodne, i odrzuciła te argumenty.

⁽¹⁶⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 z dnia 18 października 2018 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 263 z 22.10.2018, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/1579/oj).

3.2.5.6. Woda

- (360) Urząd ds. Inwestycji Prezydencji Republiki Turcji opublikował koszt wody do zastosowań przemysłowych⁽¹⁶⁸⁾. Komisja zastosowała cenę obowiązującą w 2023 r. dla regionu Ankary⁽¹⁶⁹⁾, pomniejszoną o VAT, ponieważ tureccy producenci produktu objętego dochodzeniem są uprawnieni do zwrotu tego podatku.

3.2.5.7. Pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski

- (361) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „[s]konstruowana wartość normalna obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski”. Ponadto należy ustalić wartość pośrednich kosztów produkcji w celu pokrycia kosztów niewliczonych do czynników produkcji, o których mowa powyżej.
- (362) Pośrednie koszty produkcji poniesione przez współpracujących producentów eksportujących wyrażono jako udział w kosztach produkcji rzeczywiście poniesionych przez producentów eksportujących. Odsetek ten zastosowano do niezniekształconych kosztów produkcji.
- (363) W celu ustalenia niezniekształconej i odpowiedniej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku Komisja oparła się na danych finansowych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone za 2024 r., pochodzących ze sprawozdania rocznego tego przedsiębiorstwa.
- (364) Na podstawie sprawozdań finansowych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone wskaźniki kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, wyrażone jako odsetek kosztu sprzedanych towarów, wynoszą odpowiednio 18,26 % i 8,81 %. Stawki te uznano za odpowiednie dla przemysłu oponiarskiego.
- (365) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CRIA podniosło, że Komisja powinna była zgodzić się na wykorzystanie danych tureckiego oddziału Sumitomo Rubber. Stowarzyszenie wskazało, że dane ORBIS stanowią źródło stale wykorzystywane przez Komisję do celów ustalania wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, a Komisja uznaje je za wiarygodne. CRIA argumentowało ponadto, że skoro dane te były dostępne za okres objęty dochodzeniem, Komisja nie miała podstaw, aby nie skonsolidować ich z bardziej szczegółowymi informacjami dostępnymi w odniesieniu do przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone i aby je odrzucić. Faktu, że mniej szczegółowe dane nie mogły zostać dostosowane, nie można było uznać za podstawę do ich odrzucenia, ponieważ dostosowania te były dokonywane wyłącznie na wniosek stron. CRIA uznało również, że nie istnieje żaden próg pozwalający stwierdzić, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne są zbyt niskie. Jego zdaniem uwzględnienie tych danych zwiększyłoby reprezentatywność pod względem poziomów.
- (366) Komisja rozważyła argumenty CRIA i zgodziła się, że przy ustalaniu wartości odniesienia wykorzystane powinny zostać dane tureckiego oddziału Sumitomo Rubber. Komisja odpowiednio przeliczyła obie wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (367) CRIA argumentowało ponadto, że wartość odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku powinna uwzględniać podział na poziomy, podobnie jak Komisja uczyniła to w obliczeniach zaniżania cen, oraz że koszty badań i rozwoju powinny zostać usunięte w celu odzwierciedlenia niższego poziomu inwestycji w badania i rozwój ponoszonych przez chińskich producentów z poziomu 3. CRIA zwróciło się do Komisji przynajmniej o potwierdzenie, że koszty badań i rozwoju nie zostały uwzględnione w pośrednich kosztach produkcji poniesionych przez producentów eksportujących. Podobne argumenty przedstawiło również przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng.
- (368) Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng argumentowało również, że wartość odniesienia oparta na informacjach finansowych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone nie uwzględnia różnicy między kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi oraz zyskiem przedsiębiorstw poziomu 1 i poziomu 2, w związku z czym Komisja powinna zastosować wskaźnik zysku wykorzystany przy obliczaniu marginesu szkody (poziom 1: 15,1 %; poziom 3: 9,4 %) z tabeli 15 zarówno do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, jak i do zysku, a tym samym powinna obniżyć zysk do 5,48 % i koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne do 11,36 %.

⁽¹⁶⁸⁾ <https://www.invest.gov.tr/en/investmentguide/pages/cost-of-doing-business.aspx>.

⁽¹⁶⁹⁾ Region Ankary jest regionem położonym najbliżej fabryk przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone.

- (369) Podobny argument przedstawiło przedsiębiorstwo Kumho. Przedsiębiorstwo to wskazało, że Komisja sama konsekwentnie uznawała w toku dochodzenia, iż rynek opon jest podzielony na poziomy, a producenci z poziomu 1 zasadniczo ponoszą inny poziom kosztów badań i rozwoju, sprzedaży oraz marketingu, korzystają z większej rozpoznawalności marki i działają w warunkach handlowych istotnie różniących się od tych, które występują w segmentach 2 i 3. Przedsiębiorstwo Kumho argumentowało, że zastosowanie wartości odniesienia ustalonej zasadniczo na podstawie danych producenta z poziomu 1 wobec producentów działających na niższych poziomach stwarza zatem ryzyko zawyżenia skonstruowanej wartości normalnej.
- (370) Komisja uznała, że wskaźników tych, ustalonych dla 2021 r. na podstawie danych przemysłu Unii, nie można ekstrapolować na sytuację Turcji oraz że nie pozwalają one stwierdzić, że gdyby tureccy producenci działali na poziomie 3, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk zostałyby odpowiednio obniżone. Argumenty dotyczące zróżnicowania tych wartości odniesienia w zależności od poziomu opierały się wyłącznie na założeniach, a Komisja nie dysponowała żadną należycie uzasadnioną i określoną ilościowo podstawą do dostosowania tych wartości odniesienia w ramach ustalania dumpingu. Faktu, że w ustaleniach dotyczących szkody wykazano w odniesieniu do producentów unijnych związek między poziomem kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku a poziomami, nie można było wykorzystać do poczynienia ustaleń dotyczących dumpingu, ponieważ były to dwie odrębne i niezależne analizy. Koszty badań i rozwoju nie wchodziły również w skład pośrednich kosztów produkcji producentów eksportujących. Komisja ponownie podkreśliła, że obie wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku były odpowiednie dla przemysłu oponiarskiego. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (371) CRIA uznało ponadto, że straty z tytułu pochodnych instrumentów finansowych wykazane zarówno w przychodach operacyjnych, jak i w pozostałych kosztach operacyjnych w sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone nie powinny być uwzględniane, ponieważ są one związane z transakcjami zabezpieczającymi przed ryzykiem walutowym, a zatem nie wynikają ze zwykłej działalności operacyjnej przedsiębiorstwa.
- (372) Zdaniem Komisji w przypadku przedsiębiorstwa, które prowadzi wywóz i sprzedaż w walutach obcych, tego rodzaju koszt lub przychód jest związany ze zwykłą działalnością gospodarczą, ponieważ jego celem jest zabezpieczenie ryzyka walutowego związanego z zakupami (surowców) w walutach obcych oraz sprzedażą. Komisja odrzuciła zatem ten argument.
- (373) CRIA podniosło również, że skoro Komisja zgodziła się odliczyć opłaty licencyjne od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, powinna była również usunąć je z zysku, czego nie uczyniła. W odpowiedzi na uwagę CRIA skarżący stwierdził, że jeżeli Komisja miałaby odliczyć koszty od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, tych samych kosztów nie należy usuwać z zysku, ponieważ przedsiębiorstwo dążące do maksymalizacji zysków nie obniży ceny sprzedaży, jeżeli określony koszt zniknie. Skarżący sprzeciwił się zatem odliczeniu opłat licencyjnych od zysku.
- (374) Komisja rozważyła te argumenty i zgodziła się z CRIA, że opłaty licencyjne powinny zostać usunięte również z zysku w celu zapewnienia obiektywnego porównania między wartością normalną a ceną eksportową.
- (375) Grupa Hankook i przedsiębiorstwo Kumho również uznały, że Komisja popełniła błąd w obliczeniach, ponieważ przychody z działalności inwestycyjnej pozostały uwzględnione w marży zysku przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone i powinny zostać odliczone.
- (376) Komisja wyjaśniła, że przychody z działalności inwestycyjnej nie zostały uwzględnione w marży zysku, a zatem nie doszło do błędu w obliczeniach. W związku z powyższym odrzuciła ten argument.
- (377) Grupa Hankook argumentowała również, że skoro Komisja odliczyła od ceny eksportowej opłaty licencyjne odpowiadające 5 % ceny eksportowej tej grupy, taki sam odsetek należało odliczyć od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone.
- (378) Komisja odrzuciła to podejście, wskazując, że zastosowanie jednolitego procentowego odliczenia zarówno do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, jak i do ceny eksportowej było nieuzasadnione. W celu zapewnienia obiektywnego porównania rzeczywiste opłaty licencyjne zostały usunięte z obu zmiennych, niezależnie od tego, czy stanowiły 2 %, czy 5 % wartości eksportu.
- (379) Na podstawie argumentów przedstawionych przez zainteresowane strony Komisja dostosowała wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku przez uwzględnienie danych finansowych tureckiego oddziału Sumitomo Rubber oraz odliczenie opłat licencyjnych od zysku przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone. Ostateczne wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, wyrażone jako odsetek kosztu sprzedanych towarów, wynoszą odpowiednio 15,04 % i 6,02 %.

- (380) Po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng argumentowało, że przedsiębiorstwo Brisa Bridgestone i turecki oddział Sumitomo Rubber w przeważającej mierze produkowały opony z poziomu 1 i poziomu 2, a zatem ich skonsolidowane dane finansowe nie zapewniały realistycznej wartości odniesienia dla przywozu chińskich opon SO-LSC, który dotyczył głównie opon z poziomu 3. Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng zaproponowało dostosowanie wartości odniesienia w oparciu o metodykę przedstawioną w uwagach złożonych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (381) Komisja odesłała do swojej analizy zawartej w sekcji 3.2.4.6. Komisja uznała, że wartości odniesienia zarówno dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, jak i dla zysku opierały się na danych przedsiębiorstw produkujących opony na różnych poziomach oraz że kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, które należało uwzględnić w skonstruowanej wartości normalnej, były odpowiednie, niezniekształcone i wystarczająco reprezentatywne dla tego sektora. Ponieważ w stanowisku przedsiębiorstwa Shandong Yongsheng nie przedstawiono żadnych nowych elementów, argument ten został odrzucony.
- (382) Po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń koalicja podniosła, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne tureckiego oddziału Sumitomo Rubber nie są odpowiednie, ponieważ stanowią zaledwie około 6 %, podczas gdy zgodnie z danymi statystycznymi dla całego sektora w Turcji wskaźnik kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych wynosi 21,18 %, oraz że Komisja sama początkowo odwoływała się do tych danych statystycznych i uznała, że tak niski wskaźnik kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych nie jest odpowiedni.
- (383) Koalicja wskazała również, że dane tureckiego oddziału Sumitomo Rubber pochodzące z bazy ORBIS były niewystarczająco szczegółowe, a ponadto, skoro zgłoszone koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk były nieodpowiednie, należało je pominąć. Ewentualnie, gdyby Komisja postanowiła zachować dane dotyczące tureckiego oddziału Sumitomo Rubber w obliczeniach kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, powinna była powrócić do informacji dostępnych w bazie ORBIS w odniesieniu do przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone, aby porównać sprawozdania finansowe na tym samym poziomie szczegółowości.
- (384) Komisja przypominała, że wartość odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych została oparta na średniej dla dwóch przedsiębiorstw, tj. tureckiego oddziału Sumitomo Rubber i przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone, a nie na indywidualnych danych tureckiego oddziału Sumitomo Rubber. Mimo że uzyskana w ten sposób wartość odniesienia wynosząca 15,04 % była niższa od poziomu 21,18 % wynikającego z tureckich danych statystycznych dla całego sektora, Komisja uznała, że taka wartość odniesienia była bardziej precyzyjna i odpowiednia, a w każdym razie stanowiła najlepsze dostępne informacje, jakimi dysponowała Komisja. Komisja przypominała również, że dane dotyczące tureckiego oddziału Sumitomo Rubber były dostępne wyłącznie w bazie ORBIS, która jest zwyczajowo wykorzystywana do obliczania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w przypadku braku innych dostępnych danych. Jeżeli jednak Komisja dysponuje bardziej szczegółowymi informacjami finansowymi, wykorzystuje je w swoich ustaleniach. W związku z tym w niniejszej sprawie Komisja wykorzystwała sprawozdania finansowe przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone, a nie dane z bazy ORBIS. Oba rodzaje danych mogły zostać skonsolidowane i nie było podstaw, aby w odniesieniu do przedsiębiorstwa Brisa Bridgestone powracać do mniej szczegółowych danych z bazy ORBIS. W związku z powyższym argumenty te odrzucono.

3.2.5.8. Obliczenia

- (385) Na podstawie powyższego Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny *ex-works* zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (386) Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość niezniekształconych kosztów produkcji. Komisja zastosowała niezniekształcone koszty jednostkowe do rzeczywistego zużycia poszczególnych czynników produkcji współpracującego producenta eksportującego. Powyższe wskaźniki zużycia sprawdzono podczas weryfikacji. Komisja pomnożyła wskaźniki zużycia przez niezniekształcone koszty jednostkowe odnotowane w reprezentatywnym kraju, jak opisano w sekcji 3.2.3.5.
- (387) Po ustaleniu niezniekształconych kosztów produkcji Komisja zastosowała kwotę pośrednich kosztów produkcji. Następnie Komisja dodała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne w wysokości 15,04 % oraz zysk w wysokości 6,02 %.

3.3. Cena eksportowa

- (388) Objęci próbą producenci eksportujący dokonywali wywozu do Unii bezpośrednio do niezależnych klientów lub za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importerzy.
- (389) W przypadku producentów eksportujących, którzy wywozili produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, za cenę eksportową uważało się cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

- (390) W przypadku producentów eksportujących wywożących produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importer, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny, uwzględniając wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą, w tym prawdziwe koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, oraz osiągnięte zyski. Wobec braku współpracy ze strony importera niepowiązanego Komisja przyjęła zysk w wysokości 6,3 % ustalony w dochodzeniu dotyczącym podobnego produktu, tj. wspomnianych powyżej opon do samochodów ciężarowych.
- (391) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Hankook wskazała, że przy konstruowaniu ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego Komisja popełniła błąd pisarski dotyczący odsetka kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych jednego z powiązanych z nią podmiotów, i zwróciła się o skorygowanie tego błędu.
- (392) Komisja skorygowała ten błąd, a także podobny błąd pisarski wykryty w jednej z pozostałych tabel dotyczących podmiotów należących do grupy Hankook. Korekty te spowodowały nieznaczne podwyższenie cen CIF wykorzystanych do ustalenia zarówno marginesu szkody, jak i marginesu dumpingu.

3.4. Porównanie

- (393) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja zdecydowała się porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie handlu *ex-works*.
- (394) W przypadkach, w których było to uzasadnione w celu zapewnienia obiektywnego porównania, wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) wyrównania ich z powrotem do poziomu *ex-works*; oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

3.4.1. Dostosowania wartości normalnej

- (395) Jak wyjaśniono w sekcji 3.2, wartość normalną ustalono na podstawie niezniekształconych kosztów produkcji oraz kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, które uznano za odpowiednie w odniesieniu do tego poziomu handlu. W związku z tym nie były konieczne dostosowania w celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu *ex-works*.
- (396) Komisja nie znalazła podstaw do dokonania jakichkolwiek uwzględnień wartości normalnej, a żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie wystąpił o takie uwzględnienia.

3.4.2. Dostosowania ceny eksportowej

- (397) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu: frachtu w Unii, należności celnych, rabatów ilościowych, kosztów kredytu i opłat bankowych, prowizji oraz opłat licencyjnych.

3.4.3. Kurs wymiany

- (398) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng podniosło, że przy obliczaniu ceny eksportowej Komisja zastosowała kurs wymiany używany w księgach przedsiębiorstwa Yongsheng, natomiast do celów obliczeń szkody posłużyła się oficjalnym kursem wymiany opublikowanym w aktach sprawy. Komisja zastosowała również oficjalne kursy wymiany do przeliczenia danych dotyczących Turcji przy konstruowaniu wartości normalnej. Przedsiębiorstwo Shandong Yongsheng wskazało, że w celu zapewnienia obiektywnego porównania Komisja powinna korzystać z tego samego źródła, którym – zdaniem przedsiębiorstwa Shandong Yongsheng – powinien być oficjalny kurs wymiany opublikowany przez Komisję w aktach sprawy przy ustalaniu ceny eksportowej. Ten sam argument przedstawiono po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń.

- (399) Wykorzystanie informacji przedsiębiorstwa zgodnie z jego własnymi księgami do obliczenia wartości normalnej ma umożliwić Komisji weryfikację tych informacji z dokumentacją księgową przedsiębiorstwa prowadzoną w CNY. Dane dotyczące sprzedaży wykorzystywane do obliczenia szkody służą skonstruowaniu ceny CIF wyrażonej w euro zgodnie z oficjalnym kursem wymiany opublikowanym w aktach sprawy, tak aby możliwe było porównanie tej ceny z ceną przemysłu Unii w ramach innej procedury niż obliczenie marginesu dumpingu. Nie występuje zatem asymetria między tymi dwoma podejściami, wobec czego argument ten został odrzucony.

3.5. Marginesy dumpingu

- (400) W przypadku objętych próbą współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartości normalnej każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (401) Na tej podstawie wyliczono następujące średnie ważone marginesów dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Grupa Hankook: — Chongqing Hankook Tire Co., Ltd — Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd — Hankook Tire China Co., Ltd	7,4
Shandong Yongsheng Rubber Group Co., Ltd	45,3

- (402) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniej ważonej marginesu dumpingu, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Z tego względu margines ten ustalono na podstawie marginesów objętych próbą producentów eksportujących, pomijając marginesy producentów eksportujących z marginesem dumpingu zerowym lub *de minimis*, jak również marginesy ustalone w okolicznościach, o których mowa w art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (403) Na tej podstawie ostateczny margines dumpingu nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących ustalono na 24,4 %.
- (404) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w Chinach Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznego przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii w okresie objętym dochodzeniem, ustalonego na podstawie danych Eurostatu.
- (405) Poziom współpracy w przedmiotowej sprawie jest wysoki, ponieważ wywóz dokonywany przez współpracujących producentów eksportujących stanowił prawie 100 % łącznego przywozu w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła ustanowić margines dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie poddanego indywidualnemu badaniu i objętego próbą współpracującego przedsiębiorstwa z najwyższym marginesem dumpingu.
- (406) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Kumho podniosło, że skoro sama Komisja uznała, iż rynek charakteryzuje się wyraźną segmentacją na poziomy, zastosowanie jednej ogólnej średniej dla wszystkich współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą nie odzwierciedla w odpowiedni sposób struktury tego rynku. Przedsiębiorstwo Kumho wskazało zatem, że środki mające zastosowanie do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą, prowadzących działalność głównie na poziomie 2, powinny zostać ograniczone do poziomu marginesu szkody ustalonego dla producentów z poziomu 2 lub przynajmniej do poziomu marginesu dumpingu ustalonego dla producentów z poziomu 2.

- (407) Podobny argument przedstawiła grupa GITI, która wskazała, że jako producent z poziomu 2 wykazuje istotne podobieństwa do grupy Hankook, w związku z czym należało przypisać jej cło właściwe dla grupy Hankook, a nie średnią wartość ustaloną dla próby. Grupa GITI uznała, że została postawiona w niekorzystnej sytuacji w związku faktem, iż grupa Hankook, która również jest producentem z poziomu 2, będzie podlegać cłu antydumpingowemu w wysokości 3,4 % ⁽¹⁷⁰⁾, podczas gdy grupa GITI miałaby podlegać cłu antydumpingowemu w wysokości 29,9 % ⁽¹⁷¹⁾, mimo że grupa GITI działa w tym samym segmencie rynku, konkuruje o tych samych lub podobnych klientów i sprzedaje po podobnych cenach. Grupa GITI twierdziła ponadto, że zaopatrywała również renomowanych klientów oraz że należy do ograniczonej liczby chińskich producentów spełniających wymogi rozporządzenia UE w sprawie wylesiania. Grupa GITI uznała, że rozporządzenie podstawowe (art. 9 ust. 4) zezwala na nałożenie niższego cła „jeżeli jest ono odpowiednie do usunięcia szkody” oraz że na mocy dawnego rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 ⁽¹⁷²⁾ w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej Komisja w przeszłości nakładała cło na przedsiębiorstwa nieobjęte próbą w oparciu o kategorię lub status tych przedsiębiorstw nieobjętych próbą. Grupa GITI podała przykłady wcześniejszych przypadków, w których Komisja nałożyła różne cła na przedsiębiorstwa nieobjęte próbą w zależności od tego, czy przedsiębiorstwa kwalifikowały się do traktowania na zasadach rynkowych lub do indywidualnego traktowania, czy też nie.
- (408) Komisja odrzuciła te argumenty. Proponowane przez Kumho dostosowanie nie znajduje się wśród dostosowań przewidzianych w rozporządzeniu podstawowym. Ponadto fakt, że na mocy rozporządzenia (WE) nr 384/96 Komisja potraktowała w różny sposób przedsiębiorstwa, które kwalifikowały się bądź nie kwalifikowały się do traktowania na zasadach rynkowych lub do indywidualnego traktowania, nie stanowił precedensu dla Komisji w zakresie przypisywania różnych marginesów cła w zależności od segmentu rynku w obecnych ramach prawnych.
- (409) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń koalicja stwierdziła, że zgodnie z rozporządzeniem podstawowym ustalenie marginesu dumpingu musi obejmować pełny zakres praktyk dumpingowych i że w związku z tym normalne ważenie marginesu dumpingu współpracujących producentów eksportujących było niewłaściwe. Koalicja argumentowała, że w tym konkretnym przypadku Komisja sama przyznała, że cena Hankook była o 50 % wyższa niż średnia cena chińskich producentów eksportujących oraz że wynika to głównie ze specyfiki sytuacji Hankook oraz faktu, że przedsiębiorstwo Hankook dokonywało wywozu w segmencie rynku poziomu 2 i segmencie rynku niemal poziomu 1. Koalicja odniosła się również do analizy szkody, która potwierdziła szkodliwy skutek przywozu na poziomie 3. W związku z tym oraz biorąc pod uwagę, że środki antydumpingowe mają na celu wyrównanie warunków działania oraz zapewnienie skutecznej i odpowiedniej poprawy sytuacji przemysłu Unii, koalicja uznała, że zróżnicowany szkodliwy wpływ praktyk dumpingowych na poziomie segmentu powinien znaleźć odzwierciedlenie w przyjętych środkach, ponieważ również dumping można w największym stopniu przypisać poziomowi 3, który odpowiada za zdecydowaną większość napływu przywozu z Chin po cenach dumpingowych, i musi zostać uwzględniony w poziomie ceł. Koalicja uznała zatem, że marginesy dumpingu przedsiębiorstw objętych próbą należy wyważyć w odniesieniu do udziału każdego poziomu, dla którego określono ich marginesy dumpingu, w udziale tych poziomów w całkowitym wywozie chińskim. Zakładając, że 20 % przywozu należało do poziomu 1 lub 2, a 80 % do poziomu 3, wynikający z tego margines dumpingu dla nieobjętych próbą współpracujących producentów powinien wynosić 44 %.
- (410) Komisja powtórzyła, że przy obliczaniu marginesu dumpingu uwzględniono już poszczególne poziomy oraz że nie było podstawy do ustalenia jakiegokolwiek ważenia – Komisja obliczyła średni ważony margines dumpingu zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Komisja odrzuciła zatem argument, że powinna była przeprowadzić alternatywne obliczenia marginesu dumpingu dla nieobjętych próbą współpracujących producentów.
- (411) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	24,4
Cały pozostały przywóz pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie	45,3

⁽¹⁷⁰⁾ Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń cło zmieniono na 4,3 %.

⁽¹⁷¹⁾ Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń cło zmieniono na 24,4 %.

⁽¹⁷²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1996/384/oj>).

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (412) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez co najmniej 10 grup producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (413) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 251 mln opon. Komisja ustaliła tę wielkość na podstawie danych EUROPOOL⁽¹⁷³⁾, zarządzanych przez Tyres Europe („Tyres Europe”), dawniej Europejskie Stowarzyszenie Producentów Opon i Wyrobów Gumowych (ETRMA), oraz danych Eurostatu. Członkowie Tyres Europe reprezentują zdecydowaną większość producentów unijnych. Tyres Europe gromadzi dane rynkowe od swoich członków i udostępnia im dokładne, zagregowane dane dotyczące rynku opon.
- (414) Jak wskazano w motywie 16, trzej objęci próbą producenci unijni reprezentowali 14,5 % całkowitej produkcji produktu podobnego w Unii w okresie objętym dochodzeniem. Wskaźniki mikroekonomiczne zbadano zatem na podstawie zweryfikowanych danych uzyskanych z odpowiedzi wspomnianych trzech producentów unijnych.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (415) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie informacji przekazanych przez Tyres Europe (dane EUROPOOL).
- (416) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii (w sztukach opon)

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Całkowita konsumpcja w Unii	311 176 988	316 533 953	312 072 799	335 932 482
Indeks	100	102	100	108

Źródło: EUROPOOL (Tyres Europe).

- (417) Konsumpcja w Unii najpierw nieznacznie wzrosła w 2022 r., następnie spadła w 2023 r. i ponownie wzrosła w okresie objętym dochodzeniem. Ogółem w okresie badanym konsumpcja wzrosła o 8 %, tj. o około 25 mln opon.

4.3. Cechy rynku unijnego

- (418) Unijny rynek opon do samochodów osobowych oraz lekkich samochodów ciężarowych jest rynkiem wysoce konkurencyjnym, na którym działa wiele grup producentów i marek.
- (419) Na rynku unijnym istnieją dwa główne kanały sprzedaży, tj. rynek oryginalnego sprzętu („OE”) oraz rynek wymiany.
- (420) W segmencie OE producenci opon sprzedają produkt objęty dochodzeniem producentom pojazdów w celu montażu w nowych pojazdach. Opony te muszą zatem spełniać szczegółowe specyfikacje zgodne z oczekiwaniami producenta oryginalnego sprzętu. Opony opracowane na potrzeby rynku OE są zwykle sprzedawane przez tych samych producentów opon również na rynku wymiany, co oznacza, że producenci opon dążą do zapewnienia sprzedaży OE, aby zagwarantować sobie przyszłą sprzedaż na rynku wymiany. W rezultacie producenci samochodów mają znaczną siłę przetargową podczas negocjacji umów, a rentowność sprzedaży OE dla producentów opon jest zazwyczaj niższa.

⁽¹⁷³⁾ Zagregowana baza danych zebranych od członków Tyres Europe.

- (421) W segmencie rynku wymiany opony są sprzedawane powiązaniem lub niepowiązaniem dystrybutorom oraz sprzedawcom detalicznym, którzy następnie odsprzedają je użytkownikom końcowym. Jak wyjaśniono w motywie 420 powyżej, producenci opon zwykle osiągają wyższe marże na rynku wymiany niż w ramach sprzedaży OE.
- (422) Z informacji dostarczonych przez Tyres Europe podczas wizyty weryfikacyjnej wynika, że segment OE stanowi około 16–20 % całkowitej konsumpcji w Unii, natomiast pozostała część przypada na rynek wymiany.
- (423) Oprócz dwóch kanałów sprzedaży, które opisano w sekcji 2.4.1, rynek produktu objętego dochodzeniem dzieli się również na trzy poziomy. Do celów niniejszego dochodzenia Komisja zastosowała klasyfikację podsumowaną w sekcji 2.4.2 powyżej.
- (424) CRIA i grupa GITI twierdziły, że między oponami z różnych poziomów nie występuje zamienność lub jest ona bardzo ograniczona, i w związku z tym zwróciły się o przeprowadzenie w ramach dochodzenia analizy szkody i związku przyczynowego w podziale na poziomy. CRIA twierdziło ponadto, że poszczególne poziomy obsługują różne segmenty rynku, ponieważ klienci poziomów 1 i 2 cenią bezpieczeństwo, osiągi i markę bardziej niż cenę. Ponadto istnieje dobrze znany efekt przywiązania do marki, oznaczający, że zwłaszcza właściciele samochodów wysokiej klasy i samochodów luksusowych wykazują silną lojalność wobec marki i zwykle (szczególnie w pierwszych latach użytkowania samochodu) oczekują, że wymieniane opony będą tej samej marki, co opony OE zamontowane pierwotnie. Zdaniem CRIA do tego efektu przywiązania przyczyniają się również unijne wymogi w zakresie etykietowania, ponieważ zwiększają świadomość konsumentów w zakresie różnych aspektów bezpieczeństwa i osiągow. CRIA stwierdziło zatem, że dynamika rynków opon do samochodów ciężarowych i opon do samochodów osobowych zasadniczo się różni, w związku z czym konkurencja między poziomami, którą stwierdzono w sprawie dotyczącej opon do samochodów ciężarowych, nie występuje w przypadku produktu objętego dochodzeniem.
- (425) Komisja uznała argumenty przedstawione przez strony za bezzasadne. Przede wszystkim opony ze wszystkich poziomów mogą być montowane w samochodach osobowych lub lekkich samochodach ciężarowych, a zatem są wystarczająco wymienne. Fakt, że konsumenci marek premium cenią osiągi i bezpieczeństwo bardziej niż cenę, może rzeczywiście ograniczać bezpośrednią konkurencję między poziomem 1 a poziomem 3, jednak tego samego nie można powiedzieć o stosunku między poziomem 3 a poziomem 2. Ponadto wiele klasycznych marek z poziomu 3 coraz częściej pozycjonuje się na podstawie swoich cech technicznych i jakościowych, a nie wyłącznie jako marki tanie⁽¹⁷⁴⁾. W wyniku stałych i rosnących inwestycji w badania i rozwój liczne marki z poziomu 3 oferują coraz lepszą jakość przy bardzo konkurencyjnych cenach i tym samym wyraźnie stanowią alternatywę dla opon z poziomu 2, które mają równoważyć względy jakościowe i cenowe. Ponadto granice między poziomami nie są wyraźnie i ostatecznie ustalone, o czym świadczy fakt, że te same marki (Falken, Giti, Cooper itp.) mogą być w różnych źródłach – w tym na popularnych stronach z recenzjami opon i stronach internetowych wyspecjalizowanych przedsiębiorstw handlowych⁽¹⁷⁵⁾ – zaklasyfikowane do poziomu 3 lub poziomu 2. Podobnie w przypadku niektórych marek występują nakładające się klasyfikacje poziomu 1 i poziomu 2 (Vredestein i Hankook). Ścisły podział na poziomy staje się dodatkowo bardziej skomplikowany przez pojawienie się alternatywnych klasyfikacji, takich jak „średnia klasa jakościowa”, „opony niskobudżetowej wysokiej klasy”, „jakość premium” czy „klasa niskobudżetowa wysokiej jakości”. Konkurencję i zastępowalność między poziomami potwierdza również fakt, że coraz więcej marek z poziomu 3 uzyskuje certyfikację OE⁽¹⁷⁶⁾ u znanych producentów samochodów i pozycjonuje się na podstawie jakości oraz osiągnięć, co zwykle jest cechą marek z poziomu 2.

⁽¹⁷⁴⁾ Źródło: artykuły informacyjne na temat różnych chińskich marek, np.: „Chinese Premium Tyres are changing the game: A new era in global tyre competition” [Chińskie opony premium zmieniają reguły gry: nowa era globalnej konkurencji na rynku opon]: <https://trojanlimited.com/chinese-premium-tyres-are-changing-the-game-a-new-era-in-global-tyre-competition/>; „European Linglong tire factory certified by numerous OEMs” [Europejska fabryka opon Linglong uzyskała certyfikację liczących OEM]: https://en.linglong.cn/content/details34_38845.html; „Sailun continues in the fast lane” [Sailun nadal pędzi do przodu]: https://www.eqs-news.com/news/media/sailun-continues-in-the-fast-lane-sailun-has-entered-the-top-10-most-valuable-tyre-brands-in-the-world-for-the-first-time-achieving-a-historic-triple/d361873f-a8c3-4601-a541-8263c80366a4_en#:~:text=Sailun%20continues%20in%20the%20fast%20lane%20+++historic%20triple.%20%7C%20Media%20%2D%20EQS%20News,ostatni%20dost%C4%99p%2027%20kwietnia%202026%20r.

⁽¹⁷⁵⁾ Źródło: strony internetowe różnych przedsiębiorstw handlowych lub serwisy z recenzjami opon klasyfikujące marki według poziomów, takie jak: <https://www.tyrereviews.com/tyre/>; <https://www.tyresavings.com/brands/>; <https://www.asdatyres.co.uk/brands/>; <https://www.grip500.it/pneumatico/>; <https://www.reifen.com/de-de/auto/reifen/marken,ostatni%20dost%C4%99p%2027%20kwietnia%202026%20r.>

⁽¹⁷⁶⁾ Źródło: „Chinese Premium Tyres are changing the game: A new era in global tyre competition” [Chińskie opony premium zmieniają reguły gry: nowa era globalnej konkurencji na rynku opon]: <https://trojanlimited.com/chinese-premium-tyres-are-changing-the-game-a-new-era-in-global-tyre-competition/>; „European Linglong tire factory certified by numerous OEMs” [Europejska fabryka opon Linglong uzyskała certyfikację liczących OEM]: https://en.linglong.cn/content/details34_38845.html ostatni dostęp 27 kwietnia 2026 r.

- (426) Ogólnie Komisja uznała, że nawet jeżeli niektórzy klienci mogą cenić markę i jakość, na takie zachowanie konsumentów wpływa również różnica cen, którą są oni ostatecznie gotowi zaakceptować za te cechy. Efekt przywiązania wskazany przez CRIA może zatem rzeczywiście ograniczać bezpośrednią konkurencję między oponami z poziomu 1 i poziomu 3 na rynku wymiany, choć niektórzy producenci z poziomu 3 intensywnie inwestują w badania i rozwój oraz osiągają bardzo dobre wyniki w określonych parametrach technicznych. Efekt ten nie wyklucza jednak zastępowalności między poziomem 3 a poziomem 2 ani – podobnie – między poziomem 2 a poziomem 1. W konsekwencji Komisja stwierdziła, że opony z poziomu 3 konkurują z wyższymi poziomami (w szczególności z poziomem 2) i tym samym wywierają presję na obniżenie cen na tych wyższych poziomach poprzez efekt odwrotnej kaskady. Argumenty dotyczące braku zamienności zostały zatem odrzucone. Na tej samej podstawie nie uwzględniono również wniosków o przeprowadzenie analizy szkody i związku przyczynowego w pełnym podziale na poziomy, co wyjaśniono dalej odpowiednio w motywach 469 i 534.
- (427) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CRIA powtórzyło swój argument dotyczący braku konkurencji między poziomami, ponieważ chociaż prawdą jest, że istniała konkurencja między przyległymi segmentami w sąsiadujących poziomach, a mianowicie między wyższej jakości oponami z poziomu 3 a niższej jakości oponami z poziomu 2 oraz podobnie między wyższej jakości oponami z poziomu 2 a niższej jakości oponami z poziomu 1, według CRIA nie można było tego jednak ekstrapolować na pełną zastępowalność między wszystkimi poziomami.
- (428) Kumho uznało, że Komisja nie wyjaśniła i nie uzasadniła swojego wniosku, zgodnie z którym produkty należące do poziomu 3 i poziomu 2 konkurowały ze sobą bezpośrednio, w szczególności w świetle motywu 425, w którym przyznała, że bezpośrednia konkurencja między produktami należącymi do poziomu 1 i poziomu 3 może być ograniczona. Kumho stwierdziło, że te same czynniki ograniczające, tj. preferencje dotyczące jakości i bezpieczeństwa opon, mają zastosowanie w równym stopniu między poziomem 2 a poziomem 3. Kumho twierdziło również, że w przeprowadzonej przez Komisję analizie poziomu postrzeganie przez konsumentów nie zostało odpowiednio uwzględnione.
- (429) Shandong Yongsheng twierdziło, że chińskie opony z poziomu 3 zostały wyłączone z unijnego rynku OE, co wskazuje na wyraźny podział strukturalny między oponami z poziomu 3 z Chin a oponami innych poziomów, i stwierdziło, że dowody Komisji na to, że było inaczej, były „nieudokumentowane, niezwerifikowane i niekonkretne”. W tym względzie Shandong Yongsheng argumentowało, że certyfikacja OE przedsiębiorstwa Linglong była bardzo niedawna i trwała od 2024 r. oraz dotyczyła serbskiego zakładu produkcyjnego, a zatem nie miała znaczenia dla niniejszego dochodzenia. Shandong Yongsheng argumentowało również, że Komisja nie oceniła odpowiednio postrzegania przez konsumentów chińskich produktów z poziomu 3 i podała przykłady „negatywnych reklam” dwóch francuskich dystrybutorów.
- (430) Komisja zauważyła, że CRIA, przyznając, że opony należące do przyległych poziomów skutecznie konkurowały ze sobą, po prostu zanegowało istnienie pełnej zastępowalności bez żadnych dowodów ani wyjaśnień. Komisja uznała argument CRIA za częściowo niejednoznaczny, ponieważ nie jest jasne, co dokładnie należy rozumieć pod pojęciem „pełnej zastępowalności między wszystkimi poziomami” i dlaczego byłoby to nawet konieczne do ustanowienia konkurencji między poziomami. Bez wątpliwości produkty konkurują z produktami znajdującymi się najbliżej nich pod względem jakości i ceny, czy to w obrębie poziomów, czy między nimi, i właśnie to wskazała Komisja, a także zaakceptowała CRIA.
- (431) Jeżeli chodzi o argument przedsiębiorstwa Kumho, uzasadnienie oraz dowody dotyczące bezpośredniej konkurencji między poziomami 3 i 2 wyjaśniono już w szczególności w motywach 425 i 426 powyżej, a Kumho nie przedstawiło żadnych konkretnych dowodów, aby go zanegować. Jak już wyjaśniono, opony z poziomu 3 konkurują z oponami z poziomu 2 ze względu na ich parametry techniczne i parametry bezpieczeństwa, a zatem stanowią realną alternatywę dla klientów, którzy szukają najlepszego stosunku jakości do ceny w ramach swoich możliwości finansowych. Podobnie wielokrotnie wskazywano (na przykład między innymi w sekcji 2.4.1), że na podział na poziomy duży wpływ miało postrzeganie rynku i właśnie z tego powodu linie podziału były często zatarte i z pewnością niestałe. Przedsiębiorstwa handlowe i importerzy oferujący opony z poziomu 3 są żywotnie zainteresowani sprzedażą tych opon i wywieraniem wpływu na postrzeganie przez konsumentów w kierunku wyboru ich asortymentu produktów.
- (432) Jeżeli chodzi o argument przedsiębiorstwa Shandong Yongsheng, a w szczególności odniesienia do źródeł, o których mowa w motywie 425, Komisja zauważyła, że Shandong Yongsheng nie przedstawiło żadnych argumentów zaprzeczających prawdziwości informacji. Komisja uznała, że artykuły publiczne udostępniane przez dystrybutorów internetowych, takich jak Trojan, specjalizujących się w branży opon z ponad 30-letnim doświadczeniem, globalną obecnością handlową i zróżnicowanym asortymentem produktów – ze szczegółowymi

wynikami badań i specyfikacjami technicznymi – są wystarczająco „pozyskiwane” i „szczegółowe”, aby wykazać trwającą zmianę w globalnym postrzeganiu różnych marek poziomu 3. Jeśli chodzi o certyfikację OE Linglong, fakt, że dotyczyła ona zakładu w Serbii, nie podważa ustalenia, że Linglong, jako marka, zawarło kontrakty OE z europejskimi producentami samochodów. W tym względzie należy podkreślić, że klasyfikacja poziomów i postrzeganie przez konsumentów są powiązane z marką, a nie z krajem pochodzenia. Ponadto ten dowód odnosi się do roku 2024, który zbiega się z okresem objętym dochodzeniem.

- (433) W każdym razie, jak stwierdzono w motywie 422, rynek OE stanowił jedynie około 16–20 % całkowitej konsumpcji w Unii, a gdy tylko opona będzie wymagała wymiany, na rynku wymiany pojawi się konkurencja, w związku z czym argument przedsiębiorstwa Shandong Yongsheng, że chińskie opony z poziomu 3 były strukturalnie odcięte od reszty rynku, uznano za nieuzasadniony.
- (434) Komisja uznała argument Yongsheng Shandong dotyczący negatywnego postrzegania chińskich marek za nieuzasadniony. Negatywne reklamy niektórych dystrybutorów nie odzwierciedlają opinii innych dystrybutorów i przedsiębiorstw handlowych aktywnie importujących i wprowadzających do obrotu na rynku unijnym różne chińskie opony z poziomu 3. Na przykład koalicja na rzecz importerów PC-LL, jeśli chodzi o chińskie produkty należące do poziomu 3, w swoich uwagach podniosła twierdzenie przeciwne, podkreślając wydajność i przewagę konkurencyjną chińskich producentów. Ponadto argument Yongsheng Shandong wyraźnie kontrastuje z twierdzeniem CRIA, że w rzeczywistości jako przyczynę szkody należy przeanalizować niską jakość unijnych opon z poziomu 3 w porównaniu z ich chińskimi konkurentami, jak wyjaśniono bardziej szczegółowo w motywie 554 poniżej.
- (435) Podsumowując, jeżeli chodzi o argumenty dotyczące braku zastępowalności między poziomami i konkurencji między poziomami, Komisja zauważyła, że sam fakt, iż opony konkurują ze sobą pod względem różnych aspektów jakościowych i technicznych, a także jednocześnie ich ceny, wyraźnie wskazuje, że decyzja o wyborze konkretnego produktu lub konkretnej marki jest wynikiem dokładnego wyważenia tych czynników i w tym sensie wszystkie opony konkurują ze sobą. Ponadto fakt, że niektóre marki znajdują się na pograniczu poziomów lub są reklamowane na warunkach ogólnie kojarzonych z wyższymi poziomami w oparciu o ich rozwój techniczny i kampanie marketingowe, wpływa na postrzeganie przez konsumentów i wzmacnia konkurencję między poziomami. Żadna ze stron zgłaszających uwagi nie przedstawiła argumentów zaprzeczających temu podstawowemu uzasadnieniu.
- (436) W związku z tym podtrzymano wnioski dotyczące konkurencji między poziomami i zamienności produktów opisane w motywach 425 i 426.

4.4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (437) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Udział przywozu w rynku został ustalony na podstawie konsumpcji w Unii przedstawionej w tabeli 2.
- (438) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu (w sztukach opon) i udział w rynku

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (w sztukach)	57 295 850	66 992 782	78 917 144	92 988 175
Indeks	100	117	138	162

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Udział w rynku (%)	18	21	25	28
Indeks	100	117	138	156

Źródło: Eurostat COMEXT.

- (439) W okresie badanym wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem rosła systematycznie z roku na rok, osiągając imponujący łączny wzrost o 62 %, co odpowiada około 35 mln opon. Wzrost wielkości przywozu z Chin do Unii przewyższył zatem wzrost konsumpcji w Unii, który wyniósł 25 mln opon.
- (440) Zwiększona wielkość przywozu przełożyła się na wyraźny wzrost udziału przywozu z Chin w rynku – z 18 % w 2021 r. do 28 % w okresie objętym dochodzeniem.

4.5. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, podcięcie cenowe i tłumienie cen

- (441) Komisja ustaliła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu. Podcięcie cenowe przywozu ustalono na podstawie zweryfikowanych danych uzyskanych od chińskich producentów eksportujących objętych próbą.
- (442) Średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 4

Ceny importowe (EUR/szt.)

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
ChRL	27,0	34,0	29,0	30,3
Indeks	100	126	107	112

Źródło: Eurostat COMEXT.

- (443) W 2022 r. ceny importowe najpierw gwałtownie wzrosły o 26 %, następnie w 2023 r. spadły do poziomów wyższych niż w 2021 r. i utrzymywały się w podobnym przedziale w okresie objętym dochodzeniem. W okresie badanym chińskie ceny importowe wzrosły ogółem o 12 %, co stanowi umiarkowany wzrost w porównaniu z tendencją dotyczącą średniej ceny importowej do Unii z innych państw trzecich (+26 %). Wzrost wyższy niż wzrost chińskich cen importowych – wynoszący 15 % – odnotowano w przypadku cen przemysłu Unii, które przez cały okres badany były znacznie wyższe od chińskich cen eksportowych.
- (444) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu, stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz
 - odpowiednich średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętych próbą współpracujących chińskich producentów na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie.

- (445) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu, tj. na podstawie numeru kontrolnego produktu („PCN”), z uwzględnieniem segmentacji na poziomy rynku, a także odpowiedniego rozróżnienia między rynkiem OE i rynkiem wymiany, w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. W przypadku objętych próbą producentów unijnych działających w ramach struktury grupy, w której w sprzedaż zaangażowane były jednostki centralne i powiązane podmioty sprzedażowe, ceny sprzedaży dostosowano przez odjęcie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych związanych z działalnością podmiotów sprzedażowych oraz zysku importera niepowiązanego, analogicznie do art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem.
- (446) Ze względu na segmentację rynku przeprowadzono odrębne obliczenia podcięcia cenowego dla każdego poziomu. Żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie sprzedawał opon z poziomu 1, dlatego nie można było przeprowadzić obliczenia podcięcia cenowego w tym segmencie. Na poziomie 3 marginesy podcięcia cenowego wynosiły od 7,2 % do 36,9 %, przy średnim marginesie podcięcia cenowego na poziomie 32,2 %. Na poziomie 2 nie stwierdzono podcięcia cenowego. Wynika to jednak z faktu, że po stronie producentów eksportujących sprzedaż na poziomie 2 obejmowała wyłącznie markę Hankook, powszechnie uznawaną za jedną z najlepszych marek opon z poziomu 2. Na przestrzeni lat marka Hankook uzyskiwała bowiem liczne kontrakty OE z wiodącymi producentami samochodów, w tym Audi, BMW, Mercedes i Porsche. Szereg przedsiębiorstw handlowych i importerów klasyfikuje Hankook jako „opony pośrednie wysokiej klasy/najwyższej klasy” albo tzw. opony stanowiące „alternatywę premium”. Innymi słowy, analiza poziomu 2 jest w pewnym stopniu ograniczona, ponieważ porównuje jednorodną grupę markowych opon najwyższej klasy z poziomu 2 z szeroką gamą opon z poziomu 2 produkowanych przez przemysł Unii. Analiza średnich cen stosowanych przez nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących, zgłoszona w ich formularzach kontroli wyrywkowej, potwierdziła, że ustaleń dotyczących opon Hankook z poziomu 2 nie można ekstrapolować na pozostałą część przywozu z Chin. Średnie ceny Hankook znacząco przewyższały średnią cenę stosowaną przez chińskich producentów eksportujących, i to o ponad 50 %. Średni ważony margines podcięcia cenowego (dla poziomów 2 i 3 łącznie) wyniósł 17 %, co stanowi znaczący poziom.
- (447) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Hankook stwierdziło, że rozróżnienie między OE a wymianą w analizie szkody nie było prawnie uzasadnione, ponieważ nie uczyniono tego po stronie dumpingu. Ponadto Hankook uznało to rozróżnienie za zbędne, ponieważ w jego własnej sprzedaży do Unii nie udało się wykryć jasnego schematu cenowego w kanałach sprzedaży, a w rzeczywistości, usuwając z PCN ostatnie cyfry identyfikujące sprzedaż OE w porównaniu ze sprzedażą na wymianę, margines szkody Hankook zmniejszyłby się z 3,4 % do 3,1 %.
- (448) Skarżący wezwał Komisję do dodatkowego obliczenia marginesu podcięcia cenowego na podstawie pełnego zakresu produktu w oparciu o średnie ceny w celu wykazania wielkości podcięcia cenowego dla całego rynku opon.
- (449) Grupa GITI twierdziła, że Komisja sama sobie zaprzeczyła, stwierdzając, że braku podcięcia cenowego w przypadku Hankook nie można ekstrapolować na pozostałą część przywozu z Chin, a jednocześnie w trakcie kontroli wyrywkowej utrzymywała, że sprzedaż Hankook była reprezentatywna. Podobnie Kumho stwierdziło, że Komisja nie może pominąć ustalenia dotyczącego braku podcięcia cenowego na poziomie 2, argumentując, że Hankook ma szczególny charakter, a jednocześnie włączając go do próby i odmawiając dodania innych producentów eksportujących.
- (450) Jeżeli chodzi o argument Hankook, Komisja zauważyła, że żadna ze stron nie zakwestionowała ustaleń dotyczących różnicy w cenie/rentowności między segmentem OE a segmentem wymiany, jak wskazano w motywach 420 i 421. Komisja uznała, że powinna przeprowadzić porównanie produktów na możliwie jak najbardziej szczegółowym poziomie (pod warunkiem że dane są dostępne i zweryfikowane). Fakt, że sprzedaż Hankook rzekomo nie przebiegała zgodnie z tym schematem, można wyjaśnić różnymi dodatkowymi decyzjami biznesowymi, takimi jak wielkość sprzedaży, jej harmonogram i opóźnienia w dostawach, a zatem nie podważa to uzasadnienia rozróżnienia. Podobnie fakt, że margines podcięcia cenowego byłby wyższy lub niższy, nie jest czynnikiem decydującym o poziomie porównywalności produktów. Różnica między dwoma scenariuszami obliczania marginesu szkody przedstawionymi przez Hankook (z odniesieniem do rynku OE lub rynku wymiany w porównaniu i bez takiego odniesienia) wydaje się stronicza, ponieważ nie opierała się ona na pełnej grupie kosztów / sprzedaży dokonywanej przez producentów unijnych objętych próbą, lecz wyłącznie na informacjach ujawnionych grupie Hankook. W każdym razie różnica obliczona przez grupę Hankook wynosi około 10 %; co świadczy o tym, że takie rozróżnienie było uzasadnione. W przypadku obliczeń dumpingu konstruowaną wartość

normalną oblicza się na podstawie wartości odniesienia dla czynników produkcji, które nie mają wymiaru OE lub wymiaru wymiany, tj. koszty pracy, koszty energii i ceny surowców nie różnią się w zależności od tego, czy wyprodukowana opona zostanie sprzedana producentowi pojazdu, czy na rynku wtórnym. Informacje zawarte w aktach dotyczące kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w reprezentatywnym kraju również nie pozwalały na takie rozróżnienie. W związku z tym wartość normalna i wynikające z niej marginesy dumpingu nie mogły być zróżnicowane w zależności od kanału końcowego przeznaczenia. Analiza szkody opiera się natomiast na rzeczywistych danych dotyczących transakcji, które obejmują kanał sprzedaży. Analiza dotycząca OE i wymiany była zatem uzasadniona i faktycznie konieczna do przeprowadzenia obiektywnej analizy. W związku z tym argument ten odrzucono.

- (451) W odniesieniu do argumentu skarżącego Komisja uznała, że średni ważony margines podcięcia cenowego łączący (dopasowane) opony należące do poziomów 3 i 2 w wystarczającym stopniu odzwierciedla podcięcie cenowe. Pominięcie rodzajów produktu i uwzględnienie modeli poziomu 1, które nie były wywożone przez chińskich eksporterów objętych próbą, obniżyłoby poziom porównywalności zapewniony przez zróżnicowanie PCN, a zatem nie miałyby większego znaczenia. W związku z tym wniosek ten został odrzucony.
- (452) W odniesieniu do argumentu grupy GITI Komisja podkreśliła, że Hankook zostało objęte próbą w celu zapewnienia reprezentatywności pod względem wielkości sprzedaży i reprezentacji poziomu niezależnie od tego, czy ostatecznie zaklasyfikowano go jako poziom 1 czy poziom 2. Ostatecznie zaklasyfikowanie do poziomu 2 uznano za bardziej odpowiednie ze względów wyjaśnionych w motywie 94 powyżej. Jednocześnie dowody zgromadzone w trakcie dochodzenia, opisane w motywie 446, również wyraźnie wykazały (co nie zostało zakwestionowane przez żadną ze stron), że Hankook jest powszechnie uważana za wysokiej klasy oponę z poziomu 2 i jest marką przechodzącą z poziomu 2 do poziomu 1. Podkreśla to również znaczna luka cenowa między cenami Hankook a średnią pozostałych chińskich producentów eksportujących, w tym wielu innych producentów z poziomu 2, jak wskazano w motywie 446 powyżej. W związku z powyższym ograniczenia wyrażone w interpretacji i ekstrapolacji ustalenia dotyczącego braku podcięcia cenowego na poziomie 2 na podstawie danych Hankook na pozostałych chińskich producentów eksportujących, w tym producentów z poziomu 2, zostały utrzymane, a argumenty grupy GITI i Kumho zostały odrzucone.
- (453) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo T wykryło błąd pisarski w obliczeniach kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zwróciło się do Komisji o skorygowanie obliczeń tych kosztów. Przedsiębiorstwo G wykryło błąd pisarski w konsolidacji danych dotyczących kosztów produkcji i zwróciło się do Komisji o korektę tych kosztów.
- (454) Komisja przeanalizowała te argumenty i stwierdziła, że są one zasadne. Obliczenia podcięcia cenowego i zniżania cen odpowiednio skorygowano. Ponieważ korekty te dotyczyły wrażliwych danych dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw, zostały one ponownie ujawnione wyłącznie przedsiębiorstwom objętym postępowaniem.
- (455) Nowe marginesy podcięcia cenowego, w tym również zmiany średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętych próbą współpracujących chińskich eksporterów na poziomie CIF, jak opisano w motywie 392 powyżej, dla poziomu 3 wahały się od 10,2 % do 39,2 %, przy średnim marginesie podcięcia cenowego wynoszącym 34,7 %. Na poziomie 2 nie stwierdzono podcięcia cenowego w przypadku objętych próbą chińskich producentów eksportujących. Średni ważony margines podcięcia cenowego (dla poziomów 2 i 3 łącznie) wyniósł 19 %.
- (456) W uwagach przedstawionych po terminie na zgłaszanie uwag dotyczących produktu oraz po weryfikacjach objętych próbą producentów unijnych CRIA stwierdziło, że PCN w obecnej formie nie pozwala zidentyfikować opon zapasowych do użytku tymczasowego ani opon do przyczep, mimo że te dwa rodzaje są znacznie tańsze niż opony standardowe o odpowiadających im parametrach. W związku z tym CRIA argumentowało, że PCN nie zapewnia obiektywnego porównania między cenami przywozu z Chin do UE a cenami sprzedaży krajowej przemysłu Unii w odniesieniu do tych konkretnych rodzajów produktu, a zatem sprawia, że ocena szkody jest niedokładna.
- (457) W dochodzeniu ustalono, że objęci próbą chińscy producenci eksportujący nie wywozili opon do przyczep w okresie objętym dochodzeniem. Opony zapasowe do użytku tymczasowego były wywożone przez jednego z objętych próbą producentów eksportujących i stanowiły mniej niż 1 % wielkości sprzedaży eksportowej objętej próbą. Producent eksportujący nie przedstawił w tym zakresie żadnych uwag ani nie wystąpił o jakiejkolwiek dostosowanie dotyczące tego rodzaju opon. W każdym razie, biorąc pod uwagę ograniczoną wielkość wywozu tych opon, Komisja uznała, że ich wpływ nie mógł zmienić ogólnego wyniku porównania produktów.

- (458) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CRIA przedstawiło uwagi na temat motywu 457 powyżej i stwierdziło, że „potrzeba analizy w podziale na segmenty wynika z braku zamierności, a nie z wielkości wywozu”. CRIA argumentowało ponadto, że ponieważ żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie sprzedawał opon do przyczep, Komisja, stwierdzając w motywie 77, że przemysł Unii tracił pozycję w przypadku tych konkretnych rodzajów produktu ze względu na silną presję wywieraną przez nieracjonalnie tani przywóz z Chin, dokonała ustalenia ze szkodą dla przemysłu Unii, które nie zostało poparte udokumentowanymi informacjami.
- (459) Uwagi dotyczące analizy w podziale na poziomy omówiono szczegółowo w sekcji 4.7 poniżej. Celem wyjaśnienia w motywie 457 było podkreślenie, że na porównanie cen przeprowadzone na podstawie PCN nie miał istotnego wpływu fakt, że w PCN nie wprowadzono rozróżnienia między oponami do przyczep a oponami do użytku tymczasowego, które rzekomo były tańsze. Ponadto stwierdzenie istnienia dumpingu zostało przeprowadzone na podstawie zweryfikowanych danych objętego próbą producenta eksportującego w odniesieniu do pełnego zakresu produktu i jako takie zostało poparte udokumentowanymi informacjami. Ponadto fakt, że objęci próbą producenci eksportujący nie wywozili takiego typu opon, nie oznacza, że inni producenci eksportujący nie wywozili ich do Unii i nie wywierali negatywnego wpływu na wyniki przemysłu Unii. W związku z powyższymi argumentami te odrzucono.
- (460) Komisja stwierdziła zatem, że ceny przywozu z Chin powodowały znaczne marginesy podcięcia cenowego względem przemysłu Unii w ujęciu zagregowanym (dla poziomów 2 i 3) oraz odrębnie dla poziomu 3.
- (461) Ponadto porównanie chińskich cen importowych z cenami sprzedaży i kosztami produkcji przemysłu Unii wykazało utrzymujące się tłumienie cen spowodowane przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin. Przez cały okres badany średnie chińskie ceny importowe do Unii utrzymywały się stale poniżej ceny sprzedaży przemysłu Unii, zarówno średnio w ujęciu zagregowanym, jak i odrębnie dla poziomu 3 (zob. tabele 10 i 11 poniżej). Co istotne, chińskie ceny importowe były również niższe od średniego jednostkowego kosztu produkcji przemysłu Unii. W 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem chińskie ceny importowe spadły nawet poniżej jednostkowego kosztu produkcji przemysłu Unii na poziomie 3, czyli segmencie o najniższych kosztach i głównym poziomie przywozu z Chin (tabela 11). Jak wyjaśniono w sekcji 4.6.3.1 poniżej, koszty jednostkowe przemysłu Unii przez cały okres rosły szybciej niż jego ceny sprzedaży na każdym poziomie. Świadczy to o tym, że przemysł nie był w stanie w pełni przenieść wzrostu kosztów ze względu na utrzymującą się presję cenową wynikającą z rosnących wielkości taniego przywozu z Chin.
- (462) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CRIA argumentowało, że ceny sprzedaży przemysłu Unii utrzymywały się powyżej kosztów produkcji w okresie badanym, co wykazało brak zaniżania lub tłumienia cen, które mogłyby spowodować szkodę. Kumho dodało, że fakt, iż przemysł Unii był w stanie podnieść swoje ceny, dowodzi braku tłumienia cen.
- (463) W tym względzie Komisja zauważyła, że tłumienie cen nie wymaga od przemysłu ponoszenia strat ani nie wyklucza istnienia podwyżek cen. Normą prawną określoną w art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego jest po prostu to, czy przedmiotowy przywóz uniemożliwia „podwyżki cen, których w przeciwnym razie dokonano by”, co dokładnie miało miejsce w tym przypadku, jak wykazano w tabeli 8, w której przedstawiono, że przemysł Unii nie był w stanie dostosować swojej ceny sprzedaży do kosztów produkcji, przy czym te ostatnie rosły w szybszym tempie. W związku z tym argumenty CRIA i Kumho zostały odrzucone.

4.6. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.6.1. Uwagi ogólne

- (464) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (465) Jak wspomniano w motywie 16, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii zastosowano kontrolę wyrywkową.

- (466) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w skardze, odpowiedziach na pytania zawarte w makrokwestionariuszu przekazanych przez Tyres Europe oraz danych statystycznych Eurostatu. Dane przekazane przez Tyres Europe dotyczyły ponad 10 grup producentów unijnych, reprezentujących ponad 90 % całkowitej produkcji unijnej. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (467) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (468) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.
- (469) Jak już wskazano w motywach 425 i 426, Komisja uznała, że mimo podziału rynku unijnego na poziomy opony zdefiniowane w sekcji 2.1 mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz to samo podstawowe zastosowanie. W związku z tym ustalenia szkody dokonano na poziomie produktu objętego dochodzeniem, czyli dla wszystkich poziomów łącznie. Organ Apelacyjny stwierdził w szczególności, że „w przypadkach gdy władze prowadzące dochodzenie przeprowadzają badanie jednej z części przemysłu krajowego, powinny one zasadniczo zbadać w podobny sposób wszystkie pozostałe części tworzące ten przemysł, jak również przeprowadzić całościowe badanie przemysłu”⁽¹⁷⁷⁾. Niemniej jednak, ze względu na segmentację rynku, analizę zagregowaną uzupełniono – tam, gdzie było to możliwe – analizą według poszczególnych poziomów.

4.6.2. Wskaźniki makroekonomiczne

- (470) Wskaźniki makroekonomiczne ustalono na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi Tyres Europe na pytania zawarte w kwestionariuszu, łącząc informacje pochodzące z danych EUROPOOL z dodatkowymi informacjami przekazanymi przez producentów unijnych reprezentujących znaczną większość produkcji unijnej (ponad 80 % tej produkcji).

4.6.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (471) Produkcję unijną ustalono przez dodanie sprzedaży w Unii, zgłoszonej przez Tyres Europe, oraz sprzedaży eksportowej ustalonej na podstawie danych Eurostatu, po dostosowaniu o zmianę stanu zapasów zgłoszoną przez producentów unijnych reprezentujących znaczną większość produkcji unijnej. Dostosowanie z tytułu zmiany stanu zapasów wynosiło w okresie badanym mniej niż 1 % całkowitego poziomu produkcji.
- (472) Wykorzystanie mocy produkcyjnych oparto na danych zgłoszonych przez producentów unijnych reprezentujących znaczną większość produkcji unijnej, a moce produkcyjne oszacowano na podstawie produkcji podzielonej przez wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych.
- (473) Szacowana całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Wielkość produkcji (w sztukach)	272 217 031	264 910 073	252 553 303	251 768 971
Indeks	100	97	93	92

⁽¹⁷⁷⁾ WT/DS184/AB/R, 22 sierpnia 2001 r., United States – Anti-dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan (Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe na niektóre wyroby ze stali walcowanej na gorąco pochodzące z Japonii), pkt 204.

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Moce produkcyjne (w sztukach)	315 079 224	308 084 155	305 842 283	302 027 262
<i>Indeks</i>	100	98	97	96
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	86	86	83	83
<i>Indeks</i>	100	100	97	97

Źródło: Tyres Europe – zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu, Eurostat COMEXT.

- (474) Produkcja unijna stopniowo spadała w każdym roku w okresie badanym. Ogółem na rosnącym rynku (tabela 2 powyżej) produkcja unijna zmniejszyła się o 8 %, tj. o około 20 mln opon.
- (475) Moce produkcyjne również zmniejszyły się w okresie badanym, choć nieco bardziej stopniowo. Ogółem w okresie badanym moce produkcyjne spadły o około 13 mln opon, co odpowiada spadkowi o 4 %.
- (476) W konsekwencji wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 3 punkty procentowe, z 86 % w pierwszej połowie okresu badanego do 83 % w drugiej połowie. Odzwierciedla to działania przemysłu Unii zmierzające do utrzymania ogólnie akceptowalnego poziomu wykorzystania mocy produkcyjnych przez dostosowanie mocy produkcyjnych i wielkości produkcji w reakcji na spadek sprzedaży (tabela 6 poniżej).

4.6.2.2. Ilość sprzedaży i udział w rynku

- (477) Sprzedaż w Unii ustalono przez odjęcie przywozu do Unii (tabela 3 powyżej) od konsumpcji w Unii (tabela 2 powyżej). Ilość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Ilość sprzedaży i udział w rynku

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Całkowita wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w sztukach)	185 445 689	180 034 202	176 741 595	178 640 551
<i>Indeks</i>	100	97	95	96
Udział w rynku (%)	60	57	57	53
<i>Indeks</i>	100	95	95	88

Źródło: Tyres Europe – zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu, Eurostat COMEXT.

- (478) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii nadal spadała przez cały okres badany, przy niewielkim wzroście w okresie objętym dochodzeniem, pozostając jednak poniżej poziomu z 2021 r. Ogółem wielkość sprzedaży zmniejszyła się o około 7 mln opon, co odpowiada spadkowi o 4 %, w przeciwieństwie do zmian w konsumpcji w Unii, która w okresie badanym wzrosła o 8 % (tabela 2 powyżej).
- (479) Ze względu na wzrost rynku unijnego wspomniany spadek wielkości sprzedaży doprowadził do znacznej utraty udziału w rynku przez przemysł Unii – z 60 % w 2021 r. do 53 % w 2024 r., co odpowiada spadkowi o 12 %.

4.6.2.3. Wzrost

- (480) Chociaż konsumpcja w Unii wzrosła w okresie badanym o około 25 mln opon, przemysł Unii nie był w stanie skorzystać z tej pozytywnej tendencji. Zamiast tego jego wielkość sprzedaży spadła o około 7 mln opon, a udział w rynku zmniejszył się o 7 punktów procentowych. Jednocześnie wielkość przywozu z Chin do Unii stale rosła, zwiększając się stopniowo o około 35 mln opon, i przejęła utracony udział przemysłu Unii w rynku (tabele 2 i 3 powyżej).

4.6.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (481) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Liczba pracowników (EPC)	84 714	83 705	81 903	80 194
Indeks	100	99	97	95
Wydajność (w sztukach/EPC)	3 213	3 165	3 084	3 139
Indeks	100	99	96	98

Źródło: Tyres Europe – zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu.

- (482) Zatrudnienie zmniejszyło się w okresie badanym o 5 %, zgodnie z tendencjami w produkcji. Spadek ten odpowiada utracie około 4 500 ekwiwalentów pełnego czasu pracy w Unii.
- (483) Wydajność stopniowo spadała w latach 2021–2023, po czym w okresie objętym dochodzeniem nieznacznie wzrosła. Ogółem w okresie badanym zmniejszyła się o 2 %.

4.6.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (484) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (485) Jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego dumpingu.

4.6.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.6.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (486) Średnia ważona jednostkowa cena sprzedaży stosowana przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii (w EUR/oponę)	54,1	62,0	64,9	62,4

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
<i>Indeks</i>	100	115	120	115
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/oponę)	46,1	54,1	57,8	57,5
<i>Indeks</i>	100	117	125	125

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (487) Średnia jednostkowa cena sprzedaży producentów unijnych najpierw wzrosła o 15 % w 2022 r. oraz o 20 % w 2023 r. w stosunku do początku okresu badanego. W okresie objętym dochodzeniem średnia cena ponownie spadła do poziomu z 2022 r., lecz pozostała powyżej poziomu z 2021 r., przy ogólnym wzroście o 15 %, co odpowiadało wzrostowi o prawie 8 EUR/oponę.
- (488) Jak pokazano w tabeli 4 powyżej, średnie chińskie ceny importowe do Unii, dotyczące głównie opon z poziomu 3, przez cały ten sam okres pozostawały konsekwentnie poniżej cen przemysłu Unii.
- (489) Koszt produkcji w Unii wzrósł w okresie badanym bardziej niż ceny sprzedaży, tj. o 25 %, czyli średnio o 11 EUR/oponę. Znaczący wzrost kosztów wynika głównie ze wzrostu kosztów energii i pracy, a także cen niektórych surowców. Ze względu na spadek wielkości produkcji wzrosły również koszty stałe w przeliczeniu na jednostkę, takie jak amortyzacja i pośrednie koszty produkcji.
- (490) Jak wynika z powyższych tendencji, tempo wzrostu kosztów produkcji przewyższyło tempo wzrostu cen sprzedaży, co oznacza, że przemysł Unii doświadczył tłumienia cen i nie był w stanie w pełni przenieść wzrostu swoich kosztów na ceny sprzedaży.
- (491) Przeprowadzono odrębną analizę dla poszczególnych poziomów, którą podsumowano poniżej.

Tabela 9

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji – Poziom 1

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii (w EUR/oponę)	65,8	73,5	74,4	71,5
<i>Indeks</i>	100	112	113	109
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/oponę)	55,8	63,8	65,5	65,9
<i>Indeks</i>	100	114	117	118

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

Tabela 10

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji – Poziom 2

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii (w EUR/oponę)	37,9	44,5	47,5	45,3

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
<i>Indeks</i>	100	117	125	120
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/oponę)	31,3	36,8	41,2	39,4
<i>Indeks</i>	100	118	132	126

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

Tabela 11

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji – Poziom 3

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii (w EUR/oponę)	29,1	35,0	37,1	36,1
<i>Indeks</i>	100	120	127	124
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/oponę)	26,4	33,1	37,8	35,4
<i>Indeks</i>	100	126	144	134

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (492) Jak wynika z powyższych tabel, podobne tendencje można zaobserwować zarówno na każdym poziomie z osobna, jak i w ujęciu zagregowanym.
- (493) Jednostkowe ceny sprzedaży wzrosły na każdym poziomie między 2021 r. a 2023 r., po czym nieznacznie spadły w okresie objętym dochodzeniem. Ogółem ceny na poziomach 1, 2 i 3 wzrosły odpowiednio o 9 %, 20 % i 24 %. Dla porównania chińskie ceny importowe do Unii pozostawały stale poniżej cen przemysłu Unii na wszystkich poziomach, jak wyjaśniono już w motywie 461 powyżej.
- (494) Jednostkowy koszt produkcji przemysłu Unii kształtował się podobnie jak ceny sprzedaży na poziomach 2 i 3, tj. wzrósł między 2021 r. a 2023 r., a następnie nieznacznie spadł w okresie objętym dochodzeniem. We wszystkich latach okresu badanego i na wszystkich poziomach tempo wzrostu kosztu jednostkowego przewyższało tempo wzrostu jednostkowej ceny sprzedaży, potwierdzając tendencję zaobserwowaną na poziomie zagregowanym.

4.6.3.2. Koszty pracy

- (495) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Średnie koszty pracy na pracownika

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	53 697	54 345	56 634	60 521
<i>Indeks</i>	100	101	105	113

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (496) Średnie koszty pracy rosły stopniowo z roku na rok w okresie badanym. Ogólny wzrost wyniósł 13 % i wynikał głównie z tendencji inflacyjnych w Unii. Ponadto wzrost w 2024 r. odzwierciedla również dodatkowe koszty pracy związane ze zwolnieniami, które miały miejsce w tym okresie.

4.6.3.3. Zapasy

- (497) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Zapasy

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w sztukach)	5 881 772	6 385 905	5 698 728	6 096 676
<i>Indeks</i>	100	109	97	104
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	14,7	16,1	15,7	16,7

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (498) Poziomy zapasów wykazywały w okresie badanym niewielkie wahania, lecz pozostawały stosunkowo stabilne jako odsetek produkcji, mieszcząc się w przedziale od 14 % do 17 %. Poziom i zmienność zapasów zaobserwowane w tym okresie można uznać za typowe dla przemysłu oponiarskiego. Ogółem stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wzrósł w okresie badanym o 4 %.

4.6.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (499) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 14

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	14,8	12,8	11,0	8,0
<i>Indeks</i>	100	86	74	54
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	455 834 373	382 313 353	580 698 485	715 878 931
<i>Indeks</i>	100	84	127	157
Inwestycje (w EUR)	86 997 702	135 635 952	146 344 830	225 146 035
<i>Indeks</i>	100	156	168	259

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Zwrot z inwestycji (%)	64,6	67,4	83,7	82,2
Indeks	100	104	130	127

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (500) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (501) Rentowność (dla wszystkich poziomów łącznie) wykazywała wyraźną tendencję spadkową w okresie badanym. Ogółem rentowność spadła z 14,8 % w 2021 r. do 8 % w okresie objętym dochodzeniem, co oznacza spadek o 6,8 punktu procentowego, czyli o 46 %, co jest znaczącym spadkiem.
- (502) Przepływy środków pieniężnych netto określają zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Tendencja w zakresie przepływów środków pieniężnych netto kształtowała się pozytywnie: po spadku w 2022 r. nastąpił wzrost utrzymujący się do końca okresu badanego. Ogółem sytuacja w zakresie przepływów środków pieniężnych poprawiła się o 57 %.
- (503) Inwestycje znacząco wzrosły w okresie badanym, ogółem o 159 %, przy czym największy roczny wzrost, wynoszący 54 %, odnotowano między 2023 r. a 2024 r., czyli pod koniec okresu badanego. W ujęciu bezwzględnym inwestycje osiągnęły w 2024 r. poziom 225 mln EUR, co można uznać za istotną kwotę, odpowiadającą jednej czwartej aktywów trwałych wykorzystywanych do produkcji opon. Chociaż przemysł Unii ograniczył swoje moce produkcyjne, inwestował również w modernizację urządzeń produkcyjnych, aby zapewnić stabilność swojej działalności.
- (504) CRIA było zdania, że wysoki poziom inwestycji dowodzi braku szkody, jak Komisja stwierdzała już w przeszłości w innych dochodzeniach ⁽¹⁷⁸⁾.
- (505) Po pierwsze należy podkreślić, że w sprawach przywołanych przez CRIA brak szkody stwierdzono na podstawie łącznej oceny wielu wskaźników szkody, a nie wyłącznie inwestycji. Ponadto wysoki poziom inwestycji przemysłu Unii w okresie badanym, a w szczególności w 2024 r., należy postrzegać w kontekście wzmoczonej konkurencji ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin, która skutkuje niedawnymi i zbliżającymi się zamknięciami zakładów oraz koniecznością dostosowania i modernizacji pozostałych zakładów produkcyjnych w kierunku produktów o jakości premium i większej średnicy obręczy, aby zabezpieczyć wiodącą pozycję i rentowność przemysłu Unii przynajmniej w wyższych segmentach (zwłaszcza na poziomie 1). Aby zapewnić swoją stabilność w sytuacji zmniejszonej mocy produkcyjnych, przemysł Unii mógł jedynie dalej inwestować w nowe technologie oraz wymianę urządzeń w celu przesunięcia punktu ciężkości na produkty, w przypadku których mierzył się z mniejszą nieuczciwą konkurencją.
- (506) Kwestię modernizacji zakładów produkcyjnych przywoływano w licznych uwagach zainteresowanych stron, w szczególności przedsiębiorstw Deldo i Interpneu. W swoich uwagach przedsiębiorstwa Deldo i Interpneu argumentowały, nieco sprzecznie, że szkoda wynika w rzeczywistości z wysokich kosztów inwestycji poniesionych przez przemysł Unii w dążeniu do większej efektywności i konkurencyjności, a nie z przywozu z Chin. Strony te nie przedstawiły jednak na poparcie swojego argumentu uzasadnienia, w jaki sposób wysokie koszty inwestycji wpływają na szkodę poniesioną przez przemysł Unii. Argument, że szkoda wynikała z wysokich kosztów inwestycji, zostaje zatem odrzucony.

⁽¹⁷⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1159 z dnia 13 czerwca 2023 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz sklejki z drewna okoumé pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 153 z 14.6.2023, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1159/oj) motywy 173–178 oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/931 z dnia 28 czerwca 2018 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu szczawiowego pochodzącego z Indii i Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 165 z 2.7.2018, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/931/oj), motywy 121 i 129.

- (507) Zwrot z inwestycji oznacza zysk wyrażony jako odsetek wartości księgowej netto inwestycji, tj. wszystkich aktywów trwałych wykorzystywanych do produkcji. Ten wskaźnik finansowy również wykazywał pozytywną tendencję, stopniowo rosnąc z roku na rok w okresie badanym i osiągając ogólny wzrost o 27 %.
- (508) Przeprowadzono również odrębną analizę rentowności w podziale na poziomy. Z uwagi na fakt, że produkty ze wszystkich poziomów można wytwarzać na tych samych liniach produkcyjnych, a maszyny nie są przypisane do konkretnych poziomów, przemysł Unii nie był w stanie przedstawić miarodajnego podziału według poziomów w odniesieniu do pozostałych wskaźników finansowych analizowanych w niniejszej sekcji.

Tabela 15

Rentowność – Poziomy 1, 2 i 3

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży) – Poziom 1	15,1	13,2	12,0	7,9
<i>Indeks</i>	100	87	79	52
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży) – Poziom 2	17,6	17,3	13,4	13,0
<i>Indeks</i>	100	98	76	74
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży) – Poziom 3	9,4	5,7	- 2,0	2,1
<i>Indeks</i>	100	60	- 21	22

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (509) Jak wynika z tabeli 15 powyżej, rentowność spadła na każdym poziomie w okresie badanym, potwierdzając tendencję zaobserwowaną na poziomie produktów w ujęciu zagregowanym (tabela 14 powyżej).
- (510) W segmencie premium na poziomie 1 rentowność zmniejszała się nieprzerwanie przez cały okres badany, spadając z 15,1 % w 2021 r. do 7,9 % w okresie objętym dochodzeniem. Innymi słowy, rentowność zmniejszyła się niemal o połowę, odnotowując spadek o 48 %.
- (511) Na poziomie 2 odnotowano bardziej umiarkowany spadek, wynoszący ogółem 26 %, z solidnego poziomu 17,6 % w 2021 r. do 13 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (512) Zgodnie z oczekiwaniami rentowność pogorszyła się najbardziej widocznie na niskobudżetowym poziomie 3, do którego kierowana jest większość przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin. W rzeczywistości z wyjątkiem 2021 r. przemysł Unii nie zdołał osiągnąć zapewniającego rentowność poziomu zysku w tym segmencie. Konkretnie rentowność spadła z 9,4 % do 5,7 % w 2022 r., a w 2023 r. stała się nawet ujemna (-2 %). W okresie objętym dochodzeniem rentowność częściowo się poprawiła, osiągając 2,1 %, lecz nadal pozostawała znacznie poniżej poziomu z 2021 r.

4.7. Wnioski dotyczące szkody

- (513) Jak pokazano w tabeli 3 powyżej, w okresie badanym wielkość przywozu z Chin do Unii wzrosła o 62 %, czyli o około 35 mln opon. W tym samym okresie cena przywozu z Chin do Unii wzrosła o 12 % (tabela 4 powyżej), co stanowi umiarkowany wzrost w porównaniu ze zmianą cen na rynku unijnym, tj. cenami przywozu z innych państw trzecich (+26 %, jak pokazano w tabeli 17 poniżej), a także w porównaniu z już znacznie wyższymi cenami przemysłu Unii (+15 %, jak pokazano w tabeli 8 poniżej).
- (514) Przemysł Unii nie był w stanie skorzystać ze wzrostu konsumpcji w Unii i odnotował spadek zarówno wielkości produkcji, jak i wielkości sprzedaży, odpowiednio o 20 mln i 7 mln opon. Jego udział w rynku zmniejszył się o 7 punktów procentowych, tj. z 60 % do 53 %. Moce produkcyjne przemysłu Unii spadły o 4 %, a wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się z 86 % do 83 %. Zatrudnienie stopniowo spadało w okresie badanym i zmniejszyło się ogółem o 5 %, co odpowiada utracie około 4 500 miejsc pracy w przeliczeniu na ekwiwalenty pełnego czasu pracy. Wydajność również spadła o 2 %.
- (515) W okresie badanym średni jednostkowy koszt produkcji przemysłu Unii (na wszystkich poziomach łącznie) wzrósł o 25 %, co odpowiada około 11 EUR/oponę, podczas gdy jego średnie ceny sprzedaży w Unii wzrosły jedynie o 15 %, czyli o mniej niż 8 EUR/oponę. Innymi słowy, przemysł Unii nie był w stanie przenieść wzrostu kosztów na swoich klientów. Te same tendencje zaobserwowano również w ujęciu bardziej szczegółowym, tj. w odniesieniu do poziomów. W konsekwencji rentowność przemysłu Unii spadła zarówno w ujęciu zagregowanym (-46 %), jak i na każdym poziomie oddzielnie (odpowiednio -48 %, -26 % i -78 % na poziomach 1, 2 i 3).
- (516) Chociaż niektóre wskaźniki szkody, tj. przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji (zob. tabela 14 powyżej), wykazywały tendencję do utrzymywania się lub wzrostu, wskaźniki te nie przesądzają o ogólnej kondycji przemysłu. Wzrost inwestycji w niniejszej sprawie stanowi bowiem strategiczną reakcję na niekorzystne warunki, polegającą na szybkiej reorganizacji i dostosowaniu, a nie dowód na dobrą kondycję rozwijającego się przemysłu, jak wyjaśniono w motywie 503 powyżej. Podobnie poprawa zwrotu z inwestycji nie odzwierciedla siły operacyjnej. Odzwierciedla ona strukturalne wycofywanie się z segmentów niższego poziomu, w których przemysł nie jest już w stanie konkurować cenowo, w kierunku produktów z poziomu 1, gdzie konkurencja cenowa jest mniej nasilona. Zwrot poprawia się po prostu dlatego, że produkty z poziomu 1 mają wyższe ceny, a tym samym wyższe marże, a nie dlatego, że poprawiły się podstawowe wyniki przemysłu. Ponadto przepływy środków pieniężnych mogą wynikać z praktyk księgowych, takich jak odroczenie prac konserwacyjnych czy bezgotówkowa amortyzacja, a nie odzwierciedlać bezpośrednią konkurencyjność rynku. W związku z tym wskaźniki te mogą tymczasowo pozostawać stabilne nawet w okolicznościach, w których podstawowe wskaźniki operacyjne, takie jak wielkość sprzedaży, ceny i rentowność, pogarszają się już wskutek dumpingu wyrządzającego szkodę.
- (517) Podsumowując, w przypadku większości wskaźników szkody – takich jak produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, zatrudnienie, rentowność i wydajność – zaobserwowano wyraźną tendencję negatywną w okresie badanym. Negatywne tendencje potwierdzono w analizie według poszczególnych poziomów, tj. dotyczącej do kosztów, cen i rentowności na każdym poziomie, w którym wykazano wzrost kosztów przewyższający wzrost cen sprzedaży, co oznacza spadek rentowności na każdym poziomie, przy czym poziom 3 stał się ekonomicznie nieopłacalny dla przemysłu Unii w warunkach zwiększonej wielkości przywozu z ChRL. W ogólnym obrazie szkody, ocenianym całościowo, te negatywne zmiany przeważają nad ograniczonymi pozytywnymi sygnałami, dotyczącymi przepływów środków pieniężnych i zwrotu z inwestycji, i uzasadniają stwierdzenie wystąpienia istotnej szkody.
- (518) Różne strony, tj. przedsiębiorstwa Deldo i Interpneu, grupa Giti oraz CRIA, twierdziły, że przemysł Unii nie poniósł szkody, w szczególności w segmentach poziomów 1 i 2. Przedsiębiorstwa Deldo i Interpneu argumentowały mianowicie, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody, powołując się na dobre wyniki finansowe wykazane w publicznie dostępnych sprawozdaniach finansowych za 2024 r. niektórych największych grup producentów unijnych. Strony te stwierdziły również, że nie można przeprowadzić właściwej analizy szkody bez znajomości wielkości sprzedaży na poszczególnych poziomach.
- (519) Komisja zauważyła, że publicznie dostępne sprawozdania finansowe niektórych grup producentów unijnych nie dotyczyły wyłącznie produktu objętego dochodzeniem ani sprzedaży na rynku unijnym, a zatem nie podważały ustaleń dotyczących szkody.

- (520) Jeśli chodzi o przeprowadzenie analizy szkody z uwzględnieniem informacji o wielkości sprzedaży na poszczególnych poziomach, Komisja uwzględniła takie informacje w tabeli 16 poniżej, przedstawiając podsumowanie oparte na zweryfikowanych danych objętych próbą producentów unijnych. Analiza tendencji spadkowych sprzedaży przemysłu Unii na poziomach 2 i 3 stanowi wyraźny wskaźnik presji konkurencyjnej wywieranej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin.

Tabela 16

Wielkość sprzedaży przemysłu Unii na poszczególnych poziomach (%)

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Poziom 1	64	66	71	70
Poziom 2	18	16	15	16
Poziom 3	18	18	14	14
Ogółem	100	100	100	100

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (521) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 469, w dochodzeniu stwierdzono, że właściwe jest przeprowadzenie dochodzenia i oceny szkody w odniesieniu do pełnego zakresu produktu, tj. wszystkich poziomów łącznie, oraz uzupełnienie ich, tam gdzie jest to możliwe, bardziej szczegółową analizą według poszczególnych poziomów. Jak wykazano w tabelach 9, 10, 11 i 15 powyżej, dane na szczeblu poziomów, wraz z wielkością sprzedaży na poszczególnych poziomach przedstawioną w tabeli 16 powyżej, potwierdziły szkodę stwierdzoną w ujęciu zagregowanym. Jak wskazano w motywach 425 i 426, Komisja ustaliła, że występowała konkurencja między poziomami. W rezultacie tani przywóz z Chin, obejmujący głównie opony z poziomu 3, wypiera przemysł Unii do wyższych segmentów, lecz ze względu na presję cenową również te segmenty odnotowały spadek wielkości sprzedaży i rentowności. Mechanizm tej presji cenowej polega na tym, że nawet jeżeli różnica cen między poszczególnymi poziomami może być w pewnym stopniu uzasadniona wyższymi normami jakości i osiągniętymi w wyższych segmentach, wraz ze wzrostem różnicy cen między poziomem 3 a segmentami wyższymi zwiększa się skłonność nabywców do przechodzenia do niższych segmentów. W związku z tym przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin nie wyrządza szkody wyłącznie segmentowi, w którym bezpośrednio konkuruje, lecz zakłóca decyzje zakupowe na całym rynku, tłumiąc popyt i ceny opon produkowanych przez przemysł Unii na wszystkich poziomach. Jest to tym bardziej zasadne, że produkty z poziomu 2 lub 3 osiągają w odniesieniu do niektórych parametrów technicznych wyniki podobne do produktów z wyższych poziomów. Argumenty dotyczące nieponiesienia szkody przez przemysł Unii zostały zatem odrzucone.
- (522) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa GITI zgodziła się, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w wyniku przywozu z Chin towarów należących głównie do poziomu 3, twierdziła jednak, że szkoda ta była ograniczona do poziomu 3 (tj. 14 % sprzedaży przemysłu Unii) i nie można jej było ekstrapolować na pozostałą część sprzedaży unijnej, tj. na poziomy 1 i 2, bez przeprowadzenia pełnej analizy szkody w podziale na poziomy. Grupa GITI odniosła się do ustaleń Organu Apelacyjnego w sprawie Chin – HP-SSST (Japonia)⁽¹⁷⁹⁾, nie podając dalszych szczegółowych informacji w swoich otwartych uwagach. Według grupy GITI, analizując poziomy 1 i 2 oddzielnie, nie stwierdzono szkody. W tym względzie grupa GITI argumentowała, że spadkowi rentowności na poziomie 1 przeczyły tendencje w zakresie zwrotu z inwestycji i inwestycji w tym samym okresie, a w każdym razie nie mógł on wynikać z przywozu z Chin towarów należących głównie do poziomu 3, biorąc pod uwagę ograniczoną bezpośrednią konkurencję między poziomami 3 i 1. Grupa GITI argumentowała natomiast, że rentowność na poziomie 1 spadła ze względu na spadek wielkości wywozu i wynikający z tego wzrost kosztów jednostkowych. W przypadku poziomu 2 grupa GITI uznała, że Komisja nie przeanalizowała, w jakim stopniu spadek zysku mógł być spowodowany przejściem na sprzedaż OE. Ponadto grupa GITI argumentowała, że biorąc pod uwagę, iż na poziomie 2 nie stwierdzono podjęcia cenowego, Komisja, ekstrapolując swoje ustalenia dotyczące podjęcia cenowego z 14 % jej sprzedaży na resztę, naruszyła swoje obowiązki wynikające z art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego, tj. obowiązek ustalenia wpływu na ceny na podstawie obiektywnego dochodzenia i zebranych dowodów. W rezultacie grupa GITI twierdziła, że ewentualne środki mogą zostać nałożone wyłącznie na przywóz z Chin towarów należących do poziomu 3.

⁽¹⁷⁹⁾ Sprawozdania Organu Apelacyjnego, „China – Measures Imposing Anti-dumping Duties on High Performance Stainless Steel Seamless Tubes (»HP-SSST«) from Japan” [„Chiny – Akty nakładające cła antydumpingowe na wysokowydajne rury bez szwu ze stali nierdzewnej z Japonii”] oraz „China – Measures Imposing Anti-dumping Duties on High Performance Stainless Steel Seamless Tubes (»HP-SSST«) from the European Union” [„Chiny – Akty nakładające cła antydumpingowe na wysokowydajne rury bez szwu ze stali nierdzewnej z Unii Europejskiej”], WT/DS454/AB/R i TW/DS460/AG/R i dodatek 1, pkt 5.204, w którym to akcie z kolei zacytowano Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, „United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan” [„Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe w odniesieniu do określonych wyrobów ze stali walcowanej na gorąco pochodzących z Japonii”], WT/DS184/AB/R, pkt 195.

- (523) W podobnym duchu Kumho argumentowało, że rynek podzielony na poziomy wymagał przeprowadzenia oceny szkody w podziale na poziomy oraz że szkoda ograniczała się do poziomu 3 i nie można jej było ekstrapolować na cały przemysł Unii, którego 86 % sprzedaży odbywało się na poziomach 1 i 2. Kumho uznało, że poziomy 1 i 2 nie wykazywały żadnych oznak szkody, ponieważ w przypadku tych dwóch poziomów nie stwierdzono podcięcia cenowego, a przemysł Unii pozostał rentowny. Kumho dodało również, że średni margines podcięcia cenowego agregujący poziomy 2 i 3 był wadliwy pod względem metodologicznym, ponieważ nie porównywał tego samego z tym samym. Ponadto Kumho dodało również, że udział przemysłu Unii w rynku utrzymywał się na poziomie powyżej 50 % w okresie badanym i zmniejszył się jedynie w ograniczonym stopniu. Kumho przywołało sprawę sądową⁽¹⁸⁰⁾, w której w podobnych okolicznościach Sąd unieważnił rozporządzenie nakładające ostateczne cła antydumpingowe ze względu na oczywisty błąd Komisji w stwierdzeniu, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę.
- (524) CRIA dodało również, że Komisja musi przeprowadzić analizę szkody i związku przyczynowego w pełnym podziale na poziomy, badając jednocześnie przemysł Unii jako całość. CRIA stwierdziło, że spadek udziału w rynku należy rozpatrywać w kontekście rosnącej konsumpcji w Unii, która w dużej mierze skupiała się na poziomie 3, podczas gdy sprzedaż na poziomach 1 i 2 pozostała stabilna. CRIA twierdziło, że chociaż rentowność spadła, pozostała dodatnia i w świetle zwiększonych inwestycji nie stanowiła istotnej szkody. Ponadto CRIA podkreśliło również potrzebę przeprowadzenia dodatkowej analizy w podziale na poziomy w odniesieniu do opon niszowych ze względu na ich brak zamienności i odniosło się do danych dostarczonych przez objętego próbą producenta eksportującego Shandong Linglong w toczącym się równoległym dochodzeniu w sprawie subsydiów⁽¹⁸¹⁾, na podstawie których to danych można przeprowadzić tę analizę.
- (525) Komisja uznała, że biorąc pod uwagę zastępowalność produktu i stosunek konkurencji między poziomami i różnymi rodzajami produktu (w tym oponami niszowymi), o których mowa w sekcji 4.3 powyżej, warunki analizy szkody i związku przyczynowego w pełnym podziale na poziomy nie zostały spełnione. W odniesieniu do domniemanego braku istotnej szkody na poziomach 1 i 2 Komisja przypomniała, że analizy podcięcia cenowego i innych wskaźników szkody nie należy rozpatrywać oddzielnie oraz że elementy takie jak tłumienie cen i zmiany rentowności w przypadku poziomów 1 i 2 wyraźnie wskazują na istotną szkodę w kontekście rosnącego przywozu z Chin, który ma bezpośredni lub pośredni wpływ na wszystkie poziomy (konkurencja między poziomami). Ponadto argument GITI porównujący zmiany zwrotu z inwestycji i inwestycji z wynikami przemysłu Unii na poziomie 1 nie mógł zostać przyjęty, ponieważ opierał się na informacjach dotyczących różnych zbiorów danych (wszystkie poziomy vs. tylko poziom 1). Podobnie argument, że pogorszenie wyników poziomu 1 było związane ze spadkiem wyników wywozu, musiał zostać odrzucony. Chociaż wielkość wywozu rzeczywiście spadła, Komisja zauważyła, że ceny eksportowe znacznie wzrosły w okresie badanym (+39 %, jak przedstawiono w tabeli 18). Wzrost ten był znacznie większy niż wzrost zaobserwowany na rynku unijnym w tym samym okresie (+15 %, jak przedstawiono w tabeli 8). W związku z tym Komisja stwierdziła, że spadek wielkości wywozu został w dużej mierze skompensowany wzrostem cen i nie był powiązany z wynikami na poziomie 1. W każdym razie wyniki wywozu dotyczą wszystkich poziomów, natomiast GITI odnosi się wyłącznie do wyników na poziomie 1. Argument spekulacyjny dotyczący przejścia na sprzedaż OE został odrzucony ze względu na brak dowodów potwierdzających.
- (526) Podobnie strony te twierdziły, że szkody poniesionej przez przemysł Unii na poziomie 3 nie można ekstrapolować na pozostałą część jego sprzedaży ze względu na brak podcięcia cenowego na poziomach 2 i 1, i zignorowały ustalenia dotyczące tłumienia cen na wszystkich poziomach. W art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego uznano również tłumienie cen za ważny wskaźnik wpływu wywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny, co odnotowano na wszystkich poziomach, jak wykazano w sekcji 4.6.3.1 i motywie 521 powyżej. W odpowiedzi na argument dotyczący ważności zagregowanego marginesu podcięcia cenowego Komisja zauważyła, że nadal zapewniał on dopasowanie produktów i został przedstawiony jako dodatkowa wskazówka, a nie jako zastąpienie porównania cen według poziomu. Jeżeli chodzi o poziom rentowności i udział w rynku, Komisja zauważyła, że aby przedstawić wskaźnik wyników gospodarczych, wskaźniki te należy rozpatrywać pod kątem ich tendencji, a nie ich bezwzględne poziomu. Ich tendencje wykazały wyraźne pogorszenie (w przypadku rentowności na

⁽¹⁸⁰⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 4 lutego 2021 r., Eurocylinder systems AG, C-324/19, ECLI:EU:C:2021:94, pkt 49 i 50.

⁽¹⁸¹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu nowych opon pneumatycznych, gumowych, w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych, autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności nieprzekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C, C/2025/5924, 6.11.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/5924/oj>).

wszystkich poziomach) i w związku z tym zakwalifikowano je jako wykazujące szkodę. W każdym razie Komisja uznała, że średnia rentowność na poziomie 8 % uzyskana w okresie objętym dochodzeniem nie jest wystarczająca dla przemysłu kapitałochłonnego, takiego jak sektor opon, i jest niższa od ustalonego zysku docelowego. Jeżeli chodzi o udział w rynku, jak przedstawiono w tabeli 6 powyżej, kolejną oznaką istotnej szkody jest utrata 10 punktów procentowych. Ponadto twierdzenie CRIA, że wzrost konsumpcji w Unii był ograniczony do poziomu 3, nie zostało uzasadnione i w każdym razie nie zostało potwierdzone w dochodzeniu, które wykazało, że przemysł Unii mógł (choć w ograniczonym stopniu) zwiększyć wielkość sprzedaży na wyższych poziomach (jak wskazano w tabeli 16 powyżej). W związku z tym argumenty grupy GITI, Kumho i CRIA zostały odrzucone.

- (527) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (528) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby ewentualne szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Te czynniki to: wyniki sprzedaży eksportowej przemysłu Unii; przywóz do Unii z innych państw trzecich; wysoki poziom przywozu własnego z Chin realizowanego przez przemysł Unii oraz wzrost kosztów produkcji.

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (529) Jak wyjaśniono w sekcji 4.6.2, analiza wskaźników szkody wykazała, że na rosnącym rynku unijnym przemysł Unii odnotował spadek sprzedaży, udziału w rynku i wielkości produkcji, podczas gdy w tym samym okresie przywóz z Chin do Unii wzrósł o ponad 35 mln sztuk. W konsekwencji chińscy producenci eksportujący zdołali zwiększyć swój udział w rynku z 18 % do 28 %, głównie kosztem przemysłu Unii, którego udział w rynku spadł z 60 % do 53 %.
- (530) Ceny przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin znacząco podcinały ceny przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem. Jak wskazano w motywie 445, średni margines podcięcia cenowego (przy porównaniu zapewniającym zgodność między poziomami, w odniesieniu do których zwrócono się o informacje na poziomie transakcji sprzedaży) wyniósł 19 %. Na poziomie 3 średnie podcięcia cenowe było jeszcze wyższe i wyniosło 34,7 %. Ponadto, jak już wyjaśniono w motywie 461, przemysł Unii podlegał ciągłemu i narastającemu tłumieniu cen. Przez cały okres badany średnie chińskie ceny importowe do Unii pozostawały stale poniżej cen przemysłu Unii, nie tylko na poziomie całego produktu, lecz także przy odrębnej analizie poziomów 3 i 2. Z uwagi na fakt, że ceny przywozu z Chin były stale niższe niż ceny sprzedaży przemysłu Unii, powodował ciągłe tłumienie cen, tym samym uniemożliwiając przemysłowi Unii podnoszenie cen adekwatnie do wzrostu kosztów produkcji. W konsekwencji ogólna rentowność przemysłu Unii w odniesieniu do pełnego zakresu produktu wykazywała wyraźną tendencję spadkową, potwierdzoną analizą według poszczególnych poziomów (tabele 14 i 15).
- (531) Podsumowując, analiza wskaźników szkody wyraźnie wykazała, że sytuacja gospodarcza przemysłu Unii uległa pogorszeniu oraz że zbiegło się to ze znacznym wzrostem wielkości przywozu z Chin po bardzo niskich cenach. Ceny chińskich producentów eksportujących podcinały ceny przemysłu Unii i powodowały tłumienie jego cen, co pozwoliło tym producentom zwiększyć udział w rynku.
- (532) CRIA, przedsiębiorstwa Deldo i Interpneu oraz grupa GITI argumentowały, że nawet jeżeli przemysł Unii poniósł jakąkolwiek szkodę, nie można jej przypisać przywózowi z Chin, ponieważ przywóz ten koncentrował się niemal wyłącznie na poziomie 3, który odgrywa marginalną rolę w wynikach przemysłu Unii, gdyż przemysł ten przesunął swoją działalność w stronę wyższych i bardziej rentownych poziomów. W związku z tym CRIA i grupa GITI wezwały Komisję do przeprowadzenia analizy związku przyczynowego dla poszczególnych poziomów.

- (533) W odpowiedzi na te argumenty, jak już wyjaśniono w motywach 425 i 426, Komisja ustaliła, że opony przywożone po cenach dumpingowych z niższych poziomów wywierają presję na obniżenie cen opon z wyższych poziomów, a tym samym obniżają ich rentowność. Ponadto twierdzenie, że poziom 3 odgrywa jedynie marginalną rolę, pomija zintegrowany charakter produkcji opon. Opony przeznaczone dla różnych poziomów są zwykle wytwarzane przy użyciu tych samych urządzeń, w związku z czym spadek wielkości produkcji na jednym poziomie wpływa jednocześnie na pozostałe poziomy, ponieważ nieuchronnie oddziałuje na wykorzystanie mocy produkcyjnych, absorpcję kosztów i ogólną efektywność na wszystkich poziomach. Ta współzależność oznacza, że presji w jednym segmencie nie można odizolować bez konsekwencji dla przemysłu jako całości. W konsekwencji ocenę szkody przeprowadzono w odniesieniu do pełnego zakresu produktu, uzupełniając ją analizą niektórych wskaźników szkody według poszczególnych poziomów. Analiza ta potwierdziła wystąpienie szkody również na wyższych poziomach, tj. na poziomach 2 i 1.
- (534) Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 425 i 426, Komisja stwierdziła występowanie konkurencji między poziomami, co oznacza, że opony z różnych poziomów konkurowały ze sobą, a zatem chiński przywóz opon z poziomu 3 po cenach dumpingowych wywierał presję na obniżenie cen nie tylko na poziomie 3, lecz także na wyższych poziomach. Odrębna analiza związku przyczynowego według poszczególnych poziomów nie była zatem uzasadniona. W związku z powyższym argumenty te odrzucono.
- (535) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CRIA, grupa GITI, Kumho i Shandong Yongsheng argumentowały, że ze względu na ograniczoną zastępowalność i zbieżności konkurencyjne między poziomami 1 i 3 nie istniał związek przyczynowy między przywozem z Chin towarów należących głównie do poziomu 3 a szkodą poniesioną przez przemysł Unii, który koncentrował swoją działalność gospodarczą na poziomach 1 i 2. W tym względzie CRIA podkreśliło, że marginalne zbieżności konkurencyjne z poziomem 3 były całkowicie niewystarczające do wywierania presji konkurencyjnej na poziom 2, a tym bardziej na poziom 1. Grupa GITI dodała również, że biorąc pod uwagę, iż analiza cen nie była zgodna z art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego, a mianowicie nie została ustalona na podstawie obiektywnego dochodzenia i zebranych dowodów, jak wyjaśniono w motywie 522 powyżej, cała analiza związku przyczynowego również została podważona. Shandong Yongsheng argumentowało również, że fakt, iż przemysł Unii był nadal w stanie podnieść swoje ceny i pozostał rentowny, również świadczy o jego dobrym stanie, a zatem wpływ przywozu z Chin na ceny był wyraźnie przeszacowany.
- (536) Argumenty dotyczące aspektów zamienności, konkurencji między poziomami i analizy cen zostały już szczegółowo odrzucone przez Komisję w sekcjach 4.3 i 4.7 powyżej, w związku z czym argumenty kwestionujące związek przyczynowy między przywozem z Chin po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii na ich podstawie zostały odrzucone. Komisja podtrzymała zatem wniosek dotyczący związku przyczynowego między przywozem z Chin po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (537) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 17

Przywóz z innych państw trzecich (w sztukach opon)

Państwo		2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Korea Południowa	Ilość (w sztukach)	13 763 494	16 571 153	14 635 104	19 365 770
	Indeks	100	120	106	141
	Udział w rynku (%)	4	5	5	6
	Średnia cena	45,9	53,5	55,7	57,0
	Indeks	100	117	121	124

Państwo		2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Turcja	Ilość (w sztukach)	11 677 022	12 866 097	11 644 406	11 475 348
	<i>Indeks</i>	100	110	100	98
	Udział w rynku (%)	4	4	4	3
	Średnia cena	40,74	47,05	53,84	52,13
	<i>Indeks</i>	100	116	132	128
Serbia	Ilość (w sztukach)	8 129 672	8 656 664	8 295 019	9 956 224
	<i>Indeks</i>	100	106	102	122
	Udział w rynku (%)	3	3	3	3
	Średnia cena	32,10	40,06	43,31	42,66
	<i>Indeks</i>	100	125	135	133
Reszta świata z wyjątkiem ChRL	Liczba (w sztukach)	34 865 261	31 413 055	21 839 531	23 506 414
	<i>Indeks</i>	100	90	63	67
	Udział w rynku (%)	11	10	7	7
	Średnia cena	47,62	54,52	62,12	61,46
	<i>Indeks</i>	100	115	130	129
Państwa trzecie ogółem, z wyjątkiem ChRL	Liczba (w sztukach)	68 435 449	69 506 969	56 414 060	64 303 756
	<i>Indeks</i>	100	102	82	94
	Udział w rynku (%)	22	22	18	19
	Średnia cena	44,25	51,09	55,98	55,54
	<i>Indeks</i>	100	115	127	126

Źródło: Eurostat.

(538) Przez cały okres badany wielkości przywozu z Chin zdecydowanie przewyższały wielkości przywozu z każdego innego kraju wywozu. W rzeczywistości od 2023 r. sam przywóz z Chin był wyższy niż przywóz ze wszystkich pozostałych państw łącznie.

- (539) Całkowita wielkość przywozu ze wszystkich pozostałych państw z wyjątkiem Chin zmniejszyła się w okresie badanym o około 4 mln sztuk, a ich udział w rynku spadł w tym okresie z 22 % do 19 %. Komisja nie dysponuje informacjami na temat przywozu z innych państw trzecich do Unii w podziale na poziomy, jednak w każdym razie średni poziom cen przywozu z państw trzecich przez cały okres badany znacznie przewyższał średnie ceny przemysłu Unii na poziomach 3 i 2. Ponadto, w przeciwieństwie do zmian cen chińskich, tempo wzrostu cen wywozu z państw trzecich zasadniczo odpowiadało tempu wzrostu kosztów przemysłu Unii, w związku z czym prawdopodobnie nie powodowało to tłumienia cen przemysłu Unii.
- (540) Na podstawie powyższych danych Komisja stwierdziła, że przywóz z państw trzecich innych niż Chiny nie wyrządził szkody przemysłowi Unii ani pod względem wielkości, ani pod względem cen.

5.3. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (541) Wielkość i średnia cena wywozu producentów unijnych kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 18

Wyniki wywozu producentów unijnych (w sztukach opon)

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem (2024)
Wielkość wywozu (w sztukach)	84 931 094	83 323 695	77 955 961	74 399 154
Indeks	100	98	92	88
Średnia cena (EUR/szt.)	56,9	69,2	75,4	78,8
Indeks	100	122	133	139

Źródło: Eurostat i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (542) Na podstawie danych Eurostatu można stwierdzić, że wielkość wywozu zmniejszyła się w okresie badanym o 12 %, tj. o około 10 mln sztuk. Spadek ten należy postrzegać w kontekście ogólnego ograniczenia produkcji przemysłu Unii, które było dwukrotnie większe i wyniosło 20 mln opon. Średni poziom cen wywozu stale jednak wzrastał, adekwatnie do zmian kosztów produkcji i proporcjonalnie w większym stopniu niż ceny sprzedaży przemysłu Unii w Unii. Biorąc pod uwagę tę tendencję cenową, Komisja stwierdziła, że działalność eksportowa nie mogła osłabić związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a stwierdzoną szkodą.

5.4. Wzrost kosztów produkcji

- (543) CRIA, przedsiębiorstwa Deldo, Guangzhou Jiachi Tire Co., Ltd. („Jiachi”) i Interpneu oraz grupa GITI twierdziły, że pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu Unii, o ile w ogóle wystąpiło, wynikało z ogólnego wzrostu kosztów produkcji w Unii, w szczególności kosztów energii i pracy, a także cen niektórych surowców, takich jak kauczuk syntetyczny i sadza, w przypadku których producenci unijni musieli znaleźć alternatywnych dostawców w miejsce dostawców rosyjskich.
- (544) Rzeczywiście, jak już wskazano w sekcji 4.6.3.1 i w tabeli 11, jednostkowy koszt produkcji wzrósł w okresie badanym. Co istotne, w dochodzeniu ustalono również, że ze względu na agresywne tłumienie cen przez tani przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin przemysł Unii nie był w stanie podnieść swoich cen sprzedaży adekwatnie do zmian kosztów. W tym względzie bardzo wymowne jest również to, że – jak wynika z tabeli 4 oraz jak wyjaśniono w motywie 443 – tempo wzrostu cen przywozu z Chin pozostawało niższe niż tempo wzrostu cen przywozu z każdego innego państwa trzeciego z osobna oraz ze wszystkich tych państw łącznie (tabela 17). Ta agresywna polityka cenowa była główną przyczyną niezdolności przemysłu Unii do dostosowania cen do wzrostu

kosztów, co z kolei doprowadziło do spadku rentowności. Wzrost kosztów, jak wskazano w motywie 489, wynika częściowo z wyższych kosztów stałych, takich jak amortyzacja i pośrednie koszty produkcji w przeliczeniu na jednostkę, będących skutkiem spadku produkcji. Ten spadek wielkości produkcji był z kolei w dużej mierze konsekwencją obecności przywozu towarów po cenach dumpingowych. W normalnych warunkach rynkowych podmioty gospodarcze są zwykle w stanie przenieść wzrost swoich kosztów, nie ponosząc ciężaru wyższych kosztów stałych, zwłaszcza tych elementów kosztowych, które nie są specyficzne dla danego przemysłu (takich jak energia i praca) i które w równym stopniu dotyczą również inne branże lub sektory.

- (545) W związku z tym, na podstawie powyższego, Komisja stwierdziła, że chociaż wzrost kosztów produkcji mógł przyczynić się do trudności gospodarczych przemysłu Unii, nie osłabił on związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a poniesioną szkodą.
- (546) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CRIA, Kumho i Shandog Yongsheng powtórzyły swoje twierdzenie, że głównymi przyczynami szkody były rosnące koszty energii i inflacja. W tym względzie Kumho twierdziło, że w swojej analizie kosztów Komisja nie uwzględniła wpływu kryzysu energetycznego ani europejskiej polityki energetycznej i polityki zrównoważonego rozwoju. Według Kumho Komisja nie uzasadniła również swoich ustaleń, że przemysł Unii nie był w stanie przenieść wzrostu kosztów na swoich klientów ze względu na politykę cenową dotyczącą przywozu z Chin. Biorąc natomiast pod uwagę, że spadek rentowności był zgodny ze wzrostem kosztów, Kumho stwierdziło, że szkoda odzwierciedlona w spadku rentowności wynikała ze wzrostu kosztów. Shandong Yongsheng stwierdziło również, że wzrost kosztów produkcji niewątpliwie zaszkodził przemysłowi Unii.
- (547) Komisja uznała, że argumenty te były nieuzasadnione albo nie podważyły pod względem faktycznym analizy i wniosków przedstawionych w motywach 544 i 545 powyżej. W szczególności Komisja potwierdziła już, że przeanalizowała wpływ wzrostu kosztów produkcji, który obejmował również wzrost kosztów energii. Fakt, że spadek rentowności zbiegł się ze wzrostem kosztów, nie oznacza sam w sobie, że był on spowodowany wzrostem kosztów lub że wzrost kosztów jest jedyną przyczyną szkody. Analiza ta ma znaczenie jedynie w połączeniu z trendami cenowymi, które wyraźnie pokazują, że w tym samym okresie i na wszystkich poziomach stopa wzrostu cen sprzedaży była stale niższa od stopy wzrostu kosztów, co w rzeczywistości stanowi definicję tłumienia cen. W tym względzie Komisja zauważyła, że wzrost cen sprzedaży osiągnięty przez przemysł Unii był jeszcze mniejszy w świetle presji inflacyjnej wywołanej przez CRIA, co dodatkowo wzmacnia argument, że przemysł Unii nie działał w normalnych warunkach rynkowych, lecz w warunkach tłumienia cen. Za takim rozumowaniem przemawiają również zmiany cen na rynkach eksportowych przedstawione w tabeli 18. Na tej podstawie argumenty przedsiębiorstw zostały odrzucone.

5.5. Szkoda powstała z własnej winy: inwestycje i przywóz własny z ChRL

- (548) Różne strony twierdziły, że szkoda dla przemysłu Unii, o ile w ogóle wystąpiła, wynikała z jego własnych decyzji biznesowych, w szczególności wysokich kosztów inwestycji oraz dużej wielkości przywozu własnego z ChRL realizowanego przez przemysł Unii.
- (549) CRIA, przedsiębiorstwa Deldo i Interpneu oraz grupa GITI twierdziły, że spadek zysków przemysłu Unii, o ile w ogóle wystąpił, wynikał z wysokich kosztów inwestycji mających na celu usprawnienie produkcji oraz zwiększenie automatyzacji w różnych zakładach, ze szczególnym ukierunkowaniem na produkty z poziomu 1. Zainteresowane strony powołały się na różne artykuły prasowe i komunikaty głównych producentów unijnych dotyczące zrealizowanych lub planowanych inwestycji.
- (550) Przedsiębiorstwa Deldo i Interpneu twierdziły również, że przemysł Unii przyczynił się do własnej szkody przez zwiększenie przywozu produktu objętego postępowaniem z Chin w okresie badanym, powołując się na załącznik 10 do skargi, w którym wskazano wzrost o 237 % w tym okresie.

- (551) Jak już wyjaśniono w sekcji 4.6.3.4 powyżej, w ocenie Komisji wysoki poziom inwestycji jest raczej skutkiem szkody niż jej przyczyną. Jak słusznie wskazały same zainteresowane strony, inwestycje te były konieczne, aby dostosować się do zmienionej sytuacji rynkowej, czyli do rosnącej wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin. Przemysł Unii mógł jedynie zwiększyć inwestycje ukierunkowane na poprawę efektywności produkcji oraz dostosowanie asortymentu produktów i zakładów produkcyjnych do wyższego segmentu, w którym jednak również odczuwalny był już negatywny wpływ nieuczciwego przywozu z Chin. Ponadto zarzuty te uznano za spekulacyjne i nieoparte dowodami. Zainteresowane strony nie wykazały istnienia żadnej inwestycji, która byłaby ekonomicznie nieuzasadniona. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (552) W odniesieniu do argumentu dotyczącego zwiększonego przywozu produktu objętego postępowaniem z Chin przez przemysł Unii Komisja uznała, że biorąc pod uwagę ogólnie niewielką wielkość tego przywozu (wynoszącą mniej niż 1 % całkowitej wielkości przywozu z Chin do Unii w okresie objętym dochodzeniem), skala wzrostu nie mogła mieć istotnego wpływu. Komisja stwierdziła zatem, że w aktach sprawy nie ma żadnych informacji, które wskazywałyby, że wielkość przywozu z Chin realizowanego przez przemysł Unii lub tendencja w tym zakresie mogły wyrządzić jakąkolwiek szkodę przemysłowi Unii, a tym bardziej zerwać związek przyczynowy ustalony między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (553) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CRIA ponownie wysunęła zarzut, że wysoki poziom inwestycji był główną przyczyną spadku rentowności. Według CRIA, biorąc pod uwagę harmonogram tych inwestycji (najbardziej znaczący wzrost inwestycji nastąpił już w 2022 r., kiedy rentowność nadal wynosiła 12,8 %), inwestycji tych nie można było interpretować jako środka zaradczego wobec przywozu z Chin. CRIA dodało, że zamiast tego inwestycje wynikały z rygorystycznych wymogów środowiskowych obowiązujących w Unii. Shandong Yongsheng zgodziło się, że nadmierne inwestycje muszą tłumaczyć spadek rentowności na poziomie 1 wzrostem kosztów amortyzacji w porównaniu z przywozem z Chin na poziomie 3. Kumho i CRIA argumentowały, że szkoda była spowodowana wysokim poziomem inwestycji, który wynikał ze strategicznej decyzji biznesowej przemysłu Unii o nadaniu priorytetu segmentom o większym zysku (takim jak poziomy 1 i 2), a zatem oba przedsiębiorstwa zakwestionowały ocenę Komisji, zgodnie z którą skupienie się na wyższych poziomach było konsekwencją przywozu z Chin, i argumentowały, że zamiast tego była to rozmyślna i ekonomicznie uzasadniona decyzja handlowa. Pogląd ten podziela również koalicja importerów PC-LL.
- (554) CRIA stwierdziło również, że Komisja nie oceniła jego wcześniejszej uwagi, a mianowicie, że szkoda wynikała w rzeczywistości ze złej jakości unijnych opon z poziomu 3. Na poparcie tego CRIA przedstawiło wykaz wyników badań wskazujący szereg unijnych marek, które nie przeszły różnych badań bezpieczeństwa.
- (555) Jeżeli chodzi o argumenty dotyczące inwestycji, Komisja wyjaśniła już w motywach 505 i 516 powyżej, że inwestycje te były dokonywane w kontekście zamykania zakładów i niezbędnej reorganizacji, ponownego dostosowania produkcji oraz że żaden element harmonogramu ani stopy wzrostu nie stoi w sprzeczności z tym ustaleniem, które wbrew twierdzeniu CRIA było w każdym razie najwyższe w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że wbrew twierdzeniu CRIA inwestycje w obszarze ochrony środowiska u producentów unijnych objętych próbą wynosiły mniej niż 6 % w całym okresie badanym, jeżeli takie informacje były dostępne. W odniesieniu do stwierdzeń dotyczących dobrowolnej rezygnacji przemysłu Unii z poziomu 3 Komisja zauważyła, że oprócz tego, iż argumenty te są nieuzasadnione, wydają się one zaprzeczać głównej przyczynie tej zmiany, a mianowicie niemożliwym do utrzymania warunkom rynkowym stworzonym przez przywóz z Chin po cenach dumpingowych. Dzieje się tak pomimo faktu, że w tych samych uwagach te same strony przyznały, że przywóz z Chin na poziomie 3 wyrządził szkodę przemysłowi Unii.
- (556) Jeżeli chodzi o argument dotyczący niskiej jakości opon z poziomu 3 produkowanych przez przemysł Unii, testy wytrzymałościowe przedstawione przez CRIA obejmują również marki poziomu 3 i 2, co dodatkowo potwierdza dwa bardzo ważne ustalenia. Po pierwsze aspekty jakościowe (odzwierciedlone w wynikach badań) pokrywają się w przypadku opon z poziomu 3 i 2, a po drugie zarówno opony z poziomu 3, jak i opony z poziomu 2 są zatem wypierane przez charakteryzujące się wysokimi osiąganiami alternatywy chińskie. Argumenty CRIA, Kumho i Shandong Yongsheng zostały zatem odrzucone.

5.6. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (557) Ustalono istnienie rzeczywistego i istotnego związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a gwałtownym wzrostem wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin.

- (558) Łączna presja na wielkość sprzedaży i ceny wywierana na przemysł Unii przez rosnącą wielkość taniego przywozu z Chin w okresie badanym nie pozwoliła przemysłowi Unii skorzystać ze wzrostu konsumpcji w Unii. W konsekwencji chińscy producenci eksportujący zwiększyli swój udział w rynku kosztem przemysłu Unii. Ponadto, ze względu na tłumienie cen, przemysł Unii nie był w stanie podnieść swoich cen adekwatnie do wzrostu kosztów produkcji.
- (559) Ocena podjęcia cenowego według poziomów również potwierdziła powyższą analizę. Średnia chińska cena importowa pozostawała poniżej średniej ceny sprzedaży przemysłu Unii na wszystkich poziomach, nawet na poziomie 3, potwierdzając tym samym presję na obniżenie cen wywieraną na przemysł Unii.
- (560) Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych. Wpływ pozostałych zidentyfikowanych czynników, do których należą: przywóz z innych państw trzecich; wyniki wywozu przemysłu Unii; zmiany kosztów produkcji i inwestycji oraz przywozu własnego, uznano za nieznaczny lub nieistniejący w odniesieniu do negatywnych zmian dotyczących przemysłu Unii, takich jak utrata produkcji, wielkości sprzedaży i udziału w rynku oraz spadek rentowności.
- (561) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie naruszyły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą.

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (562) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

6.1. Margines szkody

- (563) Szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie osiągnąć zysk docelowy dzięki sprzedaży po cenie docelowej w rozumieniu art. 7 ust. 2c i 2d rozporządzenia podstawowego.
- (564) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom rentowności przed wzrostem przywozu z kraju objętego dochodzeniem, poziom rentowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom rentowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.
- (565) Na pierwszym etapie Komisja ustaliła zysk podstawowy, pokrywający pełne koszty w normalnych warunkach konkurencji. Wobec braku innych dostępnych danych Komisja ustaliła zysk docelowy na poziomie marży zysku przemysłu Unii ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym w 2021 r., czyli w pierwszym roku okresu objętego dochodzeniem. Chociaż w tym roku przywóz z Chin był już obecny na rynku unijnym, jego udział w rynku (18 %) był najniższy w okresie badanym, a jego średnia cena sprzedaży (27 EUR/oponę) była zbliżona do ceny przemysłu Unii (na poziomie 3 – 29 EUR/oponę). W tym roku średnią marżę zysku ustalono na poziomie 14,8 %, a w odniesieniu do poziomów 1, 2 i 3 odpowiednio na poziomach 15,1 %, 17,6 % i 9,4 %.
- (566) Grupa GITI twierdziła, że 2021 r. nie jest odpowiednim rokiem do ustalenia zysku docelowego ze względu na sztucznie zawyżone stopy zysku osiągnięte w wyniku lockdownu w Chinach oraz zakłóceń w handlu morskim. Na poparcie tego argumentu grupa GITI powołała się na różne dochodzenia antydumpingowe, w których Komisja odrzuciła wykorzystanie poziomów zysku z 2021 r. z tych właśnie względów, jak np. w sprawach dotyczących sklejki z drewna miękkiego i świec ⁽¹⁸²⁾.

⁽¹⁸²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/2219 z dnia 3 listopada 2025 r. nakładające tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz sklejki z drewna miękkiego pochodzącej z Federacyjnej Republiki Brazylii (Dz.U. L, 2025/2219, 4.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2219/oj), motyw 194 oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1732 z dnia 13 sierpnia 2025 r. nakładające tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz świec, cienkich świec i podobnych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/1732, 14.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1732/oj), motyw 321.

- (567) Komisja przypomina, że wybór odpowiedniego zysku docelowego jest wynikiem analizy prowadzonej indywidualnie dla każdej sprawy i zależy od parametrów właściwych dla danego przemysłu. Innymi słowy, wnioski dotyczące lat odpowiednich do ustalenia zysku docelowego w jednym dochodzeniu nie przesądzają o najwłaściwszym wyborze w innym dochodzeniu. Co ważniejsze, poza ogólnym stwierdzeniem i odniesieniem do innych spraw strona nie przedstawiła żadnych dowodów ani konkretnych danych statystycznych dotyczących sytuacji rynkowej w Unii w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem, które uzasadniałyby jej argument, że 2021 r. nie był odpowiedni do ustalenia zysku docelowego. Jeżeli chodzi o przywóz produktu objętego postępowaniem z Chin, to ani jego wielkość, ani poziom cen w 2021 r. nie wykazywały szczególnego spadku ani wzrostu w porównaniu z latami poprzedzającymi okres badany, tj. rokiem 2019 lub 2020, które wskazywałyby na wyjątkowe okoliczności rynkowe sprzyjające przemysłowi Unii w 2021 r. Wielkość przywozu z Chin wynosiła około 57 mln opon w 2019 r. (tyle samo co w 2021 r.) oraz 55 mln opon w 2020 r. Poziom cen tego przywozu wynosił odpowiednio 24,9 EUR/oponę i 23,8 EUR/oponę w latach 2019 i 2020. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (568) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Hankook i Kumho stwierdziły, że rok 2021 nie odzwierciedlał normalnych warunków konkurencji rynkowej oraz że zysk docelowy zastosowany w odniesieniu do poziomu 2 był nieracjonalnie wysoki. Jeżeli chodzi o rok 2021, strony te twierdziły, że był to rok dobrej koniunktury z gwałtownym ożywieniem rynku po obostrzeniach i ograniczeniach w zakresie mobilności spowodowanych przez COVID-19. Strony te dodały również, że w przeglądzie wygaśnięcia środków antidumpingowych nałożonych na przywóz niektórych opon pneumatycznych stosowanych w autobusach i samochodach ciężarowych⁽¹⁸³⁾ („sprawa dotycząca opon TBR”) sama Komisja stwierdziła, że rentowność przemysłu Unii poprawiła się w 2021 r. na zasadzie wyjątku. Strony te twierdziły ponadto, że zysk w 2021 r. mógł być zawyżony, ponieważ w tym roku wystąpiły niedobory półprzewodników, które negatywnie wpłynęły na sprzedaż OE, co z kolei mogło zwiększyć udział sprzedaży towarów na wymianę, która średnio jest bardziej zyskowna. Aby wykazać wyjątkowy charakter roku 2021, strony te odniosły się do odpowiedniej klasyfikacji NACE Eurostatu⁽¹⁸⁴⁾, w której zgłoszono znacznie mniejsze marże zysku od 8 % do 10 %. Jeżeli chodzi o poziom zysku docelowego zastosowany przez Komisję, strony te twierdziły, że Komisja nie wyjaśniła, dlaczego poziom zysku na poziomie 2 był wyższy niż na poziomie 1, a w każdym razie marża zysku na poziomie 2 była nieracjonalnie wysoka w świetle marż EBIT zgłoszonych w publicznie dostępnych sprawozdaniach finansowych Michelin i Pirelli, dwóch wiodących unijnych producentów opon. Ponadto strony te zaproponowały, aby w przypadku braku podjęcia cenowego na poziomie 2 w okresie objętym dochodzeniem Komisja wykorzystwała zysk uzyskany przez przemysł Unii w tym okresie, a mianowicie 13 %, jako zysk docelowy dla poziomu 2.
- (569) Jeżeli chodzi o 2021 r., Komisja uznała, że twierdzenie, iż wygenerował on wyjątkową lub nadzwyczajną rentowność dla przemysłu Unii, nie zostało uzasadnione. W 2021 r. rzeczywiście odnotowano poprawę sytuacji po rekordowych spadkach odnotowanych podczas obostrzeń i ograniczeń związanych z COVID-19, jednak strony te nie przedstawiły żadnych dowodów na to, że oprócz normalizacji w tym roku rzeczywiście doszło do wyjątkowego przekroczenia. Podobnie, wbrew twierdzeniom tych stron, w sprawie opon radialnych do samochodów ciężarowych i autobusów nie ustalono, że 2021 r. charakteryzował się wyjątkowo lub nadmiernie wysokimi zyskami, a raczej że zyski odzyskano od 2019 r. i były one najwyższe w okresie badanym (2019–2023). Statystyki dostarczone w oparciu o sektor NACE nie zostały uznane za stanowiące lepsze przybliżenie zysku docelowego dla tego konkretnego sektora, biorąc pod uwagę, że odnosiły się one do znacznie szerszego sektora, obejmującego również podmioty zajmujące się bieżnikowaniem, które z pewnością działają przy znacznie niższych marżach zysku. Ponadto te same statystyki na poziomie NACE nie wykazały spadku rentowności w 2020 r., co przeczyło własnemu argumentowi tych stron. Ponadto Komisja uznała, że argument dotyczący sytuacji na rynku półprzewodników i jej potencjalnego wpływu na opony miał charakter spekulacyjny i nie został poparty dowodami w odniesieniu do wywnioskowanych konsekwencji. W każdym razie niedobór w zakresie dostaw półprzewodników nie oznacza automatycznie, że zyski uzyskane przez przemysł Unii wzrosły. Prawdą jest, że te same niedobory mogły spowodować znaczne straty/opóźnienia w realizacji kontraktów OE, a tym samym negatywnie wpłynąć na ogólne wyniki przemysłu Unii. Innymi słowy, w aktach sprawy nie było nic, co sugerowałoby, że zdarzenie to miało pozytywny wpływ na średnią rentowność przemysłu Unii. Jeżeli chodzi o twierdzenia dotyczące poziomu zysku docelowego, a w szczególności zysku poziomu 2, Komisja zauważyła, że opierały się one na zweryfikowanych danych objętych próbą producentów unijnych i jako takie nie zostały zakwestionowane przez zagregowane wyniki dotyczące zysku opublikowane w sprawozdaniach finansowych przez niektórych producentów unijnych, przypuszczalnie obejmujące znacznie szerszy zakres produktu i dystrybucję regionalną. Ponadto w celu zapewnienia kompletności Komisja zauważyła, że w wynikach finansowych przytoczonych przez te strony zyski z 2021 r. wprowadzono na takich warunkach, jak: „powrót do normalności” w przypadku Pirelli i „powrót do stanu z 2019 r.” w przypadku Michelin, co dodatkowo przeczy twierdzeniu, że rok 2021 był wyjątkowy dla tego przemysłu. Jeżeli chodzi o fakt, że poziom zysku w przypadku poziomu 2 był wyższy niż poziom zysku w przypadku poziomu 1, Komisja zauważyła, że po pierwsze, jak

⁽¹⁸³⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2025/58, motywy 357 i 358.

⁽¹⁸⁴⁾ Produkcja opon i dętek z gumy; bieżnikowanie i regenerowanie opon z gumy.

przyznały same strony, mogło to być spowodowane wieloma ważnymi względami ekonomicznymi (w tym asortymentem produktów i OE w porównaniu ze sprzedażą towarów na wymianę), a po drugie nie miało to wpływu na dochodzenie, ponieważ poziom zysku w przypadku poziomu 1 nie został nawet wykorzystany w obliczeniach szkody ze względu na brak przywozu na tym poziomie przez objętych próbą producentów eksportujących. Twierdzenie, że marża zysku poziomu 2 była zbyt wysoka, nie zostało poparte dowodami. W związku z powyższym argumenty dotyczące zysku docelowego zostały odrzucone.

- (570) Jeden z objętych próbą producentów unijnych dostarczył dowody, że jego poziom inwestycji, badań i rozwoju oraz innowacji w okresie badanym byłby wyższy w normalnych warunkach konkurencji. Komisja zweryfikowała te informacje i uznała argument za uzasadniony. Aby odzwierciedlić to w zysku docelowym, Komisja obliczyła różnicę między wydatkami w normalnych warunkach konkurencji, przedstawionymi przez przemysł Unii i zweryfikowanymi przez Komisję, a faktycznymi wydatkami na te cele w okresie badanym. Na tej podstawie marżę zysku docelowego dla tego producenta zwiększono o [1–2 %].
- (571) W związku z tym zysk docelowy ustalony w niniejszym dochodzeniu zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego mieścił się w przedziale od 9,4 % do [18,6–19,6 %].
- (572) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu Unii, stosując wskazaną powyżej docelową marżę zysku na poszczególnych poziomach do kosztu produkcji⁽¹⁸⁵⁾ ponoszonego przez objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem.
- (573) Na koniec, zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, Komisja oceniła przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, oraz konwencji MOP wymienionych w załączniku Ia, które to koszty przemysł Unii poniesie w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2. Jeden z objętych próbą producentów unijnych przedstawił możliwe do zweryfikowania informacje oparte na dokumentacji przedsiębiorstwa i prognozach, na podstawie których do ceny docelowej ustalonej w motywie 572 dodano dodatkowy koszt przestrzegania przepisów związany z zakupem uprawnień do emisji CO₂ [poniżej 0,5 EUR/opone], zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego.
- (574) Komisja ustaliła następnie margines szkody poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej objętych próbą współpracujących producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podcięcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceną produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone jako odsetek średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (575) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący zwrócił się o wykorzystanie pełnego kosztu produkcji do obliczenia ceny docelowej, z uwzględnieniem również pełnych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (z wyłączeniem transportu) poniesionych na poziomie powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą w odniesieniu do sprzedaży na rynku unijnym. Według skarżącego było to uzasadnione, ponieważ cena docelowa ma na celu ustalenie ceny, po przekroczeniu której szkoda przestaje powstawać, i jako taka powinna obejmować wszystkie koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu podobnego. Niedopełnienie tego obowiązku spowodowałoby niedoszacowanie ceny docelowej, a tym samym marginesu szkody, na poziomie którego ustalono cła dla Hankook. Skarżący dodał, że alternatywnie Komisja powinna dostosować poziom zysku docelowego od 2021 r. do zmniejszonych kosztów, które uwzględniono w cenie docelowej, tj. ta sama kwota zysku odpowiadałaby wyższej marży. Ponadto skarżący twierdził również, że obliczenie szkody musiało zostać zmienione w zakresie, w jakim w przypadku niektórych transakcji rzeczywista cena sprzedaży była wyższa niż cena docelowa.

⁽¹⁸⁵⁾Z uwzględnieniem kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych w zakładzie produkcyjnym lub w powiązanej z nim siedzibie głównej, w zależności od miejsca ich poniesienia.

- (576) Shandong Yongsheng zwróciło się do Komisji o ponowną weryfikację obliczeń szkody, ponieważ koszt produkcji poddany inżynierii odwrotnej oparty na ujawnionych obliczeniach oraz średnie ceny sprzedaży i zysk docelowy poziomu 3 wykazały wynik niezgodny z ustaleniami Komisji. Ponadto Shandong Yongsheng i CRIA zwróciły się do Komisji o usunięcie z obliczeń szkody PCN zawierających niereprezentatywne lub ujemne ilości. Shandong Yongsheng wskazało również na bardzo niskie dopasowanie jego sprzedaży do sprzedaży przemysłu Unii (tylko 157 PCN z 500 PCN sprzedawanych przez Shandong Yongsheng) i wezwało Komisję do rozszerzenia dopasowania poprzez wykorzystanie najbardziej porównywalnych PCN w celu uzyskania bardziej sprawiedliwego wyniku. Argumenty te zostały powtórzone przez Shandong Yongsheng po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (577) Jeżeli chodzi o włączenie pełnych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (z wyłączeniem transportu) poniesionych na poziomie powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą do sprzedaży na rynku unijnym, Komisja zauważyła, że w przypadku gdy art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego stosuje się przez analogię do celów ustalenia ceny eksportowej, cenę tę konstruuje się na granicy Unii poprzez uwzględnienie ceny importowej CIF, dodanie ceł i kosztów ponoszonych po przywozie oraz odjęcie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz hipotetycznego zysku powiązanego importera. Uzyskaną konstruowaną cenę eksportową umieszcza się zatem na granicy Unii, czyli na poziomie, który jest funkcjonalnie równoważny cenie ex-works producenta unijnego sprzedającego bezpośrednio swojemu pierwszemu niezależnemu klientowi. Ponieważ oba elementy porównania należy umieścić na równoważnym poziomie handlu, cenę docelową przemysłu Unii należy również ustalić na podstawie ceny ex-works i, jak wyjaśniono w motywie 572 powyżej, musi ona już uwzględniać kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w zakładzie produkcyjnym lub jego powiązanej siedzibie głównej. W związku z tym nie było podstaw, aby dodać koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne powiązanych przedsiębiorstw handlowych po stronie przemysłu Unii przy ustalaniu tej ceny docelowej, ponieważ spowodowałoby to wzrost ceny referencyjnej przemysłu Unii do poziomu handlu poniżej granicy Unii, a tym samym doprowadziłoby do asymetrii z konstruowaną ceną eksportową. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (578) Jeżeli chodzi o propozycję dostosowania zysku docelowego, Komisja zauważyła, że zysk docelowy jest hipotetyczną marżą reprezentatywną dla przemysłu jako całości i jest poparty dowodami zgromadzonymi podczas dochodzenia. Uznaje się go za wyznacznik dla całego przemysłu Unii. Podobnie cena docelowa jest konstruktem na poziomie przemysłu, którego celem jest ochrona przemysłu Unii jako całości. Komisja uznała zatem, że nie ma uzasadnienia, aby korygować tę hipotetyczną cenę w górę w celu dostosowania jej do cen rzeczywistych poszczególnych producentów objętych próbą, którzy w danym roku w ramach konkretnych transakcji mogli osiągnąć ceny powyżej takiej średniej branżowej (z powodów takich jak unikalny asortyment produktów, wyjątkowe warunki umowne lub szczególne warunki rynkowe).
- (579) Jeżeli chodzi o argument Shandong Yongsheng dotyczący obliczeń, Komisja potwierdziła, że zostały one ponownie zweryfikowane i zatwierdzone. Jeżeli chodzi o PCN o niereprezentatywnych ilościach, Komisja zauważyła, że odzwierciedlały one rzeczywiste transakcje sprzedaży przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem i mieściły się w zakresie cen podobnych PCN. Podobnie ujemne ilości (ewentualne noty kredytowe lub zwroty) również uznano za ważne transakcje i skompensowano na poziomie PCN, przedsiębiorstwa lub przemysłu Unii. Ponadto Komisja zauważyła również, że odsetek odpowiadających PCN osiągnął około 70 % wielkości i wartości sprzedaży Shandong Yongshengs, w związku z czym uznano go za wystarczająco wysoki. W związku z powyższym argumenty przedsiębiorstw Shandong Yongsheng i CRIA zostały odrzucone.
- (580) Poziom usuwający szkodę dla „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących” oraz dla „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie” obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw i tego przywozu (zob. motywy 400 i 401).

- (581) Jak opisano w motywach 391–392 i 453–455, skorygowano cenę CIF chińskich producentów eksportujących oraz dane przedsiębiorstw T i G, zmieniając marginesy szkody dla grupy Hankook, przedsiębiorstwa Shandong Yongsheng, „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących” oraz dla „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie”, jak pokazano w poniższej tabeli:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)	Ostateczny margines zniżania cen (%)
Grupa Hankook: — Chongqing Hankook Tire Co., Ltd — Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd — Hankook Tire China Co., Ltd	7,4	4,3
Shandong Yongsheng Rubber Group Co., Ltd	45,3	92,5
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	24,4	40,0
Cały pozostały przywóz pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie	45,3	92,5

- (582) W niniejszej sprawie skarżący stwierdził istnienie zakłóceń handlu surowcami w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. W związku z tym w celu przeprowadzenia oceny dotyczącej odpowiedniego poziomu środków w pierwszej kolejności Komisja ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku braku zakłóceń w rozumieniu w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. Następnie Komisja zbadała, czy margines dumpingu objętych próbą producentów eksportujących jest wyższy niż ich margines szkody.

6.2. Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii

- (583) Po ustaleniu, że w przypadku przedsiębiorstwa Shandong Yongsheng zniżanie cen było wyższe niż dumping, analiza zakłóceń handlu surowcami stała się bezprzedmiotowa, ponieważ cło antydumpingowe, które ma zostać nałożone, nie może być wyższe niż margines dumpingu ustalony dla tego producenta eksportującego.
- (584) Ponieważ jednak w przypadku grupy Hankook margines dumpingu był wyższy niż margines zniżania cen, Komisja zbadała, czy występowały zakłócenia handlu surowcami w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego.

Zakłócenia handlu surowcami

- (585) Skarżący przedstawił w skardze wystarczające dowody na istnienie zakłóceń handlu surowcami w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w Chinach. Zawarte w skardze dowody wskazują na to, że kauczuk syntetyczny, sadza oraz kord stalowy – z których to materiałów każdy stanowi ponad 17 % kosztu produkcji produktu objętego dochodzeniem – były objęte niepodlegającym zwrotowi podatkiem VAT przy wywozie z ChRL.
- (586) W związku z tym, jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała zarzut dotyczący zakłóceń oraz inne zakłócenia objęte art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego w Chinach.
- (587) Komisja określiła najpierw główne surowce wykorzystywane do produkcji produktu objętego postępowaniem przez każdego z objętych próbą producentów eksportujących. Za surowce główne uznano takie surowce, które mogą stanowić co najmniej 17 % kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem.

- (588) W toku dochodzenia ustalono jednak, że żaden z tych materiałów nie stanowił co najmniej 17 % kosztów produkcji grupy Hankook. Ustalenie to poczyniono zgodnie z rozporządzeniem podstawowym na podstawie niezniekształconych cen surowców ustalonych w sekcji 3.2.5.1. W związku z tym warunek określony w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego nie został spełniony, a ostateczne środki antydumpingowe ustanowiono zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

7. INTERES UNII

- (589) Po podjęciu decyzji o zastosowaniu art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy może jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę, zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów, hurtowników, detalistów, użytkowników, konsumentów.

7.1. Interes przemysłu Unii

- (590) W dochodzeniu współpracowali producenci unijni reprezentujący znaczną większość wielkości produkcji unijnej.
- (591) Dochodzenie wykazało, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę, nie był w stanie czerpać korzyści ze wzrostu na rynku krajowym ani w pełni przenieść wzrostu kosztów na swoich klientów, a jego marże zysku uległy obniżeniu.
- (592) Wprowadzenie środków prawdopodobnie umożliwi przemysłowi Unii odzyskanie części utraconej wielkości sprzedaży i udziału w rynku. Ponadto cła, usuwając nieuczciwą presję cenową wywieraną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin, pozwoliłyby przemysłowi Unii podnieść ceny sprzedaży adekwatnie do zmian kosztów, a tym samym poprawić jego sytuację finansową.
- (593) W przypadku niewprowadzenia środków, zważywszy na agresywną politykę cenową chińskich producentów eksportujących, istnieje duże prawdopodobieństwo, że wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych będzie nadal rosła oraz że przywóz ten będzie wywierał dodatkową presję na obniżenie cen przemysłu Unii. Doprowadziłyby to do dalszego spadku zarówno wielkości sprzedaży, jak i rentowności.
- (594) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że wprowadzenie środków wyraźnie leży w interesie przemysłu Unii.

7.2. Interes importerów niepowiązanych i użytkowników

- (595) Czterech importerów niepowiązanych udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu do celów kontroli wyrywkowej. Reprezentowali oni [10–15 %] łącznego przywozu z ChRL w okresie objętym dochodzeniem. Jak już wskazano w sekcji 1.6, żaden z importerów objętych próbą nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (596) Żaden z użytkowników ani żadne stowarzyszenie użytkowników nie udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu ani nie przedstawili pisemnych uwag dotyczących kwestii związanych z interesem Unii.
- (597) W swoich uwagach Deldo i Interpneu, dwaj duzi importerzy, sprzeciwili się wprowadzeniu środków, twierdząc, że cła doprowadziłyby do niedoborów podaży, zwłaszcza na poziomie 3. Ich zdaniem taka luka podaży zaszkodziłaby przedsiębiorstwom (w szczególności producentom samochodów, ponieważ dodatkowo podniosłaby ceny samochodów), a także konsumentom, którzy w rezultacie opóźniliby wymianę opon, co prowadziłoby do problemów w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego i ochrony środowiska. Twierdzili oni również, że cła doprowadziłyby do dalszej koncentracji na rynku, który już był przedmiotem dochodzenia dotyczącego zachowania niezgodnego z prawem konkurencji.
- (598) Inne zainteresowane strony, mianowicie CRIA i Hankook, powtórzyły część tych argumentów. W szczególności strony te argumentowały, że cła ograniczyłyby efektywność rynku i konkurencję oraz doprowadziłyby do niedoborów dostaw w segmencie niskobudżetowym, uderzając nieproporcjonalnie w klientów bardziej wrażliwych cenowo.

- (599) Ponadto liczne strony uważały, że wprowadzenie środków wobec niektórych konkretnych rodzajów produktu byłoby sprzeczne z interesem Unii, ponieważ przemysł Unii nie produkuje ich w ogóle lub produkuje je w niewystarczających ilościach. Dotyczyło to w szczególności opon do użytku tymczasowego (4M Pro&Invest, CRIA, Hyundai i Hankook) oraz opon do przyczep (4M Pro&Invest, CRIA i Otto Just), opon z białym paskiem (Vannetukku), a także szeregu innych opon niszowych, takich jak opony terenowe, opony diagonalne, opony do samochodów zabytkowych, konkretne marki stosowane w pojazdach klasycznych, opony do przyczep przystosowane do wysokich prędkości i opony wyczynowe typu *semi-slick* wykorzystywane do driftu w sportach motorowych (B.I.S. Srl, grupa Baltityre, Bronson Wheels AB, Edison, Gummistrada B.V, Maxxis Hellas, Pneurama Lda i VA-PA Toute Oy).
- (600) Komisja uznała większość tych argumentów za dość ogólne i niepoparte dowodami. W szczególności w aktach sprawy nie było żadnych informacji na poparcie argumentu, że jeżeli producenci samochodów nadal będą przywozić opony z ChRL, nie będą w stanie przenieść niewielkiego wzrostu ceny swojego produktu końcowego (samochodów) na klientów. Podobnie argumenty dotyczące opóźniania wymiany opon z powodu wzrostu cen są wysoce spekulacyjne i, zważywszy na obowiązujące w tym zakresie rygorystyczne wymogi regulacyjne i kontrole, nie znalazły potwierdzenia. Wreszcie, w odniesieniu do argumentów dotyczących koncentracji rynku, Komisja zauważyła, że na rynku unijnym działa obecnie co najmniej 10 znanych producentów unijnych, a w każdym razie strony nie przedstawiły żadnych dowodów wskazujących, dlaczego cła miałyby prowadzić do dalszej koncentracji. Podobnie toczące się dochodzenie, na które powoływały się strony, ma inny zakres zarówno pod względem ram czasowych, jak i zakresu produktu, a w każdym razie nie doprowadziło do żadnych konkretnych ustaleń na poparcie argumentu, że cła antydumpingowe byłyby sprzeczne z interesem Unii.
- (601) Jeżeli chodzi o argument dotyczący niedoborów dostaw, nie został on potwierdzony w toku dochodzenia. Po pierwsze przemysł Unii produkuje opony poziomu 3 w znacznych ilościach i może zwiększyć wielkość produkcji. Nawet jeżeli w ostatnich latach przemysł Unii utracił wielkość sprzedaży na tym poziomie z powodu nieuczciwej konkurencji wynikającej z niemożliwych do utrzymania niskich cen oferowanych przez chińskich producentów eksportujących, nie oznacza to, że po normalizacji cen przemysł Unii nie byłby w stanie lub nie byłby gotowy zwiększyć produkcji i sprzedaży produktów należących do poziomu 3. To samo dotyczy bardziej szczególnych rodzajów produktu wymienionych w motywie 599 powyżej. Komisja ustaliła, że większość tych specjalnych opon – takich jak opony do użytku tymczasowego, opony do przyczep, opony z białym paskiem, opony diagonalne i opony terenowe do zastosowań profesjonalnych – jest faktycznie produkowana przez przemysł Unii. Chociaż możliwe jest, że w przypadku niektórych rodzajów produktu przemysł Unii został wyparty przez tani przywóz z Chin, żadna ze stron nie przedstawiła należytego uzasadnionego argumentu, że przemysł Unii, obejmujący ponad 70 zakładów i ponad 20 ośrodków badawczo-rozwojowych w całej Europie, nie byłby zdolny do produkcji któregośkolwiek z tych specjalistycznych rodzajów opon. Ponadto dostępnych jest wiele alternatywnych źródeł dostaw, jak wynika z sekcji 5.2.1 dotyczącej przywozu z państw trzecich.
- (602) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń wiele stron wyraziło sprzeciw wobec ustaleń dotyczących interesu Unii.
- (603) Przedsiębiorstwo Hyundai stwierdziło, że przemysł Unii nie był zainteresowany produkcją opon zapasowych do użytku tymczasowego. Hyundai argumentowało, że nawet jeśli segment ten jest niewielki, nie należy go pomijać, zwłaszcza w świetle równoległe toczącego się dochodzenia antysubsydyjnego, które może jeszcze bardziej zwiększyć poziom ceł, i wezwało do przeprowadzenia wyważonej oceny. Zdaniem Hyundai ustalenie, że producenci samochodów byli w stanie przenieść wzrost cen wynikający z nałożenia ceł, było niedopuszczalne, ponieważ nie uwzględniało w odpowiedni sposób interesów obywateli Unii. Hyundai uznało również, że dostępność alternatywnych źródeł dostaw nie ma znaczenia dla interesu Unii, ponieważ nie wspiera przemysłu Unii.
- (604) Przedsiębiorstwo Otto Just powtórzyło, że cła na opony do przyczep doprowadziłyby do niedoborów dostaw, ponieważ przemysł Unii nie produkował ich w wystarczających ilościach i zgodnie z wymaganymi specyfikacjami.
- (605) Koalicja importerów PC-LL powtórzyła, że w oparciu o ich rozszerzoną wiedzę rynkową przemysł Unii nie był zainteresowany segmentem poziomu 3, z którego celowo wycofał się, aby skupić się na bardziej rentownych produktach. Ta zainteresowana strona twierdziła również, że nie ma alternatywnych źródeł dla Chin o porównywalnej skali i cenie dla opon z poziomu 3. Zdaniem tej strony cła bezpośrednio zwiększyłyby zatem ceny, uderzając najbardziej w nabywców najbardziej wrażliwych na ceny. Ponadto nawet gdyby cła mogły prowadzić do pewnego przesunięcia handlu poprzez zwiększoną sprzedaż do Unii z Tajlandii, Wietnamu lub Kambodży, nie pomogłyby to przemysłowi Unii. Ponadto koalicja importerów PC-LL podkreśliła szerokie poparcie dla ich opinii wyrażonych we wspólnym piśmie podpisanym przez ponad 100 niezależnych hurtowników i dystrybutorów opon.

- (606) Przedsiębiorstwo Mileage Tyres importujące opony wyraziło podobne obawy i stwierdziło, że poprzez podniesienie ceny opon budżetowych i opon średniej klasy cła miałyby bezpośredni wpływ na konsumentów, w szczególności na gospodarstwa domowe o niższych dochodach. Te dodatkowe koszty mogą spowolnić wymianę opon, co może mieć wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego. Według Mileage Tyres dostawy poza Chinami miały ograniczone moce produkcyjne i charakteryzowały się dłuższym czasem dostawy i wyższymi kosztami. Środki te nadmiernie uderzyłyby w handlowców, zwłaszcza w mniejsze warsztaty i detalistów, którzy już osiągają niewielkie marże. Ponadto Mileage Tyres dodało, że cła znacznie zmniejszyłyby różnicę cen między oponami budżetowymi a oponami średniej klasy, co doprowadziłoby do zmniejszenia wyboru dla konsumentów i zmiany popytu, co mogłoby spowodować problemy z podażą.
- (607) Kumho stwierdziło, że ustalenie Komisji, zgodnie z którym cła umożliwią przemysłowi Unii podniesienie cen zgodnie z jego kosztami, nie zostało poparte dowodami. Kumho uznało również, że Komisja nie uwzględniła w odpowiedni sposób interesu konsumentów i przemysłu motoryzacyjnego, który borykał się z trudnościami gospodarczymi wynikającymi m.in. ze wzrostu kosztów, coraz bardziej rygorystycznego otoczenia regulacyjnego UE, a także malejącej sprzedaży między innymi z powodu konkurencji ze strony chińskich producentów. Ponadto Kumho stwierdziło również, że środki ograniczyłyby konkurencję i efektywność na rynku unijnym.
- (608) Komisja uznała, że ze względu na tłumienie cen uzasadnione było oczekiwanie, że cła przyczynią się do zwiększenia zdolności przemysłu Unii do podnoszenia cen zgodnie z jego kosztami. Wzrost cen może mieć negatywny wpływ na konsumentów. Zachowanie zdolności przemysłu Unii do oferowania szerokiej gamy produktów leży jednak ostatecznie również w interesie konsumentów. To samo dotyczy producentów samochodów. Pomimo poważnych trudności, na które powołują się przedsiębiorstwa Kumho i Hyundai, wobec braku współpracy ze strony jakiegokolwiek użytkownika i zweryfikowanych danych w aktach sprawy nie było niczego, co uzasadniałoby wniosek, że producenci samochodów rzeczywiście nie byłiby w stanie przenieść tego wzrostu kosztów krańcowych. Celem przedmiotowych środków jest przywrócenie uczciwych warunków na rynku unijnym, a twierdzenie, że środki te ograniczyłyby konkurencję lub efektywność, uznano za całkowicie nieuzasadnione. Podobnie argumenty dotyczące niedoborów w zakresie dostaw niektórych opon (opon do przyczep lub opon zapasowych do użytku tymczasowego) lub całego poziomu 3 ze względu na świadomą decyzję przemysłu Unii o trwałym wycofaniu się z tych produktów nie zostały uzasadnione. Ponadto wydaje się, że argumenty te całkowicie zaprzeczają głównej przyczynie leżącej u podstaw przejścia przemysłu Unii do wyższych poziomów końcowych, a mianowicie niemożliwym do utrzymania warunkom rynkowym stworzonym przez przywóz z Chin po cenach dumpingowych na poziomie 3. Rzekome ograniczenia dotyczące alternatywnych dostaw z państw trzecich były również nieuzasadnione. W tym względzie Komisja musi podkreślić, że w dochodzeniu antydumpingowym musi ocenić jakość i uzasadnienie przedstawionych dowodów, a powtórzenie lub nawet szerokie poparcie samo w sobie nie kwalifikuje się jako dowód na poparcie zarzutu, zwłaszcza gdy żaden reprezentatywny importer/użytkownik nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Komisja stwierdziła zatem, że jej ustalenia nie zostały podważone pod względem merytorycznym w uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń, a zatem jej ocena, jak wyjaśniono w motywach 600 i 601, została podtrzymana.

7.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (609) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu opon do samochodów osobowych oraz lekkich samochodów ciężarowych pochodzących z ChRL nie leży w interesie Unii.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (610) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (611) W odniesieniu do przywozu opon do samochodów osobowych i lekkich samochodów ciężarowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy szkody z marginesami dumpingu w sekcji 6 powyżej. Kwotę ceł ustalono na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.

- (612) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Grupa Hankook: — Chongqing Hankook Tire Co., Ltd — Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd — Hankook Tire China Co., Ltd	4,3
Shandong Yongsheng Rubber Group Co., Ltd	45,3
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	24,4
Cały pozostały przywóz pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie	45,3

- (613) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Kumho argumentowało, że najwłaściwszą formą środków byłyby minimalne ceny importowe („MCI”).
- (614) Grupa Giti, Hankook, Kumho i koalicja importerów PC-LL stwierdziły, że środki powinny przyjąć formę stałej stawki cła. Strony te twierdziły, że na rynku podzielonym na poziomy, takim jak rynek opon, cła ad valorem nie były odpowiednie, ponieważ miały większy wpływ na droższe produkty, a zatem prawdopodobnie zachowały lub nawet narzuciły zachętę do skoncentrowania sprzedaży w najtańszym segmencie (poziom 3), który już ucierpiał najdotkliwiej z powodu przywozu z Chin. Strony te twierdziły, że w sprawie dotyczącej opon TBR również nałożono stałe cła w oparciu o te same względy. Grupa GITI podkreśliła ponadto, że forma przedmiotowych środków stanowiła integralny element ich skutków naprawczych. Biorąc pod uwagę, że presja cenowa między poziomami nie była jednakowa i była najsilniejsza na poziomie 3, cła ad valorem wpływające w większym stopniu na wyższe poziomy końcowe, a w najmniejszym stopniu na poziom 3, nie były zatem odpowiednie. Hankook, Kumho i koalicja importerów PC-LL dodały ponadto, że obecne tendencje inflacyjne i prawdopodobny wzrost kosztów surowców już teraz powodują wzrost cen opon, a zatem w przypadku ceł ad valorem ceny te byłyby jeszcze bardziej i w nieuzasadniony sposób zawyżone. Ponadto Grupa Giti, Hankook i Kumho twierdziły również, że stałe cła lepiej chronią przed praktykami absorpcji cen.
- (615) Z drugiej strony skarżący utrzymywał, że skutki naprawcze ceł będą musiały zostać utrzymane przez cały okres ich obowiązywania, a stałe cła prawdopodobnie szybko zmniejszą się w związku z niedawnymi tendencjami inflacyjnymi i wzrostem cen surowców, co pokazuje sprawa GOES⁽¹⁸⁶⁾, w której konieczne było wszczęcie dochodzenia w sprawie środków ochronnych w następstwie osłabienia skutków naprawczych ceł w postaci minimalnej ceny importowej. Skarżący wezwał zatem Komisję do zaakceptowania stałych ceł tylko pod warunkiem, że a) będą one automatycznie zamieniane na cła ad valorem w każdym przypadku, gdy staną się niższe od tych ceł oraz b) cła mogą zostać przekształcone w cła ad valorem na wniosek producentów unijnych reprezentujących ponad 25 % produkcji unijnej.
- (616) Komisja uznała, że w obecnych warunkach sprawy dotyczącej szerokiej gamy produktów po różnych cenach konieczne byłoby stworzenie MCI dla wielu kategorii, co sprawiłoby, że wdrożenie i wykonalność takiego środka byłyby niepraktyczne. Ponadto fakt, że znaczna część sprzedaży była realizowana za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych, dodatkowo utrudniłby właściwe egzekwowanie takiej formy środka ze względu na potencjalne wzajemne kompensacje. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (617) Chociaż stałe cła mogą mieć silniejszy wpływ naprawczy na tańsze opony, które stanowią większość obecnego chińskiego wywozu do Unii na poziomie 3, Komisja zauważyła, że stwierdzona szkoda nie ogranicza się do poziomu 3. Ponadto stałe cła zapewniłyby stosunkowo niższy poziom ochrony przed napływem produktów o wyższym profilu obręczy lub cięższych produktów (takich jak opony do lekkich samochodów ciężarowych), niezależnie od ich klasyfikacji poziomów, bez żadnego rzeczywistego uzasadnienia ekonomicznego. Jeżeli chodzi o sprawę dotyczącą opon TBR, pomimo podobieństw wybór stałych ceł był również uzasadniony szczególnymi

⁽¹⁸⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1953 z dnia 29 października 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 284 z 30.10.2015, s. 109, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/1953/oj).

interesami podmiotów zajmujących się ponownym handlem, które nie występowały w tej sprawie. Komisja zauważyła również, że niektóre argumenty podniesione na poparcie stałych ceł (wyższy wpływ ochronny na opony z poziomu 3) w rzeczywistości pogłębiały obawy tych samych stron wyrażone w interesie Unii, które dotyczyły domniemanych niedoborów w zakresie dostaw na poziomie 3 spowodowanych wprowadzeniem środków, jak opisano w motywach 605 i 606 powyżej. Ponadto nawet gdyby było mniej prawdopodobne, że stałe cła będą zachęcały do praktyk absorpcyjnych, nie wykluczają one tych praktyk same w sobie, podczas gdy jednocześnie skutki naprawcze stałych ceł są bez wątpienia bardziej podatne na erozję w wyniku tendencji inflacyjnych i wzrostu kosztów produkcji, na które również powoływały się te strony. Propozycje skarżącego dotyczące stałych ceł, które pod pewnymi warunkami mogłyby zostać zamienione lub przekształcone w cła ad valorem, uznano za niepraktyczne. W związku z powyższym Komisja uznała, że nie istnieją powody przemawiające za zmianą proponowanej formy ceł.

- (618) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywóz produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (619) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorstwa. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽¹⁸⁷⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (620) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególnie gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Indywidualne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do chwili przedstawienia takiej faktury przywóz powinien zostać objęty cłem antydumpingowym mającym zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie”.
- (621) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania niższej stawki celnej zgodnie z prawem celnym.
- (622) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach, o ile spełnione są odpowiednie warunki, można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.

⁽¹⁸⁷⁾ European Commission, Directorate-General for Trade and Economic Security, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË, e-mail: Trade-defence-complaints@ec.europa.eu.

- (623) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cel antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące całego przywozu pochodzącego z ChRL należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (624) Producenci eksportujący, którzy nie dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem, powinni mieć możliwość złożenia wniosku do Komisji o objęcie ich stawką cła antydumpingowego ustaloną dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Komisja powinna przychylić się do tego wniosku, o ile spełnione są trzy warunki. Nowy producent eksportujący musiałby wykazać, że: (i) nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem; (ii) nie jest powiązany z producentem eksportującym, który dokonywał takiego wywozu; oraz (iii) dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznej ilości tego produktu.

9. REJESTRACJA

- (625) Jak wspomniano w motywie 3, Komisja objęła przywóz produktu objętego postępowaniem obowiązkiem rejestracji. Rejestracja miała miejsce w celu ewentualnego pobrania cel z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (626) Z uwagi na fakt, że w niniejszym postępowaniu nie wprowadzono środków tymczasowych, warunki określone w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego dotyczące stosowania ostatecznego cła antydumpingowego z mocą wsteczną nie zostały spełnione.
- (627) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący wezwał do poboru cel z mocą wsteczną, argumentując, że nie były one uzależnione od zastosowania środków tymczasowych oraz że spełnione zostały cztery warunki określone w art. 10 ust. 4 lit. a)–d) rozporządzenia podstawowego. Skarżący argumentował, że nie ma powodu, dla którego środki tymczasowe powinny być warunkiem wstępnym poboru cel z mocą wsteczną, którego głównym celem było zapobieżenie osłabieniu skutków naprawczych środków, i przywołał orzecznictwo Sądu (T-749/16 Stemcor)⁽¹⁸⁸⁾ potwierdzające ten pogląd. Wiele innych stron, a mianowicie Hankook, Kumho, CRIA i Adine, stwierdziło natomiast, że pobór cel z mocą wsteczną jest wykluczony w sensie prawnym w przypadku braku środków tymczasowych, do których wyraźnie odnosi się art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo Adine argumentowało również, że bez środków tymczasowych i wobec braku niezbędnych informacji na temat potencjalnego budżetu i ram czasowych poboru z mocą wsteczną podmioty gospodarcze zostały pozbawione prawa do podejmowania wyważonych i świadomych decyzji. Ponadto Adine argumentowało również, że warunki poboru cel z mocą wsteczną określone w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego, a mianowicie znaczny wzrost przywozu, również nie zostały spełnione.
- (628) Komisja nie zgodziła się z argumentacją skarżącego i uznała, że przytoczone orzecznictwo nie potwierdza twierdzenia, że wprowadzenie środków tymczasowych nie było warunkiem poboru cel z mocą wsteczną, ponieważ w sprawie przed Sądem, inaczej niż w obecnym dochodzeniu, środki tymczasowe zostały w rzeczywistości wprowadzone, a kwestia ta nie została poruszona przez Sąd. Ponadto podejście popierane przez skarżącego miało skutkować dłuższymi okresami poboru cel z mocą wsteczną w przypadkach, w których nie zastosowano środków tymczasowych, w przeciwieństwie do przypadków, w których zastosowano środki tymczasowe, bez wyraźnego wskazania, dlaczego prawodawca zamierzał wprowadzić takie rozróżnienie. W związku z powyższym twierdzenie skarżącego zostało odrzucone.

10. PRZEPIS KOŃCOWY

- (629) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509⁽¹⁸⁹⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.

⁽¹⁸⁸⁾ Wyrok Sądu (druga izba) z dnia 8 maja 2019 r., Stemcor London i Samac Steel Supplies/Komisja, T-749/16, ECLI:EU:T:2019:310.

⁽¹⁸⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

(630) [Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036],

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz nowych opon pneumatycznych, gumowych, w rodzaju stosowanych: w pojazdach samochodowych (w tym samochodach osobowo-towarowych (kombi) i samochodach wyścigowych) oraz w autobusach lub samochodach ciężarowych, o indeksie nośności nieprzekraczającym 121, obecnie objętych kodami CN 4011 10 00 i 4011 20 10 i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawki ostatecznego cła antidumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Kraj pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antidumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Grupa Hankook: — Chongqing Hankook Tire Co., Ltd — Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd — Hankook Tire China Co., Ltd	4,3	88CO
Chińska Republika Ludowa	Shandong Yongsheng Rubber Group Co., Ltd	45,3	88CP
Chińska Republika Ludowa	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	24,4	Zob. załącznik
Chińska Republika Ludowa	Cały pozostały przywóz pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie	45,3	8999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość w danych jednostkach] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w (państwie, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do czasu przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Załącznik, o którym mowa w art. 1 ust. 2, można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawek cła antidumpingowego dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że: a) nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.); b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia, który mógł współpracować w pierwotnym dochodzeniu; oraz c) faktycznie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem albo przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznych ilości tego produktu do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lipca 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Anhui Jichi Tire Co., Ltd.	88CQ
CHENG SHIN RUBBER (XIAMEN) IND. LTD.	88CR
CHENG SHIN TIRE & RUBBER (CHINA) CO., LTD.	88CS
Continental Tires (China) Co., Ltd.	88CT
Cooper (Kunshan) Tire Co., Ltd.	88EV
DONGYING FANGXING RUBBER CO., LTD	88CU
Dongying Zhongao Rubber Co., Ltd.	88CV
Double Coin Group (Anhui) Warrior Tire Co., Ltd.	88CW
Doublestar-Dongfeng Tyre Co., Ltd.	88CX
GITI Radial Tire (Anhui) Company Ltd.	88EW
GITI Tire (Fujian) Company Ltd.	88CY
GITI Tire (Hualin) Company Ltd.	88EX
GUIZHOU TYRE CO., LTD.	88CZ
Goodyear Dalian Tire Company Limited	88EY
HEBEI WANDA TYRE CO., LTD.	88DA
JIANGSU GENERAL SCIENCE TECHNOLOGY CO., LTD.	88EZ
Jining Shenzhou Tyre Co., Ltd.	88DB
KENDA RUBBER (CHINA) CO., LTD.	88DC
KENDA RUBBER (TIANJIN) CO., LTD.	88DD
Kumho Tire (Changchun) Co., Inc.	88FA
Kumho Tire (Tianjin) Co., Inc.	88FB
Nanjing Kumho Tire Co., Ltd.	88FC
NANKANG (ZHANGJIAGANG FREE TRADE ZONE) RUBBER INDUSTRIAL CO., LTD.	88DE
Pirelli Tyre (Jiaozuo) Co., Ltd.	88DF
Pirelli Tyre Co., Ltd.	88DG
Prinx Chengshan (Shandong) Tire Co., Ltd.	88DH
Qingdao Doublestar Tire Industrial Co., Ltd.	88DI
Qingdao Fullrun Tyre Tech Corp., Ltd.	88DJ
QINGDAO NEXEN TIRE CORPORATION	88DK
Qingdao Sentury Tire Co., Ltd.	88DL
Qingzhou Rydanz Rubber Science And Technology Co., Ltd.	88DM
Sailun (Dongying) Tire Co., Ltd.	88DN
Sailun Group Co., Ltd.	88DO

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Shaanxi Yanchang Petroleum Group Rubber Co., Ltd.	88DP
Shandong Changlu Hong Tire Co., Ltd.	88DQ
Shandong Duratti Rubber Corporation Co., Ltd.	88DR
Shandong Fengyuan Tire Manufacturing Co., Ltd.	88DS
Shandong Habilead Rubber Co., Ltd.	88DT
Shandong Haohua Tire Co., Ltd.	88DU
Shandong Hongsheng Rubber Technology Co., Ltd.	88DV
Shandong Linglong Tyre Co., Ltd.	88DW
Shandong Lutai Rubber Company Limited	88DX
SHANDONG MIRAGE TYRES CO., LTD.	88DY
Shandong New Continent Tire Co., Ltd.	88DZ
Shandong Province Sanli Tire Manufacture Co., Ltd.	88EA
SHANDONG WANDA BOTO TYRE CO., LTD.	88EB
Shandong Xinghongyuan Tyre Co., Ltd.	88EC
SHANDONG YONGFENG TYRES CO., LTD.	88ED
Shandong Youyue Rubber Technology Co., Ltd.	88EE
Shouguang Firemax Tyre Co., Ltd.	88EF
Sichuan Tyre & Rubber Co., Ltd.	88EG
Sichuan Yuanxing Rubber Co., Ltd.	88EH
Sumitomo Rubber (Changshu) Co., Ltd.	88EI
Sumitomo Rubber (Hunan) Co., Ltd.	88EJ
Tercelo Tire (Qingzhou) Co., Ltd.	88EK
TIANJIN WANDA TYRE CO., LTD.	88EL
TRIANGLE TYRE CO., LTD.	88EM
Wanli Tire Corporation Limited	88EN
ZHAOQING JUNHONG CO., LTD.	88EO
Zhongce Rubber Group Co., Ltd.	88EP
Zhongyi Rubber Co., Ltd.	88EQ
ZODO TIRE CO., LIMITED	88ER